

Koviloor Andavar Digital Library

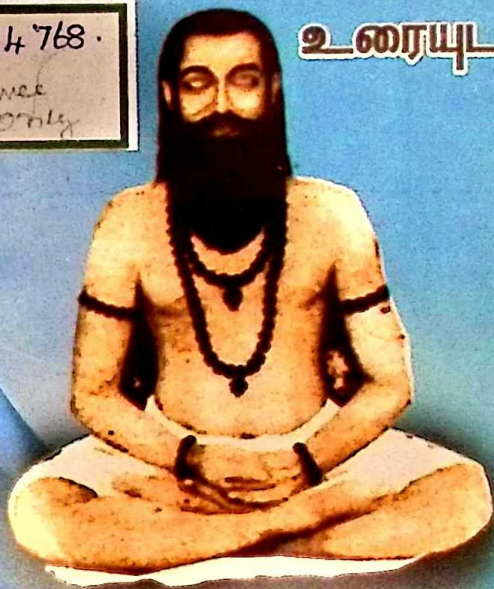
தினம் ஒரு

திருமந்திரம்

Acc. No. 14768.

Reference
only

உரையுடன்



பாலூர் கண்ணப்பர்

Koviloor Andavar Digital Library

தினம் ஒரு திருமந்திரம்

உரையுடன்



வித்துவான் பாலூர் கண்ணப்பர்

Acc. No. 14768

மணவாசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை,
சென்னை-600108.

Koviloor Andavar Digital Library

முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர், 2009

மூன்றாம் பதிப்பு : நவம்பர், 2011

திருவள்ளுவர் ஆண்டு : 2042

விலை : ரூ. 30.00

மணிவாசகர் வெளியீட்டு எண் : 1617

கிடைக்குமிடங்கள் :

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

6, சிவஞானம் தெரு, தி. நகர், சென்னை - 600 017.

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.

296/134, செரி சாலை, சேலம் - 636 007.

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

சிதம்பரம் : 230069 சென்னை : 25361039

தி. நகர் : 24357832 மதுரை : 2622853

கோயமுத்தூர் : 2397155 சேலம் : 4030709

திருச்சி : 2706450

அச்சிட்டோர் : மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 600 021, தொலைபேசி : **25954528**

திருமந்திரச் சிறப்பு

திருமூலர் செய்த திருமந்திரத்தின் உண்மைப் பெயர் யாது என்பதையும் அறிதல் இன்றியமையாதது. திருமந்திரம் திருமந்திர மாலை, மூவாயிரம் தமிழ், தமிழ் மூவாயிரம் என்பன திருமந்திர நூலைக் குறிப்பன. இதற்குச் சான்றாகத் திருமூலர் வாக்குகளான “மந்திரமாலை உறைப்பொடுங் கூடிநின் றோதலும் ஆமே” என்றும், “மூலன் உரைசெய்த மூவாயிரம் தமிழ் என்றும், “முத்தி முடிவது மூவா யிரத்திலே” என்றும் வருதல் காண்க. சேக்கிழார் வாக்கில் திருமந்திரம் திருமந்திரமாலை என்றும், தமிழ் மூவாயிரம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. “ஞாலம் முதல் நான்கும் மலர் நம் திருமந்திரமாலை” என்றும், “தமிழ் மூவாயிரம் சாத்தி சாத்தி” என்றும் வருவதைக் கவனிக்கவும். பதிபசுபாச விளக்கம் என்னும் நூல், “மையல் தீர் திருமந்திரம்” என்று பகர்கிறது.

இதுபோதுள்ள திருமந்திர நூல் வெளியீடுகள்
பலவற்றில் முதல் பாடல் விநாயகர் வணக்கமாக,

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்திம கன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

என்று உளது. சேக்கிழார் கருத்து, முதற்பாட்டு ஐந்து
கரத்தனை என்பது அன்று. அவரது கருத்தின்படி,

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந் தான்ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் ஏழும்பார்ச்
சென்றனன் தானிருந் தான்உணர்ந் தெட்டே

என்பது.

இதனை அவர் அறுதி இட்டு உறுதியாகக்
கூறுபவராய் “பரம்பொருளாம் ஏன எயிறு அணிந்தாரை
“ஒன்றவன் தான்” என எடுத்து முன்னிய அப்பொருள்
மாலைத்தமிழ் மூவாயிரம் சாத்தி” என்று பாடியுள்ளனர்.
இதற்குக் காரணம் திருமூலர் காலத்தில் விநாயகர்
வணக்கம் தமிழ்நாட்டில் இல்லாமையே ஆகும்.

இக்கருத்தைச் சங்க நூற்களின் துணைகொண்டும், மாணிக்கவாசகர் வாக்கைக் கொண்டும் நிலை நாட்டலாம். சங்க நூற்களிலும் திருவாசகத்தும் விநாயகப் பெருமானைப் பற்றிய பாடல்களோ தொடர்களோ பெயரோ இல்லாமையினை அப்பாடல்களை ஊன்றிப் படிக்குங்கால் உணரவரும் உண்மையாகும்.

இனித் திருமந்திரங்களை எம்முறையில் பாடினார் என்பதையும் சிறிது ஆராய்வோமாக. சேக்கிழார் பெருமானார் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரம் பாடல்களையும் ஒவ்வோர் ஆண்டுக்கு ஒவ்வோர் மந்திரமாக மூவாயிரம் மந்திரப் பாடல்களைப் பாடினார் என்பர். இதனை,

“பான்மைமுறை ஓர் ஆண்டுக் கொன்றாகப்
பரம்பொருளாம்
ஏனையி றணிந்தாரை ஒன்றவந்தான்
எனஎடுத்து

என்றும்,

முன்னியஅப் பொருள்மாலைத் தமிழ்முஆ
யிரம்சாத்தி
மன்னியமு ஆயிரத்தாண் டிப்புவிமேல்
மகிழ்ந்திருந்து

என்றும் கூறுதல் காண்க.

இவ்வாறு சேக்கிழார் கூறுதற்குத் திருமூலர் வாக்கு இடந்தருகிறதா என்பதை ஆராய்வோமாக. சேக்கிழார் கூறுவது போல ஆண்டுக்கு ஒரு மந்திரமாக மூவாயிரம் மந்திரங்களைப் பாடினார் திருமூலர் என்பதற்கு அவர் வாக்கில் சான்றில்லை. ஆகமப் பொருளைத் தமிழில் செய்தார் என்றதற்கு அவர் வாக்கில் சான்று உண்டு. அதனை முன்னே கண்டோம். ஆனால், பல்லாயிரம் ஆண்டு நில உலகில் இருந்தார் என்பதற்கு அவர் வாக்கில் பல சான்றுகள் உள்ளன. இதனை “இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலி கோடி” என்றும் ‘ஒப்பில் ஒருகோடி யுகம் இருந்தேனே’ என்றும்,

ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு

ஊனமில் ஒன்பது கோடி உகம்தனுள்

ஞானப்பால் ஊட்டினன் நாதனை அர்ச்சித்து

நானும்இருந் தேன்நல் போதியின் கீழே.

என்றும் அவர் கூறுதல் காண்க. ஈண்டு எண்ணிலிகோடி, எழுகோடி, ஒன்பதுகோடி என்னும் எண்கள் உயர்வு நவீர்சி அணி என்னும் அலங்காரத்தில் அடங்குவதாயினும், பற்பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் என்பதை அறிவித்து நிற்கின்றன என்று கூறுவதில் ஐயம் இல்லை.

ஒருவரையொருவரைக் கண்டறிந்து
என்று வினவக் கூடும். அதற்குரிய வழிவகைகளையும்
அவரே கூறியுள்ளனர். இக் கருத்தினை ஆணையிட்டும்
அவர் வற்புறுத்தி மொழிகின்றனர்.

“ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனும் ஆவர் பராநந்தி ஆணையே”

என்று ஆணையுடன் கூறுதல் காணவும். பல்லாயிர
ஆண்டுகள் உயிருடன் இருக்க உபாயம் யாது எனக்
கூறுமிடத்து,

நாட்டம் இரண்டும் நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை

என்றும்,

காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை உதைக்கும் குறிஅது ஆமே

என்றும்,

வளியிடை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம்

என்றும்,

ஈராறு கால்கொண்டு எழுந்த பரவியைப்

பேராமல் கட்டிப் பெரிதுண வல்லீரேல்

நீரா யிரமும் நிலம்ஆயிரத் தாண்டும்

பேராது காயம் பிரான்நந்தி ஆணை

என்றும் கூறுதலை உணரவும். இப்படிப் பல மந்திரங்
களைத் திருமூலர் பாடியுள்ளனர். ஆகவே அவர்
பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நிலஉலகில் வாழ்ந்தார் என்பதில்
ஐயம் வேண்டா.

திருமூலர் மூவாயிரம் மந்திரங்களைச் செய்ததோடு
இன்றி, முந்நூறு மந்திரம், முப்பது உபதேசம் என்னும்
நூல்களைச் செய்திருப்பதாகவும் அறிகின்றோம்.
இதற்குச் சான்று,

மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரம்தமிழ்
மூலன் உரைசெய்த முந்நூறு மந்திரம்
மூலன் உரைசெய்த முப்பது பதேசம்
மூலன் உரைசெய்த மூன்றும் ஒன்றுமே.

என்னும் பாடல் ஆகும். இந்நூல்களோடு இன்றி
வைத்தியம் பற்றியும் ஒரு நூல் செய்துள்ளனர்.

விநாயகரி வணக்கம்

விநாயகனை உள்ளத்தில் உயர்த்திப் போற்றுகல்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறைபோலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்துப் போற்றுகின் றேனே.

ஐந்து கைகளையும், யானை முகத்தையும், இளம்
பிறைச்சந்திரனைப் போன்ற வளைந்த தந்தத்தையும்
உடைய சிவபெருமானின் திருமகனும், அறிவுக்
கொழுந்தாக உள்ளவனுமான விநாயகனை உள்ளத்தில்
வைத்து, அவன் திருவடிகளையும் போற்று கின்றேன்.

விளக்கம் நான்கு கைகளுடன் தும்பிக்கையையும்
விநாயகன் பெற்றிருத்தலின், ஐந்து கரத்தன் எனப்
பட்டான். தந்தம் வளைந்து இருப்பதால் பிறைச்சந்திரன்
போன்ற தந்தம் எனப்பட்டது. பிறைச் சந்திரன் வடிவம்
வளைவுடையது. விநாயகர் என்பார் பிரணவ வடிவினர்
ஆவார்.

ஒப்பற்ற சிவபெருமான் அன்பர் உள்ளத்தில் அமர்ந்திருப்பவன்

சிவனொடொக் கும்பெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்ஒளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித்தாமரை யோனே.

சிவபெருமானோடு ஒப்பாகும் தெய்வம் எங்குத்
தேடினும் இல்லை. அச் சிவனுக்கு நிகரானவர் யாவரும்
இல்லை. எல்லா உலகங்கட்கும் அப்பாற்பட்டுள்ளவன்.
அச்சிவம் பொன்போல ஒளிவிடும் தீவண்ணம் போன்ற
சடைமுடி உடையவன். அவன் அன்பர்களின் மனத்
தாமரையில் அமர்ந்திருப்பவன்.

சிவத்தின் சடை செம்மை நிறம் வாய்ந்தது. ஆகவே
அச்சடைக்கு நெருப்பு உவமையாயிற்று. அச்சடை
ஒளியுடைமையின் பொன்னொளியும் உவமை ஆயிற்று.
இங்கு மங்கலம் என்பது சிவம் ஆகும். ஆகவே என்றும்
மங்களமாக இருக்கும் பொருளைச் சிவம் என்றனர்
முன்னோர்.

சிவபெருமானே யாவற்றிற்கும் காரணன்

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை
அவன் அன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவன் அன்றி மூவரால் ஆவதொன் றில்லை
அவன் அன்றி ஊர்புகும் ஆறறி யேனே.

சிவபெருமானைத் தவிர்த்து வேறு தேவர்கள் இலர். (அவனேதான் தேவன்). அவனை விடுத்துச் செய்யக் கூடிய அரிய தவங்கள் எவையும் இல்லை. அவனது துணை இன்றி மும்மூர்த்திகளால் ஆகக்கூடியது எதுவும் இல்லை. ஆகவே, அச்சிவபெருமானது துணை இல்லாமல் வீடாகிய ஊரை அடையும் வழி அறியாது இருக்கின்றேன். (மங்கலத்தை அடைந்தால்தானே அமங்கலத்தை நீக்க முடியும்.)

ஏனைய தேவர்கள் இறைவனுக்கு அடக்கம் ஆதலின், அவன் அன்றி அமரர் இல்லை எனப்பட்டது. பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரர் முறையே படைத்தல் காத்தல், அழித்தல் என்னும் தொழிலை மேற்கொண்டவர்கள், இத்தொழிலைச் செய்ய ஆற்றல் ஈந்தவன் பரமசிவம், ஆதலில், அவன் அன்றி மூவரால் ஆவது ஒன்றும் இல்லை. உருத்திர மூர்த்தி சிவபெருமான் அல்லன். அவன் மும்மூர்த்திகளில் அழிக்கும் தொழில் புரியும் ஒரு மூர்த்தி.

சிவபெருமான் தாயினும் அன்புடையன், பிள்ளையினும் நல்லவன்

தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருள் அறி வார் இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை போனே.

தாழ்ந்த சடையுடைய சிவபெருமான் நெருப்பைக் காட்டிலும் வெம்மையானவன். நீரைக் காட்டிலும் குளிர்ச்சியுடையவன். இங்ஙனம் இருப்பதை அறிந்தும், அவனது பேரருள் திறத்தை உணர்பவர் இல்லையே. பெற்ற பிள்ளைகளைக் காட்டிலும் நல்லவன். அன்பர்களின் பக்கத்தில் நெருக்கமாக இருப்பவன். பெற்ற தாயைக் காட்டிலும் நல்லவன்.

இயற்கைப் பொருள்களின் தன்மைக்கும் மேலான தன்மையன் சிவன் ஆதலின், தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன் எனப்பட்டனன், இதனால் சிவ பெருமானது பேர் ஆற்றல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. தாயே அன்பிற்கு எடுத்துக்காட்டு. அத் தாயினும் சிவன் அன்புடையன் ஆவன். இதனால் அவனது பேரருள் உடைமை விளங்குகிறது.

சிவபெருமானால் தொழப்படும் தெய்வம் வேறு இல்லை

பொன்னால் புரிந்திட்ட பொன்சடை என்னப்
பின்னால் பிறங்க இறந்தவன் பேர்நந்தி
என்னால் தொழப்படும் எம்இறை மற்றவன்
தன்னால் தொழப்படு வாரில்லை தானே.

பொன்னால் அழகுறச் செய்யப்பட்டது போன்ற
பொன்மயமான சடையானது பின்னால் விளங்க
இருப்பவன் நந்தி என்ற பேருடையவன், என்னால்
வணங்கப்படும் எம் இறைவன். ஆனால், அவனால்
வணங்கப்படும் தெய்வங்கள் எவையும் இல்லை.

இறைவன் சடை பொன்போல விளங்கவல்லது.
இறைவன் ஈடும் எடுப்பும் இல்லாதவன். ஆதலின்
அவனால் வணங்கப்படுதற்குரிய தெய்வம் எதுவும்
இல்லையாயிற்று. இதனால் இவனே வணங்குதற்குரிய
தெய்வம் என்பது தெளிவாயிற்று.

எல்லாமாய் இருப்பவன் சிவனே

தானே இருநிலம் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்கும்
தானே சுடும் அங்கி ஞாயிறு திங்களும்
தானே மழைபொழி தையலும் ஆய்நிற்கும்
தானே தடவரை தண்கடல் ஆமே.

சிவபெருமானே இப்பேருலகைத் தாங்குபவன்.
ஆகாயமாய் இருப்பவனும் அவனே. சுடுகின்ற நெருப்பும்,
சூரியனும் சந்திரனும் அவனே ஆவான். மழையாய்ப்
பொழிகின்ற அருளும் அவனே ஆகும். பெரிய மலை
களும் குளிர்ந்த கடலும் அவனே யாவன்.

உமையம்மையார் அருளே திருமேனியாக உடைய
வள். மழையும் அருளால் பெய்கிறது. ஆகவே, அம்மழை
தேவியாக ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டது.

சிவன் ஒருவனே இறவாத தெய்வம்

கண்ணுத லான்ஒரு காதலின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வான்உறு வார்களும்
அண்ணல் இவன்என்று அறியகில் லார்களே.

நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் ஆருயிர்
கட்கு அருள் செய்ய விருப்புடன் அழிவின்றி இருப்பவன்.
ஆனால் கணக்கற்ற தேவர்கள் இறந்து போயினர். இதை
அறிந்தும், மண்ணுலகில் உள்ள பலரும், தெய்வ
லோகத்தில் உள்ள பலரும் சிவபெருமானே, பெருமை
யில் சிறந்த மேலானவன் என்று அறியும் அறிவு இல்லாத
வர்களாய் உள்ளார்களே!

நெற்றியில் கண்ணையுடைமையின் சிவபெருமான்
கண்ணுதல் ஆவான். தம்மைப்போல இறக்கும்
தெய்வத்தை நாடாது இறவாத தெய்வத்தை நாட
வேண்டுமென்ற உண்மையினை மக்களும் தேவரும்
அறியாமல் இருக்கின்றனரே என்பது இம்மந்திரத்தால்
விளங்கும் கருத்தாகும்.

உண்மை உறவினன் ஈசனே ஆவன்

காயம் இரண்டும் கலந்து கொதிக்கிலும்
மாயம் கத்தாரி அதுமிகும் அய்வழி
தேசம் கலந்தொரு தேவன்என் நெண்ணிலும்
ஈசன் உறவுக் கெதிர்இல்லை தானே.

வெங்காயம் பெருங்காயம் என்ற இரண்டும் உள்ளன. இவ்வாறான மாறுபட்ட காயங்கள் கலந்து இருந்தாலும் மணம் மிகாது. ஆனால் கஸ்தூரி மணம் தருவது போலக் குணமாகிய மணம் மிகுந்து காணப்படும். அந்த இடத்தில் எல்லாத் தேசங்களிலும் கலந்த ஒப்பற்ற தேவன் ஈசன் என எண்ணுதல் வேண்டும். அது போதுதான் அவனைப் போன்ற உறவினர் எவரும் இலர் என்பது பெறப்படும்.

பரகாயம், அபரகாயம் என்ற இரண்டு உடம்புகள் ஈண்டுப் பெருங்காயம், வெங்காயம் எனப்பட்டன. இதனால் இருவகை உடம்புகளுடன் பற்றற்று நின்றாலும், வீடு பெற இயலாது, இறையருளைச் சிறிது பெறினும் வீடு பெறலாம் என்பது கருத்து.

தன்னை நாடுகின்றவர்களைச் சிவன் நீங்கான் மறவான்

பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரரு ளானன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமும் ஆமே.

சிவபெருமான் என்றும் பிறவாதவன். பேரருளாளனும் அவனே ஆவன். இறப்பும் இல்லாதவன், எத்தகைய உயிர் கட்டும் இன்பம் அருள்பவன், அன்பர்களை விட்டு நீங்காதவன். இத்தகைய இயல்புடைய இறைவனைத் தொழுங்கள்; அங்ஙனம் தொழுதால், அவன் உங்களை மறக்கமாட்டான். அழியாத ஞானமும் உண்டாகும்.

யார் அவனைத் தொழுகின்றார்களோ, அவர்களை மறவான் என்பது கருத்து.

வணங்குபவர்க்கு ஈசன் வழித்துணைவன்

இணங்கிநின் நான் எங்கும் ஆகிநின் நானும்
பிணங்கிநின் நான்பின் முன் ஆகிநின் நானும்
உணங்கிநின் நான் அம ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் நான்கே வழித்துணை யாமே.

சிவபெருமான் எங்கும் கலந்து இருப்பவன். எங்குமாய் இருப்பவன். ஆனால், அவனது அருளைப் பெறாதார்க்கு அவர்கள் கண்முன் தோன்றாது மாறுபட்டு இருப்பவன். உலக ஒடுக்கத்திற்குப் பின்னும், உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்னும் இருப்பவனும் அவனே. மறைந்து நிற்பவனும் அவனே. அவனே தேவர்களின் தலைவனான தேவேந்திரனுக்குத் தேவன் ஆவான். யார் தன்னை வணங்கி நிற்கின்றார்களோ அவர்கட்கு வழித்துணை அவனே ஆவான்.

தன் அருள் பெற்றவர்க்குத் தோற்றம் அளிப்பவனாகவும், அருள் பெறாதவர்க்கு மறைபொருளாகவும் இருப்பவன் ஈசன் என்பது கருத்து.

ஈசனைப் போற்றினால் அருள் பெறலாம்

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே.

அப்பனும், நந்தியும், தெவிட்டா அமுதமும், ஒப்பற்ற வள்ளலும், ஊழிக்காலத்திலும் விளங்கும் முதல்வனும் ஆகிய அவனை, எவ்வாறேனும் போற்ற வேண்டும். போற்றினால், அந்த வகையால் அவ்விறைவன் திருவருளைப் பெறலாம்.

தன்னைப் போற்றுபவர்க்கு அருளும் தயாநிதி ஆதலின் அவன் வள்ளல் எனப்பட்டான். எல்லாமும் யாவரும் அழிவர்; இவன் அழியாது இருத்தலால் ஊழி முதல்வன் எனப்பட்டான்.

வாழ்த்துவோர் உள்ளத்து ஈசன் அயர்ந்து அருளுவன்

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியை
தீர்த்தனை அங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மான்என் நிறைஞ்சியும்
ஆத்தம்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே.

வாழ்த்த வல்லார் மனத்தினுள் பொருந்திய ஒளி
வடிவினன்; தூய வடிவினன்; தூய மனத்தார் உள்ளத்தில்
திளைக்கின்றவன். இத்தகைய இயல்புடைய ஈசனைப்
போற்றி, எம்பெருமான் என்று சொல்லி வணங்கி,
நண்பன் என்று கருதி வழிபட்டால், அவன் அருளைப்
பெறலாம்.

ஈசன் அருள்பெற அவனை வாழ்த்த வேண்டும்.
மனத்தை தூயதாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அவனை
நண்பணாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

தேவரும் அசுரரும் அவன் அடி போற்றுவார்

போற்றிஎன் பார் அம் ரர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் பார் அசு ரர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் பார்மனி தர்புனி தன் அடி
போற்றிஎன் அன்புள் பொலியவைத் தேனே.

தேவர்கள் பரிசுத்தனான இறைவன் திருவடிகளைப் போற்றி என்பர். இராக்கதர்களும் அவன் பாதங்களைப் போற்றி என்பர். ஆகவே, யானும் என் அன்புடைய அகத்துள் அவன் திருவடிகள் விளங்கும்படி வைத்துப் போற்றி வணங்குவன்.

இறைவன் திருவடி அருளுக்கும் ஞானத்திற்கும் இடம்; ஆதலின் தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள் போற்றி வணங்குவர் என்பது கருத்தாம்.

இறைவனை நினையாதவர்கட்கு இன்பம் இல்லை

மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர்
வினையுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பர்
பனையுள் இருந்த பருந்தது போல
நினையா தவர்க்கிலை நின்இன்பம்தானே.

இல்லறத்திற்கு இடமான வீட்டில் இருப்பினும், தத்தம் கடமையினைச் செய்து வருவாராயின், பெருந்தவம் செய்யும் தவசிகட்கு ஒப்பாவர் இல்லறத்தார். இறைவனது நினைவாகவே இருந்தவர், இறைவனது நட்புரிமையில் நிற்பவர் ஆவர். இங்ஙனம் இறைவனை நினைவு இல்லாதவர்க்கு இன்பம் இல்லை. அது எதுபோல் எனின், பழத்தை யுடைய பனை மரத்தில் பருந்து வந்து தங்கியும், அப்பழத்தை உண்ணவேண்டும் என்ற நினைவை அது பெறாதது போலாம்.

இல்லறத்தில் ஈடுபட்டாலும், இறைவனை மறவாது இருப்பின், அவர்கள் பெரியவர் ஆவர். மேலும் இறைவனுக்கு நண்பரும் ஆவர். ஈசன் ஒருவன் உளன், அவனை நினைக்க வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சி பெறாதவர், பழம் இருந்தும் உண்ணவேண்டும் என்ற உணர்வு பெறாத பருந்துக்கு ஒப்பாவார் என்பதாம்.

இறைவன் அவியா விளக்காவான்

அடியார் பரவும் அமரர் பிரானை
முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே.

அடியவர்கள் தேவர்களின், தலைவனைப் போற்றி என்
சென்னியால் வணங்கினேன். அம் முதல் பரம்பொருள்
என எண்ணினேன். அவனே உலகர்க்குத் தந்தையும்,
அருள் செய்யும் மேலான பரம்பொருள் அவனேதான்
ஆவான். அவன் அணையா விளக்கு என்று உணர்ந்து,
அவனை அடைந்தேன்.

இறைவன் உலகுக்கெல்லாம் விளக்காய் இருப்பவன்,
அந்த ஒளியாம் விளக்கு விடியுமானால், உலகில் இருள்
குழ்ந்து விடும். ஆகவே இறைவனாம் விளக்கு விடியா
விளக்கு எனப்பட்டது.

நாம் அறிய வேண்டுவது

குடுவன் நெஞ்சின வைய்பன் பிரான் என்று
பாடுவன் பல்மலர் தூணிப் பணிந்துநின்
நாடுவன் ஆடி அமரர் பிரான் என்று
நாடுவன் யான்நின் றறிவது தானே.

இறைவன் திருவடிகளை என் சென்னியில் தரித்துக்
கொள்வேன். மனத்தில் அமர்த்துவேன். அவனே
தலைவன் என்று பாடுவேன். பல மலர்களையிட்டு
வணங்குவேன். நின்று ஆடுவேன். ஆடியபின்,
தேவர்களின் தலைவன் என்று சிந்தனை செய்வேன்.
இவையே யான் அறிந்தவை ஆகும்.

திருமூலர் தாம் அறந்தவை அவன் திருவடியைச்
சூடுதலும், மனத்தில் கொள்ளுதலும், பாடுதலும், மலர்
சூடுதலும், ஆடுதலும் என்று கூறுவதால், நாமும்
இவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாம்.

வேதமே அனைத்திற்கும் காரணம்

வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்
ஒதத் தரும்அறம் எல்லாம் உள தர்க்க
வாதத்தை விட்டு மறிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஒதியே வீடு பெற்றார்களே.

வேதத்தை விட்டு நீங்கிய கருமம் எதுவும் இல்லை.
வேதத்தில் சொல்லத்தக்க தருமங்கள் எல்லாம் உள்ளன.
ஆகவே அறிஞர்கள், தர்க்க வாதத்தைக் கைவிட்டு,
வளமான வேதத்தை ஒதியே மோட்ச வீட்டை
அடைந்தனர்.

மக்கள் ஒழுக வேண்டிய முறைகளே ஈண்டு அறம்
எனப்பட்டது. அம்முறைகள் அனைத்தையும் வேதத்தில்
காணலாம். அதனால்தான் வேதத்திலும் அறம் எலாம்
உள எனப்பட்டது. வேதத்தை ஒதுதல் ஆவது, வேதம் ஒதி
அதன்படி நடத்தல் என்பது.

இறைவன் அறிவித்தால் அன்றி ஆகமப்பொருளை அறிய ஒண்ணாது

அண்ணல் அருளால் அருளும் சிவாகமம்
விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரிது
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின்
எண்ணலி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே.

இறைவன் ஆகமங்களை அருளிச் செய்தது அவனது
பேர் அருள் காரணத்தால் ஆகும். இத்தகைய சைவ
ஆகமத்தின் உட்பொருளைத் தேவலோகத்தில் உள்ள
தேவர்களும் விளங்கிக் கொள்வது அருமையாகும்.
அண்ணலாம் சிவபெருமான் கூறியுள்ள சிவாகமத்தின்
மெய்ப்பொருளை உணரவில்லை எனில், இந்த
எண்ணற்ற பலவாகிய ஆகமங்கள், நீர் மேல் எழுத்துப்
போலப் பயன் தராமல் போகும்.

ஆகமம் என்பது ஒரு சமயத்திற்குரிய சிறப்பு நூல்
ஆகும். ஆகமத்தில் ஆலய அமைப்பு, இறை வழிபாடு,
திருவிழா நடத்து முறை முதலானவை குறிக்கப்பட்டிருக்
கும். சைவ சமய விளக்கங்களைத் தெரிவிப்பது சைவ
ஆகமம் ஆகும். அது சிவாகமம் என்றும் கூறப்பெறும். பல
என்ற குறிப்பைக் காட்ட எண்ணிலி கோடி எனப்பட்டது.
நீரில் எழுத்தை எழுதினால் பயன் தராது; அதுபோல
ஆகமப் பொருள் அறியாவிடில் பயன் தராது என்பதாம்.

ஜனவரி - 19

இறைவன் ஆகமத்தைத் தமிழிலும் வடமொழியிலும் அருளிச் செய்தனன்

மாரியும் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியும் நின்றங் கிளைக்கின்றகாலத்து
ஆரிய மும்தமிழும் உடனே சொலிக்
காரிகை யார்க்கும் கருணைசெய்தானே.

மழைக்காலம், வெயிற்காலம், பனிக்காலம் ஆகிய
இவை எல்லாம் ஓய்ந்து உறங்க, உலகம் யாவும் ஒரே
நீர்மயமாக இருக்கும் நீர்ப் பிரளயகாலத்தில், இறைவன்
தனது இருட் சக்தியாகிய உமாதேவியார்க்கு வடமொழி
யிலும் தென்மொழியிலும் ஆகமத்தை அருள் செய்
தருளினன்.

ஊழிக்காலத்தில் கார் காலம், வெயிற்காலம், பனிக்
காலம் என்பது இன்றி, எல்லாம் அடங்கி இருக்கும்
ஆதலின், தூங்க எனப்பட்டது. இறைவிக்கு அருள்
செயின், அவள் வழியே உயிர்கள் பெற்றுக் கொள்வர்.
ஆதலின், முதற்கண் ஆகமங்களைத் தேவிக்கு அருள்
செய்தனன்.

ஆகமங்களை அறிவித்தவனை நாம் அறிதல் வேண்டும்

அழிக்கின்ற வாரும் அதுகட்டு மாறும்
சிமட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாரும்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும்
உணர்த்தும் அவனை உணரலும் ஆமே.

உயிர்கள் பந்தத்தினின்று விடுபடுதலையும், உட்
படுதலையும், பிறப்பினின்று உயிர் விடுபட்டுப் போகும்
விதமும் ஆகிய இவை அனைத்தையும், தமிழ் மொழி
வடமொழி ஆகமங்களின் மூலம் அறிவிக்கும் இப்பரம்
பொருளை நாம் உணர்தல் வேண்டும்.

ஆகமத்தை உணர்ந்தால், உயிர் பந்தபாசங்களால்
கட்டுப்படும் காரணத்தையும், அக்கட்டினை நீக்கிக்
கொள்ளும் வழி வகைகளையும், உயிர்கள் பிறப்
பினின்றும் விலகி நற்கதி செல்லும் விதத்தினையும்
அறிந்து கொள்ளலாம்.

நந்தியம் பெருமான் அருள் பெற்றவர்கள் எண்மர்

நந்தி அருள்பெற்ற நாதனை நாடினான்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கரம்
என்றிவர் என்னோடு என்மரும் ஆமே.

நந்தியம்பெருமானார் உபதேசம் பெறுதலாகிய திருவருளைப் பெற்ற தலைவர்கள் யாவர் என ஆராய்ந்தால், நந்தியம் பெருமான் போன்ற ஞானாசிரியர்களாக விளங்கும் நால்வர் சிவயோகமாமுனிவர், சிதம்பர ஞானசபையினை வணங்கிய பதஞ்சலி பகவான் வியாக்கிர பாத முனிவர் என்ற இவ்வெழுவருடன், என்னையும் சேர்க்க எண்மர் ஆவோம்.

இறைவனிடம் முதல்மாணவராக இருந்து அருள் பெற்றவர் நந்தியம்பெருமான். அவர் வழியே ஏனையவர் உபதேசம் பெற்றனர். ஆக நந்தி அருள் பெற்ற நாதர் எனப்பட்டனர். புலிக்காலுடைய முனி வியாக்கரபாதர். பாம்புக்காலுடையவர் பதஞ்சலி. இவர்கள் என்றும் ஆனந்தக் கூத்தைக் கண்டு தொழுபவர் ஆதலின் மன்று தொழுத என்ற அடையுடன் குறிக்கப்பட்டனர். என்னுடன் என்றது ஈண்டுத் திருமூலரையே ஆகும்.

திருமுலர் ஆகமப்பொருளை அறிவித்தமை

நந்தி இணையடி யான்தலை மேற்கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்து
அந்தி மதிபுனை அரனடி நாஸ்தோறும்
சிந்தைசெய் தாகமம் செப்பலுற்றேனே.

நந்தியம்பெருமானாம் ஆசாரியனுடைய இரண்டு
திருவடிகளைச் சிரமேல் தாங்கி, உள்ளத்தில் அந்நந்தியம்
பெருமான் திருவுருவம் புகச்செய்து போற்றி, மாலைக்காலத்தில்
தோன்றும் பிறைச்சந்திரனைச் சடையில் தரித்த சிவ பெருமான்
திருவடிகளைத் தினமும் மனத்தில் தியானம் செய்து, ஆகமத்தைச்
சொல்லத் தொடங்கினேன்.

குருவினைப் போற்றாது சமய காரியங்களில் புகுந்தால், ஒன்றும்
கைகூடி வராது. ஆதலினால், நந்தியம் பெருமான் திருவடிகளைத்
தலைமேலும் உள்ளத்திலும் கொண்டதாகக் கூறப்பட்டது.

குருவைப் போற்றுவது போல், அவனால் அறிவிக்கப் பட்ட
இறைவனையும் இடைவிடாது சிந்தனை செய்ய வேண்டி
இருத்தலின், 'அரனடி நாள் தொறுந் சிந்தனை செய்து' என்றனர்.

தக்கனால் தேயும் சாபம் பெற்ற சந்திரன், தேய்ந்து தேய்ந்து
பிறையானபோது, அவன் இறைவனை அடைக்கலம் புக, அவனை
ஏற்றுத் தன் சடையில் புனைந்து, சந்திரசேகரன் என்ற பெயரையும்
பெற்று இறைவன் விளங்குகின்றான்.

திருமுனர் திருவாவதுறையில் இருத்தல்

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்

சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் ஆவடு தண்துறை

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலில்

சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஓதியே.

அருளாகிய சிற்சத்தியின் மணாளனாகிய சிவ பெருமானைச் சேர்ந்திருந்தேன். திருவாவதுறை என்னும் தலத்தில் சேர்ந்திருந்தேன். மங்களகரமான அரசமரத்தின் நிழலில் சேர்ந்தேன். அங்கு இருந்தபோது, சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர்களைச் செப்பிக் கொண்டே இருந்தேன்.

போதியின் கீழ் இருப்பினும், சிவன் திருப்பெயரைச் செப்பியவண்ணம் இருந்தார் என்பது, இதனால் பெறப்படுகிறது.

திருமுனர் தமிழில் ஆகமம் செய்பவோ அவனியில் வந்தனர்

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்திலர்
என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ்ச்செய்யும் ஆறே.

இறைவன் திருவருளை முன்னின்று பெறாது
பின்னிடுவதால் தான் பிறவி எடுக்க நேரிடுகிறது. என்னே
அறியாமை! இவ்வாறான மக்கள் முன் பிறவியிலே நல்ல
தவத்தை முயன்று செய்திலர். நானோ தவம் செய்தவன்.
அதனால்தான் இறைவன் என்னை நன்றாகத் தமிழ்
மொழியில் ஆகமங்களை அறிவிக்க நன்முறையில்
படைத்தனன்.

தவம் செய்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் பிறவி
அறும். இறைவனுக்குத் தமிழில் ஆகமம் வரவேண்டும்
என்ற கருத்து இருத்தலின், திருமூலரைப் படைத்தருளி
னன். இதனால் வேதாகமங்கள் தமிழிலும் உண்டு,
அவற்றைத் தமிழிலும் இயற்ற இயலும் என்பனபோன்ற
கருத்துக்களை விளங்கவைத்தமை காண்க.

திருமூலர் திருவாவடுதிறையில் அரசின் கீழ் இருத்தல்

ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு
ஊனமில் ஒன்பது கோடி உகந்தனுள்
ஞானப்பால் ஆட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
யானும் இருந்தேன்நற் போதியின் கீழே.

அறிவுக்குத் தலைவியான உமாதேவியின்
கணவனான சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும்
திருவாவடுதிறைப்புக்குக் குற்றம் அற்ற ஒன்பது கோடி
யுகங்களுள் பல அறிவுப் பாடல்களால் இறைவனை
வழிபட்டு, நான் நல்ல அரசமரத்தின் கீழ் இருந்தேன்.

இறைவன் நந்தி எனப்படுவன். நந்திகேஸ்வரரும் நந்தி
எனப்படுவர். இந்தக் கருத்துப் பலவாக இந்நூலில்
பயிலப்பட்டு வரும். இறைவனுக்குரிய அபிடேகப்
பொருள்களுள் பாடல்களே தலைசிறந்தவை. இறைவன்
தமை உணர்ந்தோர் பாடலில் பட்சமுடையவன். போதி
- அசோக மரம்; இதுவே சிவபோதி எனப்படும்.

ஜனவரி - 26

யான் பெற்ற இன்பம் உகைமும் பெற வேண்டும்

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடி
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே.

இறைவன் திருவருளால் யான் இறைவனது இன்பத்தைப் பெற்றனன். இவ்விற்பத்தினை இந்த மண்ணுலகமும் பெற வேண்டும். பெருமையினைத் தன்னகத்தே கொண்ட வேதத்தின் உண்மைப்பொருள் இன்னது என எடுத்துத் கூறினால், அதுவே, நாவாகிய தசையினைப் பற்றி நின்ற உணர்ச்சி தரும் மந்திரமாகும். இந்த மந்திரத்தைப் பற்றப் பற்ற இறைவன் திருவடி ஞானம் கிடைக்கப் பெறும்.

பெரியோர்கள் தாம் அடைந்த இன்பத்தைப் பிறரும் அடையுமாறு செய்யும் இயல்பினர். ஆகவே, இவ்வையகம் பெறுக எனப்பட்டது; மறைப்பொருள் பெருமைக்கு உரிய இடம் என்பதை ஈண்டுக் காண்க. மந்திரம் என்றது ஈண்டுச் 'சிவ சிவ' என்னும் மகா மந்திரத்தையே ஆகும். இதுவே மறைப் பொருள். இதனை நாவால் உள்ளுக்குள் உச்சரிக்க வேண்டும் என்பார், ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம் என்றனர். இடைவிடாது உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே பற்றப் பற்ற எனப்பட்டது.

திருமால் உண்மையையும் பிரமன் பொய்யையும் கூறல்

அடிமுடி காண்பர் அயன்மால் இருவர்
புடிகண் டிலர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
முடிகண் டிலேன் என்றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண் டேன்என் றயன் பொய்மொழிந் தானே.

பிரமனும் திருமாலும் இறைவனது முடியையும் திருவடி களையும் காண முயன்றனர். ஆனால் அவர்கள் எண்ணியபடி முடி அடிகளைக் கண்டிலர். ஆகவே, இவ்விருவரும் பூமியில் இறைவன் திருமுன் கூடியபோது, திருமால் “ஐயனே யான் உனது திருவடிகளைக் கண்டிலேன்” என மெய் கூறப் பிரமன் “ஐய, யான் முடியைக் கண்டேன்” எனப் பொய் கூறினன்.

திருமால் பிரமன் இருவரும் தாம் தாம் முதல்வர் என்று வாதமிட்டு இறைவனை அணுக, இறைவன் அவர்களினும் ஒரு முதல்வர் ஒருவன் உளன் என்பதை உணர்த்தத் தான் தீப்பிழம்பாய் நின்று, அப்பிழம்பின் அடிமுடிகளைத் தேடிக் காணப் பணித்தனன். பிரமன் முடியையும் திருமால் அடியையும் காண முறையே அன்னமாகவும் பன்றியாகவும் வடிவு கொண்டு தேட முயன்றனர். இக்கருத்தையே முன்னடி கூறுவது.

தம் நிலையினை வெளியிடல்

பாடவல் லார்நெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்நெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்நெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே.

பாடவல்லவர்கள் பாடிக்காட்டிய வழியில் யான் பாட அறிந்திலேன். ஆடவல்லார் ஆடிக் காட்டிய வழியில் ஆடவும் அறியேன். நாட வல்லார் வழியினை நாடவும் அறியேன். தேடிக் காணும் வன்மையுடையார் சென்ற வழியினை யான் தேடவும் இல்லையே.

இறைவனை அடையும் மார்க்கம் பலவகை. அவற்றுள் இரண்டைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று பாடல் நெறி; மற்றொன்று ஆடல் நெறி. ஆடல் நெறி என்பது மனம் உருகித் தம்மை மறந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுதல், பிறர் செய்யாததைத் தாம் செய்யாதது போலத் திருமூலர் இங்குக் கூறுகிறார். இதன் கருத்து யாரும் நல்வழிப்பட வேண்டும் என்பதற்காக என்க.

திருமூலர் திருமந்திரம் மூவாயிரம்

மூலன் உணர்செய்த மூவா யிரந்தமிழ்
 ஞானம் அறியவே நந்தி அருளது
 காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
 ஞாலத் தலைவியை நண்ணுவர் அன்றே.

திருமூலர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருமந்திரம் தமிழாம் மூவாயிரம். அவை உலகம் உணர நந்தியம் பரமன் அருளால் திருமூலர் மூலம் வெளியாயின. ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் அம்மந்திரங்களின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து பாராயணம் பண்ணினால், உலக மாதாவாகிய தலைவியாம் சித்தத்தியின் திருவருள் பேற்றைக் கைவரப் பெற்றவர் ஆவார்.

நம்மால் எதுவும் செய்ய இயலாது. யாவற்றிற்கும் இறைவனது திருவருள் துணை வேண்டும். அதுவேண ஈண்டு நந்தி அருளது எனப்பட்டது. சிவத்தைக் கூடுதற்கு முன் சக்தியின் திருவருளை முன்னர் அடைதல் வேண்டும். அதனால்தான் ஞானத் தலைவியை நண்ணுவர் எனப்பட்டது.

திருமந்திரம் சிவனாம் இறைவன் ஒருவனையே உணர்த்தும்

மூலன் உரைசெய்த முப்பது உபதேசம்
மூலன் உரைசெய்த முந்நூறு மந்திரம்
மூலன் உரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
மூலன் உரைசெய்த மூன்றும்ஒன் றாமே!

திருமூலர் திருவாய்மலர்ந்தவை, முப்பது உபதேச
மானாலும், முந்நூறு மந்திரங்களானாலும், மூவாயிரம்
தமிழ் மந்திரங்களானாலும் மூன்றும் சிவபெருமானான
பரம்பொருளாம் ஒருவனையே உணர்த்தும் இயல்பினை
உடையவை ஆகும்.

திருமூலர் திருவாய்மலர்ந்த திருமந்திரங்கள்
மூவாயிரத்தையேனும், முந்நூறையேனும், முப்பதை
யேனும் நாம் உணர்ந்தாலும் ஒரு பரமனையே
உணர்த்தும் ஒரே கருத்துடையன என்பதே இங்குக்
கூறப்பட்டன.

சிவனடியார் உண்ட சேடத்தின் மாண்பு

வித்தகம் ஆகிய வேடத்தார் உண்ட உணன்
அத்தன் அயன்மால் அருந்திய அன்னமாம்
சித்தம் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிழன்
முத்தியாம் என்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே.

ஞானமயமான திருவேடமுடைய சிவனடியார்கள்
உண்ட உணவு, இறைவன், பிரமன், திருமால் அருந்திய
அன்னம் போன்றது. சிவபெருமானே முழுமுதற் பரம்
பொருள் என்று தெளிந்த அச்சிவனடியார்கள் உண்ட
உணவின் மிச்சத்தை உண்டால் மோட்சம் அடைதல்
உண்மை என நம் குருநாதன் கூறியுள்ளார்.

இப்பாடல் அடியார்கட்கு அன்னமிடும் மாண்பை
அறிவிக்கிறது. சிவனடியார்கள் சிவனே முழு முதற்பரம்
என்று அறியும் திறத்தர் ஆதலின், வித்தகமாகிய
வேடத்தார், சித்தம் தெளிந்தவர் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

சிவபெருமான் அன்றி வேறு தெய்வம் இல்லை

வானவர் என்றும் மனிதர் இவர்கள் என்றும்
தேனமர் கொன்றைச் சிவன் அருள் அல்லது
தானமர்ந் தோரும் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை உணர்வது தானே.

இவர்கள் தேவர்கள் என்றும், இவர்கள் மனிதர்கள்
என்றும் கூறப்படும் வேற்றுமைகள் எல்லாம் தேன்
பொருந்திய கொன்றை மலரைச் சூடிய சிவபெருமான்
தன் அருளால் அமைத்த வேறுபாடே அன்றி வேறு
இல்லை. அந்த வானவர்களும், மனிதர்களும் விரும்பும்
அளவு விரும்பி ஆராயும் தெய்வம், அச் சிவத்தைத்
தவிர்த்து வேறு இல்லை. ஆகவே, நாம் நம் உடம்பில்
அமர்ந்த அந்த இறைவனை உணர்வதுதான் நல்
உணர்வாகும்.

வானவர் ஆயினும் மக்களாயினும் அவர்களின்
மேலானவர் இறைவர் சிவபெருமான் ஆவர். ஆதலின்
தனித் தெய்வம் மற்றில்லை எனப்பட்டது. உடம்பு
தசையால் ஆனது; ஆகவே உடம்பு ஊன் எனப்பட்டது.

முப்பொருள் தன்மை

பதியக பாசம் எனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல்பக பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனு காப்பக பாசம்
பதியனு கில்பக பாசம் நிலாவே.

பதி என்றும், பக என்றும், பாசம் என்றும் கூறப்படும் இம்முப்பொருள்களில் பதியைப் போலப் பகவும் பாசமும் தொன்றுதொட்ட பொருள்களோ, பதியை அணுகின் பாசம் நிற்கமாட்டாது.

பதி என்றும் உள் பொருள்; தொன்மையானது. அதைப் போலவே பகவும் பாசமும் தொன்மையன. பாசம் என்றும் ஆன்மாவை உலக பந்தத்தில் ஈடுபடுத்தும். அதனால்தான் பதியினைப் பக அணுகமுடியவில்லை. பக குருவின் உபதேசத்தால் பதியை அணுகின் பாசம் விட்டொழியும். இந்த உண்மையினைத்தான் தட்சிணாமூர்த்தி சுவாமி சனகாதியார்கட்கு உபதேசம் செய்தனர்.

ஆசாரியன் முன் மலங்கள் அற்றுப் போகும்

சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சைக் சுட்டிடா
சூரியன் சந்திதி யில்கடு மாறுபோல்
சூரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.

சூரியனுடைய ஒளியை ஏற்று வெளிவிடும்
சூரியகாந்தக் கல், சூரியன் முன் அன்றித் தன்னருகே
பஞ்ச சூழ்ந்திருப்பினும் பஞ்சைச் சுட்டு எரிக்கமாட்டாது.
சூரியன் முன்தான் சுட்டு எரிக்கும். அதுபோலவே
ஆசாரியன் முன்னே மாணவனைப் பற்றி நின்ற மும்
மலங்களும் அற்றுப்போகும்.

சூரியகாந்தக்கல் முன் பஞ்சைப் பிடித்தால் பஞ்சை
எரிக்கும் ஆற்றல் அதற்கு ஏற்படாது. ஆனால் சூரியன்
ஒளிமுன் இக்கல்லைப் பிடித்து, அதற்கு முன் பஞ்சை
வைத்தால் அப்பஞ்சு எரிந்துபோம். அதுபோலத்தான்
ஆசாரியன் முன்னே ஆன்மாவைப் பற்றிய மலங்கள்
அறும் என்பது அழகிய உவமையால் விளக்கப்பட்டது.

இறைவன் அளித்தவை

அளித்தான் உலகெங்கும் தானான உண்மை
அளித்தான் அமரர் அறிபா உலகம்
அளித்தான் திருமன்றுள் ஆடும் திருத்தாள்
அளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே.

இறைவன் உலகெங்கும் தானே ஆகி இருக்கும் உண்மையினை அருளால் உணர்த்தினேன். தேவர்களும் உணராத பேரின்ப உலகையும் பக்குவர்கட்குத் தந்தனன். மண்ணவர் களிக்கும் வண்ணம் சிதம்பர சிற்சபையில் நடனம் புரியும் அழகிய திருவடிகளைத் தரிசிக்க அளித் தனன், பேரின்பப் பெருவாழ்வாகப் பெரு வெளியினையும் அளித்தனன்.

இறைவன் எங்கும் எவ் உலகமும் நிறைந்தவன். அந்த உண்மையினை அவன் அருளால் அறிவித்தால் அன்றி அறிந்து கொள்ளுதல் அரிது. ஆதலின் அந்த உண்மையை அவன் அளித்தமையின் அளித்தார். 'தானான உண்மை' எனப்பட்டது. பெருவெளி என்றது சிதாகாயமாகிய சிதம்பர தரிசனமும் ஆகும். அது பேர் இன்பம் தரவல்லது ஆதலின், அளித்தான் பேரின்பப் பெருவெளி எனப்பட்டது. உலகம் பல என விஞ்ஞானிகள் கண்டாலும், சிவலோகம் ஒன்று உளது என்பதை அவர்களும் அறியார். அது தேவர்களாலும் அறிய ஒண்ணா உலகம். ஆனால் இதனை அவன் பக்குவர்கட்கு அளிப்பான் என்பது பெறப்படுகிறது. இறைவனது குஞ்சித பாத தரிசனமே மேல் வீட்டிற்கு வழி ஆதலின், அந்தத்திருவடியினையும் காட்டினர் எனப்பட்டது.

தியான நிலையில் எவற்றையும் காணலாம்

தூங்கிக் கண்டார்சிவ லோகமும் தம் உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ யோகமும் தம் உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ யோகமும் தம் உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார் நிலை சொல்வதெவ் வாறே.

செயலற்றுள தியான நிலையில் இருப்பவர் தம் உள்ளத்துள் இறைவனது சிறப்பு உறைவிடமான சிவலோகத்தை கண்டார் ஆவார். சிவனோடு ஒன்றி இருக்கும் யோக நிலையினையும் கண்டவராவர். இவ்வாறு சிவனோடு ஒன்றி இருப்பதனால் ஏற்படும் சிவ சம்பந்தமான அழியா இன்பத்தையும் கண்டவர் ஆவர். ஆகவே செயலற்று நிஷ்டை நிலையில் இருப்பவர் தம் நிலையினை எப்படி விளக்கிக் கூறுவது?

தூங்கும்போது என்ன நிகழ்கின்றன என்று அறியாது இருப்பது போலத் தியானநிலையில் உலக விடயங்களை, உணராது இருத்தலின், அந்நிட்டையில் ஈடுபட்டிருந்த நிலையை, 'தூங்கி' என்றனர். இதனையே 'தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுதல் என்பர்' அனுபவஞானிகள்.

குருவின் திருவடி மாண்பு

திருவடி யேசிவம் ஆவது தேரில்
திருவடி யேசிவ லோகம் சிந்திக்கில்
திருவடி யேசெய் கதியது செப்பில்
திருவடி யேதஞ்சம் உள்தெளி வோர்க்கே.

நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஞானசிரியன் திருவடிகளே சிவமாக விளங்குவன. மேலும் அவற்றையே சிந்தித்தால் சிவலோகமும் அவையே ஆகும். அத்திருவடிகளே ஆன்மா சென்றடைவதற்குரிய வீட்டின் பத்திற்கும் உரியனவாய் விளங்குவன. மேலும், கூறத் தொடங்கினால் சரண்புக வேண்டிய இடம் அந்தத் திருவடிகளே அன்றி வேறில்லை. இந்த உண்மைகளை உள்ளத்தால் உண்மையினை அறிந்த ஞானிகள் தாம் அறிவார்களே அன்றி, வேறு எவரும் அறியார்.

ஆசாரியனது திருவடி சாதாரணத் திருவடி அன்று என்பதும், அதனை எப்போதும் நினைப்பவர், எல்லாம் அடையப் பெறுவர் என்பதும் ஈண்டு விளக்கப்பட்டன.

நல்மாணவன் கடமை

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
 தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
 தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
 தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

ஆசாரியரது அழகிய வடிவத்தைத் தரிசிப்பதே அறிவின் விளக்கமாகும். அவருடைய திருப்பெயரை உச்சரித்தலே நம் அறிவிற்கு விளக்கம் ஆகும். அவருடைய சிறந்த உபதேசங்களைக் கேட்டலே அறிவின் தெளிவாகும். அவருடைய வடிவத்தை உள்ளத்தில் நிலையாகக் கொண்டு தியானம் பண்ணுதலே அறிவின் தெளிவாகும்.

குருவின் திருவடிகளால் ஏற்படும் நன்மை இன்னது என்று அறிந்தபின், அவரது திருவுருவம், திருவார்த்தை, திருநாமம், உடல் இவற்றையும் நல்மாணவர்கள் முறையே சிந்தனை செய்து கொண்டும், கேட்டுக் கொண்டும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது ஈண்டு விளக்கப்பட்டது.

சீடர்கள் செய்ய வேண்டுவன

சந்திப்பது நந்தி தன்திருத் தாளிணை
 சிந்திப்பது நந்தி செய்ய திருமேனி
 வந்திப்பது நந்தி நாமம்என் வாய்மையால்
 புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் பாதமே.

ஞானாசிரியனுடைய இரண்டு சிறந்த பாதங்களை இடையறாது காண்டல் வேண்டும். அவரது அழகிய உருவத் திருமேனியை உள்ளத்தில் நினைந்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும். உண்மையோடு அவர்தம் திருப்பெயரைப் போற்றி வழிபடுதல் வேண்டும். அவர் உபதேசித்த நல்ல ஞானானுபவ போதனைகளை உள்ளத்தில் பதிய வைத்தல் வேண்டும்.

ஈண்டு நந்தி என்பவர் ஞானாசாரியர் என்று கொள்வதுடன், சிவ பரஞ்சடராகவும் கொள்ளலாம். அங்ஙனம் கொள்ளும்போது, செய்ய திருமேனி என்பது பஞ்சாட்சர வடிவமான திருவுருவம் தாங்கிய நடராசப் பெருமானது வடிவம் என்பது பொருளாகும். திருநாமம் என்பது சிவாய நம என்னும் திருமந்திரமாகும். நந்திநாமம் என்பது சிவாயநம என்னும் திருமந்திரமாகும். நந்திநாமம் நமச்சிவாயவே என்பது ஆன்றோர் வாக்கு அன்றோ! நடராசப் பெருமான் திருவடிகில் நமசிவய என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களும் பொருந்தியுள்ளன என்பதைத் திருவடிகில் நகரமும், வயிற்றில் மகரமும், தோளில் சிகரமும், முகத்தில் வகரமும், திருமுடியில் யகரமும் உள்ளன என்று அனுபவஞானிகள் கூறியிருப்பது கொண்டு தெளியலாம். மேலும், இக்கருத்தை உறுதிப்படுத்த, நடராசப்பெருமான் கையில் உள்ள உடுக்கை சிகரத்தையும், வீசி நிற்கும் கை வா என்னும் எழுத்தையும், அருளும் கரம் யகரத்தையும், திருக்கையில் உள்ள மழு என்னும் அக்கினி நகரத்தையும், முயலகனைத் திருவடியால் ஊன்றிய நிலை மகரத்தையும் குறிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இறந்தபோது வருவனவும் வராதவர்களும்

பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்ட அப்பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே.

நல்வினை தீவினை என்னும் பொருள்களால் அடைக்கப்பட்ட இந்த உடம்பாகிய கூரை, அந்நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிக்க வேண்டிய அளவுக்கு அனுபவித்து, உயிர் நீங்கியதும் பிணமாகப் பூமியில் விழுந்தபோது, அவ்வுடம்பின் உதவியால் உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்ட மனைவி மக்களாய் உள்ளவர்கள், அப்பிணம் கடலை நோக்கி எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது, அப்பிணமான உடம்பினின்று பிரிந்து போன உயிர் சென்ற வழியே போகமாட்டார்கள். ஆனால், அவ்உயிர் உடலோடு கூடி இருந்த போது மேற்கொண்ட விரதத்தால் ஆகிய புண்ணியமும், அறிவாகி ஞான உணர்ச்சியும் மட்டும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கி அவ்வுயிருடன் வழி நடந்து செல்லும்.

உடம்பைப் பெறுதல் நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிப்ப தற்கே ஆகும். அவ்வுடம்பு மனைந்து மக்களைப் பெற்று நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிக்கும். அவ்வுடம்புக்குரிய வருடைய துணையால் மனைவி மக்களும் இன்பம் ஆர்வர். அவர்கள் இன்பம் ஆர்தற்குத் துணையான உடம்பு பிணமாகியபோது அவ்வுடம்புடன் இன்பம் துய்த்த மனைவி மக்கள் உயிர்விடார். உடம்புடன் கூடிய உயிர் சென்றவழியும் செல்லார். ஆனால், உடம்பிடைப்பட்ட உயிர் தேடிய விரதமும் ஞானமும் மட்டும் உடன் செல்லும். பற்றித் தொடரும் பாவமும் புண்ணியமும் என்பது ஞானிகளின் கருத்து. ஆக, இறந்தபின் உடன் வருவன, பாவம், புண்ணியம், ஞானம், விரதம் ஆதலின் நற்கருமமே புரிதல் வேண்டும் என்பது ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

பிணத்தை அடக்கம் செய்தபின் மக்கள் நடந்து கொள்ளும் விதம்

ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணம்என்று பேரிட்டுக்
சூரையம் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே.

இறந்தபின் இறந்த உடலிடத்துத் தொடர்புடையவர்
களான ஊரார் எல்லாம் ஒன்றுகூடிப் பேர்ஒலி எழ அழுது,
உயிரோடு கூடியபோது இருந்த பெயரை நீக்கிப் பிணம்
என்னும் பெயரைச் சூட்டிச், செடி முளைத்திருக்கும்
சுடுகாட்டில் எடுத்துச் சென்று சுட்டெரித்துப் பின் தீட்டு
ஒழிய நீரில் குளித்து, சரீரம் நிலைக்காது, செல்வம்
நிலைக்காது, வாழ்வு நிலைக்காது என்ற நினைப்பே
இன்றி, வீணாக மக்கள் பொழுதைப் போக்குவர்.

இறந்த உடல் உயிர் உள்ளபோது பெற்றிருந்த
பெயரை ஒழித்துப் பிணம் என்றே குறிப்பிடப்படும். உயிர்
இருந்த உடல் பிணம் ஆனதைக் கண்டும், அதுபோல
நாமும் ஒரு நாளைக்கு இவ்வாறு ஆவோமே என்ற
நினைப்புக் கொள்ளாமல் வாழ்நாளை வீணாக்குபவரை
நோக்கியே, நினைப்பு ஒழிந்தார்களே எனப்பட்டது.

இன்பம் துய்க்கும்போது இறக்கவும் கூடும்

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தணம் கொண்டார்
இடப்பக்க மேஇறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே.

மனைவிமார் பணியாரங்களைச் செய்து வைத்தார்கள். அங்ஙனம் அட்ட பலகாரங்களையும் கணவன்மார்கள் இன்புடன் உண்டனர். தமது இளைய பூங்கொடி போன்ற மனைவியருடன் இரகசியமாகச் சில பல வார்த்தைகளையும் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலையில் திடீரென்று தமக்கு இடப்பக்கம் சிறிது நோவுகிறது என்று கூறினார்கள். அதற்காகப் பாயலில் படுத்தார்கள். அவ்வளவுதான்! படுத்தபடியே இறந்தார்கள்.

இம்மந்திரம் இறப்பு எந்த நேரத்திலும் வந்து சேரும் என்பதை நன்கு விளக்குகிறது. மனைவியோடு இன்பமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதும், இனிய உணவு வகைகளை உண்ணும்போதும் இறப்பு வரும் எனப் பட்டது.

நாட்டுத் தலைவர்களும் இறப்பர்

நாட்டுக்கு நாயகன் நம்மூர்த் தலைவன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே.

மக்கள், நாட்டுக்குத் தலைவன்தான் நம் ஊருக்கும் தலைவன்தான் என்றார். ஆனால், கடைசியில் அவன் தனது வாழ்நாள் கெட்டபோது, சுடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் பாதையாகிய பல்லக்கில் ஏறி, நாட்டார்கள் எல்லாம் பின் தொடர, முன்னே சாப்பாறை முழங்க, நாட்டுக்குரிய தலைவன் செல்லும் விதத்தைப் பார்த்தீர்களா!

இறப்பு என்பது எவரையும் விடாது என்பதை விளக்கவே நாட்டுக்கு நாயகனும் ஊர்த்தலைவனும் ஆன ஒருவனது இறப்பைக் குறித்துப் பேசப்பட்டது. சுடுகாட்டுக்குப் பிணத்தை எடுத்துச் செல்லப் பாடை என்று ஒன்று இருத்தலின், அதனைக் காட்டுச்சிவிகை என்றனர். அரசாங்கத்தில் உள்ளபோது ஊர்ந்து சென்றது பல்லக்கு (சிவிகை); இறந்தபோது ஊர்ந்து செல்வது பாடை. ஆதலின் காட்டுச் சிவிகை எனப்பட்டது.

உறவினர் அன்பு இல்லார் எனல்

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
 ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
 வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
 நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே.

இறந்தபோது, நெருங்கிய உறவினர்களும் மனைவியும் பிள்ளைகளும், ஊர்ப் பொதுவாகிய வாய்க்காலில் சென்று செய்ய வேண்டிய ஈமச் சடங்குகளைச் செய்து முடிப்பார். அப்படி முடித்தபின், அழுகின்ற போது உண்டாகும் வியர்வையை நீக்கிக் கொண்டு, விறகு இட்டுத் தீ மூட்டிவிட்டு, நீரில் மூழ்கி வீடு திரும்புவார்கள். இவர்கள் அன்பு இல்லவர்கள் அல்லரோ?

பிணமானவர் உயிரோடு இருந்தபோது அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் நேரிடா வண்ணம் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனித்த உறவினர், மனைவி, மக்கள் ஆகியோர் தாம் உறவினர் பிணமானபோது சுட்டு எரித்தமையின் அச்சுற்றத்தாரை நீதியில்லார், அன்பு இல்லார் எனக் கூறினார்.

இறந்த உடலை எவரும் வைத்திரார்

வளத்திடை முற்றத்தோர் மாநிலம் முற்றும்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தால் அவை ஒடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தால் இறைப் போதும் வையாரே.

வளமுடைய வீட்டு முற்றமும் பெரிய நிலமும் குளமண்ணும் கொண்டு குயவன் மண்பாண்டங்களைச் செய்வான். அவன் செய்த குடங்கள் உடைந்தாலும் உடைந்தவற்றை ஒடுகள் என்ற பெயரால் எடுத்து வைத்துக் கொள்வர்; எறிந்துவிட மாட்டார். ஆனால் உடம்பு உயிர் அற்றுப் பிணமாக விழுந்தால், அவ்வுடம் பிடத்தில் எவ்வளவு பற்று உடையவரானாலும், சிறிது நேரம் அப்பிணத்தை வீட்டில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள்.

உடம்பும் குடம் போன்றது. இதனையும் ஒரு குயவன் செய்கின்றான். அவ்வாறு செய்பவன் பரசிவன் ஆணை பெற்ற பிரமன். ஆகவே, அவனும் ஒரு குயவன் ஆவான். ஆனால் அவன் வேதம் ஒதிய குயவன். சக்கரம் கொண்டு கலயங்கள் செய்யப் பரந்த இடம் வேண்டும் ஆதலின், முற்றத்தையும் மாநிலத்தையும் குறிப்பிட்டார். குழைந்த மண் தேவை யாதலின் குளமண் குறிக்கப்பட்டது.

பிப்ரவரி - 15

உயிர் அற்ற பிணம் எந்நிலை
உற்றாலும் கவலை இல்லை

காக்கை கவரில்என் கண்டார் பழிக்கில்என்
பால்துளி பெய்யில்என் பல்லோர் பழிச்சில்என்
தோற்றையுள் நின்று தொழிலரச் செய்தாட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனதிக் கூட்டையே.

தோலால் அமைந்த பையாம் இவ்வுடம்பினுள்
உயிராகிய கூத்தன் இருந்துகொண்டு, செய்ய வேண்டிய
தொழில்களை முற்றிலும் செய்து, வினைகளை அனுப
விக்குமாறு செய்கிறான். இப்படிச் செய்யும் உயிர் உடலை
விட்டுப் போன பிறகு, பிணமானபோது அதனைக்
காக்கை கவர்ந்தால்தான் என்ன? பார்த்தவர்கள் பழித்துப்
பேசினால்தான் என்ன? பாலைத் துளியாகக் கொட்டி
னால் தான் என்ன? பலரும் அப்பிணத்தைப் புகழ்ந்து
பேசினால்தான் என்ன?

உடம்பின் ஆட்டத்திற்குக் காரணம் உயிர் ஆதலின்,
அவ்வுயிர் கூத்தன் எனப்பட்டது. இறந்த உடலைக்
காக்கை கொத்தியுண்ணும். இறந்தவர் ஒரு சிலருக்குத்
தீமை புரிந்திருப்பின் அப்பிணத்தைப் பழிப்பார். நன்மை
பெற்றவர் புகழ்வார். இவ்விரண்டையும் உட்கொண்டே
பழிக்கில் என்? பழிச்சில் என்? என்றனர்.

தேடிய செல்வம் நிற்காது

ஈட்டிய தேன்பூ மணம்கண் டிரதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஒட்டித் துரந்திட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே.

தேனீக்கள் பூவில் உள்ள தேனின் மணத்தையும்
சுவையையும் கண்டு, அவற்றைத் தேடி ஒன்று சேர்த்து,
ஒரு கிளையில் வைத்துச் சேர்க்கும். அதனை உடல்
வன்மை மிக்கவர் அத் தேனீக்களை ஒட்டி அவை சேர்த்த
தேனைக் கொள்வார்கள். தேனீக்கள் தாம் சேகரித்த
தேனைக் காட்டிக் கொடுத்துத் தாமும் மடிவது போன்றதே
மக்கள் பாடுபட்டுத் தேடிய பணமும் என்க.

தேடிய செல்வத்தை நாம் எவ்வளவுதான் காத்தாலும்,
அது அழிந்து போகுமே அன்றி, நிலைக்கு இராது
என்பதை விளக்கவே, தேனீக்கள் சேர்த்த தேனை
உவமை காட்டினர். உய்த்தீட்டும் தேனீக்கரி என்றார்
பிறரும்.

பெற்ற செல்வத்தைப் புண்ணிய வழியில் செலவு செய்ய

வாழ்வும் மனைவியும் மக்கள் உடன்பிறந்
தாரும் அளவே தெமக்கென்பர் ஒண்பொருள்
மேவும் அதனை விரிவுசெய் வார்கட்டுக்
கூடும் துணைஒன்று கூடலும் ஆமே.

செல்வம் படைத்தவர் இறக்கும் தருவாயில், அவருடன் வாழ்வு நடத்திய மனைவியும், பிள்ளைகளும், கூடப் பிறந்தவர்களும், தனித்தனி "எனக்கு எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கி வைத்துள்ளீர்" என்றுதான் கேட்பார்கள். ஆகவே, உயிர் உள்ளபோதே அச் செல்வத்தைப் புண்ணிய வழியில் செலவு செய்பவர்கட்கு ஒப்பற்ற இறைவன் துணையாக வந்து கூடவும் கூடும்.

செல்வத்தைப் பெற்று வாழும்போதே அறச் செயலைச் செய்ய வேண்டும். தமக்குப் பின்னால் தம் சுற்றத்தார் செல்வத்தை நல்வழியில் பயன்படுத்துவார் என்று எதிர்பார்க்க இயலாது. அவர்கள் தமக்கு எவ்வளவு பங்கு உளது என்றுதான் எதிர்நோக்கி நிற்பார்.

இளமை கழிந்து மூப்பு ஏற்படும் அழியும்

கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டும் தேறார் விழியலா மாந்தர்
குழக்கன்று முத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டும் தேறார் வியன்உல கோடீர.

சூரியன் கிழக்கே தோன்றுகிறான். தோன்றுகிறவன் மேற்கே சென்று மறைகிறான். இஃது எதைக் காட்டுகிறது? தோன்றிய ஒன்று, அப்படியே நிற்காமல் அழிவுறுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறதன்றோ? இதனை நேரில் கண்டும் அறியாமல் இருக்கின்றனரே. மற்றும் ஓர் உதாரணங் கொண்டு இந்தப் பரந்த உலகில் உள்ளவர் இதனைத் தெளையலாமே. இளைய கன்றானது இளமையாகவே இல்லையே. மூப்பு அடைகிறது; கன்று என்னும் பெயர் போய் எருது என்னும் பெயரைப் பெறுகிறது. பிறகு சில நாட்களில் இறந்தும் விடுகிறது. இதனையும் உணர்ந்திலரே.

சூரியன் தோற்றத்தையும் மறையும் நிலையினையும் தினம் தினம் கண்கொண்டு பார்த்தும்கூட, தோன்றிய பொருளுக்கு அழிவு உண்டு என்பதை அறியாது இருத்தலின் விழியலா மாந்தர் என்றனர்.

பிப்ரவரி - 19

விரும்பியவர்களும் பின் வெறுப்பர்

விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியல் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரம் காயும்ஒத் தேனே.

நான் இளமையும் அழகும் கொண்டிருந்தபோது
என்னைக் கரும்பை வெட்டி, அதன் சாற்றைப் பருகுவது
போல, மென்மைத் தன்மையுடைய மாதர்கள் விரும்
பினார்கள். தாமரை மொக்குப் போன்று குவிந்த
மென்மையான முலையுடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
நகையினை அணிந்த மாதர்கட்குக் கரும்பு போலச்
சுவையாக இருந்த நான், முதுமையுற்ற நிலையில்,
காஞ்சிரங்காய் போலக் கசப்புடையவனாயினேன்.

முலையின் இளமைத் தோற்றம், தாமரை மலராத
போதுள்ள தோற்றம்போல இருக்கும் ஆதலின், அரும்பு
ஒத்த மென்முலை எனப்பட்டது. பெண்கள் தாமாகத்
தேர்ந்தெடுத்த நகைகளை அணிபவர் ஆதலின் ஆய்
இழையார் எனப்படுவார்.

நிலையாமை அறிந்து நீள்மலனை ஏத்த வேண்டும்

தழைக்கின்ற செந்தளிர் தண்மலர்க் கொம்பில்
இழைக்கின்ற தெல்லாம் இறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி எம்பெரு மானடி ஏத்தார்
அழைக்கின்ற போதறி யாவர் தாமே.

மக்கள் குளிர்ந்த மலர்க்கிளையில் தளிர்க்கின்ற
செந்தளிர்கள் எல்லாம், காட்சிக்கு இன்பமாகத் தோன்று
வதைக் காண்கின்றார்கள். அந்தப் பூங்கிளையில் உள்ள
தளிரும் பூவும் அழிவதையும் காண்கின்றார்கள். இது
கொண்டு உயிரும் தோன்றி அழியும் என்பதை
அறிந்திலரே. தவறின்றி எம் தலைவனாம் இறைவனைப்
போற்றிலரே, அவர்கள் இயமன் வந்து அழைக்கின்ற
போது என் செய்வது என்று அறியாது திகைப்புறுவர்.

உயிர் உடலைவிட்டு எப்போதாலும் பிரிந்து விடும்.
ஆகவே, உடலில் உயிர் உள்ளபோதே இறைவனை
வணங்குதல் வேண்டும். வணங்கி இறைவன் திருவருள்
பெற்றால் இயமன் அழைக்கும்போது அஞ்சாமல்
இருக்கலாம்.

தவிர்க்கப்படுவனவும், செய்ய வேண்டுவதும்

அவ்வியம் பேசி அறங்கெட நில்லன்மீன்
வெவ்வியன் ஆகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மீன்
செவ்வியன் ஆகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மீன் தலைப்பட்ட போதே.

வாழ்நாளில் பொறாமை கொண்டு பிறரை இழித்துப் பேசித் தரும் நெறி கெடும் முறையில் வாழாதீர்கள். மிகவும் கொடியனாகிப் பிறர் பொருள் மீது ஆசை கொண்டு அப் பொருளைக் கொள்ள விரும்பாதீர்கள். செம்மை சான்ற குணத்தினர் ஆகி நீங்கள் சிறப்புடன் உண்ணும்போது ஓர் அகப்பை உணவையேனும் ஏழைகள் வந்து கேட்டபோது கொடுத்து உதவுங்கள்.

உயிர் நீங்குவது உண்மை ஆதலின், ஈண்டு மக்கள் தள்ள வேண்டுவன இவை என்றும், கொள்ள வேண்டுவது இது என்றும் கூறப்பட்டன. வெவ்வியன் என்பதற்குப் பேராசை பிடித்தவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'ஐயம் இட்டு உண்' என்பது இங்கு வற்புறுத்தப்படுகிறது.

பிப்ரவரி - 22

உயிர்க்கொலை புரிபவர்

நரகில் துன்புறுவர்

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லடிச் காரர் வலிக்கயிற் நாற்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடும் என்று நிறுத்தவர் தாமே.

கொல்லு, எறி, குத்து என்று கூறிய கொடிய மக்களை, இயமனது கட்டளை பெற்ற வன்மையான ஏவலாளர்கள், வன்மைமிக்க கயிற்றால் கட்டி, மேகத்தில் உண்டாகும் இடிபோல நில் என்று கூறிக் கொடிய நரகத்தில் இட்டு நிறுத்துவர்.

மாக்கள் என்பன மிருகங்கள். அம்மிருகங்கட்கு மன அறிவு கிடையாது. அறிவு பெறாத காரணத்தால் மக்கள் உயிர் இனங்களைக் கொன்றும் குத்தியும் அழிக்கின்றனர். ஆதலின், அவர்களை மிருகங்களாக எண்ண வேண்டும் என்பதை குறிக்க 'மாக்கள்' என்றனர். இதனால் உயிர்க் கொலை கூடாது எனப்பட்டது.

இவை இவை பாதகம் எனல்

கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதகம் ஆம்அவை நீக்கித்
தலையாம் சிவனடி சார்ந்தின்பம் சார்ந்தோர்க்கு
இலையாம் இவைஞானா னந்தத் திருத்தலே.

உயிர்களைக் கொல்லுதல், பொருள்களைத்
திருடுதல், மாதர் இன்பத்தினை அளவுக்கு மீறி
அனுபவித்தல், பொய் பேசுதல், ஆகிய இவை மாறா
மயக்கம் தருபவை. ஆகவே, இவற்றை நீக்கித் தலையான
சிவபெருமான் திருவடிகளை அடைந்து இன்பம்
உற்றவர்கட்கு நரகத்துன்பம் இல்லை. இறைவனது
திருவடிகள் ஞானானந்தத்தில் அழுந்தி இருக்கச்
செய்யும்.

கொலை, களவு, கள், காமம், பொய்கூறல் பஞ்சமகா
பாதங்கள் எனப்படும். இறைவனே முழுமுதற்பரம்
பொருள் ஆதலின் தலையாம் சிவம் எனப்பட்டனன்.

புலால் புசிப்போரை இயமன் தூதுவர் துன்புறுத்துவர்

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாரும் காண இயமன்தன் தூதுவர்
செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாடே.

கொடிதாகிய மாமிசத்தை உண்ணும் கீழ் மக்களை
இயமனுடைய தூதர்கள் எல்லோரும் காணும்படி
இடிபோல முழங்கி, அவர்களைப் பிடித்துச் சென்று
கொடிய இடமான நரகத்தில் மல்லாக்காகத் தள்ளி, எங்கும்
அவர்கள் செல்லாதபடி தடுத்து நிறுத்தி வைப்பர்.

பிற உயிரின் தசை உண்பதற்குத் தகுதியற்றது
ஆதலின், அதனைப் பொல்லாப் புலால் என்றனர்.
உண்பவர் எக்குடியில் பிறந்த யாவரே யானாலும்
அவர்கள் தாழ்ந்தவர்களே என்பார் புலையர் என்றார்.

பன்றியாகப் பிறப்பவர் யார் எனல்

கொன்றி லாரைக் கொலச்சொலிக் கூறினார்
 தின்றி லாரைத் தினச்சொலித் தெண்டித்தார்
 பன்றி யாப்படி யில்பிறந்த தேழ்நரகு
 ஒன்று வார்அரன் ஆணைஇது உண்மையே.

கொல்லும் தன்மை இல்லாதவர்களைக் கொல்லும்படி சொல்லித் தூண்டினவர்களும், புலால் புசியாதவர்களைப் புசிக்குமாறு சொல்லி வற்புறுத்தித் தின்னுமாறு செய்தவர்களும், பூமியில் பன்றியாகப் பிறந்து, பின் ஏழ் நரகத்திலும் போய்ச் சேர்வர். இது சிவபெருமான் ஆணையாகும். இது சத்தியம்.

மலம் தின்னும் இயல்புடையது பன்றி. ஆதலின் அதன் பிறப்பு இழிவுடையதாயிற்று. அந்த இழி பிறப்புத் தீயவர்கட்கு ஏற்படும் என்பார். பன்றியாகப் படியில் பிறப்பர் என்றனர். பிறக்க வைப்பது இறைவனே ஆதலின் அரன் ஆணை என்றனர்.

பிறர் மனையாளை விரும்புதல் கூடாது

ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காழறும் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடர்உற்ற வாரே.

தொட்டுத் தாலி கட்டிய மனைவி வீட்டில் இருக்க,
அவளை விட்டுத் தன்னைக் கற்பினால் காத்துக்
கொண்டுள்ள பிறரது மனையாளை விரும்பும் இளைஞர்
கள், நன்கு பழுத்த பலாப்பழத்தின் கனியை உண்ணா
மல், ஈச்சம் பழத்தினை உண்ண, அதனைப் பெறு
வதற்குத் துன்பம் அடைவது போன்றதாம்.

காளை என்பது எருதுக்குரிய சொல். ஈண்டு
இளைஞரைக் காளையர் என்றது அவர்தம் தகாத
ஒழுக்கம் கண்டு மாடுகள் என இழித்துக் காட்டற்கு
ஆகும். ஈச்சம் பழம் மரத்தின் உயர இருக்கும். அம்மரமோ
பல கருக்குக்களை கொண்டிருக்கும். அதனைப்
பெறுதல் வேண்டும். அதைப் போலத்தான் பல காவல்
உள்ள பிறமனையாளையும் அடையப்பல துன்பத்தை
அனுபவிக்க வேண்டும் என்றார். காத்த என்பதற்குப்
பிறரால் காக்கப்பட்டு வந்த என்னும் பொருளையும்
கொள்ளலாம்.

விரும்பத்தக்க மனைவியிருக்க அருவருக்கத்தக்க பிறர் மனைவியை விரும்புவார் துன்புறுவார்

திருத்தி வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை
அருத்தம்என் றெண்ணி அறையில் புதைத்துப்
பொருத்தம் இலாத புளிமாங் கொம்பேறி
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாரே.

திருத்தம் உறச் செய்து வளர்த்த ஒப்பற்ற இனிய மாம்பழத்தை, இது நமக்குத் தின்பதற்குரிய பொருள் என்று எண்ணி வீட்டின் ஓர் இடத்தில் புதைத்து வைத்து விட்டு, உண்பதற்குச் சிறிதும் பொருத்தம் இல்லாத புளிக்கும் மாம்பழத்தைப் பெறுவதற்கு, அம்மரத்தித்தின் கிளையில் ஏறி, அதனைப் பறிக்கையில் கீழே விழுந்து தமது காலை ஒடித்துக் கொள்பவர் சிறிதும் யோசனை அற்றவர் ஆவார்.

இங்கு உதாரணம் மட்டும் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதாவது இனிய மாம்பழத்தைப் பெற்றும், புளிக்கும் பழத்தைப் பெற முயன்று துன்புறுவது என்பது உதாரணம். இந்த உதாரணத்தால் விளங்க வைப்பது யாதெனில், இனிய மனைவி இருக்கப் பொருத்தமற்ற பிறர் மனைவியை விரும்பி அதனால் துன்பம் அடைவது என்பதாம். மாங்கனி என்பது தான்மணந்த மனைவி; புளிமா என்பது பிறருடைய மனைவி. அறையில் யாரும் விதையினைப் புதையார், ஆகவே, ஈண்டு அறை என்பது வீட்டின் முன்னே அல்லது பின்னே உள்ள ஓர் இடத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக இங்கு அமைந்துள்ளது.

மாதரின் அழகைக் கண்டு மய்யல்

கொள்ளல் கூடாது

இலைநல ஆயினும் எட்டி பழுத்தால்
குலைநல ஆம்கனி கொண்டுணல் ஆகா
முலைநலம் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் வீரே.

எட்டி மரத்தின் இலை பார்வைக்கு நல்லதாக இருந்தாலும், அம் மரத்தின் பழமும் பார்ப்பதற்கு நல்லதாகக் காணப்பட்டாலும், தோற்றத்தால் இனிதாகக் காணப்படும் அப்பழத்தை உண்ணுதல் கூடாது. அது போலத்தான், முலையாகிய நலத்தைக் காட்டிப் புன்னகை செய்பவர் மீது மக்கள் நாட்டம் கொண்டு மனத்தைக் கொடுமைக்குத் தம்மை ஆளாக்கிக் கொள்ளாதிருப்பாராக.

வெளித் தோற்றத்தைக் கண்டு ஏமாறல் ஆகாது என்பது ஈண்டு வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக எட்டிப் பழத்தின் அழகிய தோற்றம் எடுத்தக் காட்டப்பட்டுள்ளது. மனம் குரங்குபோலத் தாவக் கூடியது ஆதலின், விலகுறு மனம் எனப்பட்டது. வெய்து என்பதற்குக் கடிந்து என்று பொருள் கூறலாம். அதுபோது மாதர் மேல் செல்லும் மனத்தைக் கடிந்து தடுப்பீராக என்று பொருள்படும்.

பொருள் இலார்க்கு ஒன்றும் இல்லை

புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப்பட் டார்களும் அன்பிலர் ஆனார்
கொடையில்லை கோள்இல்லை கொண்டாட்டம் இல்லை
நடையில்லை நாட்டில் இயங்குகின் றார்கட்கே.

தரித்திர நிலை வந்ததும் நாட்டில் நடமாடுகிறவர்கட்கு
மானத்தைக் காக்கும் புடைவை கிழிந்தது போல வாழ்க்கையும்
கெட்டுப் போகும். பொருள் உள்ள போது நெருங்கி தம்மை
அடைந்திருந்தவர்களும் அன்பு இல்லாதவர் ஆவர்.
அவர்கட்குக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இல்லை; கொடுக்கல்
வாங்கல் இல்லை; கொண்டாட்டங்கள் இல்லை; கம்பீரமான
நடையும் கிடையாது.

புடைவை மானத்தைக் காக்க உடுக்கப்படுவது. அது
போலப் பணமும் மானத்தைக் காக்க வல்லது. ஆதலின்
புடைவையை உவமை காட்டினர். பொருள் இருந்தால்தான்
பலரும் வந்து சேர்வர்; அன்பு காட்டுவர். பொருள் அற்றால்
அன்பு காட்டார். பொருள் இல்லாதவர் தருமம் செய்ய
இயலாது. ஆதலின் கொடை இல்லை என்றார்
கொண்டாட்டம் என்பது பண்டிகை விழா முதலியன. பணம்
இருந்தால் நிமிர்ந்து நேரே நடக்க இயலும். அஃது இன்றேல்
தலைகுனிந்துதான் நடக்க வேண்டும். ஆகவே நடையில்லை
எனப்பட்டது.

வறுமையிலும் இறைவனைப் போற்றுதல் வேண்டும்

பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்று
அக்குழி தூர்க்கும் அரும்பண்டம் தேடுவீர்
எக்குழி தூர்த்தும் இறைவனை எத்துமின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற போதே.

பொய்க்குழியாகிய வயிற்றுக் குழியை அடைக்கப்
பொழுது விடிகிறதென்று, அரிய பொருளைத் தேடி
உழலும் அக்குழியைத் தூர்க்கப் பாடுபடுவதில் பலன்
இல்லை. மக்களே! பிறவிக் குழியை அடைக்கும் இறை
வனைப் போற்றுங்கள். மலமாகிய அழுக்கு அற்றவுடன்
பிறவிக்குழி அடைபடும்.

உண்மைக்குழி பொருள்களைக் கொண்டு அடை
படும். வயிற்றுக்குழி இடையறாது வேளாவேளைக்குப்
பொருள்களைக் பெற்றாலும் அடைபடாது. ஆதலின்
அதனை பொய்க்குழி என்றனர். வறுமைக்குழி, நோய்
குழி, பிறவிக்குழி என எந்தக் குழியும் என்பார் எக்குழி
என்றனர்.

வயிற்றைத் தூர்க்க அரிது

கற்குழி தூரக் கனகமும் தேடுவர்
அக்குழி தூர்க்கை யாவாக்கும் அரியது
அக்குழி தூர்க்கும் அறிவை அறிந்தபின்
அக்குழி தூரும் அழுக்கற்ற வாறே.

கல்லில் தோன்றிய குழி போன்ற வயிறாகிய குழியை உணவு முதலிய பொருள்களால் அடைக்கப் பொன்னைத் தேடுவர். அந்த வயிற்றுக் குழியை அடைப்பது மிகவும் கடினம். ஆகவே, அந்த வயிற்றுக் குழியை அடைக்க இறைவனது திருவடி ஞானத்தை அடைய வேண்டும், அதனை அடைந்தால் மலமாயை யாகிய குழியும் அடைபடும்; பொறாமை நீங்கிய நிலையும் உண்டாகும்.

வயிறும் ஒரு பள்ளமான இடம். ஆதலின் அஃது ஈண்டுக் குழி எனப்பட்டது. அதன் வன்மை கருதி அதனைக் கற்குழி என்றனர். சாதாரணக் குழியை அடைத்து விடலாம். ஆனால் வயிற்றுக் குழியினை அடைக்கவே முடியாது. ஒருவேளை உணவு கொடுத்து வயிற்றுக் குழியை நிரப்பியதும், மறுவேளை அவ்வயிறு குழியுடன்தான் காணப்படுகிறது. ஆகவே, வயிற்றுக் குழியை அடைக்க முயல வேண்டும் என்று இதில் வற்புறுத்தப்படுகிறது. அக்குழியை அடைக்கப் பொருள் வேண்டா; அறிவே போதும் என்கிறார்.

ஓமத் தலைவன் சிவனே ஆவன்

ஒண்கட ராணை உலப்பிலி நாதனை
ஒண்கடர் ஆகிளன் உள்ளத் திருக்கின்ற
கண்கட ரோன்உல கேழும் கடந்தஅத்
தண்கடர் ஓமத் தலைவனும் ஆமே.

ஒளி பொருந்திய சுடராகி இருப்பவனும், அழிவில்லாத தலைவனும், ஒளி பொருந்திய சுடராக என்மனத்தில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற கண் ஒளி போன்றவனும், ஏழ் உலகங்களும் கடந்த குளிர்ந்த சுடர்வடிவினன் ஆக இருப்பவனும் ஆகிய அவனே யாகத்தலைவன் என்க.

சூரிய சந்திரர்கள் சுடராக மிளிர்ந்தாலும் இறைவனிடம் ஒளி பெற்றே அவர்கள் ஒளிவடிவினைத் தாங்கி உள்ளார்கள். ஆகவே இறைவனே பெருஞ்சுடர் ஆதலின் ஒண் சுடர் எனப்பட்டன. எல்லாத் தேவரும் இறப்பர். சிவனே இறவாதவன். ஆதலின் உலப்பிலி எனப்பட்டான். நாதன் - தலைவன், ஒலி வடிவாயும் இருப்பவன் ஆகலின் அவனை நாதன் என்றலும் தகும். பூலோகம், புவரலோகம், சுவரலோகம், கனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் ஆகிய ஏழ் உலகங்களையும் இறைவன் கடந்தவன் ஆதலின், உலகேழும் கடந்த எனப்பட்டன. இறைவன் பேர் ஒளிப்பிழம்பாயினும், கடந்தவனாயினும், அன்பர்கள் காணுதற்கு எளியனும் தன்மையன் என்ற பொருளை உணர்த்த, தண் சுடர் எனப்பட்டான். யாகக் கீர்த்தா எனச் சிலதெய்வங்களைக் குறிப்பிடல் பொருத்தமற்றது என்பதை விளக்கவே, ஓமத் தலைவன் இறைவனே என்பது இங்கு விளக்கப்பட்டது. இந்த உண்மையினை உணராமையினால் தான் தாருகா வனத்து இருடிகள் இடருற்றனர்; தட்சனும் துன்புற்றனன்.

அந்தணர் யார் எனல்

அந்தணர் ஆவோர் அறுதொழில் பூண்டுளோர்
செந்தழல் ஒம்பிமுப் போதும் நியமம்செய்து
அந்தவம் நல்கரு மத்துநின் றாங்கிட்டுச்
சந்தியும் ஒதிச் சடங்கறுப் போர்களே.

அந்தணர் என்று கூறப்படுபவர், ஆறு தொழில்களை மேற்கொண்டவர் ஆவார். ஒமாதிகாரியங்களைத் தட்டாது செய்து, மூன்று காலமும் செய்ய வேண்டிய செயல்களைப் புரிந்து, நல்ல தவம் நல்ல செயல்களைச் செய்து, சந்தியா காலங்களில் வேத மந்திரங்களைக் கூறிச் சடங்குகளை வரையறுத்துச் செய்பவர் ஆவார்.

அந்தணர் என்பவர் அறவோர் ஆவார். திருவள்ளுவர் கருத்தும் இதுவே. வேதம் ஒதுதலும், பிறரை ஒதும்படி செய்தலும், யாகம் புரிதலும், யாகம் செய்யுமாறு செய்தலும், பிறர்க்குக் கொடுத்தலும், தாமும் பெறுதலும் ஆகிய தொழில்கள் ஆறுதொழில்கள். வெறும் தீக்கும் ஒமத் தீக்கும் வேறுபாடு தோன்ற செந்தீ எனப்பட்டது. ஒமத்தீ கெடாது பாதுகாவலுடன் செய்ய வேண்டுதலின் ஒம்பி நின்றனர். சந்தியாவந்தனங்களைக் காலை மாலை என்ற இரண்டு வேளைகளிலும் செய்வதோடு உச்சிப் போதும் செய்ய வேண்டியது நியமம். ஆதலின் முப்போதும் நியமம் செய்து என்றனர். பகலில் செய்யப்படும் நியமம் மாத்தியான்னிகம் எனப்படும். இந்தப் பண்புகள் இல்லாதவர் அந்தணர் என்று கூறிக் கொள்ளத் தகுதி அற்றவர்கள் என்பது இங்கு நன்கு விளக்கப்பட்டது.

யார் பார்ப்பனர்?

பெருநெறியான பிரணவம் ஓர்ந்து
குருநெறி யாம்உரை கூடிநால் வேதத்
திருநெறி யான கிரியை இருந்து
சொருபும தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே.

மோட்ச உலகை அடைதற்குரிய பெரிய வழியாக உள்ள ஓர் எழுத்து ஒரு மந்திரத்தை நன்கு உணர்ந்து, குரு உபதேசித்த மந்திர உரைப்படிதியானம் கூடி, நால் வேதத்தில் கூறிய சிறந்த வழியாகிய கிரியையில் இருந்து, சிவவடிவாய் விளங்குபவரே குற்றம் அற்ற பார்ப்பார் ஆவார்.

ஐந்தெழுத்தாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரம் தவிர்த்து ஏனைய மந்திரங்கள் யாவும் ஒம்என்னும் பிரணவத்தைப் பெற்றே உச்சரித்தற்கு உரியன. இது சேர்க்கப்படாது போயின் அவை உயிர் அற்ற மந்திரங்களே ஆகும். ஆகவே, ஏனைய மந்திரங்குப் பிரணவம் இன்றியமையாதது ஆயிற்று. அதனை நன்கு உணர்தல் வேண்டும் என்பார் ஓர்ந்து என்றனர். எதையும் குரு அருளால் பெற வேண்டுதலின் குரு நெறியால் உரை கூடி என்றனர். இறைவன் கல்லால் விருட்சத்தின் கீழ்ச் சனகாதி முனிவர்க்கு உணர்த்திய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவே ஈண்டு நால்வேதம் எனப்பட்டன. காயத்தொண்டே கிரியாத் தொண்டு எனப்படும். அது சிறந்த தொண்டாதலின் திருநெறியான கிரியை எனப்பட்டது. அப்பர் பெருமானார் தொண்டு கிரியாத் தொண்டு மேலே கூட்டிய நெறியில் நிற்பவர் சிவவடிவம் பெறுவது உண்மை. ஆகவே அவர்களைச் சொருபும தானோர் என்றனர். மேற்சொன்ன நெறியைப் பின்பற்றாதவர் குற்றமுடையவர். பற்றியவர் குற்றம் அற்றவர். ஆதலின் துகளில் பார்ப்பார் எனப்பட்டார். இங்குக் கூறப்பட்ட தகுதிகள் அற்றவர் பார்ப்பார் எனக் கூறத்தகுந்தவர் ஆகார் என்பது நன்கு விளக்கப்பட்டது.

வேதாந்தம் ஆவது யாது?

வேதாந்தம் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தம் கேட்டும் தம் வேட்கை ஒழிந்திலர்
வேதாந்தம் ஆவது வேட்கை ஒழிந்திடம்
வேதாந்தம் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே.

வேதாந்த ஞானத்தைக் கேட்க விரும்பியவர்களான வேதியர்கள், வேதாந்தத்தைக் கேட்டும் ஆசையை விடவில்லை. வேதாந்தமாவது ஆசை அற்ற இடமாகும். ஆகவே உண்மையாக வேதாந்தம் கேட்டவர்கள் ஆசையை ஒழித்தவரே ஆவார்.

வேதாந்தம் கேட்கப்படுவது ஆசையை ஒழித்தற் காகும். ஆசையாவது மண், பெண், பொன் மீது வைக்கும் பற்று.

மார்ச் - 8

**பூணூல் தரித்தலும் குடுமி வைத்தலும்
மட்டும் பிராம்மணீயம் ஆகா**

நூலும் சிகையும் நுவலில் பிரமமோ
நூலது கார்ப்பாசம் நுண்சிகை கேசமாம்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
நூலடை அந்தணர் காணும் நுவலிலே.

பூணூலும், குடுமியும் இருந்த அளவிலே இவை பிரம்மத் தன்மையை உணர்த்துவன என்று கூறத் தகுமோ? நூல் என்பது பஞ்சால் ஆன வெற்றுநூல். நுண்ணிய முடி என்பது மயிர் ஆகும். ஆகவே, உண்மையில் நூல் எனப்படுவது வேதாந்த அறிவே ஆகும். நுண்சிகை என்பது உண்மை அறியவே ஆகும். என்வே கூறப் புகுந்தால் நூலைத் தரித்த அந்தணர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேல் சொன்ன உண்மையைக் காணுதல் வேண்டும்.

பூணூலும் முடியுமே பிராம்மணர் என்பதைக் காட்டா என்பது நன்கு விளக்கப்பட்டது. வேதாந்த உணர்வும் ஞானமும் உண்மைப் பிராம்மணீயம் என்பது ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. வெளித்தோற்றம் பயன் இல்லை என்பது விளக்கப்பட்டது.

பிராம்மணர் எனக் கூறத்தகாதவர் யார்?

சத்தியம் இன்றித் தனிஞானம் தான்இன்றி
ஒத்த விடையம்விட் டோரும் உணர்வின்றிப்
பத்தியும் இன்றிப் பரன்உண்மை இன்றிப்
பித்தேறும் மூடர் பிராமணர் தாம்அன்றே.

சத்தியம் இன்றி, ஒப்பற்ற திருவடிஞானமாம் அறிவும்
இன்றி, புலன்களால் நுகர்வதாகி ஆசையை விட்டு
ஆய்ந்து அறிய வேண்டிய உணர்வும் இன்றி, இறை
அன்பும் இன்றி, உண்மையாய் நித்தியமாய் உள்ள
பொருள் இஃது என்று உணரும் உண்மை இன்றி,
மயக்கம் கொண்டு திரியும் அறிவீனர் பிராமணர் ஆகார்.

பிறப்பால் மட்டும் தம்மைப் பிராம்மணர் எனக் கூறிக்
கொள்வதில் பயன் இல்லை. சத்தியம், ஞானம், உணர்வு,
பக்தி, பரன் உண்மை ஆகிய பண்பு இருக்க வேண்டும்
என்பது விளக்கமுறக் கூறப்பட்டது.

அறிவினா அரசன் இயமனுக்கு ஒப்பாவான்

கல்லா அரசனும் காலனும் நோட்பர்
கல்லா அரசனில் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா அரசன் அறமூரான் கொள்ளன்பான்
நல்லாரைக் காலன் நணுகநில் லானே.

கல்வி அறிவு இல்லாத அரசனும் இயமனும் சமம் ஆவர்.
ஒரு விதத்தில் அரசனைவிட இயமன் மிக நல்லவனும்
ஆவான். கல்வி அறிவு இல்லா அரசன், தருமம் இன்னது
என்பதை உணராமல், கொல் என்று உத்தரவு இட்டு
விடுவான். இயமன் நல்லவரைக் கண்டால் நெறுங்கவும்
சூசி, அங்கு நிற்கவும் மாட்டான்.

கல்லா அரசன் கொடுமை செய்யும் இயல்பினன்.
இயமனும் கொடுமை செய்பவன். ஆதலின், கொடுமைப்
பண்பினால் இருவரும் ஒப்பாவார்.

அரசன் நன்னெறியைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்

நாடோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாடோறும் நாடி அவன்நெறி நாடானேல்
நாடோறும் நாடு கெடும்மூடம் நண்ணுமால்
நாடோறும் செல்வம் நரபதி குன்றுமே.

அரசன் ஒவ்வொருநாளும் தன்னாட்டில் தவநெறியை
ஆராய்தல் வேண்டும். அவன் நீதி நெறியை நாடவில்லை
என்றால், நாளும் நாளும் நாடு கெட்டொழியும்.
அறியாமை நெருங்கும். செல்வம் அழியும். அரசனும்
அழிவான்.

அரசன் தவநெறி விட்டு விலகினால் நாடு கெட்டு,
செல்வம் குன்றி, அறியாமையில் மிகும் எனப்பட்டது நாள்
+ தோறும் = நாடோறும்.

வேடத்தின் வழி நிற்க வேந்தன் கவனித்தல் வேண்டும்

வேடநெறி நில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேடநெறி நிற்போர் வேடம்மெய் வேடமே
வேடநெறி நில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேடநெறி செய்தால் வீடது வாகுமே.

கொண்ட வேடத்திற்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டும். வேடம் பூண்டும் அந்நெறியில் ஒழுகாதவர் வேடம் பூண்டும் பயன் இல்லை. வேடநெறி நிற்பவரே உண்மை வேடத்தர் எனப்படுவர். வேடம் பூண்டும் வேட நெறிப்படி ஒழுகாத வர்களை வன்மைமிக்க மன்னன் வேடநெறியில் ஒழுக மாறு செய்தால் அரசனும் வீடு அடைவன், வேடம் பூண்டவரும் வீடு அடைவர்.

துறவி வேடம் பூண்டவர் துறவிகட்குரிய ஒழுக்கத்தில் நில்லாராயின், வேடத்தால் பயன் இல்லை என்பார் வேடம் பூண்டு என்பயன் என்றார். அரசன் தீய ஒழுக்கத்தினரை நல் ஒழுக்கத்தினராகச் செய்வது கடன் ஆதலின், வேந்தன் வேட நெறி செய்தால் எனப்பட்டது. இவ்வாறு செய்யும் ஆற்றல் அரசனுக்கு இருத்தலின், விறல் வேந்தன் எனப்பட்டான். 'நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே' என்றார் பிறரும்.

வேடத்தாரை ஒறுத்தல் வேந்தன் கடமை

மூடம் கெடாதோர் சிகைநூல் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புலியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
பீடோன் நிலன் ஆகும் ஆதலால் பேர்த்துணர்ந்து
ஆடம் பரநூல் சிகைஅறுத் தால்நன்றே.

அறியாமையை ஒழிக்காமல் குடுமி பூணல் இவற்றை
முதன்மையாகக் கொண்டு பொய்வேடத்தோடும் நாட்டில்
தவசிகள் இருப்பின், நாடும் கெடும்; பெருவாழ்வுடைய
அரசனும் பெருமை என்பது இல்லாதவன் ஆவான்.
ஆகையால் இவற்றை மீண்டும் ஆராய்ந்து பொய்வேடத்
தார் பூண்ட பூணூலையும், உச்சிக்குடுமியையும் பூணாத
வாறு அறுக்கச் செய்தல் நல்லதாகும்.

பொய் வேடத்தார் நாட்டில் இருந்தால் நாடும் கெட்டு
அரசனது பெருமையும் குறைதலின், அப்பொய்
வேடத்தின் அறிகுறியான பூணூலும் உச்சிக்குடுமியும்
பயன் இல்லை என்பது எண்டு விளக்கப்பட்டது.

**அரசன் போலி டேவத்தாரை உண்மை
வேடத்தார் மூலம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்**

ஞானம்இ லாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின்ற வர்தம்மை
ஞானிகளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலம் ஆகும் நாட்டிற்கே.

உண்மை அறிவு இல்லாதவர்கள் சடையையும்
குடுமியையும் பூணுறலையும் கொண்டு ஞானிகள் போல்
நடிப்பர். அவர்களை உண்மை ஞானிகளைக் கொண்டு
அரசன் சோதித்து அறிந்து, ஞானமற்றவர்களையும்
ஞானம் உடையவராகச் செய்தல் நாட்டிற்கு நல்லதாகும்.

பாம்பின் காலைப் பாம்பே அறிதல் போல, ஞானி
களால்தான் ஞானிகளை அறிய முடியும். ஆகவே
பொய்ஞானிகளை அறிய ஞானிகளே தகுதியினர்.
ஆதலின் ஞானிகளாலே சோதித்து என்றனர். அரசனும்
ஒரு நரனே என்றாலும், அவன் நரர்கட்குத் தலைவனாக
இருத்தலின் அவன் நரபதி எனப்பட்டான். நன்னடை
நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடன் என்பது தமிழ்நாட்டு மரபு;
ஆதலின் ஞானம் உண்டாக்குதல் நரபதி கடன் எனக்
கூறப்பட்டது.

அரசனால் காக்கப்பட வேண்டியவர்கள்

ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையும்
தேவர்கள் போற்றும் திருவேடத் தாரையும்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல்
மேவும் மறுமைக்கும் மீளா நரகமே.

பசுக்களையும், மாதர்களையும், இல்லற நெறியில்
உள்ளவர்களையும், தேவர்கள் வணங்கும் அழகிய தவ
வேடத்தாரையும் அரசன் காக்க வேண்டியவன் ஆவன்.
அரசன் இவர்களைக் காக்காமல் இருந்தால், இப்பிறப்பிலே
மட்டும் இன்றி மறுபிறப்பிலும் நரகத்துன்பத்தில் அழுந்தி
இருப்பவன் ஆவான்.

அறம் என்பது இல்வாழ்க்கை. இது வள்ளுவர்
போன்றார் கருத்து. ஆதலின் அறவோர் என்பர் ஈண்டு
இல்லறத்தார் எனப்பட்டனர். திருவேடம் உண்மை
வேடம். ஆதலின், அதனைத் தேவரும் போற்றுவர்.
மறுமைக்கும் என்றதனான் இம்மையிலும் நரகத் துன்பம்
ஏற்படும்.

அரசன் பெற வேண்டியது ஆறில் ஒன்று

திறம்தரு முத்தியும் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்தும் அறநெறி யேஆற்றல் வேண்டும்
சிறந்தநீர் ஞாலம் செய்தொழில் யாவையும்
அறைந்திடில் வேந்தனுக் காறில் ஒன் றாமே.

அரசன் பதமுத்தி எனப்படும் இரண்டு வகையான முத்திகளையும் அருட்செல்வத்தையும் பொருட் செல்வத்தையும் அடைய விரும்பினால், தன்னை மறந்த நிலையிலும் அரசன் தரும் நெறியிலேயே ஒழுகித் தன் உடமைகளை ஒழுங்குறச் செய்ய வேண்டும். சிறந்த நீரால் குழப்பட்ட உல்கில் செய்யும் தொழில்கள் அனைத்தையும் சொல்லுமிடத்து, அத்தொழிலால் பெறும் ஊதியத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கே பெறும் உரிமையுடையவன் அரசன் ஆவான்.

இந்திரபோகம் பிரம்மபோகம் விஷ்ணுபோகம் பெறுதல் பத முத்தி எனப்படும். சிவபோக நுகர்வு பரமுத்தி எனப்படும். சுந்தரர் தம்மை மறந்த நிலையிலும், நாவினால் நமசிவாய என்று கூறுவது போல, அரசனும் மறந்த நிலையிலும் அறநெறியைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். இல்லறத்தான் தனது வருவாயைப் பிதுர்க்கள், தெய்வம், விருந்து, சுற்றம், தான் ஆகிய இந்த ஐவர் பொருட்டுச் செலவு செய்யப் பிரித்தபின், அரசனுக்கும் ஒரு பங்கை ஒதுக்குவன். அதை அரசன் பெறுதல் வேண்டும்.

கட்குடியரை அரசன் தண்டித்தல் வேண்டும்

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேல்ஏற்றிய்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணாதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டம்செய் வேந்தன் கடனே.

பிராணவாயுவைக் கட்டி, மூலாக்கினியைப் பிரம்ம
ரந்திரம் வரை ஏற்றியபோது, மூலாதாரத்திலிருந்து
ஒழுகும் சந்திர பானமாம் அமுதைப் பருகாமல், மயக்கம்
கொண்டு கள்ளைக் குடிக்கும் மருட்சி உடையவர்
களைத் தண்டித்தல் அரசனின் கடமையாம்.

பிராணாயமம் செய்து மூல நாடி மூலம் மூலக் கனலை
நடுநாடி மூலம் ஆதார தெய்வங்களின் வழியே ஏற்றினால்
அமிர்தம் ஒழுகும். அது பருகுதற்குரியது. ஈண்டுத்
தியான வழியே இன்பம் நுகரலாம் என்பது விளக்கப்
பட்டது.

சமய ஒழுக்கம் ஒற்றவர்களை அரசன் தண்டித்தல் வேண்டும்

தத்தம் சமயத் தகுதிநில் லாதாண

அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம நூல்நெறி

எத்தன் டமும்செயும் அம்மையில் இம்மைக்கே

மெய்த்தண்டம் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.

அவர் அவர்கள் மேற்கொண்ட சமயமார்க்கமாம் தகுதியில் நிற்காதவரைத் தந்தையாகிய சிவபெருமான் கூறிய ஆகமசாத்திர முறைப்படி அடுத்த பிறவியில் எந்த விதமான தண்டனைகளும் சிவனால் செய்யப்படும். ஆனால், இப்பிறப்பில் சமயநெறி நில்லாதவன் உடலுக்கு ஊறு உண்டாகும் வழியில் தண்டித்தல் அரசன் கடமையாகும்.

அவர் அவர்கள் மேற்கொண்ட சமய நெறியில் ஒழுக வேண்டும் என்பது விளக்கப்பட்டது. ஒழுக்கம் தவறியவர்களை அடுத்த பிறவியில் இறைவன் தண்டிப்பான் என்றாலும், சமய ஒழுக்கம் தவறியவர்கள் இப்பிறவியிலேயே தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர் என்பது விளக்கப்பட்டது.

மழையே வளர்ச்சிக்குக் காரணம்

அமுதூறும் மாமழை நீரத னாலே
 அமுதூறும் பல்மரம் பார்க்கிசை தோற்றும்
 கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
 அமுதூறும் காஞ்சிரை ஆங்கது வாழே.

தேவாமிருதத்தின் தன்மை தன்னிடத்தே கொண்டு ஊறும் சிறந்த மழை நீரினால், அமிர்தம் போன்ற இனிய பழங்களைத் தரும் பலவிதமான மரங்களும், பூமியில் தோன்றி வளரும், பாக்கு மரமும், தென்னை மரமும், கரும்பும், வாழையும் செழிக்கும். எட்டிக்கனியும்கூட வளரும்.

உலகம் நிலைநிற்க மழை இன்றியமையாதது. ஆதலின், அஃது அமுதம் எனப்பட்டது. நீரால் காஞ்சிரங் காய் நச்சுத் தன்மையில் குறைதலின் அமுதூறும் என்னும் அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. அல்லது கமுகூறும் என்னும் தொடர்க்கு அடைமொழி ஆக்கினும் அமையும்.

அறம் செய்தல் வேண்டும்

ஆர்க்கும் இடுமின் அவர் இவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையர்! விரைந்தொல்லை உண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே.

எல்லோருக்கும் கொடுங்கள். அவர் இவர் என்ற வேற்றுமை கருதாதீர்கள். நம்மை நோக்கி வரும் விருந்தினரைப் பார்த்துப் பின் உண்ணுங்கள். இது பழைய பொருள் என்ற எண்ணத்தால் அதனைப் பாதுகாத்து வையாதீர்கள். ஆசையுடைய மக்களே! பசிகாரணமாக விரைவாக உண்ணாதீர்கள். காக்கை தன் இனத்தை அழைத்து உண்ணும் காலத்தையும் அறியுங்கள்.

கொடுக்கும்போது இன்னாருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இன்னாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கருதாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கவே, “ஆர்க்கும் இடுமின், அவர் இவர் என்னன்மின்” என்றனர். நாம் உண்பதற்கு முன் எவரேனும் வருகின்றனரா என்று பார்த்து உண்ண வேண்டும் என்று கூறினர். ஒரு வேளை பழைய பொருளையும் கொடுக்க நேரும். ஆதலின், பழம் பொருள் போற்றன்மின் என்றனர். நிதானம் போஜன ஸ்தானம் ஆதலின் விரைந்து உண்ணாதீர் என்றனர். உண்ணும்போது தனித்து உண்ணலாகாது கூடியே உண்ண வேண்டும் என்பதை விளக்கவே காக்கை இனத்தைக் காட்டினர்.

அறத்தை எந்த வகையிலேனும் செய்யலாம்

யாவார்க்கும் ஆம்இறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவார்க்கும் ஆம்பசு வுக்கொரு வாய்உறை
யாவார்க்கும் ஆம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவார்க்கும் ஆம்பிறர்க் கின்னுரை தானே.

இறைவனை ஒரு பச்சிலையிட்டு வழிபடல் எல்லா
ராலும் செய்யக்கூடியதாகும். பசுவுக்கு ஒருவாய் உணவு
கொடுத்தல் எவராலும் முடியக்கூடியதாகும். ஒரு
கைப்பிடி உணவினை ஏழைகட்கு இட்டு உண்ணுதல்
யாவார்க்கும் இயலும் செயல் ஆகும். பிறரிடம் இனிய
மொழிகளைப் பேசுதல் யாவார்க்கும் செய்யக்கூடிய
செயலாகும்.

இறைவனை மகிழ்விக்க ஒரு பச்சிலை இட்டு வழி
பட்டாலே போதுமானது; இனிய உரையினைப் பேசுதல்
கடினம் அன்று. ஆகவே, இனிய உரையினையே பேசுதல்
வேண்டும்.

செல்வம் உள்ளபோதே அறம் செய்க

அழுக்கினை ஒட்டி அறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளில் தருமமும் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கஅன் றென்செய்வீர் ஏழைநெஞ் சீரே.

இரங்கத்தக்க ஏழை மனம் பெற்ற மக்களே! ஆணவ மாகிய அழுக்கினை ஏறத்தள்ளி, மெய்ஞ்ஞான அறிவால் நிறைந்திருக்க வில்லையே. கல்வி, செல்வம் முதலானவை உங்களைத் தழுவி இருக்கும் நாளில் அறத்தைச் செய்யாமல் இருக்கிறீர்களே! கண்கொண்டு பார்த்திருந்தும் என்ன செய்வீர்கள்! நீங்கள் செய்துள்ள கொடிய பாவங்கள் சூழ்ந்து உங்களை நிலையினின்று தள்ளுமே, அப்போது என்ன செய்வீர்!

இளமை, செல்வம், கல்வி அறிவு ஆகிய இவை உள்ள போதே, தருமம் செய்ய வேண்டும் என்பது கூறப்பட்டது. அழுக்கினைப் போக்கப் போக்க அது மீண்டும் மீண்டும் சேரும். ஆணவமும் அத்தகையது, ஆகவே, ஆணவம் அழுக்கு எனப்பட்டது.

எமன் எவரையும் விடான்

தன்னை அறியாது தான்நல்லன் என்னாது இங்கு
இன்மைஅறியாது இணையர் என்று ஓராது
வன்மையில் வந்திடும் கூற்றம் வரும்முன்னம்
தன்மையில் நல்ல தவம்செய்யும் நீரே.

இயமன் மிக்க பலசாலி. ஆகவே, வன்மையுடன்
உயிர்களைப் பற்ற வருவான். அவன் ஒருவனது குணங்
களைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். நல்லவனாயிற்றே
என்றும் எண்ணான். ஏழையாயிற்றே என்றும் சிந்தியான்.
இளைஞன் ஆயிற்றே என்றும் யோசியான். ஆகவே,
அவன் வருமுன் ஒழுக்கம் முதலான தன்மையுடன் நல்ல
தவத்தைச் செய்யுங்கள்.

இயமன் எந்த உயிரைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்
என்று எண்ணினானோ அதனைக் கொண்டே போவன்.
அவ்வுயிரினது இளமை, வறுமை, நற்பண்பு ஆகிய
இவற்றைச் சிறிதும் கருதான். இவன் வன்மைமுன்
எவர்வன்மையும் செல்லாது என்பதை உணர்த்தவே
வன்மையில் வந்திடும் கூற்றம் எனப்பட்டது.

அறம் செய்யாதவர்

செல்வம் பயனற்றதாகும்

எட்டி பழுத்த இருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல் அறம் செய்யா தவர்செல்வம்
வட்டிகொண் டட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயன்அறி யாரே.

விரும்பிய நல்ல தான் தரும்ங்களைச் செய்யாதவர்
செல்வமானது, எட்டிமரமானது பழுத்துப் பெரிய
பழங்களைக் கீழே வீழ்த்தி இருப்பது போன்றது. வட்டி
பெற்றுத் தேடிப் பூமியில் சேர்த்திடும் அஞ்சாத பாதகர்கள்
செல்வத்தின் பயனை அறியாதவர் ஆவார்.

எட்டிப் பழம் கீழே விழுந்திருந்தாலும், அதனை யாரும்
புசியார். அதுபோலச் செல்வத்தைப் பெற்று அறம்
செய்யாதவனை எவரும் அடையார். வட்டி பெற்றுப்
பணத்தைச் சேர்ப்பவர் பட்டிகள் என்றும் பாதகர் என்றும்
எண்ணி இகழப்பட்டனர்.

அறம் அழியாது ஆதலின் அறம் செய்க

ஒழிந்தன காலங்கள் ஊழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளும் குறுகிய்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிடர் ஆக்கை
அழிந்தன கண்டும் அறம் அறி யாரே.

காலங்கள் ஒழிந்தன. ஊழிக் காலங்களும் போயின. எண்ணங்கள் யாவும் கழிந்தன. நாட்களும் சுருங்கின. பெரிய துன்பத்திற்குக் காரணமான உடம்பும் சக்கை போலப் பிழியப்பட்டது. ஆகவே, இவைகள் எல்லாம் நாளும் நாளும் அறிவுறுவதைக் கண்டும், மக்கள் உயிர் உள்ளபோதே அறத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை அறிந்திலரே.

மக்கள் உலகில் யாவும் கண்கூடாக அழிவதைப் பார்த்தும், அறம் செய்யாமல் இறக்கின்றனரே என்று இரக்கப்பட்டுக் கூறப்பட்ட மந்திரம் இது.

அறம் அறியாதார் பகை கொண்டு வாழ்வார்

அறம் அறியார் அண்ணல் பாதம் நினையும்
 திறம்அறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
 புறம்அறி யார்பலர் பொய்ய்மொழி கேட்டு
 மறம்அறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே.

யார் ஒருவர் அறத்தை அறியாது இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் இறைவனது திருவடிகளைநினையும் வழிவகைகளை அறியாதவர் ஆவார். சிவலோக நாதரின் வெளிப்புறத்தைக்கூட அறியமாட்டார். ஆனால், பிறரது பொய்யான மொழிகளைக் கேட்டுப் பாவத்தையே உணர்ந்தவர் ஆவார். இத்தகையவர்கள் பகையுள் நிலைத்து நிற்பர்.

அறம், இறைவனை அடைய வழிகோலும். அதனைப் புரியாவிடின், இறைவனைக் காண இயலாது. இவர்கள் புண்ணிய வசத்தால் புகக்கூடிய சிவலோகத்தின் அருகும் செல்ல இயலாது என்பார் புறம் அறியார் என்றனர். உயிர் அடையக்கூடிய பதவி நான்கு. அவை சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் என்பன. சாமீபப் பதவி கிட்டாதபோது ஏனைய பதவிகளும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பாகக் காட்டியவாறாம்.

தருமம் செய்யாரை நோய் அணுகும்

இருமலும் சோகையும் ஈளையும் வெப்பும்
தருமம்செய் யாதவர் தம்பால தாகும்
உருமிடி நாகம் உரோகணி கழலை
தருமம் செய் வார்பக்கல் தாழகி லாவே.

இருமலும், இரத்தமில்லாச்சோகை நோயும், கோழையும், கணைச்சூடும் தருமம் செய்யாதவரை அடையும். தருமம் செய்பவர் அருகே கூட அச்சம் தரும் இடியும், பாம்பும், உரோகிணி முதலாம் நட்சத்திரங்களால் வரும் கெடுதியும், ராஜபிளவை போன்ற கட்டிகளும் அணுகமாட்டா.

எத்தனையோ வகை நோய்கள் இருந்தாலும், ஈண்டுக் கொடுமைக்குக் காரணமான நோய்களே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. இருமல் ஷயரோகமாகும். ஈளை காசமாகும். ஜாதகத்தின் அமைப்பில் சில நட்சத்திரங்கள் ஜாதகனுக்குத் தீங்கினைத் தரும். அதனை உட்கொண்டே உரோகிணி நட்சத்திரத்தின் மீது வைத்து கூறினர்.

நரகத்தில் சேர்வார் இவர் இவர் எனல்

பரவப் படுவான் பரமனை ஏத்தார்
 இரவலர்க் கீதலை ஆயினும் ஈயார்
 கரகத்தால் நீர் அட்டி காலை வளர்க்கார்
 நரகத்தில் நிற்றினோ நல்நெஞ் சீரே.

நல்ல மனம் படைத்தவர்களே! எல்லாராலும் தொழப்
 புடுபவராகிய சிவபெருமானை வணங்காராகித் தம்மை
 வந்து யாசித்த யாசுக்கட்குக் கொடுக்கக் கூடியதையும்
 ஈயமாட்டாராகிக் குடத்தில் நீர் கொண்டு பாய்ச்சிச்
 சோலையையும் வளர்க்கமாட்டாராகி இருப்பின், நீங்கள்
 கடைசியில் நரகத்தில் சென்று இருப்பீரே!

நல்நெஞ்சீர், என்றது புகழ்வது போலப் பழிப்பதாகும்.
 இதனால் அறம் செய்யார் நரகம் புகுவர் என்பது
 விளக்கப்பட்டது.

அற்பணைப் பாடாது அரணைப் பாடுக

செல்வம் கருதிச் சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராமல்
இல்லம் கருதி இறைவனை ஏத்துமின்
வில்லி இலக்கெய்த வில்குறி ஆமே.

சிலராகவோ பலராகவோ வாழும் செல்வம் படைத்த அற்ப அறிஞரைச் செல்வம் காரணமாகப் போற்றிப் புகழாமல், மோட்சமாகிய வீட்டுச் செல்வத்தைக் கருதிச் சிவமாம் இறைவனைப் போற்றிப் புகழுங்கள், வேடன் குறிவைத்து வில்லில் அம்பு பூட்டி எய்தபோது, அக்குறி தப்பாது அவனுக்குப் பயன் தருதல் போல், உங்கள் குறிக்கோளும் தப்பாது, இறைவனைப் போற்றினால் பயன் உண்டாகும்.

புலவர்கள் தம் வறுமை காரணமாகச் செல்வரை நாடி, அவர்களிடம் இல்லாத பண்புகளை அவர்கள்பால் இருப்பனவாகப் புகழ்வர். அப்படிப் புகழ்ந்தும் அச் செல்வர்கள், உலோபிகள் ஆவர். ஆதலின், அவர்களைப் பாடாமல் இறைவனைப்பாடாண்டு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. அனுபவ ஞானிகள் இக்கருத்தையே அறிவித்துள்ளனர். 'கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று கூறினும் கொடுப்பார் இலை' என்று சுந்தரர் கூறியதை நினைவு கூர்க.

அன்பே சிவம்

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பாரே.

உண்மை அறிவு இல்லாதவர் அன்பு வேறு. சிவம் வேறு என்று பிரித்து இரண்டாகக் கூறுவர். அந்தோ! அன்புதான் சிவமாக விளங்குவது என்று உணர்ந்திலரே; இந்த உண்மையான அன்புதான் சிவமாகும் என்பதை அறிந்த பிறகு அன்பே சிவமாக இருப்பதை நுகர்ந்து இன்புற்று இருப்பார்.

சிவபெருமான் கருணையே உருவமானவன்! ஆதலின், அவன் அன்புவடிவினன் என்பது பெறப் படுகிறது. ஆகவே, அன்பு சிவமாயிற்று. திண்ணனாராம் கண்ணப்பர் அன்புப் பிழம்பானவர். ஆகவே, அவர் சிவ வடிவினர், அங்ஙனம் சிவத்திற்கும் தமக்கும் வேறுபாடு கருதாத காரணத்தால்தான், இறைவன் கண்ணில் தம் கண்ணை இடந்து அப்பினர்.

அன்புடன் குழைந்தால் ஆண்டவனை அடையலாம்

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி அகம்குழை வார்க்கன்றி
என்போல் மணியினை எய்தஒண் ணாதே.

எலும்பையே விறகாக இட்டு, தசையினை அறுத்துப்
போட்டு, பொன்வடிவமான தீயில் பொரியும்படி
வறுத்தாலும், இறைவனை அடைய முடியாது. ஆனால்,
அன்புடன் உள்ளம் உருகுபவர்கள் என்னைப்போல மன
மணியாகிய இறைவனை அடையலாம்.

தவம் செய்பவர், உடல் தசைகளை அறுத்துத் தவம்
செய்வார். சூரபதுமன் இவ்வாறு தவம் செய்தனன். பசுவை
வேட்டு யாகம் செய்தலும் உண்டு. ஆதலின் இறைச்சி
அறுத்திட்டுப் பொரிய வறுப்பினும் என்றால் எனலும்
ஒன்று. யாகமும் தவமும் செய்தாலும், இறைவனை
அடைய முடியாது. இறைவனிடத்தில் உள்ளம் உருகி
அன்புடன் இருந்தால் அவனை அடையலாம்.

பக்தர்க்கே பரமன் முன்னின்று அருள்வான்

உற்றுநின் றாரொடும் அத்தகு சோதியைச்
சித்தர்கள் என்றும் தெரிந்தறி வார்இல்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார் தொழு
முத்தி கொடுத்தவர் முன்பு நின்றானே.

தியானத்துடன் கலந்து நின்ற ஞானிகளுடன்
விளங்கும் அந்த ஜோதி வடிவினன் ஆன இறைவனைச்
சித்தர்கள் என்றும் தெரிந்து அறிந்தவர்களாக இல்லை.
அத்தகைய அறிதற்கரிய சிவன் பக்தியால் தன்னைப்
பணிபவர்முன் நின்று மோட்சத்தையும் தந்தருளுவன்.

சித்தர்கள் சித்துக்களை யாடுதலில் கருத்துடையவர்
கள். அதனால் பயன் கருதுபவர். ஆதலின் அவர்கட்கு
இறைவன் எளிதில் அருள் புரிதல் இலன். பக்தர்கள் பயன்
கருதாதவர்கள். தம்மையே அரனுக்கு அர்ப்பணம்
செய்பவர். ஆதலின், அவர்கள் கண்முன் காட்சி அளித்து
மோட்சம் அருளுகின்றான்.

அன்பினால் அரனைக் காணலாம் எனல்

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றை யினான் அடி
கண்டேன் கரியுரி யான்தன் கழல்இணை
கண்டேன் கமல மலர்உறை வான்அடி
கண்டேன் கழலதென் அன்பினுள் யானே.

மணம் வீசும் கொன்றை மலர் அணிந்த இறைவன் திருவடிகளைக் கண்டனன். யானைத் தோலைப் போர்த்துள்ள இறைவனது இரண்டு திருவடிகளைக் கண்டனன். மனமாகிய தாமரை மலரில் வாழ்பவனது திருவடிகளைக் கண்டனன். இத்துணைக்கும் காரணம் அன்புதான். ஆகவே என் உள்ளத்தில் அன்பினால் இறைவனது திருவடிகளைக் கண்டனன்.

கொன்றைமலர் இறைவனது அடையாளப்பூ. காசியில் யானை வடிவுடன் வந்த கயாசுரனைக் கொன்று அதன் தோலை மேலே போர்த்துக் கொண்டனன். ஆகவே, இறைவன் கரியுரியான் எனப்பட்டான். இறைவன் தன்னை நினைவாரது மனத்தாமரையில் விரைந்து சென்று தங்குவது இயல்பு. ஆதலின் கமலமலர் உறைவான் எனப்பட்டான். மலர்மிசை ஏகினான் என்பது இக்கருத்தைப் பற்றியதே.

ஏப்ரல் - 3

கற்றவரே பேரின்பம் பெறுவர்

பற்றது பற்றின் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது எல்லாம் முதல்வன் அருள்பெறில்
கிற்ற விரகில் கிளர்ஒளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்றுநின் றாரே.

பற்றுக் கோடாகப் பற்ற வேண்டின் சிவமாம்
இறைவனைப் பற்றுங்கள். முதல்வனாம் சிவனைப்
பற்றின் எல்லாம் முற்றுப்பெறும். தேவர்கள் இந்த
உபாயத்தினை அறிந்தவர் ஆவர். ஆகவே கற்றவர்
பேரின்பம் உற்றவர் ஆவர்.

பற்ற வேண்டிய பொருள் பரமன். அவனைப் பற்றின்
எல்லாம் முடிவுறும். இந்த உபாயம் அறிந்து தேவர்
பற்றினர். ஆகவே கற்றவர் பேரின்பம் உடையவர்
என்பதாம்.

கேள்வியால் சிவகதி அடையலாம்

அறம்கேட்டும் அந்தணர் வாய்மொழி கேட்டும்
 மறம்கேட்டும் வானவர் மந்திரம் கேட்டும்
 புறம்கேட்டும் பொன்னுரை மேனிஎம் ஈசன்
 திறம்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே.

நீதிகளைக் கேட்டும், அந்தணர்தம் அறிவுரைகளைக்
 கேட்டும், பாவம் இவை என்பதை நூல்வழி கேட்டும்,
 தேவர் மந்திரங்களைக் கேட்டும் பிற நூல்களைக்
 கேட்டும், பொன் என்று கூறத்தக்க திருமேனியுடைய எம்
 இறைவன் இயல்புகளைக் கேட்டும், பெறக்கூடியது
 சிவகதியே ஆகும்.

சிவகதி அடையப் பலவகைக் கேள்வி ஞானம் தேவை
 எனப்படுகிறது. இவற்றின் பெருமையையும் சிவகதியின்
 மாண்பையும் அறியப் பிற நூல் கேள்வியும் தேவை
 என்பதைப் புறம் கேட்டும் என்றார். இறைவன் தீ
 வண்ணன் ஆதலின் அவன் மேனிக்குப் பொன் உவமை
 ஆயிற்று.

ஏப்ரல் - 5

கல்லார் மனத்திற் கலவான் கடவுள்

நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்கள்
எல்லா உயிர்க்கும் இறைவனே ஆயினும்
கல்லார் நெஞ்சத்துக் காணஒண் ணாதே.

நில்லாதனவற்றின் நிலையை நிலையாக நிற்பன
வாகக் கொண்ட மனமுடையவர்களே! நிற்காத உடம்பை
யும் நிலை என்று உணரும் மக்களே! இறைவன் எல்லா
உயிர்க்கும் தலைவன்தான். என்றாலும் கல்வி அறிவு
இல்லாதவர் மனத்தில் அவனைக் காண முடியாதே.

அறிவு வளராத காரணத்தாலும், மருள்மிகுந்த காரணத்
தாலும், உலகப் பொருள்கள் நிலையற்றவை என்பதை
அறிந்தும் நிலையுள்ளனவாகவே தோன்றும். கல்வி
அறிவு இருந்தால் இந்தவாறு தோன்றாது. மேலும்,
இறைவன் எல்லா உயிரினிடத்தும் இருப்பவனாயினும்,
கல்வி அறிவு இல்லா தவரிடத்தில் காணப்படான். அங்கு
இருந்தாலும் மறைந்தே இருப்பான். இது குறித்தே
அனுபவ ஞானிகள் கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்,
கல்லாதார் மனத்தணுகாக் கடவுள் என்றனர். அவன்
கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனி.

ஏப்ரல் - 6

கயவர் என்பவர் கல்னாதவரே

நில்லாது சீவன் நிலையன்றென எண்ணி
வல்லார் அறுத்தும் வத்துளும் ஆயினார்
கல்லா மனித்தர் கயவர் உலகினில்
பொல்லா வினைத்துயர் போகம்செய் வாரே.

உயிர் உடலில் நிற்காது, அது நிலையற்றது என்று
சிந்தித்துக் கல்வியில் வல்லவர்கள் அறஞ்செய்தலிலும்
தவம் செய்தலிலும் ஈடுபடுவார் ஆயினார். ஆனால் கல்லா
மனிதர்களோ எனில், கீழ்மக்களாக வாழ்ந்து உலகில் தீய
செயல்களில் ஈடுபட்டுத் துன்பத்தை அனுபவிப்பார்;
சிற்றின்பத்தில் ஈடுபட்டு நிற்பார்.

வல்லார் என்பதற்குப் பிறப்பற முயலும் அறவோர்
என்றும் பொருள் காணலாம்.

கல்லாரைக் காணவும் கூடாது

கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன் அன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே.

கல்லாத மூடரைப் பார்க்கக் கூடாது. கல்லாத மூடர்களின் வார்த்தைகளைக் கேட்டல் நம் கடமையாக இருக்கக் கூடாது. கல்லாத மூடர்கட்கு அவர்களைப் போன்ற கல்லாதவர்களே நல்லவர் ஆவர். ஏனெனில் கல்லாத மூடர்கள் உண்மைக் கருத்தை அறியாதவர் ஆவர்.

காக்கை வேப்பம் பழத்தை விரும்புவது போலப் படிக்காதவர்கள் படிக்காதவரையே விரும்பி அவர்களையே நல்லவராகக் கருதுவர் என்று கூறிப் படியாதாரின் அறிவில்லாமையினை இழித்துக் கூறிய வாறாயிற்று.

நியாயமுடையவர் பெறும் பேறு

நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமும் இல்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரும் ஆவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானும்நின் றேனே.

நியாயம் தவறாத நடுவு நிலைமையுடையவர்க்குத் தான் ஞானம் வருமே அன்றி, நடு நிலைமை தவறியவர்கட்கு ஞானம் பிறவாது. நடுநிலைமையுடையவர்கட்கு நரகத் துன்பம் கிடையாது. நடுநிலையுடையவர்கள் தேவர்கள் ஆவார். நடுவு நின்றார் வழியில் நானும் நின்றேன்.

திருமூலர் சிறந்த ஞானி. அவர் சிறந்த சித்தர், யோகி, அப்படி இருந்தும் நடுநிலையுடையவர்களைத் தம் இனத்தவராகக் கொண்டனர். அதனால்தான் நடுநிலையுடையார் வழியில் நானும் நின்றேன் என்றனர். இதனால் நியாயம் தவறாது நடந்தால் ஞானிகளின் உறவு ஏற்படும் என்பது பெறப்படுகிறது.

நடுவு நின்றார் சிவம் ஆவார்

நடுவுநின் நான்நல்ல கார்முகில் வண்ணன்
 நடுவுநின் நான்வல்ல நான்மறை ஒதி
 நடுநின் நார்சிலர் ஞானிகள் ஆவோர்
 நடுநின் நார்நல்ல நம்பனும் ஆமே.

கரியமேகம் போன்ற நிறமுடைய திருமால், தான் காக்கும் தொழிலில் வேறுபாடு காட்டாமல், நடு நிலையோடு நின்று தன் தொழிலை நடத்தி வருகிறான். அவனைப் போலவே நான்கு வேதங்களை கூறிப் படைப்பதில் வன்மை மிக்க பிரம்ம தேவனும் தன் படைப்புத் தொழிலை நடுநிலைமையோடு செய்து வருகின்றான். ஞானிகளாக இருப்பவர்களுள் சிலரும் நடுநிலை தவறாதவர்கள். எவ்வாறு நடுநிலை தவறாது நின்றவர்கள் சிவனாக விளங்குவர்.

திருமாலின் நிறம் கருமை ஆதலின், அவனுக்கு மேகம் உவமை ஆயிற்று. உலகத்தைப் படைக்கையில் பிரமன் வேதம் ஒதியே படைப்பன் ஆதலின், நான்மறை ஒதி என்று அவன் குறிக்கப்பட்டான். இறைவனுக்குத் தூய இடம் தேவை. அந்தத் தூய இடம் நடுநிலையாளர் உளம்; ஆகவே நடுநிலையாளர் சிவன் ஆவர்.

கள் குடியர் கருத்தறியார்

உள்உண்மை ஓரார் உணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாதன் அருளினின் வாழ்வறார்
தெள்உண்மை ஞானச் சிவபோகம் சேர்வுறார்
கள் உண்ணும் மாந்தர் கருத்தறி யாரோ.

என்றும் உள்ள உண்மைப் பொருளாகிய பரம் பொருளை ஆராயமாட்டார். தம்மையும் தம்மை இறைவனுடன் ஒன்றச் செய்யாத தடைகளையும் உணரார். வள்ளலாகிய சிவனது அருளால் வாழவும் மாட்டார். தெளிந்த உண்மையாகிய ஞானத்தைத் தெளிவிக்கும் சிவபோகத்தையும் சேரமாட்டார். இந்தக் குணங்களுக்குக் காரணமானவர்கள் கள்ளைக் குடிக்கும் மக்களே ஆவார். இவர்கள் உண்மைக் கருத்தையும் உணரமாட்டார்கள்.

கட்குடிமயக்கால் உண்மை உணர இயலாது என்பது விளக்கப்பட்டது. இறைவன் அருளும் இவர்கட்கு இல்லை எனப்பட்டது. தெள்ளுண்மை ஞானமாவது திருவடி ஞானம்.

கள்ளாண்பவர் சிவானந்தம் அனுபவியார்

மயங்கும் தியங்கும் கள்வாய்மை அழிக்கும்
இயங்கும் மடவார்தம் இன்பமே எய்தி
முயங்கும் நயம்கொண்ட ஞானத்து முந்தார்
இயங்கும் இடையறா ஆனந்தம் எய்துமோ.

கள்ளானது தன்னை உட்கொண்டவனை மயங்கச் செய்யும்; கவலும்படி செய்யும், உண்மையை அழிக்கும். நடமாடும் பெண்களுடைய இன்பமே அடைந்து அவர்களைத் தழுவினே இருக்க வைக்கும். இத்தகைய இயல்புடையவர்கள் நல்ல ஞானத்தில் முந்தி நிற்கார். ஆகவே, கள் இடையறாது நடமாடும் சிவானந்தத்தில் கொண்டு சேர்க்குமோ? சேர்க்காது.

கள்ளானது தீயவழியில் கொண்டு செல்லுமே ஒழிய, நல்லவழியில் கொண்டு செல்லாது என்பது இங்கு விளக்கப்பட்டது. கட்டுடியார் சிவானந்தத்தினைப் பெறார் என்பதும் கூறப்பட்டது.

சக்தி சிவம் இரண்டிற்கும்

வேறுபாடு இல்லை

சத்தன் அருள்தரின் சத்திஅருள் உண்டாம்
சத்தி அருள்தரின் சத்தன் அருள் உண்டாம்
சத்தி சிவமாம் இரண்டும்தன் உள்வைக்கச்
சத்தியம் எண்ணிசித்தித் தன்மையும் ஆமே.

சிவன் அருள் செய்தால் சத்தியின் அருளும் உடனே உண்டாகும். இவ்வாறே சக்தி அருள் செய்தால் சிவனது அருளும் தானே உண்டாகும். ஆகவே, சத்தி சிவன் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளத்தில் தியானம் செய்க. செய்தால் எண்வகைச் சித்திகளும் உண்டாகும். இஃது உண்மை.

வழிபாடு செய்யின் சிவசக்தி வழிபாட்டையே செய்ய வேண்டும் என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது. இவ்விரண்டின் திருவருள் இல்லையேல் அருளைப்பெற இயலாது என்பதாம். இதுபற்றியே ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு என்றனர் அனுபவிகள். அணிமா, மகிமா, கரிமா, இல்கிமா, பிரார்த்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன எண் வகைச் சித்திகள். அணுபோல் ஆதல், பெரிதாகக் காட்டல், மலைபோல் கனக்கச் செய்தல், கனம் இன்றி இருத்தல், வேண்டியதைப் பெறுதல், பிற உடம்பில் புகுதல், மேம்பட்டிருத்தல், தன்வசம் ஆக்கல் என்பன மேற்கூறிய எட்டின் தன்மைகள்.

அரன் அகத்தியரைத் தென்னாடு அனுப்பல்

நடுவுநில் லாதிவ் வுலகம் சரிந்து
கெடுகின்ற தெம்பெரு மான்என்ன ஈசன்
நடுவுள அங்கி அகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிர் என்றானே.

எம் தலைவ! இந்த உலகமானது சரிநிகர் இன்றி ஒரு பக்கம் தாழ்ந்து அழிகின்றதே என்று தேவர்கள் வேண்டிக் கொள்ள, இறைவன் அக்கினியுடைய அகத்தியனே நீ புறப்பட்டு உயர்ந்துள்ள தெற்குத் திசையைச் சென்று அடைவாயாக என்றனன்.

அகத்தியர் சிவனை என்றும் தியானிப்பவர். சிவன் ஒளிப் பிழம்பு. ஒளிப்பிழம்பை உள்ளத்தில் கொண்டவர் அகத்தியர் ஆதலின், நடுவுள அங்கி அகத்திய என அவரை இறைவன் விளித்தனன். உலகம் ஒருபால் தாழ்ந்து ஒருபால் உயர்ந்தது என்பது ஒரு புராணக் கதை. இறைவன் தேவர்களின் வேண்டுகோட் கிணங்கி உமையை மணந்தனன். அம் மணத்தின் திருக்கோலக் காட்சியைக் காணத் தேவர், முனிவர் மற்றும் உள்ளோர் ஒருங்கே இமயத்தை அடைந்தனர். அதன் சுமை காரணமாக வடபால் தாழ்ந்து, தென்பால் உயர்ந்தது அதனைச் சமன்படுத்த இறைவன் அகத்தியரைத் தென்னாட்டிற்கு அனுப்பினான். அகத்தியர் பொதிகை மலையில் வந்து தங்க உலகம் சரியாக நின்றது. இதுவே அப்புராணக் கதை.

மும்மல ளரிப்பே முப்புர ளரிப்பு

அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரம் ஆவது மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யார் அறி வாறே.

கங்கையாகிய நீரைத்தன் செம்மையான சடையில்
தாங்கியுள்ள முதன்மையானவனும், பழமையானவனும்
ஆன இறைவன், மூன்று கோட்டைகளை அழித்தனன் என்று
மூடர்களே கூறுவர். முப்புரம் என்பன மூன்று கோட்டைகள்
அல்ல. அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய இவற்றின்
காரியமாய் அமைந்தவை. இங்ஙனம் இருந்தும், இறைவன்
அந்த மும்மலமாகிய கோட்டையை அழித்தான் என்பதை
யார் அறிவார்? எவரும் இலரே?

பகீரதன் தன் முன்னோர்கள் நரகத்தில் இருப்பது அறிந்து,
அவர்களை மோட்ச உலகு சேர்க்க ஆகாய கங்கையைக்
கொணர்ந்து, அவர்கள் மீது பாயுமாறு செய்யத் தவம்
செய்தான். அக்கங்கை வேகமாக வர, அவ்வேகத்தை
இறைவன் தடுத்துத் தன் சடையில் அதனை வைத்துக்
கொண்டனன். இதுவே அப்பணி செஞ்சடை எனப்பட்ட
தற்குக் காரணம். கமலன், கமலாட்சன் வித்யுன்மாலி என்பவர்
வெள்ளி, பொன், இரும்பாலாகிய கோட்டையுடையவர்கள்,
அக்கோட்டைகளை இறைவன் சிரித்தே அழித்தான்.

ஈசன் அரியன் அல்லன் எளியனே

திரிகின்ற முப்பரம் செற்ற பிராணை
அரியன்என் றெண்ணி அயர்வுற வேண்டா.
பரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யலன் ஈசன்
பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே,

நடமாடும் கோட்டைகளான் மூன்றையும் அழித்த
இறைவன். அணுகுதற்கு அரியவன் என்று எண்ணிச்
சோர்தல் வேண்டா. யார் ஒருவர் அவனிடம் அன்புடைய
வரோ, அவர்கட்குப் பொய்ப் பொருளாக உள்ளவன்
அல்லன்; உண்மைப் பொருளாக இருந்து அருள்
செய்வான். அன்புடன் அவர்கள் கண்முன் நின்று,
அவர்களின் தன்மை உணர்ந்து அருள் செய்வான்.

இறைவன் அரியனாயினும் அன்பர்கட்கு எளியன்
என்பது இங்குக் கூறப்பட்டது.

அரன் அருள்இன்றி அழிந்தவர்கள்

அரிபிர மன்தக்கன் அருக்க னுடனே
வருமதி வாலை வன்னிநல் இந்திரன்
சிரமுகம் நாசி சிறந்தகை தோள்தான்
அரன் அருள் இன்றி அழிந்தநல் லோரே.

திருமாலும், பிரமனும், தட்சனும், சூரியனும், சந்திரனும், யாகசாலையின் காவல் தெய்வமும், அக்கினியும், இந்திரனும், தலை, முகம், மூக்கு, கை, தோள் ஆகிய இவற்றைச், சிவபெருமான் அருள் இல்லாமையால், அழிந்த நிலைபெற்ற நல்லவர்கள்.

தட்சன் யாகம் செய்தான். அவ் யாகத்திற்குத் தக்கன் எல்லாத் தேவர்களையும் அழைத்திருந்தான். ஆனால் யாககர்த்தாவான சிவனை அழைத்திலன். அதனால் இறைவன் வீரபத்திரக் கோலத்தில் தட்சன் யாகத்தை அழித்தனன். அதுபோது தேவர்கள் மேலே கூறியவாறு வீரபத்திரரால் தண்டிக்கப்பட்டனர். வாலை என்பது தக்கன் மனைவியையும் குறிக்கும். தேவர்கள் இறைவனால் தண்டனை பெற்றமையின் அவர்களை 'அழிந்த நல்லோர்' என்றனர்.

உலக முடிவில் உள்ளவன் சிவனே

ஒருவரை மூடிக் கலந்தெழும் வெள்ளத்
திருவரும் கோள் நிகல இறைவன்
ஒருவனும் நீர் உற ஒங்கொளி ஆகி
அருவரை யாய்நின் றருள்புரிந் தானே.

ஊழிக்காலத்தில் கரிய மலைகள் மூழ்க, எங்கும் நீர்ப்
பெருக்குப் பரவி இருக்க, இந்த நிலையில் அகப்பட்ட
பிரமன் திருமால் இருவரும் கோ என்று மாறுபட்டுக் கதற,
இறைவன் ஒருவனே அவ் வெள்ளத்தின் நடுவே
உயர்ந்து ஒங்கிய ஒளிவடிவமான மலையாய் நின்று
அருள் புரிந்தான்.

பிரளயம் என்பது பலவகைப்படும். உலகம் முடியும்
காலமே பிரளயமாகும். ஈண்டு நீரால் உலகு அழிவதைக்
கூறினார். அதுபோது எங்கும் வெள்ள நீர் பரந்து
காணப்படும். அதில் பிரமனும் விஷ்ணுவும் அகப்பட்ட
தனால் தான் கோ என்று அலறினார். அதில் அவர்கள்
மறைந்தவர்களே. அவ்வெள்ளத்தில் உயர்ந்து ஒங்கி
நின்றவன் இறைவனே ஆவான்.

இறைவன் சக்கரத்தைத் திருமாலுக்கு ஈந்து அதனைத் தாங்கும் வன்மையையும் அருளிச் செய்தான்

சக்கரம் பெற்றுநல் தாமோ தரன்தானும்
சக்கரம் தன்னைத் தரிக்கஒண்ணாமையால்
மிக்கான் தன்னை விருப்புடன் அர்ச்சிக்கத்
தக்கநல் சத்தியைத் தான் கூறு செய்ததே.

நல்ல தாமோதரனான திருமால் இறைவனிடம் சக்கரம் பெற்றனன் என்றாலும், அச்சக்கரத்தைத் தன் கையில் தாங்க ஒண்ணாது தத்தளித்தனன். அதன் பொருட்டுத் தன்னினும் உயர்ந்த சிவபெருமான், தனது ஒரு பகுதி யாகிய சத்தியை அந்தத் திருமாலுக்கு ஈந்து சக்கரத்தைத் தாங்கும் திருவருளையும் பாலித்தனன்.

சலந்தராசரன் என்பவனை அழிக்கச் சிவபெருமான் பூமியில் தன்கால் பெருவிரலால் ஒரு வட்டம் இட, அது சக்கர வடிவமாகி அவனைக் கொன்றது. திருமால் அச்சக்கரத்தைப் பெற ஆயிரந்தாமரை மலர்களைக் கொண்டு இறைவனை அருச்சிக்கையில் ஒரு மலர் குறையுமாறு இறைவன் செய்தனன். அந்நிலையில் திருமால் தன் கண்ணை இடந்து தாமரை மலராக எண்ணி அர்ச்சனை செய்தனன். அதனால் சிவன் திருமாலின் அன்பைப் பாராட்டிச் சக்கரத்தைத் திருமாலுக்குக் கொடுத்தனன்.

**இறைவன் எலும்பும் கபாலமும் ஏந்தித் தானே
தேவதத்தன் என்பதை உணர்த்துகிறான்**

எலும்பும் கபாலமும் ஏந்தி எழுந்த
வலம்பன் மணிமுடி வானவர் ஆதி
எலும்பும் கபாலமும் ஏந்திலன் ஆகில்
எலும்பும் கபாலமும் இற்றுமண் ஆகும்.

இறைவன், உலகம் அழியும் காலத்தும் அழியாது இருப்பவன். அழிந்த தேவர்களின் எலும்பையும் மண்டை ஓட்டையும் ஏந்தி நிற்பவன். இதனால் அவன் வீரருள் வீரன் ஆவான். இரத்தின் கிரீடம் அணிந்த தேவர்கட்கெல்லாம் ஆதியும் ஆவான். இறந்ததேவர்களின் எலும்பையும் மண்டை ஓட்டையும் ஏந்திலன் என்றால், அவை இற்று மண்ணொடு மண்ணாகிப் போகும்.

இறைவன் ஒளிவடிவினன் ஆதலின், அவன் முடியும் ஒளியுடை மணிமுடியாயிற்று. அழிந்த தேவர்கட்குப் பின்னே பிறக்கும் தேவர்கட்கும் அழிவு உண்டு என்பதைக் காட்டவும், எல்லாம் அழிந்தாலும் தான் மட்டும் அழியாத பரம்பொருள் என்பதைக் காட்டவுமே, எலும்பும் கபாலமும் ஏந்தி இறைவன் விளங்குகின்றான் என்பது இங்குக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு ஏந்திக் காட்டவில்லை என்றால் பின் வந்தவர்கள் தமக்கு அழிவு உண்டு என்பதை உணராமல் தருக்குடன் திரிவர் என்க.

அரியும் அயனும் அரனைக் காணார்

பிரமனும் மாலும் பிரானேநான் என்னப்
பிரமன்மால் தங்கள்தம் பேதைமை யாலே
பரமன் அனலாய்ப் பரந்துமுன் நிற்க
அரன் அடி தேடி அரற்றுகின் றானே.

பிரம்மதேவன், திருமால் ஆகிய இவர்கள் தாம் தாம் தலைவர் என்று தமது அறியாமை காரணமாகக் கூறிக் கொண்டு இறைவனிடம் செல்ல, அதுபோல பரமன் அவர்கள் முன் அழல் பிழம்பாய் நின்றனன். அவர்கள் இருவரும் இறைவனது முடியையும் பாதத்தையும் தேடிக் காணப்பெறாமல் கதறினார்கள்.

உயிர்களைப் படைப்பவன் பிரமன். படைத்தவற்றைக் காப்பவன் திருமால். படைக்காமல் காக்க முடியாமையால் படைக்கும் பிரமன் தானே தலைவன் என்றனன். படைத்தமை காக்கப்படாவிடின் பயன் இல்லை ஆதலின் திருமால் தானே தலைவன் என்றனன். இவ்விருவரும் தங்களுக்கு மேல் ஒரு தலைவன் உளன் என்பதை மறந்தனர். அதனால் தான் தாங்களே பெரியவர் எனப் பேதைமையால் கூறத் தொடங்கினர். இந்த நிலையில் இறைவன் தழல்பிழம்பாய் நின்று அடிமுடிதேடிக் காண்பவர் பெரியவர் என்று அசரீரியாக இருந்து கூறினன். உடனே திருமால் பன்றி வடிவுடன் இறைவன் திருவடி காணப் புறப்பட்டனன். பிரமன் முடி காண அன்னமாய்ப் பறந்தான். என்றாலும் கண்டிலர். அதனால் கதறினார். இறைவன், மால் பிரமன் இருவரிலும் பெரியன் என்ற குறிப்புத் தோன்றவே பரமன் எனப்பட்டான்.

உலகப்படைப்பினை இறைவன் திருஅருளால் பிரமன் படைப்பான்

புவனம் படைப்பான் ஒருவன் ஒருத்தி
புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திரர் ஐவர்
புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யானாய்
புவனம் படைப்பான் அப் புண்ணியன் தானே.

உலகைப் படைப்பவர் சிவன் சத்தியாகிய இருவர்களே. இவ்விருவரின் பிள்ளைகள் ஐவர். அவர்களுள் தாமரை மலரில் உள்ள பிரமனே பூமியைப் படைக்கும் புண்ணியன்.

ஐவர் என்பவர் பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என்பவர். இவர்கள் முறையே உலகைப் படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலும், மறைத்தலும், அருளலும் ஆகிய தொழிலை நடத்துபவர்கள். முதல் தொழிலாகிய படைப்பினைப் பிரமன் செய்தலின் அவன் புண்ணியன் ஆயினன், இவ் ஐவரும் சிவசக்தி ஆணையின்படி நடப்பவர் ஆதலின் இவர்கள் அவ்விருவார்க்கும் புத்திரர் ஆவார்.

சிவபராஞ்சுபர் ஒன்றே முத்தொழில் புரியும்

ஒருவனு மேல கேழும் படைத்தான்
ஒருவனு மேல கேழும் அளித்தான்
ஒருவனு மேல கேழும் துடைத்தான்
ஒருவனு மேல லோடுயிர் தானே.

சிவனாகிய ஒருவன்தான் ஏழ் உலகங்களையும் படைத்தவன். அவனே அவற்றைக் காப்பாற்றியவன். அவனே அவற்றை அழித்தவன். அவனே உடலோடு உயிராய் ஒன்றி இருப்பவன்.

இறைவன் முழுமுதற் பரம்பொருளாய் விளங்கும் போது, பரமன் பரசிவன் எனப்படுவான். அவனே அயனாய் படைப்பான்; அரியாய் காப்பான்; அரனாய் அழிப்பான். அரன் என்பான் ஈண்டு உருத்திரன். உருத்திரனும் சிவமும் ஒன்றெனல் கூடாது. உருத்திரன் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவன். இதனை அறியாது உருத்திரனே சிவன் என்பர் அவர் உண்மை அறியாதவர். ஒவ்வொரு உயிரிலும் கலந்திருப்பவனும் இறைவனே.

அரனும் அரியும் சேர்ந்தே உலகப் பிறப்பு நிகழ்கிறது.

செந்தா மரைவண்ணன் தீவண்ணன் எம்இறை
மஞ்சார் முகில்வண்ணன் மாயம்செய் பாசத்துக்
கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்து
மைந்தார் பிறவி அமைத்துநின் றானே.

சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற நிறமான தீ வண்ணனாகிய
எமது இறைவனும், வலிமை மிக்க மேக நிறத்தினான
திருமாலும் கூடி விளைத்த மாயாகாரியமாகிய காதலால்,
உலகில் மலர்க்கொத்தைச் சூடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள்
ஆண்களுடன் கூடிய கூட்டத்தால் உலகில் பிறவி என்பது
அழகிய மாலை போலத் தொடர்ந்து உண்டாக இறைவன்
அமைத்து நின்றான்.

அரன் ஆண்பால், அரி பெண்பால், நாராயணி என்பது
சத்தியின் பெயரே ஆகும். ஆக அரி இறைவன் சத்திகளில்
ஒன்று. அரியலால் தேவி இல்லை என்பது, ஆன்றோர் வாக்கு.
ஆகவே இந்த அரனாம் ஆண் மகனும், அரியாம், பெண்
மகளும் காதலால் கூடுவர். அக்கூட்டமே உலகில்
மக்களிடைத் தோன்றி உலகில் பிறப்பு உண்டாகி வருகிறது.
மோகினி வடிவுடன் திருமால் இறைவனைக் கூடினான் என்ற
வரலாறு உண்டு. பிறப்புத் தொடர்ந்து வருதலின் அழகிய
மாலை போன்ற பிறப்பு எனக் கூறப்பட்டது. மைந்தர் என்பது
மைந்தார் என அமைந்தது.

இறைவனே உலகின் தலைவன்

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்கும்
தானே உடல்உயிர் தத்துவ மாய்நிற்கும்
தானே கடல்மலை ஆதியு மாய்நிற்கும்
தானே உலகில் தலைவனும் ஆமே.

இறைவனே தான் திசைகளும், தேவரும், உடலும், உயிரும், அவனே உண்மைப் பொருளும், கடல், மலை முதலாகவும் இருந்து உலகிற்குத் தலைவன் என்பதை உணர்த்தி நிற்பவன்.

உலகில் தோன்றும் பொருள்கள் அனைத்தும் இறைவனை அன்றி வேறு இல்லை என்பது ஈண்டு விளக்கப்படுகிறது.

எங்கும் தானாகி இருப்பவன் இறைவன்

உடலாய் உயிராய் உலகம தாகிக்
கடலாய்க் கார்முகில் நீர்பொழி வானாய்
இடையாய் உலப்பிலி எங்கும்தான் ஆகி
அடையார் பெருவழி அண்ணல்நின் றானே.

உடலாகவும், உயிராகவும், உலகமாகவும், கடலாகவும்,
கரிய மேகமாகவும், நீரைச் சொறியும் ஆகாயமாகவும்,
இவற்றின் உள் உறைபவனுமாயும் அழியாமல் நின்று
எங்கும் தானாகிப் பற்றுதற்குரிய பொருளாகப் பெரு
வழியாக இறைவன் இருக்கின்றான்.

இறைவன் உயிருக்கு உயிராய் உடலுக்குள் தங்கி
இருப்பவன் ஆதலின், அக்கருத்தை அடிக்கடி ஆசிரியர்
கூறி வருகிறார். இறைவன் ஒருவனே அழிவில்லாதவன்
ஆதலின் அவன் உலப்பிலி ஆவான்.

திருமானாய் இருப்பானும் சிவனே

தானொரு காலம் தனிச்சுட ராய்நிற்கும்
தானொரு கால்சண்ட மாருத மாய்நிற்கும்
தானொரு காலம் தனிமழையாய் நிற்கும்
தானொரு காலம்தண் மாயனும் ஆடும்.

இறைவனாம் சிவன் ஒவ்வொரு சமயமும் ஒப்பற்ற
சூரிய சந்திரனாகவும், பெருங்காற்றாகவும், குளிர்ந்த
மழையாகவும் திருமாலாகவும் நிற்பான்.

இறைவன் துணையின்றி, சந்திர சூரியர் ஒளியினைத்
தர மாட்டார். மழையும் நீரைப் பொழியாது. திருமாலும்
காக்கும் தொழிலை நடத்த முடியாது.

அங்கியே ஈசனுக்கு அம்பாகும்

அங்கிசெய் தீசன் அகலிடம் சுட்டது
அங்கிசெய் தீசன் அலைகடல் சுட்டது
அகங்கிசெய் தீசன் அகரரைச் சுட்டது
அங்கிஅவ் ஈசற்குக் கைஅம்பு தானே.

இறைவன் கையில் உள்ள மழுவென்னும் தீ பரந்த
இடத்தை சுட்டு அழித்தது. அலைகளையுடைய
கடலைச் சுட்டது. அரக்கர்களைச் சுட்டது. ஆகவே
அதுவே ஈசன் அம்பாகும்.

மகா பிரளயமானது தீயினால் ஏற்படும். அப்போது
மண்ணகமும் கடலகமும் சுட்டு எரிக்கப்படும். வன்மை
மிக்கவர் என்று செருக்குற்றுத் திரியும் அரக்கர்களும்
சுட்டு எரிக்கப்படுவர். ஆகவே இறைவனுக்கு அம்பு
என்பது ஒன்று வேண்டா. நெருப்பே அம்புபோல வேலை
செய்யும்.

இறைவன் உயிரோடு கலந்து இருந்தும் அஃது தன்னை அறியாது

உள்ளத் தொருவனை உள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட் டோடி நீங்கா ஒருவனை
உள்ளமும் தானும் உடனே இருக்கினும்,
உள்ளம் அவனை உருவறி யாதே.

உயிருக்கு உயிராய் உள்ளத்து ஒளிரும் இறைவனை,
உள்ளத்தை விட்டு ஓர் அடிகூடவிட்டு நீங்காத ஒப்பற்ற
இறைவனை, உள்ளத்து அவனும் உயிரும் உடனாய்
இருப்பினும், உள்ளமானது அந்த வடிவை அறிய
வில்லையே.

இறைவன் இன்றி உடல் உயிர் இல்லை, அவன்
உள்ளத்தில் உறைந்தே நிற்கின்றான். ஒளிவடிவாகவும்
உள்ளான். அப்படி இருந்தும் அவ்வடிவை உயிர் அறிந்து
கொள்ள முடியவில்லை. இதற்குக் காரணம் மறைப்பு
என்னும் சக்தி ஆகும்.

மறைப்பு ஏற்படினும் சிவனைத் தியானம் செய்யின் அவன் அருள் கிட்டும்

ஒளித்துவைத் தென்னுள் உறஉணர்ந் தீசனை
வெளிப்பட்டு நின்றருள் செய்திடும் ஈண்டே
களிப்பொடும் காதன்மை என்னும் பெருமை
வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியும் ஆமே.

ஈசனை என் உள்ளத்தில் மறைத்து வைத்து
நன்றாகத் தியானம் செய்யின், அவன் இவ்விடத்திலேயே
வெளிப்பட்டு நின்று அருள் செய்வான். மகிழ்வுடன்
தலை அன்பாம் காதன்மை வெளிப்பட நாம் வணங்
கினால், நமது விருப்பம் நிறைவேறும்.

இறைவன் உள்ளத்திருந்தும் ஒளிந்து இருப்பன்.
அப்போது அவனை வெளிப்படுத்த தலை அன்பு
கொண்டு தியானம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்
அவன் வெளிப்படுவான். அவனை வணங்கவும்
வேண்டும். வணங்கினால், அவன் நாம் விரும்பியதைத்
தருவான்.

கலந்திருந்தும் தன்னைக் காப்பாமை இறைவன் பண்புகளுள் ஒன்று

மண்ஒன்று தான்பல் நற்கலம் ஆயிடும்
உண்நின்ற யோனிகள் எல்லாம் ஒருவனே
கண்ஒன்று தான்பல காணும் தனைக்காண
அண்ணலும் அவ்வண்ணம் ஆகிநின் றானே.

மண் ஒன்றுதான். ஆனால் அதுவே பல பாத்திரங்
களாகச் செய்யப்படுகிறது. அதுபோல இறைவன்
ஒருவனே எல்லா யோனிகளாயும் இருப்பன். கண் ஒன்றே
எல்லாவற்றையும் காணும்; ஆனால் தன்னைக் காட்டாது.
அதுபோலவே இறைவனும் எல்லாமாய் இருந்தும்
தன்னைக் காட்டாமல் நிற்பன்.

மண் பல கலமாவது போல, இறைவன் பல யோனியாக
நிற்கிறான். கண் பிறபொருளைக் காட்டித் தன்னைக்
காட்டாது. அதுபோல இறைவனும் பிறவற்றைக் காட்டித்
தன்னைக் காட்டான் என்பதாம். ஆனால் அவனைக்
குருவருளால் காணலாம் என்க.

இறைவன் உடலைப் படைத்ததற்குத் திருவருள் காரணம்

எட்டுத் திசையும் அடிக்கின்ற காற்றவன்
வட்டத் திரையனல் மாநிலம் ஆகாசம்
ஒட்டி உயிர்நிலை என்னும் இக் காயப்பை
கட்டி அவிழ்க்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே.

எட்டுத் திசைகளிலும் வீசுகின்ற காற்றும் உலகை
வட்டமாகச் சூழ்ந்த நீரும், நெருப்பும், பெரிய மண்ணும்,
ஆகாயமும் ஆகிய ஐம்பூதங்களையும் ஒன்று சேர்த்து
உயிர் நிற்கும் இடமாகிய இவ்வுடம்பைச் சுருக்கியும்
விரித்தும் அருள் செய்பவன் நெற்றிக் கண்ணணாம்
சிவனே ஆவான்.

உலகம் ஐம்பூத இணைப்புடையது. அதுபோல
உடம்பும் மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐம்பூத
இணைப்பினால் ஆனது. இந்த ஐந்தும் உடம்பில்
இருப்பதைக் காணலாம். இறைவன் உடலை இவ்வாறு
படைத்து அருள் செய்கின்றான்.

இறைவன் கருத்துப்படி இவ்வுலகம் படைக்கப்படுகிறது

குசவன் திரிகையில் ஏற்றி மண்ணைக்
குசவன் மனத்துற்ற தெல்லாம் வனைவன்
குசவனைப் போல்ளங்கள் கோள்நந்தி வேண்டில்
அசைவில் உலகம் அதுஇது ஆமே.

குயவன் தனது சக்கரத்தில் வைத்த மண்ணைக்
கொண்டு தன் மனத்திற்கு ஏற்றாற் போல் கலங்களைச்
செய்வன். அவனைப் போலத்தான் இறைவனும்
அசைவற்ற உலகங்கள் பலவற்றைப் படைப்பான்.

இறைவனாம் குயவன் உலகங்களைத் தன் விருப்பம்
போல் படைப்பான் என்பது கூறப்படுகிறது. 'உலகம்
யாவையும் தாம் உள ஆக்கலும், நிலைபெறுத்தலும்
நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடையான்
இறைவன்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

ஆண், பெண் அலியாகப் பிறக்க காரணம்

ஆண்மிகில் ஆண் ஆகும் பெண்மிகில் பெண் ஆகும்
பூண்டிரண் டொத்துப் பொருந்தில் அலியாகும்
தாண்மிகும் ஆகில் தரணி முழுதாளும்
ஆண்வசம் மிக்கிடல் பாய்ந்ததும் இல்லையே.

ஆண்மகனிடம் தோன்றும் சுக்கில மிகுதியானால் ஆண் குழவி பிறக்கும். பெண்களிடம் தோன்றும் சுரோணிதம் மிகுதியானால் பெண் மகவும் பிறக்கும். இவ்விரண்டாகிய சுக்கில சுரோணிதமும் சமமாக இருப்பின் அலியாகக் குழந்தை பிறக்கும். ஆண் மகனின் முயற்சி மிகுதியாகப் புணர்ச்சியில் காணப்பட்டால், உலகம் முழுதும் அரசு செய்யும் ஆண்மகன்பிறந்து, ஆண்மையுடையவன் ஆவான். ஆனால் சுக்கிலம் மிக்க சுரோணிதமாயின் சுக்கிலம் கருவுள் பாய்வதில்லை. ஆகவே கரு உற்பத்தி இல்லை; பயன் இன்றிப் போகும்.

தாண் (தாள்) மிகுதலாவது ஆண்மகனது சுக்கிலம் தன் முயற்சியினால் அளவில் மிகக் கூடுதல். ஆண்மிகில் என்பதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு யாது எனில், அஃது அளவுடன் மிகுவது; இஃது அளவிற்குமேல் மிகுவது. இப்படி மிகுத்தும் குறைத்தும் விடக்கூடிய வன்மை பிராணாயாமப் பயிற்சியுடையாருக்கே இயலும். சுரோணிதம் மிக்க போது பாயும் சுக்கிலம் பயன் அற்றுப்போகும் என்பது ஈற்றடிக் கருத்து.

பிறக்கும் குழந்தையின் ஆயுளை அறியும் விதம்

பாய்ந்தபின் அஞ்சோடல் ஆயுளும் நூறாகும்
பாய்ந்தபின் நால்ஓடல் பாரினில் எண்பதாம்
பாய்ந்திடும் வாயுப் பகுத்தறிந் திவ்வகை
பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாய்ச்சலும் ஆமே.

புணர்ச்சியின்போது விந்து கருப்பையில் பாய்ந்த பின் தாய் தந்தையர்க்கு ஐந்து மாத்திரை அளவு பிராணவாயு ஓடினால், பிறக்கும் குழந்தை நூறு வயது வரையில் இருக்கும். நான்கு மாத்திரை அளவு ஓடினால் எண்பது வயது வரையில் வாழும். இவ்விதமாகப் பிராண வாயுவைப் பகுத்து அறிந்து பாய்ச்சும் வாய்ப்பு, யோகப் பயிற்சி யுடையவர்க்குத்தான் முடியும்.

புணர்ச்சியில் மூச்சு வெளி வருதலை நன்கு காணலாம். அந்த மூச்சு வெளியீட்டு அளவு கொண்டு குழந்தையின் ஆயுளை நிர்ணயிக்கலாம் என்று இம்மந்திரம் கூறுகிறது. ஒரு மாத்திரை அளவு என்பது ஒருமுறை இயல்பாகக் கண்ணை இமைக்கும் நேரமாகும். கைப்பெருவிரல் நடுவிரல் இரண்டையும் இணைத்து நொடித்தலும் ஒரு மாத்திரைக்கு அளவாகும். இதனைச் சிட்டிகை போடுதல் என்பர்.

விந்து குறைவு மிகுதியால் விளையும் பிறப்புகள்

ஏற எதிர்க்கில் இறைஅவன் தான் ஆகும்
மாற எதிர்க்கில் அரிஅவன் தான் ஆகும்
நேர்ஒக்க வைக்கின் நிகர்போதத் தான் ஆகும்
பேர்ஒத்த மைந்தனும் பேர்அர சாளுமே.

காதல் இருவர் கூடும்போது தோன்றும் விந்து நடுநாடி வழியே நாத சத்தியை எதிர்த்துச் சென்றால், அதன் வாயிலாகப் பிறக்கும் குழந்தை சிவவடிவாய்ப் பிறக்கும். நிதானமாக அந்த விந்து நாதசத்திக்கு மேற்பட்டு எதிர்த்துச் சென்றால், திருமால் வடிவில் பிள்ளை பிறக்கும். இரண்டும் சமமாகச் செல்லின் பிரமவடிவினன் ஆவான். இருவருக்கும் ஒத்து விளைந்த காமத்தால் பிறந்த மகன் அரசனாவான்.

‘இறை அவன் வடிவம்’ என்றது சிவனே என்பது அன்று. சிவன் போலப் பேராற்றலும் தலைமையும் பெறுதல். திருமால் என்பது அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களுக்கும் உரியவனாய் திருமால் சம்பத்துடையவனாவான் என்பது. பிரமன் என்பது வேத ஆகம புராணங்களை உணர்பவன் என்பதாம். இதனால் போகத்திற்கு மட்டும் பெண்டிருடன் கூடாது, ஒரு குறிக்கோளுடன் புணர்ச்சியினை நடத்த வேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது. இதற்கு யோகப்பயிற்சி, பிராணாயாமப் பயிற்சி தேவை. ஆகவே இந்தப் பயிற்சியை ஆசிரியர்பால் கேட்டு அறிதல் வேண்டும்.

உடலைத் தந்த இறைவனை நாட வேண்டும்

என்பால் மிடைந்து நரம்பு வரிகட்டிச்
செம்பால் இறைச்சி திருந்த மனைசெய்து
இன்பால் உயிர்நிலை செய்த இறைஓங்கும்
நண்பால் ஒருவனை நாடுகின் றேனே.

எலும்பினால் பின்னி, நரம்பினால் வரிந்து கட்டி,
இரத்த நீர் கொண்டு கையால் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்ட
உடலாம் வீட்டில், இன்பத்தோடு உயிர் நிலைத்திருப்ப
தற்குத் திருவருள் புரிந்த இறைவனை, ஓங்கும்
நண்பினால், ஒப்பற்ற அவனைத் தேடுகின்றேன்.

உடம்பு எலும்பு, நரம்பு, இரத்தம், தசை இவற்றால்
கட்டப்பட்டது. இதனால் இது யாக்கை என்னும்
பெயரையும் பெற்றது. இந்த உடலை உதவிய
இறைவனை நாம் நாட வேண்டும்.

குழந்தை அங்க ஈனமாகப்

பிறக்கக் காரணம்

பாய்கின்ற வாயு குறையில் குறள் ஆகும்
 பாய்கின்ற வாயு இளைக்கின் முடம் ஆகும்
 பாய்கின்ற வாயு நடுப்படிந் கூன் ஆகும்
 பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லை பார்க்கிலே.

கருப்பையில் பாயும் வாயு நான்கு மாத்திரை அளவு குறைந்தால் குழந்தை குள்ளமாகப் பிறக்கும். வாயு இளைக்குமானால், கைகுறை கால்குறை முதலான உறுப்புக்குறைவுடன் குழந்தை பிறக்கும். வாயு சிறிது தடைப்படிந் கூனாகப் பிறக்கும். இங்குக் கூறிய வாயு ஆண் மகனுடையதே அன்றிப் பெண்ணுடையதன்று.

ஈண்டுக் குறைதலும் இளைத்தலும் ஆண் மகனுடைய சுக்கிலத்துடன் கூடிய வாயுவே ஆகும்.

குழந்தை ஊமை குருடு ஆதற்குக் காரணம்

மாதா உதரம் மலம்மிகின் மந்தனாம்
மாதா உதரம் சலம்மிகின் மூங்கையாம்
மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்லை
மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக்கே.

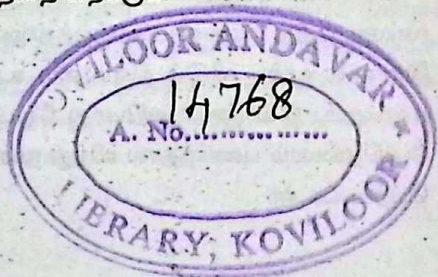
தாயின் வயிற்றில் மலம் மிகுமானால் கருவிடை வந்த குழந்தை மந்தமாக இருக்கும். நீர் மிகுந்திருக்குமானால் ஊமையாகப் பிறக்கும். மலமும் சலமும் மிகுந்திருந்தால் கண்ணின்றிப் பிறக்கும்.

தாய் புணர்ச்சியின்போது மலம், சலம் மிகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது.

கரு ஆண் பெண் என அறியும் விதம்

குழவியும் ஆணாம் வலத்தது ஆகில்
குழவியும் பெண்ணாம் இடத்தது ஆகில்
குழவியும் இரண்டாம் அபானன் எதிர்க்கில்
குழவி அலியாகும் கொண்டகால் ஒக்கிலே.

புணர்ச்சிக் காலத்தில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும்
பிராணன் வலப்பக்க நாசி வழி வந்து கொண்டிருந்தால்
ஆண் குழந்தையும், இடமூக்கு வழியே வந்து
கொண்டிருந்தால் பெண் குழந்தையும், அபானவாயுவு
டன் போரிட்டால் இரட்டைக் குழந்தையும், வலப்பக்க
இடப்பக்க மூச்சுச் சமமாக வந்து கொண்டிருந்தால்
அலியாயும் குழந்தை பிறக்கும்.



குழந்தை பிறவாமைக்குக் காரணம்

கொண்டநல் வாயு இருவர்க்கும் ஒத்தெழில்
கொண்ட குழலியும் கோமளம் ஆயிடும்
கொண்டநல் வாயு இருவர்க்கும் குழறிடில்
கொண்டதும் இல்லையாம் கோல்வளை யார்க்கே.

தாய் தந்தையர் இருவருக்கும் பிராணவாயு சரிசுமமாகி
ஒத்து நடமாடின. கருவுள்கொண்ட குழந்தை அழகாக
இருக்கும். ஆனால் இருவர்தம் பிராணவாயுவும் புணர்ச்சி
யால் தடுமாற்றத்தை அடைந்தால் குழந்தை கருவில்
இல்லாமல் போகும்.

பிராணவாயு ஆதலின் நல்வாயு என்றனர். குழறுத
லாவது, ஒத்து இயங்காமல் ஏற்றத்தாழ்வாக இயங்குதல்.
இதனால் மூச்சு விடும் நிலையை உணர வேண்டும்
என்பதும், இங்ஙனம் அறியாது வேட்கை தோன்றிய
போதெல்லாம் புணர்ந்தால் விந்து நாசமாகும் என்பதும்
பெறப்பட்டன.

பத்துமாத அளவில் குழந்தை பிறக்கும்

உருவம் வளர்ந்திடும் ஒண்திங்கள் பத்தில்

பருவம தாகவே பாரினில் வந்திடும்

மருவி வளர்ந்திடும் மாயையி னாலே

அருவம தாவதிங் கார்அறி வாரே.

ஒளி பொருந்திய பத்து மாதங்களில் தாய் வயிற்றில் குழந்தையின் வடிவம் வளரும். இந்தப் பத்து மாத காலம் கழிந்ததும் பூமியில் வந்து பிறக்கும். பிறகு தாயால் வளர்க்கப் பெறும். வளரும் போது மாயையின் சார்பால் தன்னுரு தனக்கும் புலனாகாமல் அறியாது இருப்பதை யார் அறிவார்? யாரும் அறிய முடியாது.

கரு முழு வளர்ச்சி அடையுங்காலம் பத்து மாதமாகும். இதனைத்தான் 'ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்று' என மூதறிஞர் மொழிந்துள்ளனர். குழந்தைக்குத் தன்னுரு தெரியாது; தெரியாமைக்குக் காரணம் மாயை என்க.

மாயையின் கீழ்மையை உணர்த்தல்

இட்டார் அறிந்திலர் ஏற்றவர் கண்டிலர்
தட்டான் அறிந்தும் ஒருவர்க் குரைத்திலன்
பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனும் அங்குளன்
கெட்டேன் எம்மாயையின் கீழ்மைஎவ் வாறே.

தாயாரின் கருவில் விந்தாகிய வித்தினை இட்ட தந்தையாரும், குழவி பிறக்குமா பிறக்காதா என்று அறிந்திலர். அவ்வாறே விந்துவை ஏற்ற தாயாரும் எதையும் கண்டிலர். ஆனால் உண்மை இன்னது என்பதைப் பிரம்ம தேவன் அறிந்தும் யாருக்கும் கூறிலன். உண்மையினை உணர்த்தும் பரசிவப்பொருளும் உயிருக்கு உயிராய் அங்கு உளன். இவ்வாறு சிருட்டிக்கும் மாயையின் கீழ்மையினை நினைக்க நினைக்க வியப்பாகிறது.

இப்பாடல் மாயையின் கீழ்மைத் தன்மையினைக் கூறுகிறது. தந்தையும் தாயும் அறியாத நிலையில் சிருஷ்டிக்க முன்வருதலின், மாயையின் செயலைக் கீழ்மைச் செயல் என்கிறார். தட்டு என்பது பூவிதழ்த் தண்டு அது தாமரையைக் குறிக்கிறது. ஆகவே, அதன் மீது உள்ளவன் பிரம்மன் ஆதலின், அவன் தட்டான் எனப்பட்டான்.

பிறந்த உயிர் பாகதி அடைதலும் கூடும்

இன்புற நாடி இருவரும் சந்தித்துத்
துன்புறு பாசத்தின் தோன்றி வளர்ந்தபின்
முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் தோன்றிய
தொன்புற நாடிநின் றாதலும் ஆமே.

காதலன் காதலி ஆகிய இருவரும் இணைந்து
இன்புறல் நாடியபின் கரு உண்டாகும். பின்பு துன்புறும்
பாசமாகிய பந்தத்தில் கட்டுண்டு தோன்றி வளரும்.
பிறகு மேலாக இருக்க விரும்பி, நிலத்தில் பிறந்த
அவ்வுயிர்கள் பழம் பிறவியின் வினையால் வந்த இன்ப
துன்பங்களை ஆராயும். ஆராய்ந்தபின் ஐந்தெழுத்து
மந்திரத்தை ஒதி ஆக்கத்தை அடைதலும் கூடும்.

நிலத்தில் தோன்றிய உயிர்கள் பாச பந்தத்தில்
கட்டுண்டு துன்புற்றாலும், அத்துன்பத்தின்று நீங்கி
நற்கதி அடைய வழி உண்டு. அதுவே பஞ்சாட்சர
மந்திரத்தை ஒதல் ஆகும். அதாவது 'சிவாய நம' என
ஒதல்.

தாய் கருவில் உள்ள குழந்தையை வளர்க்கும் முறை

குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைக் கூட்டிடால்
அயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோல்
இயக்கில்லை போக்கில்லை ஏன்என்ப தில்லை
மயக்கத்தால் காக்கை வளர்க்கின்ற வாறே.

குயிலின் முட்டையைக் காக்கையின் கூட்டில்
வைத்தால், காக்கை சிறிதும் சந்தேகம் கொள்ளாது. அம்
முட்டையினை அடைகாத்துத் தன் குஞ்சைப் போலவே
வளர்க்கும். அதுபோல் தாயும் போகமயக்கத்தால்
இயங்காமலும், போக்கு இல்லாமலும், ஏன் என்று
கேட்காமலும், கருவில் உள்ள சரீரத்தைக் காக்கின்றாள்.

காக்கை, குயிலின் முட்டையைப் பார்த்தபோது, தன்
முட்டை என்றே எண்ணுகிறது. தன் முட்டையை
அடைகாப்பது போலவே குயில் முட்டையையும்
காக்கிறது. குஞ்சானபோதும் இரை கொடுத்துக் காக்கிறது.
தாயும் தன் வயிற்றில் உள்ள குழந்தையைத் தன்னை
அறியாமலே காத்து வருகின்றாள் என்பதாம்.

தவத்தால் இறைவனை அறியலாம்

ஏனோர் பெருமையன் ஆகிலும் எம்இறை
ஊனே சிறுமையுள் உட்கலந் தங்குளன்
வானோர் அறியும் அளவல்லன் மாதேவன்
தானே அறியும் தவத்தினின் உள்ளே.

ஏனைய தேவர்களைக் காட்டிலும் எங்கள் சிவ பெருமான் பெருமையில் மிக்கவன். ஆனாலும், உடலுக்குள் அணுவுக்கும் அணுவாயுள்ள உயிராய் உட்கலந்துள்ளான். அந்த மகாதேவன் தேவர்களாலும் அறியும் தன்மையன் அல்லன்; தவத்தால் தான் அறியப் படக்கூடியவன்.

பெருமைக்கு உரியவன் சிவனே ஆவன். ஏனைய தேவர்களின் பெருமை உபசாரமே அன்றி உண்மை அன்று. உயிர் அணுவினும் சிறியது; ஆதலின் சிறுமை எனப்பட்டது. இறைவன் தேவர்களால் அறியப்படாதவன் என்றாலும், அவன் தவசிகளால் அறியப்படுவன் ஆவன்.

சிவன் சக்தி செய்யும் தொழில்

சக்தி சிவன்விளை யாட்டால் உயிராக்கி
ஒத்த இருமாயா கூட்டத் திடைபூட்டிச்
சுத்தம தாகும் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமயம் ஆக்குமே.

சத்தியும் சிவமும் விளையாட்டாகவே உயிர்களை உடலில் புகுத்திச் சுத்த மாயை அசுத்த மாயைகளையும் சேர்த்து அனுபவிக்கச் செய்து துரியாவத்தையும் நீக்கி ஆன்மாவின் உள்ளத்தில் என்றும் பிரிக்க முடியா நிலையில் விளங்கி அவ்வான்மாவைச் சிவமாக்குவர்.

இறைவன் இறைவி உயிர்கட்கு உடல் ஈவது அவர்கட்கு ஆயாசம் அன்று; அஃது ஒரு விளையாட்டே. அது விளையாட்டே ஆயினும், உயிரினைப்பற்றி நின்ற பாசங்களை ஒழிப்பதற்கே ஆகும். அச்செயல் அவர்தம் கருணையே ஆகும். சுத்தமாயை என்பது மல கன்மங்களுடன் கூடாது. அசுத்த மாயை என்பது மலகன்மங்களுடன் கூடியது. ஊட்டி என்பது வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கச் செய்தல் என்பதாம்.

மூவகை மாக்களும் அவர்களின் வகைகளும்

விஞ்ஞானர் நால்வரும் மெய்ப்பிரள யாகலத்
தஞ்ஞானர் மூவரும் தாங்கு சகலத்தின்
அஞ்ஞானர் மூவரும் ஆகும் பதின்மராம்
விஞ்ஞானர். ஆதிகள் வேற்றுமை தானே.

விஞ்ஞானகலர் முதலிய உயிர்வகைகளின் வேறுபாடு
கள் எவை எனில், விஞ்ஞானகலர் நால்வர், பிரளயாகலர்
மூவர், சகலர் மூவர், ஆகப் பதின்மராம்.

விஞ்ஞானகலர் என்போர் விஞ்ஞானத்தாலே
கலையை உணர்ந்தவர்கள். இவர்கட்கு ஆணவமலம்
ஒன்றே உண்டு. இவர்கட்கு இறைவனே உள்நின்று
உபதேசித்து ஆணவ மலக்கட்டை அறுப்பன். இவர்கள்
நால்வர் ஆவர். பிரளயாகலர் என்பவர் ஆணவம் கன்மம்
ஆகிய இருமலங்களை உடையவர். இவர்கள்
பெருமானே முன் நின்று திருநோக்கால் பரிசித்து
உரையால் உபதேசம் செய்யும் பேறும் பெறக்கூடியவர்.
இதனால் இருமலமும் நீங்கப் பெறுபவர்கள். இவர்கள்
மூவர். சகலர் ஆணவம் கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று
மலமும் உடையவர். இவர்கட்கு இறைவன் குருவடி
விலே வந்து உபதேசிப்பன். அதுபோது மும்மலங்கள்
நீங்கும். இவர்கள் மூவர்.

பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை இடவேண்டும்

திலம்அத் தனைபொன் சிவஞானிக் கீந்தால்
மலமுத்தி சித்திர பரபோக முந்தரும்
நிலம்அத் தனைபொன்னை நின்முடர்க் கீந்தால்
பலமுமற் றேபர போகமும் குன்றுமே.

எள்ளளவு பொன்னைச் சிவஞானிக்குக் கொடுத்தால், அதன் பயனால் மோட்சமும் சித்திகளும் இன்பமும் உண்டாகும், பூமி அளவு பெரும்பொன்னை அஞ்ஞானி கட்டுக் கொடுத்தால் பயன் இல்லை; போக போக்கியமும் குறையும்.

திலம், நிலம் என்பன சிறுமை பெருமைகளைக் காட்ட வந்த உதாரணச் சொற்கள். தினை, பனை என்ற உவமையும் காட்டுவர் அறிஞர். ஈவதைத் தகுதி அறிந்தே ஈய வேண்டும் என்பது ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

காலன் இருத்தலை அறிந்து கண்ணுதலை நாட வேண்டும்

கண்டிருந் தாருயிர் உண்டும் காலனைக்
கொண்டிருந் தாருயிர் கொள்ளும் குணத்தனை
நன்றுணர்ந் தார்க்கருள் செய்திடும் நாதனைச்
சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரும் ஆமே.

மக்கள் தம் கண் முன் இயமன் உயிர்களைக் கொண்டு
போவதைக் காண்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் தம்
உள்ளத்தில் இறைவன் குடிகொண்டிருத்தலையும்
அறிகிறார்கள். அப்படி இருந்தும், நன்றாக அறிந்த ஞானி
கட்குத் திருவருள் புரியும் தலைவனை சில தேவரே
அறிந்தார்கள்.

இறைவன் உள்ளத்திலிருந்தும், அவனை உணராத,
விண்ணே இயமனுக்கு உயிரை ஈந்து அழிகின்றனரே என்று
இரக்கத்துடன் கூறினர். இறைவனைக் குணத்தன்
என்றது நன்று அறிந்தார்க்கு அருள் செய்வதனால்
ஆகும். காலம் அறிந்து உயிர்களை இயமன் கொண்டு
செல்லுதலின் காலன் எனப்பட்டன.

சீலம் இலார்க்கு ஈதலில் சிறிதும் பயன் இல்லை

கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப்
பாலைக் கறந்து பருகுவ தேஓக்கும்
சீலமும் நோன்பும் இலாதவர்க் கீந்தது
காலம் கழிந்த பயிரது ஆகுமே.

ஒழுக்கமும் நோம்பும் இல்லார்க்கு ஒன்றை ஈவது, அழகான வறட்டுப் பசுவிற்குக் குனிந்து பசுந்தழைகளை இட்டுப் பாலைக் கறந்து குடிப்பது போலாகும். இது போன்றது மட்டும் அன்று; பருவம் தவறிச் செய்த பயிர்ையும் போன்றதாகும்.

தகுதியற்ற ஞானிகட்கு ஒன்றை ஈவதால் பயன் இல்லை என்பதை இரண்டு உதாரணங்களால் விளக்கினர். பசு அழகாக இருக்கிறது. அதற்குப் பசுந்தழைகளையும் இடுகிறோம். ஆனால் பால் மட்டும் தராது. இவ்வளவும் செய்வதில் பயன் யாது? அப்படியே பருவ காலத்தில் பயிர் செய்ய வேண்டும். பருவம் தவறிப் பயிர் செய்யின் பயன் உண்டோ? இவ்வாறே தான் நோன்பு சீலம் இல்லா ஞானிகட்கு ஈவதும் ஆகும். பருகுவதே ஓக்கும் என்பது, பருக முடியாது என்ற பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

யோகம் நியமம் இல்லார்க்கு ஈதல் தவறு

ஈவது யோக இயம நியமங்கள்
சார்வது அறிந்தன்பு தங்கும் அவர்க்கன்றி
ஆவ தறிந்தன்பு தங்கா தவர்களுக்கு
ஈவது பெரும்பிழை என்கொள் ளீரே.

உலகீரே, யோக உறுப்புகளான இயம நியமங்களின் சார்புகளை உணர்ந்து அன்பு தங்கப்பெற்றவர்களுக்கே அல்லாமல், அன்பில்லாதவர்கட்கு ஒன்றைத் தருவது பெரும் தவறாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை இடுதல் வேண்டும். என்பதை இம்மந்திரம் கூறுகிறது. இயமமாவது கொலை, களவு, பொய், காமம் முதலான தீய குணங்களை அகற்றி ஜம்புலனை அடக்கி இருத்தலாகும்.

ஞானிக்கு ஈந்தவன் நரகம் புகான்

ஆமா றறியான் அதிபஞ்ச பாதகன்
தோமாறும் ஈசற்கும் தூய குரவற்கும்
காமாதி விட்டோர்க்கும் தரல்தந்து கற்பிப்போன்
போமா நரகில் புகான்போதம் கற்கவே.

ஐந்து வகையான பெரும்பழிகளின் ஈடுபாட்டை அறியாதவனாய்க் குற்றத்தில் இருந்து நீங்கிய இறைவனுக்கும், பரிசுத்தமான ஆசாரியனுக்கும், காம முதலானவற்றை நீங்கினவர்க்கும் கொடுத்து, இவ்வாறு தான் கொடுப்பது போலப் பிறரையும் கொடுக்குமாறு கற்பிப்போன் பெரிய நரகத்தில் புகான். இத்தகையவன் என்றும் சிவஞானமே கற்பானாக.

பஞ்சமாபாதகங்கள் என்பன் பொய், கொலை, களவு, கள், காமம் என்பன; மாறும் எனப் பிரிக்கவும். காமாதி என்பவை காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் என்பன. மாச்சரியம் என்பது பொறாமை.

இறைவனை ஏத்தாத ஞானியும் அந்த ஞானிக்கு ஈந்தவனும் நரகம் புகுவர்

மன்மலை அத்தனை மாதனம் ஈயினும்
அண்ணல் இவன் என்று அஞ்சலி யத்தனாய்
எண்ணி இறைஞ்சாதார்க்கு ஈந்த இருவரும்
நண்ணுவர் ஏழாம் நரகக் குழியிலே.

மண் அளவேனும் மலையளவேனும் பெரும்
பொருளை இவ்வே எல்லாரினினும் பெருமையில்
சிறந்தவன் என்று இரு கைகளையும் தலைமேல் குவித்து
வணங்கி, இறைவனை உள்ளத்தில் தியானம் செய்யாத
வருக்குக் கொடுத்தவனும், கொடுக்க ஏற்ற இறை
உணர்வு இல்லாதவனும் ஏழ் நரகக் குழியில் சேர்வர்.

எவ்வளவு ஞானமோ சித்திகளோ கைவரப் பெற்றவனா
யினும், தனக்கு மேல் ஒரு பொருள் உண்டு. அதனைக்
கைகூப்பி வணங்குதல் வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி
அற்றவன் ஞானி ஆகான். ஆகவே அவனுக்கு ஈதல்
கூடாது. ஈந்தால் ஈபவன் நரகம் புகுவான். தன்னிடம்
இறை உணர்ச்சி இல்லாமல் இருப்பதால் அந்த ஞானியும்
நரகம் புகுவன். நரகம் ஏழாவன, அள்ளல், இரௌரவம்,
கும்பீ பாகம், கூடசாலம், செந்துத்தானம், பூதி, மாபூதி
என்பன.

மனத்தீர்த்தம் ஆடாமல் மண் தீர்த்தம்

ஆடலில் பயனில்லை

உள்ளத்தின் உள்ளே உளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்து நின்றாடார் வினைகெடப்
பள்ளமும் மேடும் பரந்து திரிவரே
கள்ள மனமுடைக் கல்விஇல் லோரே.

அவர் அவர் உள்ளத்தில் பல நல்ல தீர்த்தங்கள்
உள்ளன. அப்படி இருந்தும் தம் கொடிய பாவங்கள் ஒழிய
அவற்றில் மெள்ளப் புகுந்து அழுந்தி அவ்வெள்ளத் தில்
ஆடிலரே! இவர்கள் மேடுபள்ளம் உள்ள இடத்தில்
நீர்த்தேக்கத்திற்குச் சென்று ஆடுகின்றார்களே. இவர்கள்
கள்ள உள்ளம் படைத்தவர் ஆவார். கல்வியும்
இல்லாதவர் ஆவர்.

உள்ளத்தில் உள்ள தீர்த்தங்களாவன; அம்மை அப்ப
வடிவம், திருஐந்தெழுத்து, நாயன்மார் திருவுருவம்
என்பன. இவற்றைத் தியானம் செய்யினும் தீர்த்தம் ஆடிய
பலன் ஏற்படும் என்பது இப்பாடலின் பொருள்.

இருந்த இடத்தில் உள்ள சிவலிங்கத்தை வேறொர் இடத்தில் வைத்தல் கூடாது

தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றில் தாபித்தால்
ஆவதன் முன்னே அரசு நிலைகெடும்
சாவதன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடும்
காவலன்பேர் நந்தி கட்டுரைத் தானே.

நிலை பெற்றிருந்த சிவலிங்கத்தை அவ்விடத்
திலிருந்து பெயர்த்து வேறொர் இடத்து வைத்துத்
தாபித்து அந்த இடத்தில் வேறு ஓர் உருவை அமைத்
தால், இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்வதற்கு முன்பே அரசு நிலை
குலையும். எடுத்து அப்புறப்படுத்தியவன் இறப்பதற்கு
முன்பு, குஷ்ட நோயால் துன்புறுவன். இந்த உண்மை
யினை எல்லா உயிர்களையும் காக்கும் குருநாதன்
எடுத்துரைத்துள்ளான்.

இறைவன் யாண்டுத் திருவுருக் கொண்டு இடமாக
உள்ளானோ, ஆண்டிருந்து அவனைப் பெயர்த்து வேறு
இடத்தில் அமைக்கவும் ஒண்ணாது. அவ்விடத்தில் வேறு
ஒரு வடிவையும் அமைக்கவும் கூடாது. அப்படிச் செய்தால்
பெருந்தீங்குகள் விளையும்.

கோயிலுக்கு யாதொரு தீங்கும் இழைத்தல் சவபாது

கட்டுவித் தார்மதில் கல்ஒன்று வாங்கிப்
வெட்டுவிக் கும்அபி டேகத் தரசரை
முட்டுவிக் கும்முனி வேதியர் ஆயினும்
வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவன் ஆனையே.

அன்பர்கள் கோவிலைக் கட்டுவர். அக்கோயிலின் மதிலிலிருந்து ஒரு கல்லை எவர் பிடுங்கி விட்டாலும், மகுடாபிஷேகம் செய்து கொண்ட அரசரை அறக்கடவுள் அழிக்கும். முனிவர்களானாலும், வேதியர்களானாலும், இக்காரியத்தைச் செய்தால் அவர்கட்கும் பெருந்தீங்கு உண்டாகுமாறு செய்யும். இஃது இறைவனை கட்டளை ஆகும்.

அரசன் அழிவான் என்றதால் பாதகம் செய்தோன் அழிவான் என்பது உறுதி ஆயிற்று. அரசன் எவ்வழி (அவ்வழி குடிகள் ஆதலாலும், அரசனையே உலகம் உயிராகக் கொண்டிருத்தலினாலும், குடிமக்கள் செய்யும் தீங்கு அரசனைச் சார்ந்திடும். ஆகவே, அவன் அழிவையே கூறினர். முனிவர்கள், தேவர்கள் தாம் எது செய்யினும் எதுவும் ஒன்றும் செய்யாது என்ற எண்ணம் கொண்டவர். ஆதலின் அவர்களும் கோவிலுக்கு இம்மி அளவு தீங்கு செய்யினும் அழிவர் என்பது ஈண்டுக்கூறப்பட்டது.

பூசை தவறில் தீங்கும் விளையும்

ஆற்றரும் நோய்யிக் கவனி மழைஇன்றிப்
போற்றரும் மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான் திருக் கோயில்கள் எல்லாம்
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே.

மார்க்கண்டேயரின் பொருட்டு இயமனை உதைத்த இறைவனது சிறந்த கோயில்களில் எல்லாம், ஆகமத்தில் சொல்லியுள்ள முறைப்படி பூசைகள் நடைபெறுவது தவறினால், உலகில் சகிக்க முடியாத நோய் மிகுந்து மழை இல்லாமல் பஞ்சம் ஏற்படும். போற்றுதற்கு அருமையான அரசர்களும் தம் போர்வன்மை குறைந்து போவர்.

மார்க்கண்டேய முனிவர் தமக்குப் பதினாறாவது வயதில் இறப்புநேரிடும் என்று அறிந்து, அதனைப் போக்கச் சிவலிங்க பூசை புரிந்தனர். இயமன் தன் கடமைப்படி மார்க்கண்டேயர் உயிரைக் கொண்டு செல்லத் தனது பாசக்கயிற்றை அவர் மீது வீசிணை. அது போது சிவலிங்கத்திலிருந்து ஈசன் தோன்றி, இயமனை உதைத்துத் தள்ளி, மார்க்கண்டேயர் என்றும் பதினாறு வயதுடன் இருக்க அருள் புரிந்தான். இந்த வரலாற்றைக் கொண்டதே 'கூற்றையுதைத்தான்' என்னும் தொடர்.

பூசை தவறின் மேலும் நிகழ்வன இவை எனல்

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டின்
மன்னார்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்
கன்னம் களவு மிகுத்திடும் காசினி
என்னரும் நந்தி எடுத்துரைத் தானே.

எல்லார்க்கும் எப்பொருட்கும் முன்னவனாய் உள்ள
இறைவனாம் பரசிவப் பெருமானின் கோயில் பூசைகள்
தடைப்படின, உலகில் அரசார்க்குத் தீங்குகள் பலவாகும்.
மழையின் வளம் குறையும். கன்னக்கோல் கொண்டு
செய்யும் திருட்டு மிகும். இவ்வாறு குருநாதன் எடுத்து
மொழிந்துள்ளான்.

மேலே கூறிய மந்திரத்தின் பொருளையே மீண்டும்
இம்மந்திரத்தில் எடுத்துக் கூறிக் கோயில் பூசை
தடைபடுதல் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திப் பேசுகிறார்.
இக்கருத்துக்கள் தம் கருத்துக்கள் அல்ல; குருநாதன்
கூறியுள்ளது என்று கூறி இருப்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

பார்ப்பார் எல்லாம் பூசைக்குரியர் ஆகார்

பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தால்
 போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
 பார்ப்பொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமும் ஆம் என்றே
 சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே.

பெயர் அளவில் பிராம்மணன் என்று சொல்லிக்
 கொண்டு, சிவதீட்சை, ஆகம நூல் அறிவு, பிறப்பு
 ஒழுக்கம் முதலானவை இன்றி, இறைவனைப் பூசிப்
 பானாயின், போரினை மேற்கொள்ள வல்ல மன்னனுக்
 குத் தீய நோய்கள் உண்டாகும். நாட்டிலும் பஞ்சம்
 ஏற்படும். இவ்வாறெல்லாம் உண்டாகும் என்று உரைத்த
 வன் சிறப்புடைய நந்தியாகிய குருநாதனே ஆவான்.

பிறப்பினால் மட்டும் உயர்ந்தவர் என்று கூறல் கூடாது.
 பிறப்புக்கு ஏற்ற ஒழுக்கம் இருத்தல் வேண்டும்.
 பிராம்மணராக மட்டும் பிறந்த காரணத்தால் இறைவன்
 பூசை நடத்தற்கு அருகர் ஆகார். அவர்கள் அர்ச்சகராக
 வரின் ஆகம அறிவு, சிவ தீட்சை முதலானவற்றைப்
 பெற்றிருக்க வேண்டும்.

உண்மையைக் கூறினால் உயர்வு கிட்டும்

செய்தான் அறிவும் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
 பொய்யே உரைத்துப் புகழும் மனிதர்கள்
 மெய்யே உரைக்கில் விண்ணோர் தொழ்ச்செய்வன்
 மைதாழ்ந் திலங்கும் மிட்டுடை யோனே.

செழுமையான கடல் சூழ்ந்த உலகில் எல்லாவற்றையும்கூட அறிவான் உலகம் படைத்த இறைவன். ஆதலால் பொய்யே பேசித் திரியும் மனிதர்களே, நீங்கள் உண்மையினை உணர்ந்து உரைத்தால் கருமை நிறைந்து விளங்கும் நீலமணி போன்ற நிறம் படைத்த கழுத்தை யுடைய இறைவன், உங்களைத் தேவர் வணங்கும் நிலையில் வைப்பன்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் சேர்ந்து திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது விஷம் தோன்றியது. அதைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிய தேவர்கட்கு அபயம் அளித்து, அவ்விஷத்தைத் தான் ஏற்றுக் கண்டத்தில் நிறுத்தி இறைவன் திருவருள் புரிந்தான். இக்குறிப்பேற்றடியில் விளங்குகிறது. நாம் செய்வதை இறைவன் அறியும் ஆற்றலான் என்பது தோன்றவே செய்தான் அறியும் என்றனர்.

இறைவனை இகழ்ந்தவர் அழிவர்

தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையின் உள்ளே
அளிவுறு வார்அம் ராபதி நாடி
எளியன். என்றீசனை நீசர். இகழின்
கிளியொன்று பூருயால் கீழ்அது ஆகுமே.

தெளிந்த ஞானத்தோடு கூடிய உள்ளத்துள், தேவ
லோகத்தில் உள்ள தேவர்கள் ஆராய்ந்து சிவனது
அருளை அடைவர். இவ்வாறு இருக்க அச்சிவ
பெருமானை எளியவன் என்று எவரேனும் இகழ்ந்து
பேசின், கிளியானது பூனையின் கண்ணில் அகப்பட்டு,
கிழிக்கப்பட்டு அழிவதுபோல் அழிவர்.

பிறமதத்தர் இறைவனது அருமை பெருமை
உணராமல், அவனை இகழ்ந்து பேசுகின்றனர். அவர்கள்
அழிவது நிச்சயம். இதையே உவமை வாயிலாக
விளக்கினர். பூனையினால் கிளி கிழிக்கப்பட்டு அழிவது
போல இகழ்வோர் அழிவர் என்பதாம்.

ஆதிப்பிரானை அறிபவர் ஆர் எனல்

முனிந்தவர் வானவர் தானவர் எல்லாம்
வினிந்தவர் மெய்ந்நின்ற ஞானம் உணரார்
அளிந்தமு தூறிய ஆதிப் பிரானைத்
தனிந்தவர்க் கல்லது தாங்கஒன் ணாதே.

வாடிய உடலினரான தேவர்கள் அரக்கர்கள் முதலான யாவரும், உண்மையான சிவஞானம் உணராதவர்கள். ஆதலின், இறந்தவர்க்கு ஒப்பாவர். ஆகவே, இறைவனைக் காண இயலாது. ஆனால் உள்ளம் கனிந்த சிவஞானம் உணரப் பெற்ற அடங்கிய மெய்ஞ்ஞானிகளால் தாம் கனி என அளிந்த கண்ணுதல் பரமனைக் காண முடியும். அவனை உள்ளத்தில் தாங்கவும் முடியும்.

வினைபோல் போகாதி இன்பங்களில் தேவர்களும் அசுரர்களும் ஈடுபடுதலின், அவர்கள் உடல் வாடுதற்குக் காரணமாகிறது. அதனால் அவர்கள் மெய்ஞ்ஞானமாகிய சிவஞானத்தை எய்தப் பெற்றிலர். ஆகவே, இறைவனை அடையும் வாய்ப்பும் பெற்றிலர். ஐம்புலன் அடக்கியவர் சிவஞானம் கைவரப் பெற்றவர். ஆதலின், இறைவனை அடைவர்; அவனை அறியவும் அறிவர்.

இறைவனைப் பகைக்கக் கூடாது

அப்பகை யாலே அசுரரும் தேவரும்
நற்பகை செய்து நடுவே முடிந்தனர்
எப்பகை ஆகிலும் எய்தார் இறைவனைப்
பொய்ப்பகை செய்யினும் ஒன்றுபத் தாமே.

அசுரரும் தேவரும் இறைவனிடம் பகை கொண்டமை யால் அழிந்தனர். பகை கொண்டவர் இறைவனை அடைய முடியாது. ஒரு பகை பத்துப் பகையாகப் பெருகி அழிவே ஏற்படும்.

இறைவனிடம் பகை கொண்டவர் அழிந்தமையினைத் தட்சன் அழிவு கொண்டு தெளியலாம். இதனால் விளையாட்டாகவும் இறைவனைப் பகைக்கக் கூடாது என்பது பெறப்படுகிறது.

நாமே பிரம்மம் என்பவர் ஈசனை மறப்பர்

போகமும் மாதர் புலவி யதுநினைந்து
ஆகமும் உள்கலந் தங்குளன் ஆதலின்
வேதியர் ஆயும் விகிர்தன்நாம் என்கின்ற
நீதியுள் ஈசன் நினைப்பொழி வாரே.

வேதியர் வேதம் உணர்ந்தவர். அவர் உலக இன்பத்தில் ஈடுபட்டு மாதர்களின் ஊடலால் உண்டாகும் தாகமும் கொண்டு விளங்கி, 'நாமே பிரம்மம்' என்று எண்ணி வாழ்பவர். அத்தகையவர் இறைவன் ஒருவன் உளன் என்னும் நினைப்பை அடியோடு மறந்தவர் ஆவர்.

நாமே கடவுள் என்ற உணர்ச்சி யுண்டான போது, நமக்கு அப்பால் ஒரு பரம்பொருள் இருக்கிறது என்ற எண்ணமே போய்விடுகிறது. இதனால் அத்தகையவர் கட்டு ஆக்கம் உண்டாகாமல் அழிவே ஏற்படுகிறது. உலக இன்பங்களைத் துய்த்துக் கொண்டு, கடவுள் ஒருவன் உளன், நாம் அவனுக்கு அடிமைகள், என்ற உணர்ச்சி இருக்குமானால், எந்நாளும் இன்பமே; துன்பம் இல்லை. இன்பம் எய்தியவர்கள் நாயன்மார்கள்; அடியார்கள்.

எழுத்தறிவித்தவனை இகழ்ந்தவர் அடையும் கதி

ஓர் எழுத் தொருபொருள் உணரக் கூறிய
சீர் எழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினோர்
ஊர் இடைச் சுணங்கனாய்ப் பிறந்தங் கோருகம்
பார் இடைக் கிருமியாய்ப் படிவர் மண்ணிலே.

ஓர் எழுத்தையேனும் உள்ளம் உணரும் வகையில் கூறிய சிறப்புடைய எழுத்தாளராகிய குருவை மனம் நோகும் வண்ணம் நிந்தனை பேசியவர்கள், ஊரில் நாயாய்ப் பிறந்து அழிவர். இங்ஙனம் ஒரு யுகம் திரிவர்; பிறகு புழுவாய்ப் பிறந்து மாய்வர்.

எழுதிக் கற்பிப்பவர் ஆதலின் குரு எழுத்தாளர் ஆயினர். ஆசிரியர் மனம் நோகப் பேசக்கூடாது என்பது ஈண்டுக் கருத்து. நாயாய்ப் பிறப்பர் என்றது அலைந்து அலைந்து அழிவர் என்பதாம். புழுவைப் பிறர் சாக அடிக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. அதுதானே விரைவில் அழியும் தன்மையது. அதுபோலக் குரு நிந்தை புரிந்தவன் தானே அழிவன் என்பதாம். ஊர்ச்சுணங்கன் என்றது எவர்க்கும் சொந்தமாகாத நாய். அதற்கு ஏதேனும் துன்பம் வரின் அதனை எவரும் கவனியார். அதுபோல இவனும் பிறர் உதவி இன்றி அழிவன். ஓர் எழுத்து ஒரு பொருள் என்பதைப் பிரணவ எழுத்தின் ஒப்பற்ற பொருளை என்று பொருள் பண்ணினும் பொருத்தமே.

கற்புடையாளையும் கண்ணுதல் அடியாரையும் நிந்தை செய்பவர் அழிவர்

பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தம் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடும்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

கற்புடைய மாதர்கள், பக்தர்கள், உண்மை ஞானம்
உணர்ந்தவர்கள் உள்ளம் கலங்கும்படி செயல்களைச்
செய்தவர்கள் செல்வமும் உயிரும் ஒரு வருடத்திற்குள்
அழிந்துவிடும். இஃது உண்மை; சதாசிவத்தின் மீது
ஆணை!

பத்தினிப் பெண்டிர், பக்தர்கள், உண்மை ஞானிகள்
உள்ளம் தூயவர்கள், அவர்கள் மனத்தை நோக வைப்பின்
ஆக்கவும் செய்வார். அழிக்கவும் செய்வார். ஆதலின்
அவர்களைப் பழிப்பவர்களின் செல்வம் அழிதலையும்
உயிர் நீங்குதலையும் ஈண்டுக் கூறினர். இஃது உண்மை
யாதலின் இறைவன் ஆணை எனப் பேசினர்.

அடியார் உள்ளம் கலங்குதல் கூபாது

ஈசன் அடியார் இதயம் கலங்கிடத்
தேசமும் நாடும் சிறப்பும் அழிந்திடும்
வாசவன் பீடமும் மாமன்னர் பீடமும்
நாசம தாகுமே நமநந்தி ஆணையே.

இறைவனது அன்பர்களின் உள்ளம் கலங்கினால் தேசம், நாடு, இங்குள்ள சிறப்பு இவை அனைத்தும் அழியும். இந்திரனது பீடம், சக்கரவர்த்திகளின் பீடம் நாசமாகும். இஃது உண்மை; குரு ஆணையாகும்.

அடியார்கள் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்; அரனுக்கு ஒப்பானவர். ஆதலின் அவர்கட்குச் செய்யும் தீங்கு இறைவனுக்குச் செய்த தீங்குபோன்றது. ஆகவே நாடும் தேசமும் அழிதல் உறுதி ஆயிற்று. மண்ணுலக வேந்தன் மட்டும் அழிவான் என்பது இல்லை. விண்ணக தேவனும் அழிவான் என்பதை நன்கு விளக்கினார். குருமேல் ஆணை இட்டும் விளக்கினார்.

குருவின் முன்னே பொய் கூறல் கூடாது

சன்மார்க்கச் சற்குரு சந்நிதி பொய்வரின்
நன்மார்க்க மும்குன்றி ஞானமும் தங்காது
தொன்மார்க் கம்மாய் துறையும் மறந்திட்டுப்
பன்மார்க்க மும்கெட்டுப் பஞ்சமும் ஆமே.

ஞான மார்க்கத்தைப் போதிக்கும் நல் ஆசான் முன் பொய் கூறின். அவன்பால் கேட்ட நல்லொழுக்கம் குறைந்து, ஞானம் சிறிதும் தங்காது மறைந்து விடும். பழைய விழிகளுள் ஏதேனும் அறிந்திருப்பினும், அதுவும் மறைந்துவிடும். ஏன்? பல வழிகளும் சிதைந்து விடும்; நாட்டில் பஞ்சமும் உண்டாகும்.

பொய் கூறுதல் பெரும்பாவம்; அதிலும் ஞானி முன் கூறுதல் பெரும் பெரும் பாவமாகும். அப்பாவம் கூறியவனோடு மட்டும் நிற்காது; நாட்டிற்கும் வறுமையைத் தேடித் தரும்.

அடியாரை இகழ்ந்தவர் நரகில் வீழ்வார்

ஆண்டான் அடியவர் ஆர்க்கும் விரோதிகள்
ஆண்டான் அடியவர் ஐயம்ஏற் றுண்பவர்
ஆண்டான் அடியாரை வேண்டாது பேசினோர்
தாந்தாம் விழுவது தாழ்நர காகுமே.

உயிர்களை அடிமை கொண்டு ஆளும் இறைவனது அடியவர்கள் எவர்க்கும் விரோதிகள் ஆவார்; அவர்கள் பிச்சை எடுத்து உண்பவர். இத்தகையவர்களை யார் விரும்பாமல் இழிவாகப் பேசுகின்றார்களோ அவர்கள் தாழ்வான நரகில் வீழ்வார்.

உயிர்கள் அடிமைகள், அடிமைகளை இறைவன் ஆட் கொள்ளுகிறான். அதனால் அவன் ஆண்டான் ஆயினான். அடியவர்கள் உலக மக்களுடன் வேறுபட்டுப் பித்தர், பிசாசுபோல இருத்தலின், உலகவர்க்கு விரோதிகள் ஆகின்றனர். அடியவர்களை விரும்புவோர் சிலராகவும், பழிப்போர் பகைப்போர் பலராகவும் இருத்தலின், மிகுதி பற்றி ஆர்க்கும் என்றனர்.

ஐன் - 9

தன்னை வணங்குபவரை

ஈசன் நல்லார் என்பன்

ஒலக்கம் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனியன் பாதம் பணிந்துய்ய
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் மன்னவன்
ஞாலத் திவர்திக நல்லர்என் றானே.

இறைவன் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் தலைவன்; பால்போலும் திருமேனியுடையவன். அவன் திருவோலக் கம் கொண்டிருக்கும்போது, எல்லையற்ற தேவர்கள் அவனது திருவடிகளைப் பணிந்து ஈடேறுவர். அத்தகைய வர்களைக் கண்டு இறைவன் இவர்கள் உலகில் மிக நல்லவர்கள் என்று பாராட்டுவன்.

பிரமனும், மாலும் பலர் ஆவர். ஒவ்வோர் யுகத்திற்கும் ஒவ்வோர் மால், பிரமன் உண்டு. அவர்களில் முதல் முதல் தோன்றிய மால் பிரமன் என்பதை விளக்க ஆதி என்ற அடை மொழி தந்தனர். ஆதி என்ற சொல்லைப் பிரமனுக்கும் திருமாலுக்கும் கூட்டுக. இறைவன் தன் மேனியில் திருநீறு பூசுபவன் ஆதலின் பால் ஒத்த மேனியன் என்றனர். ஞாலம், ஈண்டு மண்ணுலகு விண்ணுலகு இரண்டையும் குறிக்கும்.

பெரியோர்களுடன் கூடுதலே இன்பம்

அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடிச்
செறிவார் பெறுவர் சிவதத்து வத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன் கூடல் பேரின்பம் ஆமே.

தேவர்கள் இறைவனைத் தேடி அடைவர். இவ்வாறு
நெருங்குகின்றவர்கள் சிவத்தின் உண்மையை
அடைவர். ஆகவே, இதுவே நல்ல வழி என்று அருள்
செய்யும் பெரியோர்களுடன் கூடுதல் பேரின்பம் தருவ
தாகும்.

இறைவனை அன்பால் நெருங்கினால் அன்றிச் சிவ
தத்துவத்தை உணர முடியாது என்பது இதன் கருத்து.
தீய வழியில் செல்வாரை நல்வழியில் செலுத்துபவர்
பெரியார் என்பதும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இறைவனை அணுகின் வருக என அழைப்பன்

உடையான் அடியார் அடியார்க ளுடன்போய்ப்
படையார் அழல்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன்
கடையார் நின்றவர் கண்டறி விய
உடையான் வருகென ஒலும் என் றாரே.

எல்லா உயிர்களையும் அடிமையாக உடைய எல்லாம்
உடைய இறைவனது அடியார்களின் அடியார்களுடன்
சென்று, மழுவாயுதம் கொண்ட தீப்போலும் நிறம் பெற்ற
சரீரத்தையுடைய இறைவன் முன், சென்றேன்.
கடைக்காப்பாளர் இறைவன் முன் என்னைப் பற்றிக் கூற
இறைவனும் வருக எனக் கருணையுடன் மொழிந்தான்.
அதுபோது அடியார்கள், "இறைவா! நாங்கள் உன்
அடைக்கலம்" என்றனர்.

இறைவனைக் காண வாயில் காவலர் துணை
வேண்டும். இவர்களே துவாரபாலகர் எனப்படுவர்.
கோவில்களில் மூலட்டானத்து வாயில் கடையில்
இருபெரு உருவங்கள் நிற்பதை இன்றும் காணலாம்.
இவர்களே அக்கடைகாவலர். இறைவன் அடியாரை ஏற்று
உபசரிக்கும் இயல்பினன் ஆதலின், வருக என
அழைப்பன்.

எண்வகை யோக உறுப்புக்கள் இவை எனல்

இயமம் நியமம் எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயா மம்பிரத்தி யாகாரம்
சயமிகு தாரணை தியானம் சமாதி
அயமுறும் அட்டாங்கம் ஆவதும் ஆமே.

இயமம், நியமம், அளவில்லா ஆதனம், நலம் மிக்க பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், வெற்றிமிக்க தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டும் யோக உறுப்புக்களாகும்.

இங்குக் கூறப்பட்ட எட்டுவகை யோக உறுப்புகள் தனித்தனியே பின்னால் விளக்கப்படுதலின், ஈண்டு அவற்றை விளக்கவில்லை. எட்டு வகையோக உறுப்புகளின் படி ஒழுகின் பிறப்புக்கு இடம் இல்லை. ஆதலின் அயமுறும் என்ற அடைமொழி கொடுக்கப்பட்டது. பிராணாயாமம் ஆயுள் விருத்திக்கும் காரணம் ஆதலின், நயமுறும் என்ற அடைகொடுத்துப் பேசினர். சமாதி, தியானம், தாரணை வெற்றிதரும் ஆதலின் சயமிகு என்றனர்.

இமயம் இன்னது என்பது

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலான் எண்குணன்
நல்லான் அடக்கம் உடையான் நடுச்செய்ய
வல்லான் பகுத்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லான் இயமத் திடையில்தின் றானே.

கொலை செய்யாதவனும், பொய் பேசாதவனும், திருட்டுக் குணம் இல்லாதவனும், மதிக்கத் தக்க நற்குணங்களை வாய்க்கப் பெற்றவனும், நல்லவனும், அடக்க முடையவனும், நடுநிலைமையுடையவனும், கிடைத்ததைப் பிறருக்கும் பங்கிட்டு உண்பவனும், குற்றம் அற்றவனும், கட்குடியில்லாதவனும், காம வேட்கை அற்றவனும் எவனோ, அவனே 'இயமம்' என்றும் பயிற்சியில் நின்றவன் ஆவான்.

காமம் என்பது இல்லாளுடன் கூடி இன்புறும் இச்சையினைக் குறிப்பது அன்று. பிறர்மனை நயத்தலில், வேசியர் தொடர்பை மேற்கொள்ளலிற் செல்லும் காமவிகாரத்தையே குறிப்பதாகும்.

அம்மை அப்பனை அறிபவன் நியமத்தன் ஆவான்

ஆதியை வேதத்தின் அப்பொரு ளானைச்
சோதியை அங்கே சுடுகின்ற அங்கியைப்
பாதியுள் மன்னும் பராசக்தி யோடுடன்
நீதி யுணர்ந்த நியமத்தன் ஆமே.

எல்லாவற்றிற்கும் தலைவனும், வேதத்தின்
பொருளாய் உள்ளவனும், சோதியாய் உள்ளவனும்,
சுடுகின்ற நெருப்பாயுள்ளவனும், பராசக்தியுடன்
பாதியாய் இருப்பவனும் ஆகிய இறைவனை, முறையாக
உணர்ந்து இருப்பவன் நியமத்தன் ஆவன்.

எவ்வளவு இமயம், நியமம் உடையவனாயினும்,
அம்மை அப்பனை உணர்பவனாக இருக்க வேண்டும்.
பிருங்கி மகரிஷி இறைவனை மட்டும் வணங்கிப் பார்வதி
தேவியை வணங்காது இருந்தனர். இதனால் பார்வதி
தவங்கிடந்து பரமேஸ்வரன் உடலில் பாதிப்பாகம்
பெற்றனள். அதனால் பிருங்கி மகரிஷி வேறு வழியின்றி,
அம்மை அப்பரை வணங்கி வந்தனர். இதுவே இறைவன்
உமையொரு பாகனாக விளங்குவதற்குக் காரணம்.

நியமத்தன் மேற்கொள்ள வேண்டிய பண்புகள்

தூய்மை அருள்ஊண் சுருக்கம் பொறை செம்மை
வாய்மை நிலைமை வரைதலே மற்றிவை
காமம் களவு கொலைஎனக் காண்பவை
நேமிசர் ஐந்தும் நியமத்தன் ஆமே.

உள்ளம் பரிசுத்தன் ஆதல், அருளுடையனாதல், குறைந்த உணவு உண்பவனாதல், பொறுமையுடையவன் ஆதல், செம்மையுடையவன் ஆதல், காமம், களவு, கொலை இவற்றினின்று நீங்கினவனாய் இருத்தல் ஆகிய இவற்றில், நியமமோடு இருப்பவனே நியமத்தன் ஆவான்.

வரைதல் என்ற சொல்லை காமம், களவு, கொலை என்ற ஒவ்வொன்றுடனும் கூட்டிப் பொருள் காணுதல் வேண்டும்.

தவம் முதலியனவும் நியமத்தவர்க்குரியன எனல்

தவம்செபம் சந்தோடம் ஆத்திகம் தானம்
சிவன்தன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகம்சிவ பூசைஒண் மதிசொல் ஈர்ஐந்தும்
நிவம்பல செய்யின் நியமத்தன் ஆமே.

தவம், செபம், சந்தோஷம், ஆத்திகம், கொடை, சைவ
விரதம், சித்தாந்த சாத்திரக் கேள்வி, யாகம், சிவபூசை,
சிவஞானம் ஆகிய இவற்றில் ஈடுபாடு உடையவனும்
நியமத்தன் ஆவான்.

பதி, பசு பாசம் ஆகிய முப்பொருளைப் பற்றி
ஆராய்தலும், அறிஞர் கூறக்கேட்டலும் நியமத்தன்
மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பார் சித்தாந்தக் கேள்வி
என்றார். சிவஞானம் என்பதைப் பெறுதலே அறி
வுடைமை ஆதலின் அதனை ஒண்மதி எனக் கூறினர்.

சுவத்திகாசனம் தலைவனாக்கும் எனல்

பங்கயம் ஆதி பரந்தபல் ஆதனம்
அங்குள வாம்இரு நாலும் அவற்றினுள்
சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திகம் எனமிகத்
தங்க இருப்பத் தலைவனும் ஆமே.

பத்மாஸனம் முதலாகப் பரந்துபட்ட ஆதனங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் எட்டு ஆதனங்கள் சிறந்தவை. குற்றம் அற்ற முறையில் சுவத்திக ஆசனத்தில் இருந்தால் தலைவன் ஆகலாம்.

பங்கயம் என்பது பத்மம் எனவும் கூறப்படும். அஃது ஈண்டு பத்மாசனத்தைக் குறிக்கிறது. பத்மாசனத்தினை எப்படி அமைத்துக் கொள்வது என்பது பின்னர் அறிவிக்கப்படும். பத்திரம், கோமுகம், பங்கயம், கேசரி, சொத்திரம், வீரம், சுகாதனம், சுவத்திகம் என்பன எட்டு ஆதனங்கள். ஆதனமாவது இருக்கை. சுவத்திக ஆதனம் சுகத்தைத் தரும் ஆதனம். முழந்தாளுக்கும் தொடைக்கும் நடுவில் இரண்டு பாதங்களையும் வைத்து உடலை நிமிர்த்து உட்கார்ந்திருப்பதே சுவத்திக ஆதனம் ஆகும்.

பத்மாசனமாவது இன்னது எனல்

ஓரணை அப்பதம் ஊருவின் மேல்ஏறிட்டு
 ஆர வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்
 சீர்திகழ் கைகள் அதனைத்தன் மேல் வைக்கப்
 பார்திகழ் பத்மா சனம்எனல் ஆகுமே.

ஒவ்வொரு காலையும் மாறித் தொடையின் மேல்
 உள்ளங்கால் நன்கு மலர இழுத்துப் பொருத்தி வைத்து,
 அழகுறச் சீர் விளங்கும் கைகளை மேல் வைக்க, அதுவே
 உலகில் விளங்கும் பத்மாசனம் எனப்படும்.

வலப்பக்கத் தொடையின் மேல் இடப் பாதத்தையும்,
 இடத் தொடையின் மேல் வலப்பாதத்தையும், உள்ளங்
 கால் நன்கு மலர இழுத்துப் பொருந்தி, அதன்மேல் இரு
 கரங்களையும் மலர்த்தி வைப்பதுவே பத்மாசனம் ஆகும்.
 இரண்டு புறங்கால்களையும் தொடையின்மேல் சேர்த்து
 இரு தொடையின் மத்தியிலும் இரண்டு கைகளையும்
 ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக மலர்ந்த பாவனையில் வைத்து
 மூக்கு நுனியில் பார்வையை அசைவற நிறுத்தி, முன்
 பற்களின் இருபுறத்திலும் நாவை வளைத்து நிறுத்தி,
 மார்பில் மோவாய்க் கட்டையை வைத்து வாயுவை
 எழுப்புதலும் பதுமாசனமாகும். இதனைத் தாமரை
 இருக்கை எனத் தண்டமிழில் சாற்றலாம்.

பத்திராசனம் இன்னது எனல்

தூரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து
அரிய முழந்தாளில் அங்கை களைநீட்டி
உருகி யிடும் உடல் செவ்வே இருத்திப்
பரிசு பெறுவது பத்திரா சனமே.

குற்றமில்லாத வலக்காலை விளங்கும்படி வைத்து,
அருமையான முழந்தாளில் அழகிய கைகளை நீட்டி,
தளர்ந்த உடலை நேராக இருத்தி, நன்மையை
அடைவது பத்திராசனம் ஆகும்.

வலக்காலை வெளித்தோன்றும்படி, இடத் தொடை
யின் மேல் வைக்க வேண்டும். இரண்டு முழந்தாள்களிலும்
கைகள் மேல்நோக்குமாறு வைத்து நீட்டி, உடம்பை
ஒழுங்காக நிமிர்ந்திருக்கச் செய்ய வேண்டும். இடப்புறத்
தில் இடக் கணுக்காலையும் வலப்புறத்து வலக்கணுக்
காலையும் சேர்த்து இரண்டு கால்களையும் இறுகப்
பிடித்துக் கொண்டிருப்பதும் பத்திராசனமாகும். இது
கோரக்கரால் இவ்வாறு செய்யப்பட்டமையின் கோரக்கர்
ஆசனம் என்றும் கூறப்படும். இதனை இலை இருக்கை
என இன்றமிழில் இயம்பலாம்.

குக்குடாசனம் இன்னது என்பது

ஒக்க அடியினை ஊருவில் ஏறிட்டு
முக்கி உடலை முழங்கை தனில் ஏற்றித்
தொக்க அறிந் துளங்கா திருந்திடில்
குக்கு டாசனம் கொள்ளலும் ஆமே.

பாதங்கள் இரண்டையும் தொடையின் மேல் நிறுத்தி
அசையாது இருப்பது குக்குடாசனம் ஆகும்.

குக்குடாசனம் என்பது தொடைகளில் மேல் நோக்கிய
பாதங்களாக வைக்கும் பதுமாசனத்தை அமைத்துக்
கொண்டு, கணைக்காலுக்கும் தொடைக்கும் மத்தியில்
இரண்டு கைகளையும் நுழைத்துப் பூமியில் ஊன்றி,
உடலை முழங்கை வரையில் தூக்கி நிறுத்துதல் ஆகும்.
ஒக்க அடியினை ஊருவில் ஏறிட்டு என்பதால்
பதுமாசனத்தை முன்னர் அமைத்துக் கொள்ளுதல்
வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. கைகளைத்
தொடைக்கு நடுவாகச் செலுத்திக் கீழே ஊன்றி
உடம்பை முழங்கைக்கு மேல் முக்கித் தூக்கினால்தான்
குக்குடாசனம் ஆகும். இன்றேல் பதுமாசனமே என்க.
இதுவே இவ்விரு ஆசனங்களின் வேறுபாடு. இதனைக்
கோழி இருக்கை எனக் கொஞ்சு தமிழில் கூறலாம்.

சிம்மாசனம் இன்னது என்பது

பாதம் முழந்தாளில் பாணி களைநீட்டி
ஆதர வோடும்வாய் அங்காந் தழகுறக்
கோதில் நயனம் கொடிமூக்கி லேஉறச்
சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே.

முழந்தாள்மேல் பாதங்களை வைத்து, அவற்றின் மீது கைகளை நீட்டி, அன்போடு வாயைத் திறந்து கொண்டு, அழகு பொருந்தக் குற்றமில்லாக் கண்களை மூக்கின் நுனியினை நோக்குமாறு வைப்பது சிம்மாசனம் ஆகும்.

பாதங்களைப் பூமியில் ஊன்றுதல் வேண்டும். முழங்காலில் கைகளை நீட்டுதல் வேண்டும். வாயைத் திறந்திருக்க வேண்டும். கண்களை மூக்கு நுனியில் வைக்க வேண்டும். இப்படி அமைப்பதுவே சிம்மாசனம் ஆகும். பீஜத்தின் கீழ் நரம்பு இரண்டிடத்தும் கால் பரட்டை ஊன்றி உட்கார்ந்து, முழங்கையை முழங்காலில் வைத்து விரல்களை விரித்து நாசியைப் பார்த்தாலும் சிம்மாசனம் ஆகும். அதனை அரிமா இருக்கை என அழகிய தமிழில் அறையலாம்.

ஆசனம் பல என ஒறிவித்தல்

பத்திரம் கோமுகம் பங்கயம் கேசரி
சொத்திரம் வீரம் சுகாதனம் ஓர்ஏழும்
உத்தம மாம்முது ஆசனம் எட்டெட்டும்
பத்தொடு நூறு பல ஆசனமே.

பத்திர ஆசனம், கோமுகாசனம், பங்கயாசனம், சிங்காசனம், சொத்திராசனம், வீராசனம் ஆகிய ஏழ் ஆசனமும் முன்சொன்ன பழமையான ஆசனமாகிய சுவத்திகத்தைச் சேர்க்க எட்டாகும். இவை உத்தம ஆசனங்களாகும். எட்டு ஆசனமே அன்றி நூற்று இருபத்தாறு ஆசனங்களும் உண்டு.

பத்திராசனம், பங்கயாசனம், சிங்காசனம் முன்பே விளக்கப்பட்டன. முது ஆசனம் ஈண்டுச் சுவத்திகாசனம் ஆகும். இதுவும் முன்னர் விளக்கப்பட்டது. கோமுகாசனம் என்பது பசுவின் முகம்போல அமைவது. இடப்பின் பாகத்தில் வலப்பரட்டையும், வலப்பின் பாகத்தில் இடப் பரட்டையும் மாறிச் சேர்த்து இருத்தல். 'பரடாவது' கணைக்கால். சொத்திரம் இன்னது என்பது அறிய முடியவில்லை. யோகியர்பால் அறியவும். சொத்திகம் சொத்திரம் என்று கொள்ளினும் அமையும்.

பிராணவாயுவின் செயலைக் கவறல்

ஐவர்க்கு நாயகன் அவ்வூர்த் தலைமகள்
உய்யக்கொண் டேறும் குதிரைமற் றொன்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்கும் கொடாது போய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடும் தானே.

பஞ்சேந்திரியங்களுக்குக் கணவனாகவும், உடலுக்குத் தலைவனாகவும் உள்ள ஒருவனுக்குத் தான் எங்கும் செல்ல நடத்த குதிரை ஒன்று உண்டு. அஃது உண்மையான அடியவர்கட்குப் பிடி கொடுக்கும். பொய்யர்க்குப் பிடி கொடாது துள்ளி அவர்களைக் கீழே தள்ளி விடும்.

இப்பாடல் பிராணாயாமம் முறையாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதையும், அங்ஙனம் செய்யாதவர் துன்பத்துக்குள்ளாவர் என்பதையும் எடுத்து இயம்புகிறது. நாயகன் ஈண்டு மனமாகும். ஊர் என்றது உடலை என்க. குதிரை என்றது பிராணவாயு ஆகும். மெய் அன்பராவார் இறைவனிடத்து அன்பு கொண்ட பிராணாயாமப் பயிற்சியுடையவர். பொய்யர் ஆவார், இறைவன் பற்று அற்று, உலகப் பற்றுடையராய்ப் பிராணாயாமப் பயிற்சியினை முறையாக உணராதவர்கள்.

குருவின் அருளால் பிரானவாயு இனிதுற நடக்கும்

ஆரியன் நல்லன் குதிரை இரண்டு
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரீஇல்லை
கூரிய நாதன் குருவின் அருள் பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே.

மனமாகிய ஆரியன் நல்லவன்; பெரியவன்; பூசிக்கத் தக்கவன். அவனுக்கு இரண்டு குதிரைகள் உள்ளன. அக் குதிரைகளை வீசிப்பிடிக்கும் உபாயத்தை யாரும் அறிந்திலர். ஆனால் கூர்மையான ஞானாசிரியனது திருவருளால் அறியும் உபாயத்தைப் பெற்றால், அக்குதிரைகளைச் சேர்த்துப் பிடித்துவிடப் பின் வசப்படும்.

ஆரியன் ஆவான் ஈண்டு மனம் ஆகும். இரண்டு என்பவை பிங்கலை இடகலை என்னும் வாயுக்களாம். மூக்கின் துவார வழியே வந்து போகும் வாயுக்களே இங்கு இரண்டு குதிரைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வீசிப்பிடித் தலாவது வெளியே வீசிப் பின் உள்ளுக்கு இழுத்துப் பிடித்தலாம். வீசுதலை இரேசகம் என்பர். இழுத்தலைப் பூரகம் என்பர். நிறுத்தலைக் கும்பகம் என்பர். எத்தனை மாத்திரை வெளிவிடுதல், இழுத்தல், நிறுத்தல் என்பனவற்றைக் குருவின் அருளால்தான் உணர்தல் வேண்டும். அதன்பின் நம் இஷ்டப்படி இடகலை, பிங்கலைகளை அடக்கி ஆளலாம்.

பிராணாயாமப் பயன் இன்னது எனல்

புள்ளினும் மிக்க புரவியை மேற்கொண்டால்
கள்ளுண்ண வேண்டா தானே களிதரும்
துள்ளி நடப்பிக்கும் சோம்பு தவிப்பிக்கும்
உள்ளது சொன்னோம் உணர்வுடை யோருக்கே.

பறவையை விட மிக்க வேகமுடையது பிராணவாயு
வாம் குதிரை. அத்தகைய குதிரை மீது ஏறினால் கள்
குடிக்க வேண்டா; களிப்பு உண்டாக்கும். அதுவே
பெருமிதத்துடன் துள்ளி நடக்கச் செய்யும். சோம்பலை
நீக்கும். இந்த உண்மையினை உணரும் உணர்வுடைய
வர்க்கு இதை எடுத்துக் கூறினோம்.

புரவி ஈண்டுப் பிராணவாயு. மேற்கொள்ளுதல்,
குருவின் உபதேசப்படி அடக்கி நடத்துதல். இவ்வாறு
முறைப்படி நடத்தினால் இன்பம் தானாகத் தன்னிடத்
திலேயே பிறக்கும். ஆகவே புறத்தே சென்று கள் குடிக்க
வேண்டா எனப்பட்டது.

பிராணாயாமப் பயிற்சியின்

கால அளவு கூறல்

ஏறுதல் பூரகம் ஈர்எட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பகம் அறுபத்து நால் அதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசகம்
மாறுதல் ஒன்றின்கண் வஞ்சகம் ஆமே.

பதினாறு மாத்திரை அளவு இடகலையால் மூச்சை மெல்ல உள்ளுக்கு இழுத்தல் பூரகமாகும். அறுபத்து நான்கு மாத்திரை காலம் உள்ளேயே தடுத்து வைத்தல் கும்பமாகும். முப்பத்திரண்டு மாத்திரை அளவில் மெல்ல வெளிப்படுத்தல் ரேசகமாகும். இடகலையால் இழுத்துப் பிங்கலையால் விடுதல் வஞ்சகம் ஆகும்.

இடப்பக்க நாசிவழி வந்துபோகும் காற்று இடகலை என்றும், வலப்பக்க நாசியின் வழியே வந்து செல்லும் காற்று பிங்கலை என்றும் கூறப்படும். உள்ளுக் கிழுத்தலைப் பூரகம் என்பர். வெளியிடுதலை ரேசகம் என்பர். நிறுத்தலை கும்பகம் என்பர். சிவ என்ற மகா மந்திரத்தை ஓர் அளவு கோலாகக் கொண்டு உள்ளத்தில் உச்சரித்தால், இரண்டு மாத்திரை ஆகும். இவ்வாறு கணக்கிட்டு மேலே கூறிய மாத்திரைகளின் அளவைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். கண் இமைக்கும் நேரமும், கை நொடிக்கும் நேரமும் ஒரு மாத்திரைக்கு அளவாகும். ஊறுதலாவது இழுத்த வழியே விடாமல், மாறி விடுதல் என்பதாகும். இதுவே வஞ்சகம் என்று கூறப்பட்டது.

கால் முறைப்படி பிராணாயாமம் செய்வதன் பயன்

வளியினை வாங்கி வயத்தில் அடக்கில்
பளிங்கொத்துக் காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாம்
தெளியக் குருவின் திருவருள் பெற்றால்
வளியி னும்வேட்டு அளியனும் ஆமே.

இடகலை வழிவரும் காற்றினை இழுத்து நம் வசத்தில்
அடக்கி வந்தால், உடல் பளிங்கு போல் ஒளிவிட்டு
விளங்கும். உடல் முதுமையுறினும் இளமையுடன்
திகழும் இவற்றின் தன்மைகளை நன்கு தெரிந்து
கொள்ளக் குருவின் திருவருளை மாணவன் பெற்று
விட்டால் காற்றைக் காட்டிலும் விரும்பி மிக மெல்லியன்
ஆவன்.

யோகியர் முதுமையுற்றாலும் இளமைத் தன்மையில்
இருந்ததற்கு இவ்வளிப் பயிற்சியே காரணம். பிராணா
யாமத்தார் முதுமையை ஒழித்து இளமை பெறலாம்
என்பது இதன் கண் ஒதப்பட்டுள்ளது. ஆனால், குருவின்
திருவருள் தேவை என்பது இதன்கண் நன்கு எடுத்து
இயம்பப்பட்டுள்ளது. செய்யச் செய்ய உடல் மென்மைத்
தன்மை அடையும். அதனால் ஆகாயத்திலும் பறக்கும்
சித்தி ஏற்படும். இதுவே கடைசி அடி கூறும் கருத்தாகும்.

பிராணாயாமப் பயிற்சியால் தலைவனும் ஆகலாம்

எங்கே இருக்கிறும் பூரி இடத்திலே
அங்கே அதுசெய்ய ஆக்கைக்கு அழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வும்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனும் ஆமே.

எங்கே இருந்தாலும் அங்குக்கூட இடப்பக்க நாசி
வழியே காற்றினைப் பதினாறு மாத்திரை அளவு
உள்ளுக்கு இழுத்துப் பூரகம் செய்யின், உடம்புக்கு அழி
வில்லை. அப்படி இழுத்த வாயுவை அறுபத்து நான்கு
மாத்திரை அளவு நிறுத்திப் பின் முப்பத்திரண்டு
மாத்திரை அளவு வெளியே விட்டால் தலைவர் ஆகலாம்.
இப்பயிற்சி உடையவர் வெற்றிச் சங்கையும் முழக்குவர்.

பிராணாயாமத்தால் தலைவன் ஆகலாம் என்பது
நாண்டுக் கூறப்பட்டது. சரீரம் அழியா நிலையினைப்
பிராணாயாமத்தால் பெறலாம் என்பதைப் பன்னிப்
பன்னிக் கூறுகிறார். அழியாச் சரீரம் பெறுவதால்
அவ்வெற்றியினை அறிவிக்கும் முறையில் சங்கை
ஊதலாம் என்கிறார்.

கூற்றையும் வெல்ல வழி இஃது எனல்

ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்கும்
காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறி வாரில்லை.
காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை உதைக்கும் குறிஅது ஆமே.

இடகலையால் காற்றை ஏற்றி, பிங்கலையால் மெல்ல
இறக்கியும் பிராணவாயுவை நிறுத்தியும் வைக்கும்
கணக்கை அறிவார் இல்லையே. இதனை அறிந்தால்
இயமனை உதைக்கும் குறியையும் பெறலாமே.

மாத்திரை அளவு அறிந்து ரேசக பூரக கும்பங்களைச்
செய்ய வேண்டுதலின் கணக்கறிவார் என்றனர்.
பிராணாயாமம் செய்பவர், நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவர்
ஆதலின், கூற்றை யுதைக்கும் வல்லமை பெறுவர்
எனப்பட்டது.

பிராணாயாமம் செய்யவரிடம்

பெருமான் பிரகாசிப்பான்

புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட உள்ளே நின்மலம் ஆக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமம் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே.

வெளிவந்தும் உள்ளே சென்றும் திரிகின்ற வாயுவை
முறைப்படி உள்ளே தூய்மை யுடையதாகச் செய்தால்,
உறுப்புக்கள் எல்லாம் சிவக்கும்; உரோமமும் மிகவும்
கறுமையாக இருக்கும்; சுருண்ட சடையுடைய இறைவன்
உள்ளத்தை விட்டு நீங்காது விளங்குவன்.

பிராணாயாமம் செய்யச் செய்ய நரைதிரை உண்டாகா.
உடல் உறுப்புக்கள் செந்நீர் ஓட்டம் மிக்குச் சிவந்து
காணப்படும். இறைவன் உள்ளத்தில் குடிகொண்டு
அவ்விடம் விட்டு நீங்காதவனாகி விளங்குவன்.

காலத்தை வெல்லும் கருத்தினை உணர்த்தல்

மூலத் துவாரத்தை முக்காரம் விட்டிரு.
மேலைத் துவாரத்தின் மேல்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லும் கருத்திது தானே.

நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து மூலாதாரத்தை மூச்சு அடக்கிக்
கொண்டு இரு உச்சி அளையாகிய பிரம்மாந்திரத்தின்
மேல் மனத்தை வைத்திரு. வேல் போல்சூரிய கண்ணைப்
புறத்தே செலுத்தாது, அகநாட்டத்தில் வைத்து
விழித்திரு. இதுவே காலத்தை வெல்லும் கருத்தாகும்.

காலம் என்றது இத்துணை காலம் ஆயுள் எனக்
குறிப்பிட்ட காலம். இதனை மேலே கூறிய முறையில்
பயிற்சி செய்தால், குறிப்பிட்ட கால எல்லையக் கடக்க
லாம் என்பதாம். இந்த மந்திரத்தை உட்கொண்டே
வள்ளலாரும் 'பசித்திரு, விழித்திரு', தனித்திரு'
என்றனர்.

ஊழிக்காலம் வரை இருக்கும் உபாயம்

கடைவா சலைக்கட்டிக் காலை எழுப்பி
இடைவாசல் நோக்கி இனிதுள் இருத்தி
மடைவாயில் கொக்குப்போல் வந்தித் திருப்பார்
உடையாமல் ஊழி இருக்கலும் ஆமே.

மூலாதாரத்தை அடைத்து, பிராண வாயுவால் அங்குள்ள குண்டலி சத்தியை எழுப்பி, நடுவழியாகிய சுழுமுனையால் தாரணை செய்து நீர் ஓடும் மடையில் இருக்கும் கொக்குப்போல் வணங்கி இருப்பவர் ஊழிக் காலம் வரையில் அழியாமல் இருக்கலாம்.

பிரம்மாந்திரம் மேல் உள்ளது, அதனை நோக்க மூலாதாரம் கீழ் உள்ளது. ஆதலின் கடைவாசல் என்றார். கட்டுதலாவது அடைத்தல். அங்குக் கூறப்பட்டவை எழுத்தால் விளக்கும் தரத்தவை அல்ல. ஞானாசிரியன் வழி தியானப் பயிற்சி இன்னது என்பதை அறிந்து உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தியானமே கடவுளைக் காணும் வழி

எண்ணா யிரத்தாண்டு யோகம் இருப்பினும்
கண்ணால் அமுதினைக் கண்டறி வார் இல்லை
உண்ணாடி யுள்ளே ஒளியுற நோக்கினால்
கண்ணாடி போலக் கலந்திருந் தானே.

எண்ணாயிரம் வருட காலம் யோகத்தில் இருந்தாலும்
அமுதமாம் சிவனைக் கண்ணாரக் கண்டவர் இல்.
ஆனால் உள்நாடியாகிய சுமுமுனை நாடியில் ஒளி
வடிவாகத் தியானிக்கின் கண்ணாடியின் ஒளிபோலத்
தியானிப்பவருடன் கலந்து இறைவன் இருப்பன்.

எண்ணாயிரம் என்பது பல ஆண்டுகள் என்னும்
பொருள் தரும் நிலையில் உள்ளது. இறைவன் இன்ப
வடிவினன். ஆதலின் அவனை அமுது என்றனர். யோக
நிலையில் இருந்தால் மட்டும் போதாது. உள்நாட்டத்து
டன் இருக்க வேண்டும் என்பது கூறப்படுகிறது. இதனால்
இறைவன் நினைவு இன்றி எதைச் செய்யினும்
பயனில்லை என்றனர்.

தியானம் செய்யவர் சிவன் ஆகலாம்

நாட்டம் இரண்டும் நடுமுக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமும் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
ஒட்டமும் இல்லை உணர்வில்லை தான் இல்லை
தேட்டமும் இல்லை சிவன் அவன் ஆமே.

கண்கள் இரண்டையும் மூக்கின் நுனியில் வைத்தால்
வாட்டம் இல்லை; உடலுக்கு அழிவும் இல்லை.
பிராணனும் இயங்காது; உலக உணர்வும் இல்லாமல்
போகும். நான் என்னும் அகங்காரமும் ஆணவமும்
அடங்கும் ஆராய்வு எதுவும் ஏற்படாது; சிவனாக
விளங்கலாம்.

தியான நிலையில் இரண்டு கண்களையும் புருவ
மத்தியில் வைத்துத் தியானம் செய்ய வேண்டும்
என்பதை இம்மந்திரம் அறிவிக்கிறது. இதனால்
உடம்பினை நீண்ட நாளைக்கு வைத்திருக்கலாம்
என்பதும், சிவனாக விளங்கலாம் என்பதும் கூறப்
பட்டன.

பிராணாயாம தியானம்

மரணபயம் தவிர்க்கும்

நயனம் இரண்டும் நாசிமேல் வைத்திட்டு
உயர்விழா வாயுவை உள்ளே அடக்கித்
துயரறா நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயம் இல்லை தானே.

இரண்டு கண்களையும் மூக்கு நுனியில் வைத்து, உயர்த்தலினின்றும் தாழாத பிராணனை உள்ளே நிறுத்தித் தொடக்கு நீங்காத நாடியில் அசையாது நிலைத்து இருப்பவர்கட்குச் சரீரம் அழியுமே என்ற பயம் கிடையாது; இதுவே தியானப் பயனாம்.

உயர்விழா என்றது மேல்நோக்கிச் செல்லுதலை உணர்த்திற்று. நாடிகள் ஒன்றை ஒன்று தொடக்குண்டிருத்தலின் துயர் அறா என்றனர். கண்களைப் புருவ மத்தியில் மட்டும் வைப்பதோடு இல்லாமல் ரேசக பூரக கும்பம் ஆகிய பிராணாயாம முறைகளுடன் தியானிக்க வேண்டும் என்பது ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. துயர்வு என்பது துயர் என நின்றது. உயர்விழா என்பதற்கு உயர்த்தலினின்றும் தாழாத என்பது பொருள்.

சமாதிக் கவையவர் பெறும் பேறு

தலைப்பட்டிருந்திடத் தத்துவம்
வலைப்பட்டிருந்திடும் மாதாநல் லாளு
குலைப்பட்டிருந்திடும் கோபம் அகலு
துலைப்பட்டிருந்திடும் தூங்கவல் லார்ச்சே.

சமாதி நிலையில் ஈடுபட்டு இருக்க மெய்ப் பொருளாம் சிவம் வெளிப்படும். திருவருட சத்தியும் சமாதியாம் வலையுள்பட்டு விளங்குவள். தவத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் கோபமும் நீங்கும். இவ்வாறு தியான நிலையில் அசைவற்றிருப்பவர்களின் மனமும் தராசு முள் போல நடு நிற்கும்.

உலகப் பொருள்கள் அனைத்தும் பொய்ப் பொருள் கள். இறைவன் ஒருவனே உண்மைப் பொருள் ஆதலின், தத்துவம் என அவன் குறிக்கப்பட்டனன், இறைவனும் இறைவியும் இணை பிரியாதவர்கள் ஆதலின், இறைவன் உள்ள இடத்தில் அவள் இருப்பள். அதனால் மாதா நல்லாளும் வலைப்பட்டு இருந்திடும் என்றனர். கோபம் தவத்தையும் அழிக்கும் என்பதை ஈண்டு அறியவும். மனம் எப்போதும் அலையும் தன்மையது. அதுவும் தியான நிலையில் அசையாது இருந்திடும் என்பதைத் 'துலைப் பட்டிருந்திடும்' என்றனர்.

சமாதி நிலையே சித்தியும் யோகமும் எனல்

சமாதி செய்வார்க்குத் தரும்பல யோகம்
சமாதிகள் வேண்டா இறையுடன் ஏகில்
சமாதிதான் இல்லை தான் அவன் ஆகில்
சமாதியில் எட்டெட்டுச் சித்தியும் எய்துமே.

சமாதி செய்பவர்கட்குப் பல யோகங்கள் சித்தியாகும்.
ஆனால் இறையுடன் ஒன்றி இருக்கின் சமாதி வேண்டு
வதில்லை. சிவனும் சீவனும் ஒன்றாகில் சமாதி வேண்டா.
சமாதியினால் அறுபத்து நான்கு சித்திகளும் உண்டாகும்.

பல யோகங்கள் என்பன; மந்திரயோகும், பக்தி யோகம்,
ஞான யோகம், கர்மயோகம் முதலான யோகங்கள். எட்டு
எட்டும் சித்திகள் ஆவன, அறுபத்து நான்கு கலைகள்.
அல்லது எட்டுவகைச் சித்திகளும் எனலாம். அவையே
அணிமா மகிமா முதலியன.

இயமத்தால் ஏற்படும் பயன்

போதுகந் தேறும் புரிசடை யான் அடி
யாதுகந் தார் அம ராபதிக் கேசெல்வர்
ஏதுகந் தான் இவன் என்றருள் செய்திடும்
மாதுகந் தாடிடும் மால்விடை யோனே!

மலர்கள் விரும்பி ஏறும் சுருண்ட சடையுடைய இறைவனது திருவடிகளில் எந்த வகையான விருப்பத்துடனே சேரீனும், தேவர்கள் வாழும் இடத்திற்கு சென்று அங்குள்ள போகம் துய்ப்பார். உமாதேவி விரும்பிக் களிக்கும் வண்ணம் ஆனந்தக் கூத்தாடுபவனும் திருமாலாம் எருதில் ஏறுபவனும் ஆன இறைவன், இந்த இயமத்தான் எதை அடைய திரும்பினன் என்பதைக் கேட்டு, அதனை அருள் செய்வான்.

இயமத்தில் ஈடுபடுவர் தேவலோகம் புக்கு இன்பம் அனுபவிப்பதோடு, இறைவனால் அவர்கள் விரும்புவதையும் பெறுவர் என்பது கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் உமை களிக்க ஆனந்த நடனம் புரிவன் என்பது சைவ மரபு. 'மாதொரு பாகம் நோக்கி மன்னு சிற்றம்பலத்தே அற்புதத் தனிக் கூத்தாடும் நாதனார்' என்பர் அறிந்தோர். முப்புரங்களை இறைவன் அழித்தபோது திருமால் எருதாகத் தாங்கினான் என்பது புராணம். இயமமாவது தீயனவற்றில் சிந்தையைச் செலுத்தாது கட்டுப்படுத்தல்.

நியமத்துள்ளார் எய்தும் பயன்

பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருதும் அவர்கட்கு
மற்றெழுந் தாங்கே முனிவர் எதிர்வரத்
தெற்றும் சிவபதம் சேர்தலும் ஆமே.

இறைவன் திருவடிகளைப் பற்றி, அவற்றினிடத்து அன்பு வைத்து, இறைவனது புகழையே கற்ற வண்ணம் சிந்தித்து இருப்பவர்கட்கு, முனிவர்கள் எதிர் வந்து எதிர் கொண்டு அழைக்கச் சிவபதம் சேர்தல் ஏற்படும்.

இறைவன் திருவடிப்பற்றும், அன்பும், அவன் புகழ் ஓதுதலும், சிந்தித்தலும், தெளிதலும், நிட்டைக் கூடுதலும், கேட்டலும் ஆகிய இவையே நியமம் என்பதை விளக்கிய வாறு உணர்க. நியமத்தாரை அந்நியமத்தில் ஈடுபட்ட முனிவர்கள் எதிர்கொள்வா என்பதும் பெறப்பட்டமை தெளிக.

ஆசனத்தின் பயனை அறிவித்தல்

வருந்தித் தவம் செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்தம் ராபதிச் செல்வன் இவன் எனத்
தருந்தன் முழுவும் குழலும் இயம்ப
இருந்தின்பம் எய்துவர் ஈசன் அருளே.

ஆசனங்களை மேற்கொண்டு, வருந்தித் தவம் செய்து, இதனால் இவ்வாசனப் பயிற்சியுடையவன் தேவர்களின் தலைவனாம் என்று கூறும் வண்ணம், அரிய இனிய மத்தள ஒலியும் புல்லாங்குழல் ஒலியும் இசைக்க, இறைவன் திருவருளால் இன்பம் அடைவன்.

ஆசனம் இடுதல் எளிய செயல் அன்று; அரிய செயல் ஆதலின், வருந்தி என்றனர். ஆசனம் இட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது; தியானமும் தேவை. ஆகவே, தவம் செய்து என்றனர். இத்தகைய ஆசனம் இடுபவனைத் தேவர்கள் தேவலோகத்தில் பலவாத்தியம் ஒலிக்க வரவேற்பர் என்ற குறிப்புப் பெறப்படுதல் காண்க. இவ்வளவும் ஈசன் அருளால் கிடைப்பன என்பதும் ஈண்டு நினைவுபடுத்தப்பட்டது.

பிராணாயாமப் பயனைப் பகர்தல்

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்தும் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
எம்பொன் தலைவன் இவனாம் எனச்சொல்ல
இன்பக் கல்வி இருக்கலும் ஆமே.

செம்பொன் போலும் சிவபெருமானது உல்காம்
சிவலோகம் சென்று அடையும் காலத்தில், பூரண கும்பத்
துடன் தேவர் கூட்டம் வந்து எதிர்கொள்ள, எமது பொன்
போலும் போற்றத்தக்க தலைவன் இவன் எனப்
பிராணாயாமப் பயிற்சியுடையவனைப் புகழ்ந்து சொல்ல
இன்பச் சேர்க்கையுள் எக்காலத்தும் இருக்கலாம்.

ஈண்டுப் பிராணாயாமம் என்ற சொல் இல்லையாயினும்,
முறை வைப்பின்படி அதன் பயனே ஈண்டுக் கூறப்
பட்டது எனத் தெளிக. பிராணாயாமத்தாரையும் தேவர்
எதிர் கொள்வர் என்க. தக்கவரை வரவேற்கையில் பூரண
கும்பம் எடுத்து வரவேற்றல் சமய மரபாகும். பிராணா
யாமம் என்பது காற்றை உள்ளே இழுத்து நிறுத்தி
முறைப்படி வெளிவிடுதல் என்பது முன்பே கூறப்
பட்டது.

பிரத்தியாகாரத்தின் பயனை இயம்பல்

சேருறு காலம் திசைநின்ற தேவர்கள்
ஆரிவன் என்ன அரணாம் இவன்என்ன
ஏருறு தேவர்கள் எல்லாம் எதிர்கொள்ள
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே.

பிரத்தியாகாரப் பயிற்சி முதிர்ந்து சிவலோகம் சேரும் தருணம், திக்ஞப்பாலகர்களாய் நின்ற தேவர்கள் 'இவன் யார்' என்று கேட்க, அதுபோது, அவனது பெருமை அறிந்த அங்கிருந்தவர் 'இவன் சிவனே' என்று கூற, உடனே அழகு மிக்க தேவர்கள் யாவரும் 'இவனை எதிர்கொள்ள, நீலகண்ட மூர்த்தியை நேரே காணும் வாய்ப்பினைப் பெற்றவர் ஆவார்.

பிரத்தியாகாரம் என்ற சொல் ஈண்டு இல்லையாயினும் அமைப்பு முறை நோக்கி அச்சொல் கூறப்பட்டது. பிரத்தியாகாரமாவது பிராணவாயுவைத் தன் வழியில் திருப்புதலாகும் பிரத்தியாகாரத் தார் சிவலோகம் எய்துவர் என்பதும், சிவனை நேரில் காண்பர் என்பதும் ஈண்டுப் பெறப்பட்டன. நான்கு திசைகட்கும், ஒவ்வொரு திசையின் மூலைக்கும் ஒவ்வொரு தேவர்கள் இருந்து காப்பர் என்பது மரபு. இவர்கள் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். தேவர்கள் இயற்கையில் அழகர் ஆதலின் ஏர் உறு என்றனர். இறைவனது கழுத்து விஷத்தை ஏற்று இருத்தலின் கார் உறு கண்டம் ஆயிற்று. திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபோது உண்டான விடத்தை இறைவன் ஏற்றுத் தலைவர் களைக் காத்தனன் என்பது புராணம்.

தாரணைப் பயன் இஃது எனச் சாற்றல்

நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடும்
 சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
 இல்வழி யாளர் இமையவர் எண்திசைப்.
 பல்வழி எய்தினும் பார்வழி ஆகுமே.

யோக நூலில் சொல்லப்பட்ட நெறிகளில் சிறிதும் குறையாமல், நல்வழியாகிய தாரணைப் பயிற்சியினை நாடி, அதன் முறைப்படி நடக்க, யமன் தேடிவரும் போது அவன் வரும் வழி அடைபடும். பெருங்கொடை இலாத விண்ணாட்டின் தேவர்கள் வாழும் எட்டுத் திசைகளில் பல வழிகளில் அடைந்தாலும், அவ்வழிகள் குழப்பத் திற்கு இடனாக ஆகாமல் பூமியைப் போலப் பழகிய வழிகளாக அமையும்.

தாரணைப் பயிற்சியாளரை இயமன் அணுகான். அவர்களை அணுக அவன் வரின், அவன் வரும் வழி அடைபட்டு அவனை வராவண்ணம் செய்திடும். இமையவர் நாட்டில் கொள்வார் இலாமையில் கொடுப்போரும் இலர். ஆகவே அவர்கள் கொடையில்லாதவர் ஆயினர். தாரணையாளர் தேவலோகத்தில் எவ்வழியிலும் சென்று வரும் நிலையினைப் பெறுவர். அவர்கட்கு மண்ணுலகில் நடமாடிய நடமாட்டமே விண்ணுலகிலும் உண்டாகும்.

தியானப் பயனைத் திண்ணிதின் உணர்த்தல்

தூங்கவல் லார்க்குந் துணை ஏழ் புவனமும்
வாங்கவல் லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிட்டுத்
தேங்கவல் லார்க்கும் திளைக்கும் அமுதமும்
தாங்கவல் லார்க்குத் தான்இடம் ஆமே.

தியான நிலையில் இருப்பவனே திருப்பாற்கடலில்
தூங்கவல்ல திருமாலுக்கும், ஒன்றற்கு ஒன்று
துணையான ஏழ் உலகங்களையும் படைக்க
வல்லானாகிய பிரமனுக்கும், வன்மை கொண்டு அழிக்க
வல்ல உருத்திரனுக்கும், அமுதம் உண்டு திளைக்கின்ற
தேவர்கட்கும் தான் இடமாக இருப்பவன் ஆவான்.

தாரணை நிலையில் இருப்பவன் மும்மூர்த்திகளையும்
தேவர்களையும் தன் இடமாகக் கொண்டவன் ஆவான்.
இதனால் மும்மூர்த்திகளையும் தன் இஷ்டப்படி கேட்கச்
செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவன் ஆவான் என்பது
பெறப்பட்டது.

சமாதியின் பயனைச் சாற்றுதல்

காரியம் ஆன உபாதியைத் தான்கடந்
தாரிய காரணம் ஏழுந்தன் பால்உற
ஆரிய காரணம் ஆயத் தவத்திடைத்
தாரியல் தற்பரம் சேர்தல் சமாதியே.

காரியமான எழுவகைத் துன்பங்களையும் நீக்கி, அக் காரண துன்பங்கள் ஏழும் பொருந்தித் தொடர்ந்து வருகின்ற காரணமாகிய மாயை கெடத் தவத்திடைத் தற்பரம் பொருளைச் சார்தலே சமாதியின் பயன்.

காரிய உபாதி என்பது ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மலமறைப்பால் விளைந்த துன்பங்கள்; அவை ஏழாவன, இறைமை இன்மை, அற்ப அறிவுடைமை, அளவுபட்ட தன்மை, மாயையோடு கூடிய தன்மை, சிறிது வன்மை படைத்தல், சுதந்திரம் இன்மை, காணாமை என்பன. இவற்றைக் கடத்தலாவது சீவபோதம் நீங்கிச் சிவபோதம் உறுதலாம். ஆரிய காரண உபாதைகள் என்பன சிறந்த காரண உபாதைகளாம். அவை இறைமை, முற்றறிவுடைமை, எங்கும் தானாதல், மாயை இன்மை, அளவற்ற வன்மை, தன் வயத்தன் ஆதல், ஒன்றி உணர்தல் என்பன.

இறைவனடி நாட எண்சித்தி பெறலாம்

பரிசுறி வானவர் பண்பன் அடிஎனத்
 துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன்
 அரிய தெனக்கில்லை அட்டமா சித்தி
 பெரிதருள் செய்து பிறப்பறுத் தானே.

தேவர்கள் உள்பட எல்லா உயிர்களின் தன்மைகளையும் அறியும் பண்பனாக இறைவனது பரிசுத்த பரவெளி யினைக் கண்டேன். அதனால் எனக்கு அரிய பொருள் என ஒன்றும் இல்லை. எண்வகைச் சித்திகளையும் எனக்குப் பெரிதும் திருவருள் புரிந்து என் பிறப்பையும் அறுத்தான்.

அட்டமா சித்தியைத் தமக்கு இறைவன் அருள் செய்து பிறப்பையும் அறுத்ததைக் கூறியதனால், மக்களும் இறைவனது திருவடி காணின் இந்நிலை களைப் பெறலாம் என அறிவித்தவாறாம். 'தூவெளி கண்டேன்' என்றது இறைவனது உண்மை நிலையைக் கண்டபடியாகும். இறைவனை கண்டவர்க்கு எல்லாம் எளிதாதலின் அரியதெனக்கில்லை என்றனர். அட்டமா சித்திகள் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். முத்தி அடைதல் பிறப்பற்றால் அன்றி எய்தாது. ஆகவே அதனையும் அறுத்ததை அறிவித்தனர்.

பிராணாயாமம் பன்னிரண்டாண்டு

செய்யின் சித்தி பெறலாம்.

மதிதனில் ஈராறாய் மன்னும் கலையின்
உதயம் அதுநால் ஒழிய ஓர் எட்டுப்
பதியும் ஈ ராறாண்டு பற்றறப் பார்க்கில்
திதமான ஈர் ஆறு சித்திகள் ஆமே.

இடகலையில் பன்னிரண்டங்குல அளவாய் இழுக்கப்
பெறும் பிராணனில், பிங்கலை வழியாக வெளிப்படல் நால்
அங்குலமாகும். மிகுதி எட்டங்குல அளவு உள்ளே தங்கும்.
இங்ஙனம் பன்னிரண்டாண்டு, எந்தவிதப் பலனையும்
நாடாது பார்த்துவரின், உறுதியாக எண்வகைச் சித்திகளை
யும் பெறலாம்.

பிராணாயாம நிலை இங்குப் பேசப்படுகிறது. இடகலை
நாடி வழி பிராணவாயு பன்னிரண்டங்குலம் அளவு உள்ளே
செல்கிறது. நால் அங்குல அளவு வெளிவருகிறது. உள்ளது
எட்டங்குல அளவு. இஃது உள்ளே தங்குகிறது. இங்ஙனம்
பன்னிரண்டு ஆண்டு பழக வேண்டும்; பழகினால் என்சித்தி
பெறலாம். இவ்வாறு பழகும்போது பற்று இல்லாமல் பழக
வேண்டும். முன்னுள்ள ஈர் ஆறு என்பது பன்னிரண்டு
அங்குல அளவையும், நடுவில் உள்ள ஈர் ஆறு பன்னிரண்டு
என்ற அளவையும், இறுதியில் உள்ள ஈர் ஆறு எட்டு என்ற
அளவையும் குறிக்கின்றன.

குருவிபம் உபதேசம் கேட்ட பின்பே அட்டமாசித்திகள் கிட்டும்

நாடும் பிணியாம் நஞ்சனம் சூழ்ந்தக்கால்
நீடும் கலைகல்வி நீள்மேதை கூர்ஞானம்
பீடொன்றி னால்வாயாச் சித்திபே தத்தின்
நீடுந் தூரங்கேட்டல் நீள்முடி ஈர்ஆறே.

நம் உறவினர்கள் நம்மைச் சூழ்ந்தால் நோயாகும். மிக்க கலை, கல்வி, மிக்க நுண் அறிவு, கூரிய நிறை அறிவு, பெருமை இவை ஒன்றினால் அட்டமா சித்திகள் அமையா; மிக்க பொறுமை; ஆசிரியரிடம் கேட்டல் ஆகியவற்றால் அட்டசித்தி கிட்டும். இவ்வாறு கிட்டுதற்குரிய காலம் பன்னிரண்டு ஆண்டாகும்.

அட்டமாசித்தி அடைதற்குச் சுற்றத்தாருடன் சூழ்ந்திருத்தல் கூடாது. அப்படிச் சூழின் நோய் ஏற்படும்; அதாவது அவர்களால் துன்பம் உண்டாகும் என்பதாம். அவர்கள்பால் ஆசைவைத்து ஆவன செய்ய முற்படலின், ஆசைபிறவிக்கு வித்தாகும். கல்வி, ஞானம் முதலியவற்றாலும் அட்டமா சித்தியைப் பெற இயலாது. பொறுமை வேண்டும்; குரு உபதேசம் வேண்டும்; பன்னிரண்டு பொறுமையோடு இருந்த பின்னே அட்டமாசித்தி பெறலாம். கல்வி, ஞானம் இவற்றால் செருக்கே உண்டாகும்; மனம் அடங்காது.

ஏழாண்டுகட்குப்பின் எய்தும் பயன்கள்

ஏழா னதில் சண்ட வாழுவின் வேகியாம்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடும்
குழான ஓர்எட்டில் தோன்றா நரைதிரை
தாழான ஒன்பதில் தான்பர காயமே.

பிராணாயாமப் பயிற்சி செய்து வருங்காலத்தில்,
ஏழாவது ஆண்டில் சண்டமாருதம்போன்ற வேகத்தை
உடையவன் ஆவான். அவனுக்குத் தாழாமல் நடை
தளராமல் பல கல் தூரம் செல்லும் வன்மை கிட்டும்.
குழந்த எட்டாம் ஆண்டு நரைதிரை தோன்றா. ஒன்பதாம்
ஆண்டில் மேலான சரீரம் கிட்டும்.

ஏழு வருடகாலம் அமைதியாகக் குரு உபதேசம்
பெற்றுப் பிராணாயாமம் செய்த பின்பே ஒன்றன் பின்
ஒன்றாகச் சில சித்திகள் கைவரப்பெறும். இதனால்தான்
முன் மந்திரத்தில் பொறுமை வேண்டும் என்றனர்.

எண்வகைச் சித்திகள்

தானே அணுவும் சகத்தும் தன் நோன்மையும்
மானாக் ககனமும் பரகாயத் தேகமும்
தானாவ தும்பர காயம்சேர் தன்மையும்
ஆனாத உண்மையும் வியாப்பியம் ஆம்எட்டே.

அணிமாவும் மகிமாவும், தனது கரிமாகவும், லகிமாவும், அழியா உடல் அடையும் பிராத்தியும் தானே ஆதலான், பரகாயம் புகும் பிராகாமியமும் குறையாத ஈசத்துவமும் வசித்துவமும் ஆகிய எட்டாம்.

நினைத்த அளவில் தன் தன்மையைக் கொடுத்தலால், பரமானுவைப்போல் உடல் நுண்ணிதாதலாகிய அணிமாவைத் தானே அணு என்றார். உலகம் பெரிது; அது போலப் பருத்தலின் மகா சகம் எனப்பட்டது. நோன்மையாவது திண்மை. பஞ்ச முதலானவற்றையும் கனமுடையதாகச் செய்தலின் நோன்மை கரிமா எனப்பட்டது. ஆகாயம் ஏனைய நான்கு பூதங்களைத் தன் அகத்து அடக்கி இருப்பினும், பஞ்ச போன்ற மென்மையானது. ஆதலின் ஆகாயம் என்பது இலேசாகும் சித்தியை உணர்த்தும் லகிமா எனப்பட்டது. பிராப்தி என்பது முன்னிற்றலாம். இந்தச் சித்தியால் தூரத்தில் உள்ளதை இருந்த இடத்தில் இருந்தே அடையலாம். இறுவே ஈண்டுப் பரகாயத்தேகம் எனப்பட்டது. பரகாயம் என்பது நினைத்ததை நினைத்தபடி முடித்தல். இதுவே நிலத்தில் புதைப்பினும் எழுதல் போன்ற சித்தி. இதுவே ஈண்டுத் தானாவது எனப்பட்டது. ஈசத்துவச் சித்தி பெற்றவர் மேலான உடலையும் படைப்பவர் ஆவர். அதனையே ஈண்டுப் பரகாயம் சேர் தன்மை என்றனர். பர என்பது மேலான என்ற பொருளது; காயமாவது உடல். இந்த வன்மை குறையாமல் பெறுவர் என்ற காரணத்தால் ஆனாத உண்மை என்றனர். வசித்துவம் என்பது உலகைச் சுவாதீனம் செய்தல்; மேலும் எல்லாப் பொருளிடத்தும் கலந்திருத்தல்.

சிவமயமானவர் சிதாகாசத்தில் நடம்புரிவர்

சித்தம் திரிந்து சிவமயம் ஆகியே
முத்தம் தெரிந்துற்ற மோனார் சிவமுத்தார்
சுத்தம் பெறல்ஆக ஐந்தின் தொடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்தில் திருநடத் தோரே.

மணமானது செல்லும் வழியே செல்வதைத் தடுத்துச் சிவமயமாக ஆகி, முத்தி இன்னது என்பதைத் தெரிந்து இறைவன் திருவடி அடைந்த மோன நிலையினரான சிவமுத்தார்கள் சுத்த நிலைபெற ஐம்மலங்களிலும் நின்று தங்கிச் சிதாகாசத்தில் ஆனந்தக் கூத்தினை நிகழ்த்துவார்.

மனம் குரங்கு போன்றது; குரங்கு ஓர் இடத்தில் இராது. அடிக்கடி தாவும். அதுபோல மனமும் தாவும்; அப்படித் தாவும் மனத்தை நம்வழி திருப்பி வயப்படுத்த வேண்டும். அதனை வயப்படுத்துவதையே திரிந்து என்றார். ஐந்து மலங்களாவன, ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி என்பன. சிதம்பரம் என்பது ஞானாகாயம்; இதுவே சிதாகாயம் ஆகும். திருநடத்தோரே என்றது, இறைவனது ஆனந்தக் கூத்தைக் கண்டு தாமும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவர் என்பதாம்.

உடலும் உயிரும் நீடு வாழ வழி

ஒத்தஇவ் ஒன்பது வாயுவும் ஒத்தன
ஒத்தஇவ் ஒன்பதின் மிக்க தனஞ்சயன்
ஒத்தஇவ் ஒன்பதில் ஒக்க இருந்திட
ஒத்தஉடலும் உயிரும் இருந்ததே.

தம்முள் மிகுதல் செய்யாமலும் குறைதல் செய்யாமலும் சமமான
ஒன்பது வாயுக்களும் தம்முள் ஒத்தன. இவ்வாறு தம்முள் ஒத்த
ஒன்பது வாயுக்களிலும் சிறந்த தனஞ்சயன் என்னும் வாயும், ஒன்பது
வாயுக்களும் ஒன்பது நாடிகளில் சமமாக இருந்தால், உடம்பும்
உயிரும் தம்முள் ஒத்து நீண்ட காலம் இருக்கும்.

ஒன்பது வாயுக்களாவன; பிராணன், அபானன், வியானன்,
சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், உதானன்
என்பன. இவற்றுடன் தனஞ்சயன் கூட்ட, வாயுக்கள் பத்தாகும்.
இவை முறையே கூடி இருக்கும் இடங்கள் இடகலை, பிங்கலை,
சிங்குவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குரு,
சுழுமுனை என்பன. இவற்றையே தசநாடிகள் என்பர். இவை சமமாக
நாடிகளில் இருப்பின் உடலுக்கு அழிவில்லை; உயிருக்கு
அழிவில்லை, இடகலை இடப்பால் நரம்பு. பிங்கலை வலப்பால்
நரம்பு சுழுமுனை நடுநரம்பு. புருடன் உள்நாக்கு நரம்பு. காந்தாரி
வலக்கண் நரம்பு, அத்தி இடக்கண் நரம்பு, அலம்புடை வலச் செவி
நரம்பு. சங்கினி இடச்செவி நரம்பு, குரு எருவாய் நரம்பு (எருவாய்
என்பது மலம் தள்ளும் துளை)

உடல் வீங்கி வெடித்தற்குக் காரணம்

இருக்கும் தனஞ்சயன் ஒன்பது காலின்
 இருக்கும் இருநூற்று இருபத்து நான்காம்
 இருக்கும் உடலில் இருந்தில ஆகில்
 இருக்கும் உடல் அது வீங்கி வெடித்ததே.

முன்னே சொல்லப்பட்ட ஒன்பது காற்றுக்களைப்
 போலத் தனஞ்சயன் என்னும் காற்றும் நடுநாடியில்
 இருக்கும். மாயா காரியமாக இருக்கும் இருநூற்று
 இருபத்து நான்கு உலகங்களில் இருக்கும். உடலிலும்
 இக்காற்று இருக்கும். இது இல்லையாயின் இருக்கும்
 இவ்வுடல்கள் வீங்கி வெடித்து விடும்.

தனஞ்சயன் என்னும் காற்று இருக்கும் நடுநாடி,
 அதாவது சுழுமுனை, ஒன்பது என்பது ஒன்பது காற்றுக்
 களையாகும். இருநூற்று இருபத்து நான்கு என்பது
 மாயாகாரிய உலகங்களைக் குறிக்கும்.

தனஞ்சயன் காற்று மாறுபடின் வரும் துன்பங்கள்

வீங்கும் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்
வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்
வீங்கிய வாதமும் கூனும் முடம்அதுஆம்
வீங்கு வியாதிகள் கண்ணின் மருவியே.

வீங்கும் வேனல் கட்டி, சிரங்கு, கொடிய குஷ்டரோகம்,
வீக்கங்கள், சோகை, பல வாதநோய்கள், கூன், கால்கை
குறை, கண் வீக்கம் முதலான நோய்கள் தனஞ்சயன்
மாறுபட்டால் உண்டாகும்.

நோய்களில் கொடியது குஷ்டம் ஆதலின் கொடு
குட்டம் எனப்பட்டது. சோகை என்பது இரத்தம் இன்மை.

எண்வகைச் சித்திகள்

அணிமாதி சித்திகள் ஆனவை கூறில்
அணுவின் அணுவின் பெருமையின் நேர்மை
இணுகாத வேகார் பரகாயம் மேவல்
அணுவத் தனைஎங்கும் தான் ஆதல் என்று எட்டே.

அணிமா முதலான எட்டு வகைச் சித்திகள் இவை என்று சொல்லப் போனால், அணுவிலும் அணுவாகும் சித்தியும் (அணிமா), பெரியதினும் பெரியதாகும் சித்தியும் (மகிமா), அசைக்க முடியாத தன்மை ஆகும் சித்தியும் (கரிமா), புகைபோல மிக மிக நொய்தாக விளங்குவதும், கனமான பொருள்களைப் பஞ்சுப் போல நொய்தாகச் செய்தலும் ஆகிய சித்தியும் (லகிமா), மேலுள்ள ஆகாயத்தைத் தீண்டுதலும், பூமியில் இருந்து கொண்டே விரல் நுனியால் சந்திரனைத் தொடுதலும் ஆகிய சித்தியும் (பிராத்தி), மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து பூதங்களிலும் வியாபித்து எழுதலும் ஆகிய சித்தியும் (பிராகாமியம்), உயிர்கட்கு எல்லாம் தலைவன் ஆதலும், படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல், ஆகிய செயல்களைச் செய்தலும் ஆன சித்தியும் (ஈசத்துவம்) எல்லாவற்றையும் தம் வசப்படுத்தி எங்கும் தானாக இருக்கும் சித்தியும் (வசித்துவம்) ஆகிய இச் சித்திகள் ஆகும்.

அட்டமா சித்திகள் ஆவன; அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன. இவை பொழிப்புரையில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சித்திகள் பெற்றவன் சிவனே ஆவான்

தானே படைத்திட வல்லவன் ஆயிடும்

தானே அளித்திட வல்லவன் ஆயிடும்

தானே சங்காரத் தலைவனும் ஆயிடும்

தானே இவன் எனும் தன்மையன் ஆமே.

சித்திகள் கைவரப் பெற்றவன் எல்லாவற்றையும்
படைக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் வல்லவன் ஆவான்.
இறைவனே இவன் என்னும் நிலையினையும் அடை
வான்.

சித்திகள் கைவரப் பெற்றவன் படைத்தல், காத்தல்,
அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலையும் செய்யும் ஆற்றல்
படைத்தவன் ஆவான். ஏன்? இறைவனாம் தன்மையை
யும் அடைவான் என்பதும் ஆம்.

யோகியர் இயல்புகள்

அணங்கற்றம் ஆதல் அருஞ்சனம் நீவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞானம் மிகுத்தல்
சிணங்குற்ற வாயர் சித்திதாம் கேட்டல்
நுணங்கற்று இருத்தல்கால் வேகத்து நுந்தலே.

ஆசை இல்லாமல் இருத்தல், அருமையான மனைவி மக்கள் முதலான சுற்றம் நீக்கி இருத்தல்; கல்வி அறிவால் அடங்கி இருத்தல்; ஞானத்தில் மிக்க விளங்குதல்; இறைவனது மகா மந்திரத்தை முணு முணுத்துக் கொண்டிருத்தல்; யோக சித்திகளைப் பற்றித் தம்மினும் ஆராய்ச்சியுடையவரிடம் கேட்டல்; உள்ளம் சலியாது ஒரே நிலையில் இருத்தல்.

கல்வி எவ்வளவு உயரினும், பணிவே தோன்ற வேண்டும். ஆதலின் 'வணங்குற்ற கல்வி' எனப்பட்டது. 'மாஞானம்' என்பது ஈண்டுப் பரஞானத்தையாகும்; அதாவது மேலான பரமனைப் பற்றிய ஞானம். மந்திரத்தை வாய்விட்டுக் கூறாமல் உள்ளுக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் ஆதலின், 'சிணுக்குற்ற வாயர்' எனப்பட்டது. ஈண்டுப் பஞ்சாட்சர மந்திரம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அஷ்டாட்சர சடாட்சர மந்திரம் கூறினும் தவறில்லை.

இதுவும் யோகியர் செயல்

மரணம் சிறைவிடல் வண்பர காயம்
 இரணம் சேர்பூமி இறந்தோர்க் களித்தல்
 அரணன் திருவரு ஆதல்மு வேழஆம்
 கரணறு கேள்வி கணக்கறிந் தோனே.

மரணம் கிழத்தன்மை ஆகிய இவற்றை நீக்கல், பிற உடலில் புகுதல், சுவர்க்க இன்பத்தை இறந்தவர்கட்கு அளித்தல், பாதுகாவலாக இருக்கும் சிவன் வடிவைப் பெறுதல், இருபத்தொரு கிரணங்களையுடைய சிவ சூரியனது புகழினைக் கேட்டல் ஆகிய இவற்றின் கணக்கை நன்கு அறிந்தவன் சிறந்த யோகி ஆவான்.

பரகாயம் புகுதலும் வளப்பமான பரகாயத்தில் புகுதலாக இருக்க வேண்டும் என்பதால், வண்பரகாயம் என்றனர். சுவர்க்கலோகம் ஒளியுடையதாய்ப் பொன்மய மாய் இருக்கும் என்று கூறப்படுதலின், இரணம்சேர் பூமி என்று அது குறிப்பிடப்பட்டது. சூரியன் சந்தா என்னும் ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டத் தேரில் வருவான் என்பது மரபு. இவ்வாறு கூறுவதன் கருத்து அவனது ஏழு நிறங்களையே ஆகும். இவ்வேழ நிறங்களுடன் வெண்மை, செம்மை, பொன்மை நிறங்கள் தனித்தனிச் சேரின் இருபத்தொரு நிறங்கள் தோன்றும். ஆகவே, மூவேழாம் கரன் எனச் சூரியன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கடவுளைக் காண அவன் மீது

காதல் வேண்டும்

ஓதம் ஒலிக்கும் உலகை வலம்வந்து
பாதங்கள் நோவ நடந்து பயன் இல்லை
காதலின் அண்ணலைக் காண இனிஅவர்
நாதன் இருந்த நகர்அறி வோரே.

ஈரமுடையதும், ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதும் ஆகிய கடலால் சூழ்ந்த உலகைச் சுற்றி கால்கள் நோவ நடந்து பயன் ஏற்படாது (அதாவது அவன் இருக்கின்ற இடத்தைக் காண முடியாது). மெய்யான ஆசையோடு பெருமையில் சிறந்த இறைவனைக் காண விரும்பும் அடியவரே அவனுக்கு இனியராகி இறைவன் இருந்த இடத்தை அறிந்தவர் ஆவார்.

கடல் என்னும் சொல் ஓதம் ஒலிக்கும் என்று குறிப்பிட்ட காரணத்தினால் வருவிக்கப்பட்டது. தல யாத்திரை தீர்த்த யாத்திரை செய்துதான் இறையைக் காண வேண்டும் என்பதில்லை. அன்பினால் பக்தியினால் இருந்த இடத்திலேயே அவைனக் காணலாம் என்பது இம்மந்திரப் பொருள்.

உடம்பை வளர்த்தல் இன்றியமையாதது

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
 திடம்பு மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
 உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
 உடம்மை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த் தேனே.

உடம்பு அழிந்தால் உயிரும் அழியும். உறுதியான மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைய முடியாது. ஆகவே, உடம்மை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்து கொண்டேன். எனவே, உடம்பை வளர்த்தேன்; அதனால் உயிரையும் வளர்த்துக் கொண்டேன்.

உடம்பும் உயிரும் மிகமிக இன்றியமையாதன ஆதலின், அவற்றின் சிறப்பு நோக்கி, ஆர் என்னும் மரியாதைப் பன்மை விகுதி கொடுத்துக் குறிக்கப்பட்டன.

உடம்பில் இறைவன் உளன்

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் நிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண்டான் என்று
உடம்பினை யான் இருந்து ஒம்புகின் றேனே.

உடம்பின் அருமை தெரிதற்கு முன்பு அதனைக் குற்றமுடைய பொருளாக எண்ணி இருந்தேன். பின்னர் உடம்புக்குள்ளே சிறந்த பொருள் இருப்பதை அறிந்தனன். உடம்புக்குள்ளே சிறந்தவனாகிய இறைவன் கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கின்றான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டனன். ஆகவே, இவ்வுடம்பை நான் கண்ணும் கருத்துமாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவன். ஆகவே அவனுக்கு இடம் உடம்பு ஆயிற்று. அங்ஙனம் இடமாகக் கொண்டுள்ள உடலை இழுக்குடையதாகக் கருதக் கூடாது.

உடம்பைச் சுத்தி செய்யும் முறை

சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்திக் கழியும்
 சுழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்து
 உழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க்கு
 அழற்றித் தவிர்ந்து உடல் அஞ்சனம் ஆமே.

பிராண வாயுவை இடகலை பிங்கலை ஆகிய இரண்டு நாடிகளில் மாறி மாறி இழுத்து வாங்கி இருத்தி விட்டால் நாடிகள் சுத்தமாகும். அசுத்தம் கழிந்துவிடும். இவ்வாறு அசுத்தத்தை நீக்கி, உள்ளமாகிய தாமரையினைத் தூய காற்றினால் நிறைவிக்க வேண்டும். எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடிகளிலும் அத் தூய காற்றை உழுலுமாறு செய்ய அறிந்தவர்களின் உடம்பு, நெருப்பு வெம்மையால் ஆகாத மைபோல யோகாப்பியாசத்தால் ஆனதாக அமையும்.

இடகலை, பிங்கலை என்பன இட நாசித் துவாரம், வல நாசித் துவாரம், இவற்றின் வழியே சுவாசிக்கப்படும் காற்றையும், வெளியே விடும் காற்றையும் தன் போக்கிலே போகவும் வரவும் விடாமல், தேகப் பயிற்சியால் இடகலையில் இழுத்து பிங்கலையில் விட்டு, பிங்கலையில் இழுத்து இடகலையில் விட்டுப் பழகும் பயிற்சியே சுழற்றிக் கொடுத்தல் ஆகும். உள்ளுக்கு வாங்கிய தூய காற்றை உள்ளக் கமலத்தில் நிறைவிக்க வேண்டும். எல்லா நாடிகளிலும் பரவச் செய்ய வேண்டும். இதுவே "பூரித்து" எனப்பட்டது. மாந்திரீக மையை வசியத்தின் பொருட்டுக் கையாளுவர், அம்மையினை ஓமாக்கினி மூலம் தயாரிப்பர். அவ்வாறு தயாரிக்காமல் உடம்பையே மையாக மேலே சொன்ன பயிற்சியின் வாயிலாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பதே இம்மந்திரம் கூறுகிறது. இத்தகைய யோக உடம்பு நெருப்பின் வெம்மையால் தயாரிக்கப்பட்டது அன்று என்பதை உணர்த்தவே, அழற்றித் தவிர்ந்து எனப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் - 2

யோகப் பயிற்சியினால் அடையும் பயன்

அஞ்சனம் போன்றுடல் ஐஅறும் அந்தியில்
வஞ்சக வாதம் அறும்மத்தி யானத்தில்
செஞ்சிறு காலையில் செய்திடல் பித்தறும்
நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே.

மை போன்ற உடலுக்குள்ளே இருக்கின்ற கப நோய், மாலைக் காலத்தில் செய்யப்படும் யோகப் பயிற்சியினால் நீங்கும். நடுப் பகலில் யோகாப்பியாசம் புரிந்தால் வஞ்சகமான வாத நோய் நீங்கும். விடியற்காலையில் யோகப் பயிற்சியை மேற்கொண்டால் பித்த நோய் போகும். இவற்றை உங்கள் உடம்பில் உள்ள விஷத் தன்மை ஒழியச் சொன்னோம். கப, வாத, பித்தங்கள் நீங்க மட்டும் இவ் யோகப் பயிற்சி பயன்படும் என்று எண்ண வேண்டா; நரையும், திரையும் கூட நீங்கும்.

வாதம் மருந்தினால் நீங்கியது போன்று தோன்றி னாலும், நாடிகள் தோறும் சென்று தீங்கு விளைத்தலின் அது வஞ்சக வாதம் எனப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் - 3

உயிர் உடலில் நீடிக்க வழி

அண்டம் சுருங்கில் அதற்கோர் அழிவில்லை
பிண்டம் சுருங்கில் பிராணன் நிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கில் உபாயம் பலஉள
கண்டம் கறுத்த கபாலியும் ஆமே.

பெண்களோடு புணரும் புணர்ச்சி குறைந்தால் உடலுக்கு அழிவு வராது. உடல் விரதம் முதலியவற்றால் சுருங்கினால் உயிர் நெடுநாள் உடலில் தங்கி இருக்கும். உணவு சுருங்கினால் அதனால் வரும் உபாயங்கள் பலவாகும். கரு நிறமுடைய சுழுத்துடைய சிவபெருமானாகவும் விளங்கலாம்.

அண்டம் என்னும் சொல், விதை என்னும் பொருளைத் தரும். விதை கரு உண்டாவதற்குக் காரணம். ஆகவே இங்கு அண்டம் ஆண்குறியை உணர்த்தி நிற்கிறது. சுருங்குதல் ஈண்டுப் புணர்ச்சிக் காலத்து எழுச்சி அற்று இருத்தல். உணவு சுருங்கினால் தவம் வரும். தவம் வந்தால் உயிர்நிலை பெறும்; உடலும் சுருங்கும். உடல் சுருங்கின் காம உணர்ச்சி இல்லாமல் போகும். காம உணர்ச்சி இல்லாது போனால், விஷம் உண்டும் இறவாத இறைவனைப் போல இருக்கலாம் என்பதாம்.

ஆகஸ்ட் - 4

இறைவனைத் தேட எய்தும் பயன்

நாடவல் லார்க்கு நமளில்லை கேடில்லை

நாடவல் லார்கள் நரபதி யாய்நிற்பர்

தேடவல் லார்கள் தெரிந்த பொருள்இது

கூடவல் லார்கட்குக் கூறலுமே ஆமே.

இறைவனைத் தேட வல்லவர்கட்கு எமன் இல்லை. அதாவது அழிவில்லை. இவ்வாறு தேடுபவர்கள் அரசர்களாகும் சிறப்பும் அடைவர். இது மேன்மேலும் இறைவனைத் தேடவல்லார்கள் அறிந்த உண்மையாகும். ஆகவே நீங்களும் இந்த உண்மையினை உடல்களோடு கூடியவர்கட்கும் சொல்லலாம்.

“இறைவனைத் தேடுக; தேடின பலன் உண்டு. இந்த உபதேசத்தை எவர்க்கும் இயம்புக” என்பதே இம் மந்திரத்தின் பொருள்.

பிராண வாயு இந்திந்த நாளில் இயங்கும் எனல்

வெள்ளிவெண் திங்கள் விளங்கும் புதன்இடம்
ஒள்ளிய மந்தன் இரவிசெவ் வாய்வலம்
வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடம்
எள்ளிய தேய்பிறை தான்வலம் ஆமே.

வெள்ளி, திங்கள், புதன்கிழமைகளில் இடநாடி (இடகலை) வழியாகவும்; சனி, ஞாயிறு, செவ்வாய்க் கிழமைகளில் பிங்கலை வழியாகவும்; வியாழக்கிழமையில் இடநாடி (இடகலை) வழியாகவும், தேய்பிறை யாயின் பிங்கலை வழியாகவும் செல்லும்.

சரம் என்பது பிராண வாயுவின் நடமாட்டம். இடகலை என்பது இடப்பக்க நாசி. பிங்கலை என்பது வலப்பக்க நாசி. புதன் பருத்தவன் ஆதலின் விளங்கும் புதன் எனப்பட்டான். சனிக்குக் கால் ஊனம்; ஆகவே மெல்ல நடப்பவன்; எனவே அவன் மந்தன் எனப்பட்டான். மேலும் இவன் எவர்க்கும் நன்கு தெரிந்தவன் ஆதலின் ஒள்ளியன் எனப்பட்டான். வழங்கும் தன்மையன் வியாழன் ஆதலின் வள்ளிய பொன் எனப்பட்டான்.

வார சூலை

வாரத்தில் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கால்
நேர்ஓத்த திங்கள் சனிகிழக் கேஆகும்
பார்ஓத்த சேப்புதன் உத்தரம் பானுநாள்
நேர்ஓத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே.

ஒரு வாரத்தில் சூலம் எதிர்நோக்கி வருகின்ற திசைகளைக் கூறுவோமானால், திங்கட்கிழமையில் சனிக்கிழமையில் கிழக்கே; செவ்வாய்க்கிழமையில் புதன்கிழமையில் வடக்கே சூலமாகும்; ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வெள்ளிக்கிழமையில் மேற்கே சூலமாகும்.

சூலம் எதிரில் நிற்கும் திசையில் பயணம் செய்யக் கூடாது என்னும் குறிப்பை இம்மந்திரம் குறிக்கிறது.

ஆகஸ்ட் - 7

**வார சூலை நிற்கும்போது பயணம்
செய்யும் முறை**

தெக்கணம் ஆகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
அக்கணி சூலமும் ஆம்இடம் பின் ஆகில்
துக்கமும் இல்லை வலம்முன்னே தோன்றிநின்
மிக்கது மேல்வினை மேல்மேல் விளையுமே.

வியாழக்கிழமை தெற்கே சூலம் நிற்கும். எலும்பு மாலை
அணிந்த சூலம் இடப்பக்கமேனும் பின்பக்கமாகவேனும்
இருக்கப் பயணம் செய்தால் துன்பம் வராது. வலப்பக்க
மாகவும் முன்பாகவும் இருக்குமானால் செயல்கள்
துன்பமாக முடியும்.

இம்மந்திரம் சூலம் நிற்கும் திசை நோக்கிப் பயணம்
செய்யக்கூடாது என்பதை அறிவிக்கிறது. திங்கள், சனி,
வியாழக்கிழமைகளில் மேற்கே நோக்கியும்; வியாழன்,
வெள்ளி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வடக்கு நோக்கியும்;
செவ்வாய், புதன், திங்கள், சனிக்கிழமைகளில் தெற்கு
நோக்கியும் பயணம் செய்க என்பதாம்.

கேசரி யோகம் செய்ய வல்லார்க்கு இறப்பு இல்லை

இடக்கை வலக்கை இரண்டையும் மாற்றித்
துதிக்கையால் உண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டா
உறக்கத்தை நீக்கி உணரவல் லார்கட்கு
இறக்கவும் வேண்டா இருக்கலும் ஆமே.

இடப்பக்க நாடி, வலப்பக்க நாடி வழியாகப் பிராண
வாயுவை உட்கொள்ளுதலை மாற்றி, நடுவில் உள்ள
நடுநாடியாய் சுழுமுனையால் அவ்வாயுவை நுகர
வல்லவர்கட்குத் தளர்ச்சி ஏற்படாது. தூக்கத்தை நீக்கி
இவ்வழியில் தியானம் செய்ய வல்லவர்கட்கு இறப்புக்
கிடையாது. என்றும் நிலைத்து இருக்கலாம்.

கேசரி ஆசனம் இன்னது என்பது முன்னர் விளக்கப்
பட்டது. அவ்வாசனத்தின் பயனே இங்குக் கூறப்படு
கிறது. உறக்கத்தை நீக்கி இந்த யோகத்தில் ஈடுபட்
வேண்டும் என்று கூறினாரேனும், ஆகாரத்தையும் மாதர்
புணர்ச்சியினையும் நீக்குதல் வேண்டும் என்பதும்
குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் - 9

பரியங்கி யோகத்தால் பார்வதியின்
அருளைப் பெறலாம்

பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை
அரியஇவ் யோகம் அடைந்தவர்க் கல்லது
சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை
உருவித் தழுவ ஒருவற்கொண் ணாதே.

பரியங்கி யோகத்தில் ஐந்து நாழிகை நேரம் ஈடு பட்டிருப்பவர்கள் தாம், நழுவும் வளையல்களை முன் கையில் அணிந்தவளும், சந்தனம் பூசப்பட்ட முலையினையுடையவளுமான இறைவியை அணுகி, அவளது அருள் இன்பத்தில் திளைக்க முடியும். ஏனையவர்க்கு இயலாது.

பரியங்கி யோகமாவது, முழந்தாள்கள் இரண்டின் மேலும் கைகளை நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டு யோக நிலையில் இருத்தல் ஆகும். இரண்டரை நாழிகை கொண்டது ஒரு மணி நேரம். ஆகவே ஐந்து நாழிகை என்பது இரண்டு மணி நேரமாகும். இதனால் பரியங்கி யோகத்தில் இரண்டு மணி நேரம் இருத்தல் வேண்டும் என்பது பெறப்படுகிறது. இறைவியின் திருவருள் பெற இவ்யோகம் பயன்படும் என்பதை இம்மந்திரம் கூறுகிறது.

சிறுநீரின் சிறப்பு

தெளிதரும் இந்தச் சிவநீர் பருகில்
ஒளிதரும் ஓர் ஆண்டில் ஊனம்ஒன் றில்லை
வளியுறும் எட்டின் மனமும் ஒடுங்கும்
களிதரும் காயம் கனகம் தாமே.

தெளிவினையுடைய இந்தச் சிவநீரைக் குடித்தால், ஓர் ஆண்டிற்குள் உடலில் ஒருவித ஒளி உண்டாகும். உடலுக்கு அழிவு வராது. பிராணனாகிய அகாரமும், மனமும் ஒடுங்கும். மகிழ்ச்சியும் உண்டாகும். உடல் பொன்மயமாக விளங்கும்.

மூத்திரம் சிவ நீர், அமரி, அமுரி, சிறுநீர், அமுத நீர் என்று வைத்திய நூலிலும், சித்தர் பாடல்களிலும் கூறப்படும். இதனைப் பருகுவதால் ஏற்படும் பயன் இம்மந்திரத்தில் கூறப்படுகிறது. அவர் அவர்களின் உடலில் தோன்றும் சிறுநீரைப் பருகுதல் பற்றிய குறிப்பே இங்குக் குறிக்கப்படுகிறது. அவர் அவர் விடும் காலை மூத்திரத்தில் முதல் பகுதியில் பித்தமும், கடைசிப் பகுதியில் சாரம் அற்ற நிலையும் இருப்பதால், நடுப்பகுதிச் சிறுநீரையே பருகுதல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதால் துன்பம் இல்லை. உயிர் கலங்காது. உயிரைக் காத்துக் கொள்ளவும் கூடும். தமிழில் எட்டு எண்ணைக் குறிக்கும் எழுத்து “அ”; அது ஈண்டு எட்டு எனப்பட்டது.

நரை மயிர் கறுக்க வழி

நூறுமிளகு நுகரும் சிவத்தின் நீர்
 மாறும் இதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்கள்
 தேறில் இதனைத் தெளிஉச்சி கப்பிடி
 மாறும் இதற்கு மறுமயிர் ஆகுமே.

மக்களே, மூத்திரத்தை நூறு மிளகு அளவு குடியுங்கள். இதற்கு எதிரான மருந்து எதுவும் இல்லை. இதன் அருமை பெருமை தெரிந்து உச்சியில் அப்பினால், நரை மயிர் மாறும். அதற்கு மாறாகக் கறுமயிர் தோன்றும்.

மூத்திரத்தைப் பருகும்போது, ஒவ்வொரு நாளும் மிளகுடன் சேர்த்துப் பருக வேண்டும். அதாவது முதல் நாள் ஒரு மிளகுடனும், இரண்டாம் நாள் இரண்டு மிளகுடனும், இப்படி நூறு மிளகு வரையும் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு மிளகாகக் கூட்டிப் பருக வேண்டும் என்பதாம்.

தலைமயிர் கறுக்க,
உபம்பு மென்மையாக வழி

அளக நன்னுத லாய்ஓர் அதிசயம்
களவு காயம் கலந்தஇந் நீரிலே
மிளகு நெல்லியும் மஞ்சளும் வேம்பிடிச்
இளகும் மேனி இருளும் காயமும்.

கூந்தலையும், நல்ல நெற்றியையும் உடைய
பெண்ணே! நான் உனக்கு ஓர் அதிசயம் சொல்லப்
போகின்றேன் கேள். உடலில் மறைவாகக் கலந்துள்ள
இந்த சிவ நீராகிய மூத்திர நீரிலே மிளகு, நெல்லிக்கனி,
மஞ்சள், வேப்பிலை ஆகிய இவற்றை ஒன்று சேர்த்து
இடித்த பொடியை கலந்து பருகினால் சதை பருத்த
உடல் மென்மை அடையும். தலையில் உள்ள நரை
மயிரும் கருக்கும்.

நல்நுதலாய் என்றது மகடூஉ முன்னிலை எனப்படும்.
அதாவது ஒரு பெண்ணை நோக்கிக் கூறுவது போன்ற
பாவனை.

பல் ஆண்டு உயிருடன் வாழ வழி

காணும் பரிதியின் காலை இடத்திட்டு
மாணும் மதிஅதன் காலை வலத்திட்டுப்
பேணிஇவ் வாறு பிழையாமல் செய்விரேல்
ஆணி கலங்காதவ் ஆயிரத் தாண்டே.

சூரிய கலையாகக் காணப்படுகின்றன பிங்கலை வழியாக வரும் காற்றை இடகலையாக நடமாடச் செய்தும், மாட்சிமையுடைய சந்திரகலையாகிய இடகலையில் இயங்கும் காற்றைச் சூரிய கலையாகிய வடகலை (பிங்கலை) வழியாக இயங்கச் செய்தும் வருவாராயின், (அதாவது இவ்வாறு செய்யும்போது தவறு ஏற்படாமல் செய்து வருவாராயின்) ஆயிரம் ஆண்டானாலும் உடல் கலங்காது.

பிங்கலை நாடியில் வரும் பிராண வாயுவை இடகலை வழியாகவும், இடகலை வழியாகவரும் பிராண வாயுவைப் பிங்கலை வழியாகவும் வருமாறு பயிற்சி செய்ய வல்லவர், தம் உடம்பிற்கு அழிவின்றிப் பல்லாண்டு வாழ்வார் என்பதாம்.

பஞ்சாட்சரப் பெருமை

செம்புபொன் ஆகும் சிவாய நமஎன்னில்
 செம்புபொன் ஆகத் திரண்டது சிற்பரம்
 செம்புபொன் ஆகும் ஸ்ரீயும் கிரீயும் எனச்
 செம்புபொன் ஆன திருஅம் பலமே.

மகாமந்திரமாகிய சிவாயநம என்று இடைவிடாது சொல்லி வந்தால் செம்பும் பொன்னாக மாறும். இவ்வாறு செம்பு பொன்னாகத் திரண்டதே சிற்பரமாகும். (அதாவது சிவன் அருள் ஆகும்). ஸ்ரீம், கிரீம் என்னும் சக்தியின் பீஜ மந்திரத்தைச் சொல்லி வந்தாலும், செம்பு பொன்னாகும். செம்பு பொன்னான நிலையே சிதம்பரத்தின் திரு அம்பலம் ஆகும்.

செம்பு பொன்னாகும் என்றது, வெறும் உலோகம் ஒன்று ஒன்றாக மாறும் என்பது மட்டும் அன்று. உயிர் சிவமாகும் என்பதை அறிவதே ஆகும். பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைப் போலத் தேவி மந்திரமும் சிறப்புடையது. ஆதலின், அவையும் உடன் சேர்த்துக் கூறப்பட்டன.

ஐந்தெழுத்தின் மாண்பு

வாறே சிவாய நமச்சி வாப்நம்
ஆறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாறே அருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாறே செபிக்கில் வரும்செம்பு பொன்னே.

முன் மந்திரத்தில் கூறப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தைச் செபிக்கின்ற முறை யாது எனில், சிவாயநம் சிவாய நம் என்று இடைவிடாது செபித்தல் ஆகும். அவ்வாறு செபித்தால் வரக்கூடிய பிறப்பு உண்டாகாது. மேலும், இறைவன் திருவருளையும் வளரும் ஆனந்த நடனத்தைக் கண்டு தரிசிக்கலாம். உலகவயாம் வெட்டினின்று அறிவொளியாம் பொன்னினைப் பெறலாம்.

இறைவனது நடனம் பார்க்கப் பார்க்க ஆனந்தத்தை வளர்த்தலின் வளர்கூத்து எனப்பட்டது. உலக வளர்ச்சிக்குக் காரணம் ஆதலின் வளர் நடனம் எனக் கூறப்பட்டது எனினும் பொருத்தமே.

பஞ்சாட்சர நடனச் சிறப்பு

பொற்பாதம் காணலாம் புத்திரர் உண்டாகும்
 பொற்பாதத் தாணையே செம்புபொன் ஆயிடும்
 பொற்பாதம் காணத் திருமேனி ஆயிடும்
 பொற்பாத நன்னடம் சிந்தனை சொல்லுமே.

ஞானிகளே! சிவபஞ்சாட்சர மந்திரத்தைச் செபித்து வந்தால், இறைவனது திருவடிகளைத் தரிசிக்கலாம். ஞானப் பிள்ளைப் பேறு கிடைக்கும். இறைவனது திருவடி ஆணையாகக் கூறுகின்றேன், செம்பு கூடப் பொன்னாகும். இறைவன் திருவடிகளைக் கண்டு அவன் வடிவமாகவே விளங்கலாம். ஆகவே பஞ்சாட்சர நடனத்தின் தியானச் சிறப்பினை மக்களுக்கும் எடுத்து ஒதுங்கள்.

தாம் கண்ட இன்பத்தைத் தாமே அனுபவிக்காமல், பிறரும் அனுபவிக்கக் கூறுமாறு கட்டளை இடுவதே இம்மந்திரம் ஆகும். நடராசர் தியானத்தை வற்புறுத்துவது இம்மந்திரம். நடராசர் வடிவமே பஞ்சாட்சர வடிவம். ஆகவே நடராசனது நடனம் காணல் ஐந்தெழுத்தைச் சிந்தித்தற்குக் கூறுதற்குக் காரணமாகும் என்பது இம் மந்திரப் பொருள்.

திருக்கூத்துத் தியானப் பலன்

சொல்லும் ஒரு கூட்டில் புக்குச் சகிக்கலாம்
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவரும்
சொல்லினும் பாசச் சுட்பாம்பு நீங்கிடும்
சொல்லும் திருக்கூத்தின் குக்குமம் தானே.

சொல்லப்படுகின்ற ஓர் உடலிலே புகுந்து இன்பத்தை அடையலாம். நல்ல மாதர்கள் விரும்பி உடன் வருவர். ஆசை பாசம் என்று சொல்லப்படும் பாம்புகள் நீங்கும். ஆகவே சொல்லப்படுகின்ற திருக்கூத்துத் தியானத்தின் இரகசியம் இதுவாகும்.

பஞ்சாட்சர வடிவமான திருக்கூத்துத் தியானத்தால் எந்த உடலில் புகுந்து இன்புற வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் அவ்விற்பத்தைப் பெறலாம். திருக்கூத்துத் தியான விசேடத்தால் உடல் அறிவொளியுடன் திகழும். பெண்களும் விரும்பும் நிலையும் ஏற்படும். இவ்வுலக இன்பம் துயக்க நல்ல பெண்டிரும் அணுகுவர் என்பது நேர்பொருளாயினும், உள்பொருள் திருவருள் வடிவாம் சத்தியின் அன்பையும் பெறலாம் என்பதும் பொருளாகும்.

பஞ்சாட்சரத்தை

ஒரு வகையாகவும் ஒதலாம்

நம்முதல் ஓர்ஐந்தின் நாடும் கருமங்கள்
அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வினை
சிம்முதல் உள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முதல் ஆகும் சதாசிவம் தானே.

‘ந’ கரத்தை முதலாகக் கொண்ட நமசிவாய என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை ஒதினால் நல்வினைப் பயன்கள் எல்லாம் உண்டாகும். அவ்வெழுத்தையே முதலாகக் கொண்ட அந்தப் பஞ்சாட்சரத்தைச் செபித்து வந்தால் வலிய தீவினைகள் எல்லாம் அடங்கிவிடும். சி என்னும் எழுத்தை முதலாகக் கொண்ட சிவாயநம என்னும் பஞ்சாட்சரத்தைத் தெளிந்து, ஒத வல்லவர்கட்குச் சதாசிவம் முதல்வனாக இருந்து கருணை புரிந்து அருள் செய்வன்.

பஞ்சாட்சரத்தில் தூல பஞ்சாட்சரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், அதிசூக்கும பஞ்சாட்சரம் என்று மூன்று பிரிவுகள் உண்டு. அவற்றுள் நமசிவாய என்னும் தூல பஞ்சாட்சரத்தையும், சிவாயநம என்னும் சூட்சும பஞ்சாட்சரத்தையும் ஒதுவதால் ஏற்படும் பயன் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் - 19

பூசைக்குரிய மலர்கள்

அம்புயம் நீலம் கழுநீர் அணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூகமும் மாதவி மந்தாரம்
தும்பை வகுளம் சுர புன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே.

தாமரை, நீலோற்பலம், செங்கழுநீர், கரு நெய்தல், கமுகம், குருக்கத்தி, மந்தாரம், தும்பை, மகிழம்பூ, சுரபுன்னை, மல்லிகை, சண்பகம், பாதிரி செவ்வந்தி ஆகிய மலர்கள் சூட்டுதற்கும், அர்ச்சனைக்கும் உரியன.

பூசைக்குரிய மலர்கள் இன்னின்ன என்பது விளக்கப் பட்டது. ரோஜாப்பூ கனகாம்பரம் முதலான மலர்களைச் சூட்டுதல் மரபன்று என்பதை உணரவும்.

புசைக்குரிய வாசனைப் பொருள்கள்

சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனத்
தேங்கமழ் குங்குமம் கற்பூரம் கார் அகில்
பாங்கு படப்பனி நீரால் குழைத்து வைத்து
ஆங்கே அணிந்துநீர் அர்ச்சியும் அன்பொடே.

முறையாகக் கத்தூரி, புனுகு முதலிய சாந்துடன் கூடிய சந்தனம், இனிய வாசனையுடன் கூடிய குங்குமப்பூ, பச்சைக் கற்பூரம், கார் அகில் குழம்பு ஆகிய இவற்றை அழகுபடப் பனி நீரால் நன்கு குழைத்துச் சாத்தி அன்புடன் அர்ச்சிக்கவும்.

குங்குமப்பூ நல்ல மணமுடைமையின் தேம் கமழ் குங்குமம் எனப்பட்டது. அகில் என்பது சந்தனக்கட்டை போல மணம் தருவது. அது கருநிறத்துடன் இருப்பது ஆதலின் கார் அகில் எனப்பட்டது. பனிநீர் என்பது ரோஜாவின் மணமுள்ள நீர் அன்று; தூய நீர்; அதாவது நேரே ஆகாயத்திலிருந்து விழும் மழை நீரே ஆகும்.

வழிபடும் முறையும் பயனும்

அன்புடனே நின் றமுதமும் ஏற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபம் திசைதொறும்
துன்பம் அகற்றித் தொழுவோர் நினைபுங்கால்
இன்புடனே வனவந் தெய்திடும் முத்தியே.

அன்புடன் முன்னின்று நிவேதனம் செய்து, பொன்
போல் ஒளிவிடும் விளக்கையேற்றி, நான்கு திசையும்
புகை தீபம் காட்டி, துன்பம் யாவற்றையும் நீக்கித்
தொழுகின்றவர்கள், நினைத்துப் பார்த்தால், இவ்வுலக
இன்பத்தையும் மறுமை இன்பமான முத்தி இன்பத்தையும்
அடைவர்.

ஈண்டு நாம் பூசாகாலத்தில் எரிக்கும் கற்பூரம் எரிக்கப்
படாமையை அறியவும். பழங்காலப் பூசை முறையில் எரி
கற்பூரம் பூசைக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப்படவில்லை.
புகையும், தீபமும் தாம் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்
பட்டன.

இறைவன் பூசையால் எய்தும் பலன்

எய்தி வழிப்படி எய்தாதன இல்லை
 எய்தி வழிப்படி இந்திரன் செல்வமும்
 எய்தி வழிப்படி எண்ணித்தி உண்டாகும்
 எய்தி வழிப்படி எய்திடும் முத்தியே.

இறைவனை அடைந்து வழிபட்டால் அடைய முடியாத பொருள் ஒன்றுமே கிடையாது. (எல்லாவற்றையும் அடையலாம்). இந்திரன் அனுபவிக்கும் செல்வங்களையும் பெறலாம். எண் வகைச் சித்திகளையும் பெறலாம். மோட்ச இன்பமும் கிடைக்கும்.

வழிபாட்டினால் எல்லாம் பெறலாம். எண்வகைச் சித்திகள் அணிமா, கரிமா, லகிமா, மகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன. இவற்றின் விளக்கம் முன்னர்க் கூறப்பட்டது. ஆண்டுக் காண்க.

சோதியை உள்ளத்தில் காணுபவன் பெறும் பேறு

பார்த்திடும் எங்கும் பரந்தெழு சோதியை
ஆத்தம தாகவே ஆய்ந்தறி வார் இல்லை
காத்துடல் உள்ளே கருதி இருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி உகம்கண்ட ஆறே.

பார்க்கும் இடம் எங்கும் பரந்து எழுகின்ற பர
ஒளியாகிய சிவத்தை அன்புடன் ஆராய்ந்து அறிவார்
யாரும் இல்லையே. ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன் வழியே தம்
விருப்பப்படி போகா வண்ணம் காத்து உள்ளே தியானம்
செய்பவர் தம் உடல் பூரித்துக் கோடி உகம் கண்டு
வாழ்வார்.

ஒளித்தியான்ம் மக்களது ஆயுளை விருத்தி செய்யும்
என்பது கருத்து. கோடி உகம் என்பது பற்பல் ஆண்டு
களைக் குறிக்கும் தொடர்.

இறைவியின் மந்திரப் பலன்

ஆதி விதமிகுத் தண்தந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மேல் நேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்கால் பயில்வினெல்
சோதி மிகுத்துமுக் காலமும் தோன்றுமே.

முதல் தொழிலாகிய படைத்தல் தொழிலைச் செய்து, கருணையைத் தந்து, மாலின் தங்கையாக விளங்கி, நீதியின் மலராகிய தாமரையின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் நேர்மையான அணிகலன்களைப் பூண்டுள்ள இறைவியின் மந்திரத்தை நெஞ்சில் பதித்துப் பலமுறைப் பயிற்சி செய்தால் ஒளி உண்டாகும், முக்காலங்களையும் அறியும் அறிவும் ஏற்படும்.

சூரியனைக் கண்டபோது மலர்தலும், காணாத போது குவிதலும் ஆகிய செய்கையினைத் தன்னிடத்தே கொண்டிருத்தலின், தாமரை நீதி மலர் எனப்பட்டது. பாதி ஈண்டு உள்ளம். அஃது உடலில் நடுவில் இருத்தலின் பாதி எனப்பட்டது. தேவியின் நாமம், வம், ஸ்ரீம், கிரீம் என்பன.

தேவி வழிபாட்டின் பலன்

தையல்நல் லாளைத் தலத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் றேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவம்இனி மேவகி லாவே.

தையல் நாயகியை, உலக நாயகியை, மயக்கம்
அல்லாத முறையில் அருளுடன் நோக்கும் மனோன்
மணியை அவசரம் இல்லாமல், அவள் முன் நின்று,
தோத்திரம் செய்து வணங்குங்கள், வணங்கினால்
கொடிய பிறப்பு இனி வராது.

இறைவிக்குரிய பெயர்கள் தையல் நாயகி, லோக
நாயகி, மனோன்மணி என்பன.

இறைவி, இறைவனை உயிர்கட்கு அருள் செய்ய வேண்டுவள்

அம்பன்ன கண்ணி அரிவை மனோன்மணி
கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாள்தொறும்
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே.

அம்பு போன்ற கண்களையுடையவளும், அரிவை
யாய்த் திகழ்பவளும், மனோன்மணியாய் விளங்கு
பவளும், மலர் மாலை சூடியவளும், செம்பொன் நிறமா
திருமேனியுடைய இறைவனது பாதி வடிவில் நெருங்
இருப்பவளும், பூமணம் போன்று இன்ப வடிவா
இருப்பவளும் ஆன இறைவி, இறைவனை நோக்கி
உயிர்கட்கு அருள் செய்ய வேண்டி நிற்பாள்.

இறைவிக்குத் திருவருள் என்னும் பெயரே உண்டு.
ஆகவே அப் பெயருக்கு ஏற்ப உயிர்கள் மாட்டு இரக்கம்
கொண்டு அவை நன்மை அடைய இறைவனிடம்
வேண்டுவாள் ஆயினள்.

பார்வதி தேவியின் பூசைக்குரியன

நவீற்றுநல் மந்திரம் நல்மலர் தூபம்
கவற்றிய கந்தம் கவர்ந்தெரி தீபம்
பயிற்றும் உலகினில் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கோர் அர்ச்சனை தானே.

யாவரையும் அனுபவிக்கும்படி செய்கின்ற பார்வதி தேவியின் பூசைக்குரியன அவளுக்குரிய மந்திரம், நல் மலர், தூபம், எல்லோரையும் தம் வசப்படுத்தும் மணப் பொருள், இருளைக் கவர்ந்து ஒளிவிடுப விளக்கு ஆகியன. அவிசினை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒளிவடிவாய் உள்ள இறைவனுக்கும் ஒப்பற்ற அர்ச்சனை செய்தல் வேண்டும்.

உலகம் உயிர்களின் நல்வினை தீவினைகளை அனுபவித்தற்கு இடம் ஆதலின், பயிற்றும் உலகு எனப்பட்டது. சந்தனம், புனுகு முதலிய வாசனைப் பொருள்கள் மக்களை வசப்படுத்துதலின் கவற்றிய கந்தம் எனப்பட்டன. இறைவனுக்குரிய பொருள்களை ஒமாக்கினி மூலம் இடுதல் யாக மரபு. அங்ஙனம் இடப்படும் பொருள், அவிஸ் எனப்படும் அஃது இங்கு அவி எனப்பட்டது. இறைவனை இன்றி இறைவி இல்லை ஆதலின், இரண்டு பூசைகளும் இணைத்துக் கூறப்பட்டன.

தேவி சக்கரத் தியானத்தால் எய்தும் பயன்

புகைஇல்லை சொல்லிய பொன்ஒளி உண்டாம்
குகைஇல்லை கொல்வ திலாமையி னாலே
வகைஇல்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
சிலகஇல்லை சக்கரம் சேர்ந்தவர் தாமே.

தேவியின் மந்திரம் அடங்கிய சக்கரத்தைத் தியானம் செய்பவர்கட்குத் துன்பம் இல்லை. உடம்பில் பொன் போலும் ஒளி உண்டாகும். இவர்கள் உயிர்களைக் கொல்லார். இதன் பயனாக நரகம் அடையார். ஆகவே, உலகில் நிலைபெற்ற உயிர்கட்குத் தேவி மந்திரச் சக்கரத்தைத் தியானிப்பதைக் காட்டிலும் வேறு சிறந்த வழி வகை இல்லை. இவர்கட்கு முடிவும் இல்லை.

சக்கரம் என்பது செம்புத் தகட்டில் பல அறைகளைக் கீறி அவற்றில் மந்திர எழுத்துக்களை அமைத்துப் பூசைக் குரியதாக வைத்துக் கொள்வதாகும். இச்சக்கரம் ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் உண்டு. ஈண்டு ஸ்ரீசக்கரத்தைப் பூசிப்பதன் பலன் கூறப்பட்டது. ஸ்ரீதேவி ஆவாள்.

யார் சைவ சித்தாந்திகள்?

கற்பன கற்றுக் கலைமன்னும் மெய்யோகம்
முற்பத ஞானம் முறைமுறை நண்ணியே
தொற்பதம் மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரம் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே.

கற்க வேண்டிய சாத்திரங்களைக் கற்று, நூல்களில் பொருந்திய உண்மையான சிவயோக முதலான பத ஞானங்களை முறைமுறையாக அடைந்து, சமாதி நிலை பொருந்தி, ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் குற்றங்களை ஒழித்து, மேலான பரம்பொருளைக் கண்டுள்ளோர் சைவ சித்தாந்தர் ஆவார்.

ஈண்டுக் கற்பன சைவ சித்தாந்தக் கட்டளை நூற்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், தோத்திரங்கள், ஜீவன் முத்தர் வரலாறுகள் முதலானவை.

சுத்த சைவர் யார்

வேடம் கடந்து விகிர்தன் தன்பால்மேவி
ஆடம் பரம்இன்றி ஆசாபா சம்செற்றுப்
பாடொன்றும் பாசம் பசத்துவம் பாழ்படச்
சாடும் சிவபோ தகாசுத்த சைவரே.

விபூதி உருத்திராக்கம் அணியும் வேடத்தில் உள்ள பற்றையும் விட்டு, இறைவனிடத்தை விரும்பி அடைந்து, ஆடம்பரம் இல்லாமல், ஆசையாகிய பந்தத்தை நீக்கி, துன்பத்தோடு கூடிய பாசமும், ஆன்ம அறிவும் கெடும்படி அடித்துத் தொலைக்கும் சிவஞானம் பெற்றவரே சுத்த சைவர் ஆவார்.

விபூதி உருத்திராக்கம் அணியக் கூடாது என்பது பொருள் அன்று; இம்மந்திரத்தின் கருத்து, 'இவற்றை அணிந்தாலே போதும், சுத்த சைவர் எனப்படுவோம்' என்று அவற்றில் மட்டும் பற்று வைத்திருப்பாருக்கு அறிவுறுத்தவே எழுந்தது இம்மந்திரம், விகிர்தன் - வியக்கும்படி செயல்களைச் செய்யும் இறைவன், பல் வேறு உலகங்களை, உயிர்களைப் படைத்து, காத்து, அழித்து, மறைத்து, அருள்செய்து வருதலின் அவன் விகிர்தன் எனப்பட்டான்.

நால்வகைப் பூசை

உயிர்குயி ராய் நின்றல் ஒண்ணானப் பூசை
உயிர்க்கொளி நோக்கல் மகாயோகப் பூசை
உயிர்ப்பெறும் ஆவா கனம்புறப் பூசை
செயின்கடை நேசம் சிவபூசை ஆமே.

உயிர்க்கு உயிராய் இறைவன் ஒன்றாய் இருத்தலை அறிதல் ஒளியுடைய ஞான பூசையாகும். உயிர்கட்கு ஒளி தருகின்ற இறைவனை உள்ளத்தில் நோக்குதல் பெரிய யோகப் பூசை ஆகும். இறைவனிடத்தில் பிராணப் பிரதிட்டை ஆகிற ஆவாகனம் செய்தல் புறப்பூசை ஆகும். கடைசியாக அவ் இறைவனை அன்புடன் வழிபடுவது சிவபூசை ஆகும்.

ஈண்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய பூசைகள் இன்னின்ன என்பது கூறப்படுகிறது. புறப்பூசை என்பது சரியை ஆகும். சிவபூசை என்பது கிரியை ஆகும்.

இறைவன் உள்ளத்தில் குழிகொள்ள வழி

நாடும் நகரமும் நல்திருக் கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
சுப்ய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே.

நாடு நகரமும் நல்ல திருக்கோயில்கள் ஆகிய
இவற்றைத் தேடித்திரிந்து, எங்கும் இறைவனே
இருக்கின்றான் என்று உணர்ந்து, அவனைப் பாடுங்கள்;
வணங்குங்கள்; வணங்கியபின், அவன் வணக்கம்
பொருந்திய உங்கள் உள்ளத்தைக் கோயிலாகக்
கொள்வான்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்த தரிசனம் தேவை. அவற்றின்
பொருட்டு யாத்திரை செய்தல் வேண்டும். அப்படிச்
செய்தபோது இறைவன் எங்கும் உளன் என்னும் அறிவு
வ்ருதல் வேண்டும். அவ்வறிவினால் அவனைப் பணிந்து
பாடுதல் வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களை இம்மந்திரம்
உபதேசிக்கிறது.

தியானத்தின் பயன்

பூவினில் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோல்
சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது
ஓவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாவி அணைந்த நடுதறி ஆமே.

மலரில் மணம் பொருந்தி இருப்பது போலச் சீவான் மாவுக்குள்ளே பரமான்மாவாகிய சிவமணம் பூத்திருக்கிறது. இச்சிவ மணத்தைச் சுவரில் எழுதப்பட்ட ஓவியம் போலத் தியான சமாதியில் இருந்து அறியும் அறிவாளர்கட்குப் புனுகு சேர்ந்த மூங்கில் போல அவர்கள் உயிர் சிறப்படையும்.

சிவ மணம் அறிய வேண்டின் அசைவற்றுத் தியானம் செய்ய வேண்டும். புனுகு சேர்ந்த மூங்கில், புனுகு மணத்தைப் பெறுவதை நாம் அறிவோம். அதுபோல உயிரும் தன் உள்ளத்தில் இருக்கும் சிவமணத்தைத் தியான வழியாக அறிந்தால் சிவமாகவே விளங்கும் என்க.

செப்டம்பர் - 3

**யோகத்தை விரும்பிச்
செய்வதால் ஏற்படும் பயன்**

விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்த்தவர் ஆகும்
விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்தரை ஆகும்
விரும்பிநின் றேசெயின் மெய்த்தவம் ஆகும்
விரும்பிநின் றேசெயின் விண்ணவன் ஆகுமே.

யோகநெறியை விருப்பத்துடன் செய்தால் உண்மைத் தவசியர் ஆகலாம்; குரு உபதேசங்களைப் பெறலாம்; உண்மைத் தவநிலையையும் அடையலாம்; தேவனும் ஆகலாம்.

யோகம் செய்வதற்கு விருப்பம் வேண்டும் என்பது ஈண்டு வற்புறுத்தப்படுகிறது. மெய்த்தவம் என்பது தனக்கு வரும் துன்பத்தைப் பொறுத்தலும், எந்த உயிர் கட்கும் துன்பம் செய்யாத நிலையும் ஆகும். விண்ணவர் ஆகலாம் என்பது பூலோகத்தில் மேலானவர்களாய் இருக்கலாம் எனல்.

யோகியர்கட்கு இறைவன் செய்யும் அருள்

பேணில் பிறவா உ கருள் செய்திடும்

காணில் தனது கலவியு ளேநிற்கும்

நாணில் நரக நெற் றே வழிசெய்யும்

ஊனில் க்டும்அங்கி உத்தமன் தானே.

உடம்பில் குடு எங்கும் தங்கி இருப்பது போல் உயிர்கள் தோறும் தங்கி இருக்கும் இறைவன், யோகத்தைப் போற்றிச் செய்வார்க்கு மீண்டும் பிறவி எடுக்காத நிலையில் மோட்ச வீட்டைக் கொடுப்பவன். சிவ சொரூபத்தைக் கண்டால் அவனோடு கலத்தல் ஆகிய பேரின்ப நிலையினைத் தருவான். யோக நெறியை மேற்கொள்ள வெட்க முற்றால், நரக வழியில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பான்.

ஊன் என்னும் சொல்லின் பொருள் தசை என்பது; ஈண்டுத் தசை பொருந்திய உடம்பை உணர்த்தியது. இங்கு இறைவனை எண்ணக் காணக் கூசுதல் ஆகாது என்பது விளக்கப்பட்டது.

ஞானத்தின் சிறப்பு

ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நல்முத்தி நல்காவாம்
ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே.

உண்மை ஞானத்தை விட, அதாவது இறை
ஞானத்தைவிட மிக்க தர்மநெறி உலகில் வேறு எதுவும்
இல்லை. அதைவிடச் சிறந்த சமயமும் எதுவும் கிடையாது. இந்தப் பரஞானத்தை விட மிக்கவை என்று சொல்லப்படுபவை எவையாயினும் நல்ல மோட்ச இன்பத்தைத் தரமாட்டா. ஆகவே மெய்ஞ் ஞானத்தில் மிக்கவர் மண்ணுலக மக்களே ஆயினும் உயர்ந்தவர்களே ஆவார்.

நாட்டில்லை என்பதற்கு எந்த நாட்டிலும் இல்லை என்று பொருள் படுத்தினாலும் இழுக்கு இல்லை.

குருபக்தியே சன்மார்க்கம் ஆகும்

தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பரிசிக்கக் கிர்த்திக்கப் பாதுகம் சூடக்
குருபக்தி செய்யும் குவையத் தோர்க்குத்
தருமுத்திச் சார்பூட்டும் சன்மார்க்கம் தானே.

குருவைக் காணுதலும், பூசித்தலும், நினைத்தலும், அவரைத் தொட்டுக் கும்பிடுதலும், அவரது புகழைப் பரப்புதலும், அவரது திருவடிகளைச் சிரமேல் கொள்ளுதலும் ஆகிய இந்த நெறியில் குருபக்தியைக் காட்டும் உலகத்தார்கட்குச் சன்மார்க்க வழி, மோட்சமாகிய இன்பத்தை ஊட்டும்; அதாவது அனுபவிக்கச் செய்யும்.

சன்மார்க்கம் இன்னது என்பது இம்மந்திரத்தால் விளங்குதல் காண்க.

தெளிவில்லாத செயல், பயன் அற்ற செயல்

தெளிவறி யாதார் சிவனை அறியார்

தெளிவறி யாதார் சீவனும் ஆகார்

தெளிவறி யாதார் சிவம்ஆக மாட்டார்

தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே.

தெளிவு இல்லாதவர் சிவனை அறிய மாட்டார், அவர்களையும் இன்னார் என்றும் அறிந்து கொள்ள மாட்டார். சிவமாகவும் எக்காலத்தும் ஆகார். பிறப்பிலிருந்து தப்பமாட்டார்.

தம்மைத் தாமே இன்னார் என்று அறியாத நிலையே ஈண்டுச் சிவனும் ஆகார் எனப்பட்டது.

சத்புத்திர மார்க்கம்

**பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நல்தவம் வாய்மை அழுக்கின்மை
நேசித்திட டன்னமும் நீசத்தி செய்தல்மற்
றாசற்ற சற்புத் திரமார்க்கம் ஆகுமே.**

இறைவனைப் பூசைசெய்தலும், அவனது புகழ்களையே வாசித்தலும், அவனையே போற்றுதலும், ஜபம் செய்தலும், குற்றமில்லாத நல்ல தவத்தைச் செய்தலும், சத்தியத்தோடு நடத்தலும், பொறாமைக்கு இடம் இல்லாமல் இருத்தலும், அன்பு கொண்டு அன்னப் பறவை போல ஆன்ம சுத்தி செய்தலும், மற்றும் பலவாகிய குற்றம் அற்ற செயல்களை மேற்கொள்ளுதலும் சத்புத்திர மார்க்கம் ஆகும்.

இறைவனுடைய திருவருளை அடைவதற்குரிய வழிகள் பற்பல. அவற்றுள் சத்புத்திர மார்க்கம், தாசமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கும் அடங்கும். சத்புத்திர மார்க்கமாவது, இறைவனைத் தந்தையாக எண்ணி ஆன்மா புத்திரனாக அமைந்து வழிபடும் வழி ஆகும்; திருஞானசம்பந்தர் காட்டிய வழி இதுவே. தாசமார்க்கம் என்பது இறைவனை எசமானனாகப் பாலித்து உயிர்கள் பணியாளனாக இருந்து வழிபடும் நெறியாகும்; இது திருநாவுக்கரசர் காட்டிய வழி. சகமார்க்கம் என்பது இறைவன் தன் தோழன் என்று கொண்டு சிவனை வழிபடும் வழியாகும்; இது சுந்தரர் காட்டிய வழி. சன்மார்க்கம் என்பது இறைவனை ஞானாசாரியனாகக் கொண்டு, ஆன்மா சீடனாக இருந்து வழிபடும் வழியாகும்; இது மாணிக்கவாசகர் காட்டிய வழி. அன்னம் பாலில் கலந்த நீரை நீக்கிப் பாலைத் தூய்மையாக்கிப் பருகுகிறது. அது போல ஆன்மா தியான வகையில் சுத்தி செய்து கொள்ளல். தவம் என்பது, காடுகள் புக்குக் காய் கனிகள் அருந்தி வாழ்தல் மட்டும் அன்று; இறைவனைத் தியானம் செய்து கொண்டு, தம்மால் எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கினைச் செய்யாது இருத்தலும் ஆகும்.

செப்டம்பர் - 9

வழிபாட்டினால்

இறைவன் வெளிப்படுவான்

நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை
என்றும் தொழுவன் எழில்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் தொழுந்தொறும்
சென்று வெளிப்படும் தேவர் பிரானே.

நான் இறைவன் திருமுன் நின்று வணங்குவேன்; பூமியில்
வீழ்ந்து வணங்குவேன். இவ்வாறு அழகிய பேரொளிப்
பிழம்பாகிய இறைவனை எப்பொழுதும் எந்த நாளும்
வணங்குவேன். ஆகவே நீங்களும் 'கொத்துக்' கொத்தாக
மலர்களை அவன் திருவடிகளில் தூவி வணங்குங்கள்.
அப்படி வணங்க வணங்க அந்தத் தேவாதி தேவன் தானாக
நம்மிடம் வந்து நம் கண்முன் தோன்றி அருள் செய்வான்.

இறைவன் ஒளியினும் மேலான ஒளி இல்லாமையாலும்,
அவனது ஒளியே சூரிய சந்திரர்கட்கு ஒளி தருதலாலும்
அவனைப் பரஞ்சோதி என்றனர். மலர்களைப் பிய்த்துப்
பிய்த்து அவன் திருவடிகளில் இடாமல் முழுமையாகவும்
கொத்துக் கொத்தாகவும் இடவேண்டும் என்னும் கருத்தில்
துன்று மலர் என்றனர். தொழுவாரை நோக்கி இறைவன்
தானே வருதலின் சென்று என்றனர். இறைவனுக்கு
மகாதேவன் என்னும் பெயர் இருத்தலின், அவனைத் தேவர்
பிரான் என்றனர்.

தாச மார்க்கம் இன்னது எனல்

எளிஅனல் தீபம் இடல்மலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுகல் அதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமணி பற்றல் பல்மஞ் சனம் ஆதி
தளிதொழில் செய்வது தான்தாச மார்க்கம்.

செய்வதற்குச் சுலபமான முறையாகிய திருவிளக்கு களைத் திருக்கோயில்களில் அமைத்தல், பூக்கொய்து இறைவனை வழிபடல், அன்புடன் பசுச்சாணத்தால் திருக்கோயில் மெழுகுதல், திருக்கோயிலில் உள்ள குப்பைக் கூளங்களைக் கூட்டித் தூய்மைசெய்தல், இறைவன் திருமுன் நின்று நாம் வாழ அவனை வாழ்த்துதல், திருக்கோயில் மணிகளைப் பற்றி ஒலித்தல், இறைவனுக்குரிய திருமுழுக்குப் பொருள்கள் (அபிஷேகப் பொருள்கள்) முதலானவற்றைச் செய்வது தாசமார்க்கம் ஆகும்.

திருக்கோயில்களுக்கு விளக்கு ஏற்றி வைத்தல் எளிதான செயல் ஆதலின், 'எளி அனல் தீபம் இடல்' எனப்பட்டது. எதைச் செய்யினும் அன்புடன் செய்ய வேண்டியது முறை ஆதலின், 'அளிதின் மெழுகல்' என்றனர். 'பள்ளி' என்னும் சொல்லுக்குக் கோவில் என்பது பொருள். இங்குப் பாட்டு அமைப்புக் காரணமாக "பளி" என நின்றது. தாசன் என்னும் சொல் அடியவன் என்னும் பொருளையுடையது. இறைவனாம் எசமானனுக்கு அடியனாக இருந்துவழிபட்டு முத்தி நிலை அடையலாம் இதுவும் இறைவனை அடைய வழி; ஆகவே தாசமார்க்கம் என்றனர்.

குறைவியைப் பூசிக்க எய்தும் பேறு

பிறப்பை அறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை அறுக்கும் வழியை வைக்கும்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே.

குறப்பெண்ணும் குவிந்த முலைகளையுடையவளும் அழகிய பூங்கொடியைப் போன்றவளும் ஆகிய இராஜ ராஜேஸ்வரியைச் சிறப்புடன் வழிபாடு செய்ய முன் வந்தவர்கட்கு, அவ்வம்மை, வழிபடுவார் பிறப்பை அழிப்பாள்; பெரிய தவப்பேற்றைக் கொடுப்பாள்; மறதியை நீக்குவாள்; பிறர் தம்மை வணங்கும் சிறப்பையும் தருவாள்.

மலை குறிஞ்சி நிலத்தைச் சேர்ந்தது. குறிஞ்சி யாவது மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும் ஆகும். இம்மலைக்குத் தலைவன் குறவணாவான். குறவன் எனினும் வேடன் எனினும் ஒன்றே. பார்வதேதி தேவி மலையர்சனாம் குறவனுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்தமையின் அவளைக் குறப்பெண் என்றனர்.

ஆறு சமயங்களும் அடைவது ஒருவனையே

ஒன்றது பேரூர் வழிஆ ரதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயைஒத் தார்களே.

சென்று சேரவேண்டிய ஊர் ஒன்றுதான். ஆனால் அதனை அடைவதற்குரிய வழிகள் ஆறு. அதுபோல மோட்ச உலகை அடைவதற்கு ஆறு சமயங்கள் உள்ளன. அச்சமயங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயங்களைப் பற்றிப் பேசும் போது, இந்தச் சமயம் நல்ல சமயம், அந்த சமயம் தீயசயம் என்று கூறிக் கொள்வர்; அவர்கள் மலையைநோக்கிக் குரைக்கும்நாய்க்கு ஒப்பாவர்.

சிவனை வழிபடும் சமயம், விஷ்ணுவை வழிபடும் சமயம், சத்தியை வழிபடும் சமயம், விநாயகரை வழிபடும் சமயம், முருகனை வழிபடும் சமயம், சூரியனை வழிபடும் சமயம் என ஆறு இருத்தலின், இருமுச்சமயம் என்றனர். இவ்வாறு சமயங்களும் இறைவனை அடைய வழி காட்டும்.

சிவ ஞானம் பெறல்

முன்னை அறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை அறிவினைப் பெற்றால் அறியலாம்
தன்னை அறிவ(து) அறிவாமஃ தன்றிப்
பின்னை அறிவது பேய்அறி வாகுமே.

முற்பிறவிகளின் நற்றவம் காரணமாக இப்பிறவியில்
அறிவு விளக்கமுற்று, தனது இயல்பான அகண்ட
வடிவத்தை அறியலாகும். தன்னை அறிதலே அறிவு
ஆகும். அதுவன்றி உலகியல் அறிவெல்லாம் பேயறிவு
ஆகும்.

முன்னை செய்த தவத்தால் சிவஞானத்தைப்
பெற்றுத் தன் உண்மை உணர்ந்தால் பிறவி அறும்.

குருவே இறைவன்

குருவே சிவம்எனக் கூறினன் நந்தி
 குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
 குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
 குருவே உரைஉணர் வற்றதோர் கோவே.

எனது குருநாதனாம் நந்தி, குருதான் இறைவன் என்று கூறினான். அந்தோ! குருவே இறைவன் என்பதை மக்கள் அறியாராய் இருக்கின்றார்களே! குரு தான் இறைவனாய் எவர்க்கும் எவற்றிற்கும் தலைவனாய் இருப்பவன்; குருதான் சொல்லுக்கும் உணர்வுக்கும் அப்பால்பட்ட தலைவனாவான்.

இறைவன் கட்டிலனுக்குக் காணப்படாததோர் பொருள். கட்டிலனுக்குக் காணப்படும் பொருள் குருவே. அதனால் அவனையே இறைவனாக, தம் தலைவனாகக் கொள்ள வேண்டும்.

சிவஞானப் பேறு

சிவமான ஞானம் தெளியஒண் சித்தி
 சிவமான ஞானம் தெளியஒண் முத்தி
 சிவமான ஞானம் சிவபரத் தேரகச்
 சிவமான ஞானம் சிவானந்தம் நல்குமே.

சிவமாகிய பேர் அறிவைத் தெளிந்த அளவில் ஒளியுடைய எல்லாச் சித்திகளும் கைவரும், சிவமான பேர் அறிவைத் தெளிவுற உணர்ந்தால் ஒள்ளிய முத்திப் பேறு உண்டாகும். அச்சிவமான பேரறிவு சாயுச்சிய நிலையை அடைய அச்சிவப்பேர் சிவனோடு இணைந்து ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும்.

சிவமும் அறிவும் வேறன்று. அன்பும் சிவமும் போல ஒன்று. ஆகவே சிவமான ஞானம் எனப்பட்டது. சித்தி பெற்றபோது எங்கும் விளங்கும் விளக்கம் பெறுதலின், ஒண் சித்தி என்றனர். ஒண்மை ஒளியாகும். முத்தி நிலையில் இருள் ஏதும் இல்லாமையால் ஒண் முத்தி என்றனர். சாலோகம்என்பது புண்ணிய உலகை அடைதல். சாமீபம் என்பது இறை உலகை நெருங்குதல். சாருபம் என்பது அவ்வுலகை அடைய அவனது வடிவம் உறுதல். சாயுச்சியம் என்பது இறைவனுடன் ஒன்றுபட்டிருத்தல்; அஃது ஈண்டுச் சிவபரம் எனப்பட்டது.

திருவடியின் சிறப்பு

திருவடி ஞானம் சிவம்ஆக்கு விக்கும்
 திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
 திருவடி ஞானம் சிறைமலம் மீட்கும்
 திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.

இறைவனது திருவடிகளைத் தொழுதலாகிய உண்மை அறிவே, தொழுபவர்களை இறைவனாக்கு விக்கும். இறை உலகமாகிய மோட்ச உலகில் கொண்டு சேர்ப்பிக்கும். ஆன்மா மலத்தால் அடைபட்டுக் கிடக்கின்ற கட்டினை அவிழ்த்து மீட்பிக்கும். அத் திருவடி ஞானம் வளமான எண்வகைச் சித்திகளையும் மோட்சத்தையும் கொடுக்கும்.

மலம் என்பது ஆன்மாவை இறைவனுடன் சேராதபடி தடுத்து நிற்கும் அழுக்காகும். அவையே ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும். சித்திகள் என்பன. அணிமா, கரிமா, லகிமா, மகிமா, பிராத்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன. இவற்றின் விளக்கம் அட்டமா சித்தி என்ற இடத்து எழுதப்பட்டது. ஆண்டுக் காணவும்.

இறைவன் இணையடிகளே எல்லாம்

மந்திரம் ஆவதும் மாமருந் தாவதும்
தந்திரம் ஆவதும் தானங்கள் ஆவதும்
சந்திரம் ஆவதும் தூய்நெறி ஆவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே.

மந்திரம், மருந்து, தந்திரம், உலகம், அழகு, நல்வழி
ஆகிய இவை யாவும் எமது தலைவனாம் இறைவன்
திருவடிகளே ஆகும்..

அடி ஈண்டுத் திருவடி ஞானம்; அந்த ஞானமே
எல்லாம் தரவல்லது. மருந்து, ஈண்டு உடல் நோய்
தீர்ப்பதை மட்டும் குறிக்காது, பிறப்பு நோயையும் தீர்க்க
வல்லதாம். தந்திரம் ஆகமங்களையும் உபநிடதங்களையு
ம் உணர்த்தும்.

மௌனத்தின் விளைவுகள்

மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியும் கைகூடும்
 மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியும் முன்னிற்கும்
 மோனங்கை வந்தூமை யாம்மொழி முற்றும் காண்
 மோனங்கை வந்தைங் கருமமும் முன்னுமே.

மௌனப் பயிற்சி கை வந்தவர்களுக்கு மோட்ச இன்பம் கைகூடும். எண்வகைச் சித்திகளின் பயிற்சி ஏற்பட்டு அவை ஏவல் செய்ய முன் வந்து நிற்கும். பிரணவ மொழியும் கைவரப் பெறும். இறைவனைப் போல ஐந்து தொழில்களைச் செய்யும் ஆற்றலும் அமையும்.

பேசாது சும்மா இருத்தல் மௌனம் எனப்படும். எண்வகைச் சித்திகள் முன்பே விளக்கப்பட்டன. முன்னிற்கும் என்றதன் குறிப்பு, அவை ஏவல் செய்யக் காத்திருக்கும் என்பதாம். ஊமையாய் எழுத்தாவது பேசாத எழுத்து, அதுவே, ஓம் என்னும் பிரணவம், படைத்தல் காத்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகியவை ஐந்து தொழில்கள்.

பற்று விட்போர் நிலை

ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனும்அங் கில்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே.

ஐம்புலன்களை ஒடுக்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் மனம் எந்த விதமான விபத்து ஏற்பட்ட காலத்திலும் நடுக்கம் அடையாது. உலகப்பற்றை விட்ட அவர்கட்கு இயம்பாதை கிடையாது; துன்பமும் வராது. இரவையும் பகலையும் அவர்கள் சமமாகவே எண்ணுவர். அவர்கட்கு வரக் கூடிய பயனும் இல்லை.

ஐம்புலன்கள் உடம்பு, வாய், கண், மூக்கு, காது என்பன. இவை மக்களைத் தம் வழியே இழுத்துச் சென்று உலக ஆசை வலையில் சிக்க வைக்கும். ஆகவே, இவற்றின் வழி செல்லாது ஒடுங்கி வாழ்பவரே பற்று விட்டவர் ஆவார். நமன் அங்கு இல்லை என்பது, ஆசை அறாதவர்கள் மரண காலத்தில் படும் துன்பம் ஆசை அற்றவர்க்கு இல்லை என்பதாம். எல்லாம் துறந்த துறவிகட்கு உலக பந்தத்தில் பற்று இல்லாத காரணத்தினால், இரவையும் பகலையும் ஒரு படித்தாகவே எண்ணி வாழ்வார். ஆதலின் இரவு பகல் இல்லை எனப்பட்டது. துறவிகள், எதையும் விரும்பாதவர் ஆதலின், அவர்கட்கு எந்தப் பயனும் இல்லை என்பார், படுபயன் இல்லை என்றார்.

துறவியர் இயல்பு

பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்போடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பிலர் ஆகிய மாதவம் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே.

பிறப்பை ஒழிக்கும் பெருமை பெற்ற துறவியர், பசி வந்துற்றபோது பிச்சையேற்று உண்ணும் துறவிகள், இனிமேல் வரும் பிறப்பை அற்றவர் ஆவர். சிறப்போடு கூடிய அருட்செல்வத்தைப் பெறுவர். மறதியை அறியார். பெருந்தவத்தையே மேற்கொள்வர்.

நாம் செய்யும் செயல்களுக்குக் காரணமே பிறப்பு உண்டாதற்குக் காரணம். இறைவனைப் பற்றினால் பிறப்பினை ஒழிக்கலாம். அங்ஙனம் பற்றுபவர் துறவிகள், தவசிகள். ஆகவே அவர்கள் பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றார் எனப்பட்டனர். எல்லாம் துறந்தவர் தவசியர், துறவியர். அவர்கட்குக் குடும்பம் இல்லை. ஆகவே பிச்சை ஏற்று உண்பதே அவர்கள் வாழ்க்கை. அத்தகையவர்களையே பிச்சை செய் மாந்தர் என்றனர். 'பிச்சைச் சோற்றிற்குப் பிறப்பு இல்லை' என்பது பழ மொழி. எப்போதும் ஐம்புலன்களை அடக்கித் தியான நிலையில் இருத்தலின், மறப்பிலராகிய மாதவம் செய்வார் எனப்பட்டது.

இல்லறம் ஏற்பிலும் இறைவனை மறவற்க

பள்ளம் முதுநீர் பழகிய மீன்இனம்
 வெள்ளம் புதியவை காண விரும்புறும்
 கள்ளவர் கோலதயர் காமனோ டாடினும்
 உள்ளம் பிரியா ஒருவனைக் காணுமே.

மீன் ராசிகள் ஆழமான நீர் நிலைகளில் வாழ்ந்து பழகினாலும், புது நீர் வெள்ளத்தை அடையவே விருப்பம் கொள்ளும். அம்மீன்களைப் போலவே உள்ளத் துறவுடைய உத்தமர்கள், இல்லறத்தில் ஈடுபட்டுத் தேன் ஒழுகும் மலர்களை அணிந்த மாதர்களுடன் மனம்தனது தொழில்கிய இன்பத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், இறைவன் மீது நாட்டம் கொண்டு, அவன் மீது வைத்த மனத்தை மாற்றாராகி வாழ்வார்.

தவம் என்றதும் எல்லாம் விட்டுக் காட்டுக்கு ஓடி அங்குதான் சென்று தவம் புரிய வேண்டும் என்பது இல்லை. இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு தம் கடமைகளைத் தவறாதுசெய்து கொண்டு மனைவி மக்களோடு இன்புற்று இருக்கலாம். ஆனால் தன் மனைவி மக்கள் இன்பத்திலேயே அழுத்திவிடாமல் இறைவன் மீது தம் உள்ளத்தை வைத்து அவனையும் கண்டு கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது குறித்தே மீன் இனத்தை உவமை காட்டினார்.

உள்ளோக்கம் வேண்டும்

சாத்திரம் ஒதும் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தஅப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி அகலவிட் டோடுமே.

மக்களே, சாத்திரம் சாத்திரம் என்று கூறி அதனை ஒதிப் பெருமையடையும் மக்களை விட்டு நீங்கி, நீங்கள் கண் இமை கொட்டும் சிறு அளவேனும் வெளிமுகமாகச் சஞ்சரிக்கும் அறிவைத் தடுத்து உங்கள் உள்ளத்தையே உற்று நோக்குங்கள். அங்ஙனம் உள்ளத்துள்ளே இருக்கின்ற இறைவனைப் பார்த்த அந்த முகப்பார்வை பச்சை மரத்தில் அடித்த ஆணிபோல் எளிதில் உங்களை மாயையால் கட்டுண்ட பிறப்பை ஒழித்திட வழி செய்யும்.

சாத்திரங்களை ஒதி மக்களை மயக்கலின், அவர் களைச் சதுரர் என்றனர். வெளியில் மனத்தைச் செலுத்த விடாமல் உள்ளுக்குள் உணர்வாய் இருக்கும் இறைவனை நோக்குமாறு இம்மந்திரம் கூறுகிறது. உள் முகப் பார்வை பிறவியைப் போக்கும் என்பது கருத்து. சாத்திரம் கேட்க வேண்டா என்பதன்று. அஃது ஓர் அளவுக்கே வேண்டும். ஆனால் இறை தியானம் எப்போதும் தேவை என்பது ஈண்டு வற்புறுத்தப்பட்டது.

இறை அருளால் எல்லாம் எய்தலாம்

பிரான் அருள் உண்டெனில் உண்டுநல் செல்வம்
பிரான் அருள் உண்டெனில் உண்டுநன் ஞானம்
பிரான் அரு ளில்பெருந் தன்மையும் உண்டு
பிரான் அரு ளில்பெருந் தெய்வமும் ஆமே.

இறைவன் திருவருள் இருக்குமானால் நல்ல செல்வம் உண்டாகும். நல் ஞானமும் ஏற்படும். பெருந்தன்மையுடைய பண்பும் அமையும். பெருந் தெய்வ நிலையைக் கூட அடையலாம்.

இறைவன் திருவருள், செல்வம், ஞானம் பெருந் தன்மை, தெய்வநிலை ஆகியவற்றைத் தரும்.

திருநீற்றின் சிறப்பு

கங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வாரே.

உலக முடிவில் அனைத்தையும் அழித்து அது போது
எஞ்சிய எலும்புகளை அணியும், இறைவன் பூசிக்
கொள்ளும் உடலுக்குக் கவசமாக விளங்கும் திருநீற்றைச்
சிறிதும் தடையில்லாது உடலில் பூசி மகிழ்ந்தால்
தீவினைகள் நீங்கும். மோட்ச இன்பம் அடைய வழி
உண்டாகும். இறைவனது அழகிய திருவடிகளை
அடையலாம்.

நாமும் பூச வேண்டும் என்ற கருணையினால் தான்
இறைவன் தன் திருமேனியில் விபூதியைப் பூசிக்
கொள்கிறான். திருநீறு பொது, வைணவர்கள், கிறித்தவர்
கள், முஸ்லீம்களும் பூசிக் கொள்ளலாம். கிறித்தவர்
சாம்பல் திருநாளில் பூசிக் கொள்கின்றனர். முஸ்லீம்கள்
அல்லாசாமிப் பண்டிகைகளில் திருநீற்றைப் பூசுகிறார்
கள். திருமால் மேனியில் திருநீறு இருப்பதை நம்மாழ்வார்
கூறுகிறார்.

நல்ல குருவைக் கொள்ளாமையால் கேடே வரும்

குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
குருடும் குருடும் குழிவிழும் ஆறே.

மக்கள் அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் குருவைத் தேடி
அடையார். அஞ்ஞானத்தைப் போக்காத குருவைத் தான்
அடைவர். அவர்கள் செயல் பிறவிக் குருடாக இருக்கும்
இரண்டு குருடர்கள் கண்முடி ஆடும் ஆட்டம் ஆடிப்
பள்ளத்தில் விழுதலுக்கு ஒப்பாவர்.

குருட்டாட்டம் என்பது சிறு பிள்ளைகள் தம்
கண்ணைத் துணியால் மறைத்துக் கொண்டு, எதிரிலுள்ள
பிள்ளைகளைத் தொட முயற்சி செய்தல்.

நல்ல குருவால் எய்தும் பயன்

கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருள்உடல் ஆவி உடன்க
எள்ளத் தனையும் இடைவிடா தேநின்று
தெள்ளத் தெளியச் சிவபதம் தானே.

உலக மக்களே! குருவைப் பெறுவதாக இருந்தால் நல்ல குருவைப் பெறுக. அந்த குருவுக்கு உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தியாகம் செய்க. சிறிதேனும் தடையில்லாமல் அவர் முன்னின்று வழிபட்டு அவரது உபதேசப்படி தெளிவு பெற்றால், மங்களமான வீட்டின்பம் உறுவது நிச்சயம்.

குருவுக்கு வேண்டியதை எல்லாம் தருதல் வேண்டும் என்ற கருத்தில் பொருள் உடல் ஆவிகளைத் தருக என்றனர். ஆசிரியரை நீங்காதிருக்க இடைவிடாது நின்று என்றனர்.

நல்ல மானாக்கல்

சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கம்தன்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோல் நீங்காமை
சிற்பர ஞானம் தெளியத் தெளிவோர்தல்
அற்புத மேதோன்றல் ஆகும்சற் சீடனே.

நல்ல சீடனுக்கு இருக்க வேண்டிய பண்புகள் நல்ல குணம், சத்தியம், இரக்கம், நல்ல அறிவு, பொறுமை, நல்ல குருவின் திருவடிகளை நீங்காது ஒழுகல், தத்துவப் பொருளான இறைவனைத் தெளிதல், சிந்தித்தல், அற்புத நிகழ்ச்சி தோன்றல் என்பன.

நிழல் நம்மை விட்டுப் பிரியாதது போல் ஞானாசாரியனை விட்டுப் பிரியக் கூடாது என்பதற்குச் சாயை உபமானம் ஆக்கப்பட்டது.

கோயில் தோற்றத்தின் உண்மை

தூய விமானமும் தூலம்அ தாகுமால்
தூய சதாசிவம் ஆகும்நல் குக்கும்
பாய பலிபீடம் பத்திர லிங்கமாம்
ஆய அரன்நிலை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே.

கோவிலின் மேல் உள்ள கோபுரம் (விமானம்) தூலலிங்கம் ஆகும். கோவிலின் மூலட்டானத்தில் இருக்கும் தூய லிங்கமாகிய சதாசிவம் சூட்சும லிங்கமாகும். பரந்த பலிபீடம் இடப இலிங்கமாகும். இவ்வாறு இறைவன் கோவிலை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் உணர்வார்கள்.

கோயில் அமைப்பே சிவலிங்க அமைப்பாகும். கோபுரமும் இலிங்கமே. அது தூயலிங்கம் எனப்படும். பலிபீடம் ஆணவ, கன்ம, மாயையைக் குறிக்கும் மல இருப்பாகும். ரிஷபம் ஆன்மா ஆகும்.

அருள் பண்பின் பயன்

அருள்கண் இலாதார்க் கரும்பொருள் தோன்றா
அருள்கண் உளோர்க்கெதிர் தோன்றும் அர்னே
இருள்கண்ணி னோர்க்கங் கிரவியும் தோன்றா
தெருள்கண்ணி னோர்க்கெங்கும் சீர்ஒளி ஆமே.

அருளாகிய கண் இல்லாதவர்கட்கு அரிய பொருள்கள் தென்படமாட்டா. அருள்கண் உள்ளவர்கட்கு இறைவன் எதிரே தோன்றுவன். பேர் ஒளியுடைய சூரியனும் இருள்கண் உடையவர்கட்குத் தோன்ற மாட்டான். தெளிந்த அறிவுக்கண் உடையவர்கட்கு எங்கும் சீரிய ஒளி விளங்கும்.

இறைவன் அருள் உடை நெஞ்சத்தவர் முன் நிற்பன் என்பது இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இருள் கண் ஈண்டு அஞ்ஞானக்கண். தெருட்கண் என்பது ஞானக் கண். 'எங்கும் ஒளியாமே' என்பது எல்லாம் ஐயம் திரிபு இல்லாமல் விளங்கும் என்பதாம்.

உள்ளத்திலேயே பூசை உண்டு

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊன்உடம் பாலயம்
வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தோர்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன் ஐந்தும் காள் மணிவிளக்கே.

நமது மனமே பெரிய கோவில். அக கோவிலின்
மூலட்டானம் தசையால் ஆன உடம்பு. அன்பர்களின்
குறிப்பறிந்து கொடுத்தருளும் இறைவனுக்கு வாயே
கோபுர வாசல் ஆகும். நன்கு அறிந்த ஞானிகட்கு
ஆன்மாவே சிவலிங்கமாகும். மனத்தைத் திருட்டு
வழியில் இழுத்துச் செல்லும் ஐந்து புலன்களும் அழகிய
விளக்காகும்.

ஆலய அமைப்பு, ஆண்டவன் இருப்பு யாவும் நம்
உடலிலேயே உள என்பது இம் மந்திரக் கருத்து.
இறைவன் ஆன்மாக்களின் பக்குவம் அறிந்து தேவை
களைக் கொடுத்து உதவுவதால் வள்ளல் எனப்பட்டான்.
களை என்னும் சொல்லுக்கு அழகு என்பது பொருள்.
அச்சொல் காள் என ஈண்டுத் திரிந்தது.

இறைவன் திருவருளை நீராலும் மராலும் பெறலாம்

புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூஷண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம்இறை ஈசனை
நண்ணறி யாமல் நழுவு கின்றாரே.

மலரும் நீரும் புண்ணியர்க்கே கைவரப் பெறும்.
இவற்றைக் கொண்டு இறைவனைப் பூசித்தால் அவன்
அருள் புரிவான். இந்த எளிய முறையை மேற்கொள்ளா
மல் கணக்கற்ற பாவிகள் இறைவனை அணுகுதல்
அறியாமல் கழன்று போகின்றார்களே. என்னே அவர்கள்
அறியாமை!

நீரையும், மலரையும் கொண்டு இறைவனைப்
பூசிக்கும் பேறு புண்ணியம் வாய்க்கப் பெற்றவர்க்கே
அமையும். ஆதலின், புண்ணியம் செய்வார்க்கு என்றனர்.
நண்ணல் என்பது நண் என நின்றது.

அடியார்க்கு உதவினால் அஃது ஆண்டவனுக்கு உதவியதாகும்

படமாடக் கோயில் பகவற்கொன் றீயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்கொன் றீயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்க தாமே.

சித்திரங்களும் ஒவியங்களும் அமைந்த மாடங்களை யுடைய கோயிலில் இருக்கும் இறைவனுக்கு நாம் ஒரு பொருளைக் காணிக்கையாகச் செய்தால், அது நடமாடும் உடம்பாகிய கட்டிடத்தில் வாழும் இறைவனுக்கு ஒப்பான அடியார்களைச் சாராது. ஆனால் நடமாடும் அடியார்கட்கு நாம் ஒன்று கொடுத்தால், அது படம் ஆடும் மாடக் கோயிலில் இருக்கும் இறைவனைச் சாரும்.

ஆண்டவனுக்கு ஈவதை அடியார்கட்கு ஈந்தால் அஃது ஆண்டவனைச் சாரும்.

ஞானிக்கு உணவு அளிப்பதே சிறப்பு

அகரம் ஆயிரம் ஆரியர்க் கீயில்என்
சிகரம் ஆயிரம் செய்து முடிக்கில் என்
பகரும் ஞானி பகல்ஊண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயம் தானே.

பிராம்மணர்கள் வசிக்க ஆயிரம் வீடுகள் அமைப்பினும்
பயனில்லை. கோயில்களுக்குக் கோபுரம் ஆயிரம் கட்டி
அமைப்பினும் பயன் இல்லை. இவை இரண்டும்,
சிறப்பித்துக் கூறப்படும் ஞானி ஒருவன், நம் வீட்டில் ஒரு
பகல் உணவருந்திப் போவதற்கு நிகர் ஆகமாட்டா. இஃது
உண்மை.

அகரம் சிறப்பாகப் பிராம்மணர்கள் வாழும் வீட்டையே
குறிக்கும். பிராம்மணர்கட்கு வீடுகட்டித் தருதலும், ஆலயத்
திருப்பணி செய்தலும் அறம் ஆதலின் அவற்றை
ஈண்டுக் குறிப்பிட்டனர். ஞானிக்கு உணவளித்தல்
சிறந்த அறம் என்று இம்மந்திரம் குறிப்பிடுகிறது.

அக்டோபர் - 4

இறைவன் பிச்சாடன மூர்த்தியாக

இருத்தற்குக் காரணம்

பரந்துல கேழும் படைத்த பிராணை

இரந்துணரி என்பார்கள் எற்றுக் கிரங்கும்

நிரந்தரம் ஆக நினையும் அடியார்

இரந்துண்டு தன்கழல் எட்டச்செய் தானே.

பரந்த ஏழு உலகங்களையும் உண்டாக்கிய இறைவனையும், இவன் பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பவன் என்று ஒரு சிலர் ஏளனமாகப் பேசுவர். அவன் ஏன் அவ்வாறு பிச்சை எடுக்கிறான் என்பதைச் சிறிதும் அறிந்திலர். அவன் பிச்சை எடுத்தல், எப்போதும் தன்னை நினைக்கும் ஞானிகள் பிச்சை எடுத்து உண்டு தன் திருவடியை அடையச் செய்வதற்காகவே ஆகும்.

உலகங்கள் பலப்பல. அவற்றை மூன்றாகவும் ஏழாகவும், பதினாலாகவும் கூறுதல் உண்டு. பூலோகம், புவாலோகம், சுவாலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் என்பர்; இவை மேல் ஏழு உலோகங்கள். அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், மகாதலம், இராதலம், பாதாலம் எனக்கீழ் உலகங்கள் ஏழு என்று கூறுதலும் உண்டு. ஞானிகள் பசி வந்திடில், அதன் பொருட்டுத் துன்புறாது வீடுதோறும் இரந்து உண்டு தம்மையாக நிலையைக் கைவிடாதிருக்க, இறைவன் தானே பிச்சை எடுத்துக் காட்டினான் என்க. பிச்சைச் சோற்றிற்குப் பிறப்பில்லை என்பது பழமொழி.

ஞானியின் உடம்பை எளித்தல் கூடாது

அந்தமில் ஞானிதன் ஆகம் தீயினில்
வெந்திதன் நாடெலாம் வெம்பும் தீயினில்
நொந்தது நாய்நரி நுகரின் உள்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும் வையமே.

அழிவில்லாத ஞானியின் சரீரம் நெருப்பில் வெந்தால் உலகம் தீயினால் அழியும்; நாடு துன்பத்துள் ஆழும். அந்த ஞானியின் உடலை நாய் நரி தின்றால் உள்நாட்டில் கலகம் உண்டாகும். நாடே அழிந்து, அங்கு வாழ்ந்தார் உடலங்கள் நாய் நரிகளால் உண்ணப்படும்.

ஞானியின் உடம்பு அழியுமே அன்றி, அவனது புகழ், ஞானம் அழியா. ஆதலின் “அந்தம் இல் ஞானி” எனப் பட்டான். ஞானியைப் புதைக்க வேண்டும். அதாவது சமாதி செய்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்து, இம்மந்திரத்தில் கூறப்படுகிறது.

அக்டோபர் - 6

ஞானியின் உடலை எரித்தலால் வரும் கேடு

எண்ணிலா ஞானி உடல்எரி தாவிடில்
அண்ணல்தம் கோயில் அழல்இட்ட தாங்கொக்கும்
மண்ணில் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரும் மன்னர் இழப்பார் அரசமே.

நம்மால் இந்த அளவுக்குப் பெருமை உண்டு என்று
எண்ண முடியாத, அவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த ஞானியின்
உடம்பின் மீது நெருப்புப் பரவுமானால், பெருமையில்
சிறந்த இறைவன் திருக்கோயிலைக் கொளுத்தியதற்கு
ஒப்பாகும். நாட்டில் மழை பெய்யாது. உலகம் பஞ்சத்தால்
வாடும். பல அரசர்கள் தம் அரசை இழந்து விடுவர்.

ஞானியின் பெருமையை நம்மால் சிந்தித்து அறிய
முடியாமையின், எண்ணிலா ஞானி என்றனர்.

ஞானியின் உடலைப் புதைத்தல் வேண்டும்

புண்ணியம் ஆம்அவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி அனல்நோக்கின் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணில் அழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுல கெல்லாம் மயங்கும் அனல் மண்டியே.

ஞானிகளின் உடல்களைச் சமாதி செய்து புதைப்பது தான் புண்ணியமாகும். அவர்கள் உடம்புகள் தீயினைப் பொருந்தினால் நாட்டிற்கு அழிவு ஏற்படும். அவர்கள் உடல்களைச் சமாதி செய்யாமல், அப்படியே மண்ணில் அழிய விட்டால், நாட்டின் அழகு கெடும். உலகம் எல்லாம் தீப்பிடித்துக் கலங்கும்.

ஞானிகளின் உடம்பைச் சமாதி செய்தல் சிறந்த அறமாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஞானியின் உடலை எடுத்துப் புதைக்காமல், சமாதி செய்யாமல் விட்டு விட்டால் நாட்டுக்குத் தீங்கும் விளையும்.

ஞானியின் உடலைச் சமாதி செய்தலினால் வரும் பயன்

அந்தமில் ஞானி அருளை அடைந்தக்கால்
அந்த உடல்தான் குகைசெய் திருத்திடில்
சுந்தர மன்னரும் தொல்புவி உள்ளோரும்
அந்தமில் இன்ப அருள்பெறு வாஹே.

எல்லையிட்டுக் கூறமுடியாத மெய்ஞ்ஞானி
இறைவன் திருவடிப்பேற்றை அடைந்தால், அவனது
உடலைச் சமாதி செய்துவிட்டால், அழகிய அரசர்களும்,
பழமை வாய்ந்த உலகில் வாழும் யாவரும், முடிவில்லாத
இன்ப அருளை அடைவார்கள்.

அருள் அடைதலாவது, இறைவன் திருவடியில்
கலந்தின் புறல்.

சமாதிக் குழியை அமைக்கும் முறை

நவம்மிகு சாணாலே நல்ஆழம் செய்து
குவையிகு குழஐஞ் சாணாகக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சாணாகிப்
பவமறு நல்குகை பத்மா சனமே.

ஒன்பது சாண் அளவுக்கு நிலை அறை ஆழமாக்கிச் சுற்றளவு ஐந்து சாணாக்கி அகலத்தில் மூன்று கோணமாக முச்சாண் அமைத்து விட வேண்டும். இந்த வகையான நிலஅறை பதுமாசனத்துக்கு ஒப்பாகும். இந்தக் குழியில் தான் ஞானியின் உடலைச் சமாதி செய்ய வேண்டும்.

ஞானியின் உடலைச் சமாதியில் வைக்கும்போதும், அவர் பத்மாசனத்தில் இருந்து யோகநிலையில் இருப்பார் போல இருக்க வேண்டியதாதலால், குழி அறையின் அளவு கூறப்பட்டது.

ஞானியின் சடலம் சமாதி செய்யும் இடங்கள்

தன்மனை சாலை குளக்கரை ஆற்றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரின்நல் பூமி
உன்னரும் கானம் உயர்ந்த மலைச்சாரல்
இந்நிலம் தான்குடைக் கெய்தும் இடங்கள்

ஞானி வாழ்ந்த இடம், சாலை ஓரம், குளக்கரை, ஆற்றின் மணற்பாங்கான இடம், மலர்ச்சோலை, நகரின் ஒரு நல் இடம், நினைப்பதற்கும் அச்சம் தரும்காடு, உயர்ந்த மலைச்சாரல் ஆகிய இடங்கள், ஞானியின் உடலத்தைச் சமாதி வைக்கும் இடங்களாகும்.

ஞானியார் இருந்த இடமே அவரது திருஉடல் சமாதி செய்தற்குச் சிறந்தது ஆதலின் அதனை முன்கூறினார். பூமியில் கண்ட கண்ட இடத்தில் சமாதி செய்தல் கூடாது. ஆதலின் நகரின் நல்பூமி என்றனர். காடு அடர்ந்து இருண்டு விலங்குகள் வாழும் இடம் ஆதலின், உன்ன அரும் கானம் என்றனர்.

ஞானியின் சமாதியினை அமைக்கும் முறை

பஞ்சலோ கங்கள் நவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்ததன் மேல் ஆசனம்இட்டு
முஞ்சி படுத்துவெண் ணீறிட்ட தன்மேல்
பொன்செய்த நல்கண்ணம் பொதியலும் வேண்டும்.

சமாதிக் குழியில் ஐந்து உலோகங்களையும் நவமாணிக்கக் கற்களையும் இடுதல் வேண்டும். அவற்றின் மேல் அமர்வதற்கு நல்ல பீடம் அமைத்தல் வேண்டும். அவ்விருக்கை மீது தருப்பைப் புல்லைப் பரப்புதல் வேண்டும். அதன் மீது திருநீற்றை நன்கு குவித்தல் வேண்டும். இவ்வாறெல்லாம் செய்த பிறகு ஞானியின் உடலத்தை வைத்தல் வேண்டும். அதன் பிறகு சமாதிக் குழியைச் சுண்ணாம்பினால் பூசுதல் வேண்டும்.

நவரத்தினங்களை இடுதல் அரிதாதலின் அந்த ஒன்பது மணிகளின் தனித்தனி நிறம் அமைந்த ஒளிக் கற்களை அமைப்பினும் சரியே. நவமணிகளை இடுதலே சாலச்சிறப்பு. ஒன்பது மணிகளாவன. கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைரோரியம், வைரம் என்பன.

மேலும் சமாதிக் குழிக்குச் செய்ய
வேண்டுவன.

நள்குகை நால் வட்டம் படுத்ததன் மேல்சாரக்
கள்ளவிழ்த் தாமம் களபம்கத் தூரியும்
தெள்ளிய சாந்து புழுகுபன் னீர்சேர்த்து
ஒள்ளிய நல்தூபம் உவந்திடு வீரே.

சமாதிக் குழியின் நடுவே, நான்கு வட்டம் செய்து,
அவற்றின் மீது தேன் சொரியும் மலர்மாலை, சந்தனக்
கலவை, கத்தூரி தெளித்த சந்தனம், புனுகு, பன்னீர்
இவற்றைத் தக்கவாறு நிரப்புதல் வேண்டும். ஒளியுடைய
நல்ல மணப்புகை விருப்பத்துடன் காட்டுதல் வேண்டும்.

களபம் கட்டிச் சந்தனத்தையும், சாந்து நீர்ச்
சந்தனத்தையும் ஈண்டு உணர்த்துகின்றன. புழுகு
என்பது புனுகுப் பூனையினின்று கிடைக்கும் வாசனைப்
பொருள். கஸ்தூரி மான் வயிற்றினின்றும் கிடைப்பது.

சமாதிக் கு முன் இடும் பதையல்

விரித்தபின் னால்சாரும் மேவுதல் செய்து
பொரித்த கறிபோ னகம் இள நீரும்
குருத்தலம் வைத்தோர் குழைமுகப் பார்வை
தரித்தபின் மேல்வட்டம் சாத்திடு வீரே.

சமாதியினை ஒழுங்காக விரிவு செய்த பிறகு, ஞானியின் சமாதியின் முன் மனை வைத்து, அதன் மேல் வாழை இலை இட்டு, அதில் பொறித்த கறிவகைகளையும் சோற்றையும் இளநீரையும் படைத்து, அச்சமாதியின் முன்பு பக்தியுடன் ஞானி நம்மிடையே இல்லையே என்ற குறிப்பில் முகம் உருகிய தோற்றத்தோடு பணிந்து, சமாதிக் கு மேல் நிலைகளைக் கட்டுவீர்களாக.

பதையலைப் படைப்பதற்காக அமைக்கப்பட வேண்டிய மனையை ஈண்டு சாரும் மேவுதல் செய்து என்றனர். சமாதி திருமுன் நின்று, குரு மறைந்தனரே என்ற வருத்தத்தால் முகம் வாடும் நிலையினை குழை முகப்பார்வை என்றனர். மேல் வட்டம் சாத்துலாவது கோவிலாக அமைத்தல் முதலியன.

சமாதிப் பூசை

ஆதனம் மீதில் அரசு சிவலிங்கம்
போதும் இரண்டினில் ஒன்றைத்தா பித்து
மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரம்பூர்வம்
காதலில் சோடசம் காண்பது சாரமே.

சமாதியின் மேலே அரசமரக் கிளை சிவலிங்கம். ஆகிய இரண்டினுள் தகுதி வாய்ந்த ஒன்றைத்தாபித்தல் வேண்டும். சமாதியின் சந்நிதி வடக்காக வேனும் கிழக்காக வேனும் இருக்கும்படி அமைக்க வேண்டும். காலா காலங்களில் பதினாறு வகைச் சிறப்புடன் பூசனை செய்ய வேண்டும்.

அரச மரம் தெய்வம் வாழும் மரமாகக் கருதப்படுதலின், அதனை மேலே அமைக்க வேண்டும் என்றனர். சிவலிங்கம் அமைத்தலின் குறிக்கோள் ஞானி சிவமாயினர் சிறந்தது. கோவில் திருமுன் சந்நிதி எனப்படும். பதினாறு வகைச் சிறப்பாவன; அபிஷேகம், மணமலர், வாசனைப் பொருள்களின் கூட்டு, நறும்புகை, தீபம், குளிர் நீர், நைவேத்தியம், தூய ஆடை, வெற்றிலை, பாக்கு, கண்ணாடி, குடை, கவரி, ஆலவட்டம், விசிறி, வாத்தியம் என்பன. இவை கோயில் பூசாகாலங்களில் அமைந்திருப்பதை நாம் இன்றும் காணலாம். கவிரி என்பது வெண்சாமரை, ஆலவட்டம் என்பது வட்ட வடிவான விசிறி. விசிறி என்பது காம்புடைய விசிறி.

மனையாளைப் புணர வேண்டிய சந்தர்ப்பம்

கலக்கும்நாள் முன்னாள் தன்னிடைக் காதல்
நலத்தக வேண்டில் அந் நாரி உதரக்
கலத்தின் மலத்தைத்தண் சீதத்தைப் பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேல்அணை வீரே.

நீங்கள் மனையாளோடு சேர விரும்பினால்,
இன்பத்தை நன்கு அனுபவிக்க வேண்டுமானால்,
முன்னாள் அம்மங்கைமாரின் வயிற்றில் மலம் இன்றி
இருத்தல் வேண்டும். வாத பித்த சிலேத்துமம் சரிசமமாக
இருக்க வேண்டும். இவைகள் அமைந்த பின்பே
புணருதல் வேண்டும்.

ஈண்டுக் கூறப்படும் முறைகள் நடைமுறையில்
செய்தற்குக் கடினமாக இருப்பினும், இம் முறைப்படி
சேரின் நல்ல பிள்ளைப் பேற்றைப் பெறலாம். நீண்ட
நாட்கள் நோய் நொடி இன்றி இருக்கலாம். ஆயுளையும்
பெருக்கலாம்.

ஐம்பெரும் பூதங்களால் அமைந்ததே உடம்பு

உரம்பு மேதினி உந்தியில் அப்பாம்
விரவிய தன்முலை மேவியகீழ் அங்கி
கருமுலை மீமிசை கைக்கீழில் காலாம்
விரவிய கந்தரம் மேல்வெளி ஆமே.

உடம்பைத் தாங்கும் பாதங்கள் மண் ஆகும். பாதம்
முதல் கொப்பூழ் வரை நீர் ஆகும். கொப்பூழிலிருந்து மார்பு
வரை பொருந்தியது தீயாகும். மார்பிலிருந்து தோள்வரை
காற்றாகும். கழுத்துக்கு மேல் ஆகாயமாம்.

உலகம் மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்து
பொருள்களால் ஆனது. அதுபோல உடலங்களும்
ஐம்பெரும் பூதங்களால் ஆனவை. முலை, ஈண்டு
மார்பை உணர்த்தி நிற்கின்றது.

சீவனின் நுண்மை

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடி
கோவின் மயிர்ஒன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது ஆயிரம் ஆயினால்
ஆவயின் கூறுநூ றாயிரத் தொன்றே.

உடலில் பொருந்தியுள்ள சீவனின் வடிவைச் சொல்லப் போனால், பசுவின் மயிர் ஒன்றை எடுத்து, அதனை நூறு கூறுபடுத்தி, அக்கூற்றை ஆயிரம் கூறு படுத்தி, அக்கூற்றையும் அந்த இடத்தில் இலட்சங் கூறாகச் செய்தால் எவ்வளவு அணுவாக இருக்குமோ, அவ்வணுவின் வடிவம் ஆகும்.

உயிர் நம் கண்ணுக்கு தெரிவதில்லை என்றாலும் வடிவுடையதே. அவ்வளவு மிக மிக நுண்ணியது என்பது நம் முன்னோர் கண்ட முடிவு. அதுவே இம்மந்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சீவன் சிவன் வேறல்லர்

சீவன் எனக் சிவன் என்ன வேறில்லை

சீவ னார்சிவ னாரை அறிகிலர்

சீவ னார்சிவ னாரை அறிந்தபின்

சீவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே.

ஆன்மா என்றோ ஆண்டவன் என்றோ வேறு வேறு
பொருள் இல்லை. அப்படி வேறின்றி இருந்தும் சீவன்
சிவனை அறியாமல் உழல்கிறது. சீவன் சிவத்தை அறிந்த
பிறகு சீவன் சிவனாகவே விளங்கும்.

சிவன் ஈண்டு ஆர் விசுவதி சேர்க்கப்பட்டுச் சீவனார்
எனப்பட்டது. ஆன்மா பரமான்மா ஒன்று என்பதை
இம்மந்திரம் கூறுகிறது.

இறைவனை அடைய வழி

அஞ்சுள சிங்கம் அடவியில் வாழ்வன
 அஞ்சும்போய் மேய்ந்தும் அஞ்சுக மேபுகும்
 அஞ்சின் உகிரும் எயிறும் அறுத்திட்டால்
 எஞ்சா திறைவனை எய்தலும் ஆமே.

காட்டில் வாழும் சிங்கங்கள் ஐந்து உள்ளன. இவ்வைந்து சிங்கங்களும் மேயப்போய்ப் பின் தம்மிடமே வந்து சேரும். அந்த ஐந்து சிங்கங்களின் நகங்களையும் பற்களையும் அறுத்து எறிந்துவிட்டால், சிறிதும் தடை ஏதும் இல்லாமல் இறைவனை அடைய முடியும்.

ஐந்து சிங்கங்கள் என்பன; மெய், வாய், கண், மூக்கு, காது ஆகிய ஐந்து பொறிகள். அடவி என்பது உடம்பு. மேய் தலாவது உலக விஷயத்தில் ஈடுபடுதல். நகம் ஈண்டு உலக இன்பத்தில் செல்லல். பல் உலக இன்பத்தைப் பற்றி நடத்தல். நகங்களையும் பற்களையும் அறுத்த லாவது உலக இன்பத்தில் செல்லாமலும் உலகப்பற்றில் ஈடுபடாமலும் இருத்தலாகும். அவற்றை அடக்கினால் இறைவன் அடியில் இன்புறலாம், மோட்ச இன்பத்தில் திளைக்கலாம்.

சற்குரு எனச் சாற்ற ஒண்ணாதவர்

உணர்வொன் நிலாமுடன் உண்மை ஓராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணான்
பணிவொன் நிலாதோன் பரநிந்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோன் அசற்குரு வாமே.

உணர்ச்சியில்லாத மூடனும், சத்தியத்தை அறியாதவனும், குருவினிடம் உபதேசம் பெறாதவனும், வேதம் ஆகமம் இவற்றின் உண்மை வழிகளை உணராதவனும், அடக்கம் இல்லாதவனும், பரம்பொருளை நிந்தனை செய்பவனும், பாசத்தோடு கூடியவனும் நல்ல குருவாகமாட்டான்.

குருவாக வருபவன் உண்மைப் பொருளை அறிந்தவனாய், குரு உபதேசம் பெற்றவனாய் அடக்க முடையனாய் இருக்க வேண்டும்.

சற்குரு ஆகாதவர்

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடும் தரிசித்துப் பார்ப்பவர்
சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியா தூண்பொருட்
அந்தகர் ஆவோர் அசற்குரு ஆமே.

சற்குருவாய் அமைபவர் வேத மந்திரங்களையும் ஆகம விதிகளையும் மகா யோகங்களையும் பிரம்ம ஞானத்தையும் பாசபந்தங்களையும் மோட்ச நிலையையும் தாம் பெற்ற ஞானாசாரியன் வழி உணர்ந்து, அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் ஆவார். இவ்வாறு குருவின் உபதேச நெறிகளைச் சிந்தனை செய்யாமல், தெளிவு பெறாமல், உடம்பை உணவின் பொருட்டு வருந்திக் காத்து அஞ்ஞானக் குருடராய் வாழ்பவர் அசத் குருவாவார்.

நல் ஆசாரியன் எவ்வெவற்றை அறிய வேண்டும் என்பதை இம் மந்திரம் கூறுகிறது. ஞானக்கண் இல்லாமையால் அந்தகர் எனப்பட்டனர்.

நற்குருவாக அமையாதவர்

ஆமா றறியாதோன் மூடன் அதிமூடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்கு
ஆமா றசத்தறி விப்போன் அறிவிலோன்
கோமான் அலன் அசத்தாகும் குரவனே.

மக்கள் நல்நெறி ஒழுகுதற்கான முறைகளை அறியாத
வனும், அறிவில்லாதவனும், மற்றும் கீழான மகா
மூடனும், காமம் கோபம் முதலான தீய குணங்களை
நீக்காதவனும், மகாபாவியும் ஸாவிகட்குப் பொய்யான்
விடயங்களை அறிவிப்பவனும் சிறந்தவன் ஆகான்;
அவன் சத்தில்லாத குரு ஆவான்.

இது தீது இது நன்று என்று அறிந்தும் ஒழுகாதவனை
மூடன் என்றும், ஒன்றும் அறியாதவனை அதிமூடன்
என்றும் ஈண்டுக் குறிப்பிட்டனர்.

ஞானக் குருவின் தன்மை

பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையும்
நேசத்து நாடி மலம்அற நீக்குவோர்
ஆசற்ற சற்குரு ஆவோர் அறிவற்றுப்
பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருஅன்றே.

ஆன்மாவின் அழுக்கை நீக்கி, பரமான்மாவோடு தன்னை அன்புடன் இணைக்க வழிதேடி, மும்மலங்கள் ஒழிய நீக்குவோர் குற்றமற்ற சற்குரு ஆவார். பாச ஞானம் அற்று கலகம் ஏற்படும்போது அதன் பொருட்டு மனம் நெகிழ்பவர் ஞானகுரு ஆவார்.

தன் பாசத்தையும், தன்னை அடைந்தவர் பாசத்தையும் ஒழித்து, இறைவனை நாடி மலம் அகற்றியவர்களே சற்குரு ஆவார்.

குருவின் பரிசுத்தால் ஏற்படும் பயன்

- பரிசுன வேதி பரிசித்த தெல்லாம்
- வரிசை தரும்பொன் வகையாகும் மாபோல்
- குருபரி. சித்த குவலயம் எல்லாம்
- திரிமலம் தீர்ந்து சிவகதி ஆமே.

உலோகங்களைப் பொன்னாக்கும் மருந்து கலக்கப் பட்ட எல்லாம் முதன்மையான பொன்னாக மாறுவது போல, நல்ல குருவானவர், தீண்டிய உலகங்கள் யாவும் மும்மலங்களையும் ஒழித்து மங்கலமான முத்தி இன்பம் அடையும்.

குருபரிசித்தல், திருவடிதீட்சை, சுட்சுதீட்சை, அஸ்தமத்தக தீட்சை முதலான செய்தல். அதாவது சத்குரு தமது திருவடியை மாணவன் தலையில் வைத்து அருள் உபதேசம் செய்தல். கண்ணால் பார்த்தும், தம் கையைச் சிரசில் வைத்தலும் ஆகும். குவலயம் என்பது குவலயத்தில் உள்ள நல் மாணவர்.

மானிடப் பிறவியின் அருமை

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்

பெறுதற் கரிய பிரான் அடி பேணார்

பெறுதற் கரிய பிராணிகள் எல்லாம்

பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே.

மக்கள் பிறப்புப் பெறுதற்கு அருமையான பிறப்பு. அதைப் பெற்றும் அடைதற்கரிய இறைவன் திருவடிகளை போற்றாமல் மக்கள் பொழுதை வீணாகக் கழிக்கிறார்களே, இதனால் அடைதற்கரிய பேற்றை இழந்தவர்களே ஆவார்.

ஈ, எனும்பு முதல் எண்பத்து நான்கு லட்ச யோனி பேதப் பிறப்புக்களில் மானிடப் பிறப்புச் சிறந்தது, அதைப் பெற்றும் இறைவன் திருவடிகளைப் போற்றாமல் அப் பிறவியினை வீணாக்குவது பெருந் தவறாகும்.

அரிய உபதேச மொழிகள்

செல்லும் அளவில் செலுத்துமின் சிந்தையை

வல்ல பரிசால் உரைமின்கள் வாப்மையை

இல்லை எனினும் பெரிதுளன் எம்இறை

நல்ல அரன்நெறி நாடுமின் நீவிரே.

மக்களே! உங்கள் மனதைக் கூடிய மட்டும் நல்ல வழிகளிலே செலுத்துங்கள்; இயன்ற அளவு உண்மையையே பேசுங்கள்! இறைவன் ஒருவன் இல்லை என்று நாஸ்திகர்கள் சொல்லுவார். அப்படிக்கூறுபவர்கள் அறியாதவர்கள். அவ்விறைவன் உறுதியாக இருக்கிறான். ஆகவே நீங்கள் நன்மை தரும் இறைவன் கூறிய வேத ஆகம் வழிகளை உணர்ந்து நடவுங்கள்.

இறைவன் இல்லாத பொருள் அல்லன்; அவன் என்றும் இருப்பவன். அவன் வழி செல்வதே மக்களின் கடமை. சத்தியம் தவறக்கூடாது. மனத்தை நல்வழியில் செலுத்த வேண்டும்.

உரை வேண்டியவை

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
 நன்றே நினைமின் நமன்இல்லை நாணாமே
 சென்றே புகுங்கதி இல்லைநும் சித்தத்து
 நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே.

குலம் பல இல்லை; ஒன்றே. தெய்வங்களும் பல இல்லை; ஒன்றே ஆகும். என்றும் நல்லனவற்றையே கூசாமல் எண்ணுங்கள். இயமன் அணுகான். அவ்வாறு நல்லனவற்றைச் சிந்தித்தலாகிய அதைத் தவிர்த்து வேறு சிந்திப்பதற்கு உங்கள் உள்ளத்தில் இல்லை. உங்கள் பூத உடல் மறைந்தாலும் புகழ் உடல் என்றும் நிலைத்து இருக்க இறைவனை நினைந்து, நல்லனவற்றை நினைந்து ஈடேறுங்கள்.

பிறப்பால் எல்லாம் ஒன்றே; வேறு இன்று. அவ்வாறே தெய்வங்கள் பல இல்லை; ஒன்றே! ஆகவே நல்லனவற்றைச் சிந்தித்து, இறைவனையும் உள்ளத்தில் கொண்டு உய்ய வேண்டும். நமன் இல்லை என்பதன் குறிப்பு, எமவாதை ஏற்படாது என்பதாம். நம்மை அழைத்துச் செல்ல இறைவனே வருவன் என்பதுமாம்.

நல்ல உபதேசங்கள்

இக்காயம் நீங்கி இனி ஒரு காயத்தில்
புக்குப் பிறவாமல் போம்வழி நாடுமின்
எக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்று
அக்காலம் உன்ன அருள்பெற லாமே.

மக்களே! இந்த உடம்பை ஒழித்து இனிமேல் ஒரு
சரீரத்தில் புகுந்து பிறவாமல் மோட்ச உலகிற்குச்
செல்லும் நல் வழியைத் தேடுங்கள். நாம் எடுத்துள்ள
சரீரம், எந்தக் காலம் தொட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறதோ
என்று, அக்காலத்தைப் பற்றி நினைத்தால், இறைவன்
திருவருளைப் பெறலாம்.

பிறவியை எடுக்க எடுக்கப் பெருந்துன்பமே. ஆகவே
அதை ஒழித்து பிறவா நிலையாகிய மோட்சம் அடைய
முயல வேண்டும். நமக்கு இந்த உடல் எப்போது வந்தது
என்ற விசாரணை வந்தபோதே, இறைவன் திருவருளை
அடைய வழி உண்டாகும்.

அருள் உபதேசங்கள்

போகின்ற வாறே புகுகின்ற அப்பொருள்
ஆகின்ற போதும் அரன்அறி வான்உளன்
சாகின்ற போதும் தலைவனை நாடுமின்
ஆகின்ற அப்பொருள் அக்கரை ஆகுமே.

அவர் அவர் செய்த பாவ புண்ணியங்கட்கு ஏற்பச்
சீவான்மா போய்க் கொண்டிருக்கும். அவ்வான்மா பாவ
புண்ணியங்களை அநுபவிக்கும்போதும், இறைவன்
அதனை அறிந்து கொண்டே இருக்கின்றனன். ஆகவே,
இறக்கின்ற போதும் கூட இறைவனை நாடுங்கள்.
அவ்வாறு நாடுகின்ற அந்தச் சீவான்மா மோட்சமாகிய
அந்தக் கரையை அடையும்.

சீவான்மா பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்பப் பயனைத்
துய்க்கும். ஆகவே, இறக்கும்போதும் இறைவன்
நினைவாகவே இறக்க வேண்டும். அப்படி இறந்தால்,
பிறவா நிலையை அடையலாம். அதாவது மோட்ச
இன்பம் பெறலாம்.

இறைவனை அடைந்தவர்

இன்பம் பெறுவர்

சார்ந்தவர்க் கின்பம் கொடுக்கும் தழல்வண்ணன்
பேர்ந்தவர்க் கின்னாப் பிறவி கொடுத்திடும்
கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் காட்டிடும்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாறே.

நெருப்பு நிற வண்ணனான இறைவன் தன்னை அடைந்தவர்கட்கு இன்பம் தருவன். தன்னை அடையாது விலகி நிற்பவர்கட்குத் துன்பம் தரும் பிறவியைக் கொடுப்பன். இறைவனை அடைய வேண்டும் என்னும் கூரிய ஞானம் படைத்தவர்கட்கு இறைவன் தனது ஓசை மிக்க திருவடி ஞானத்தை காட்டியருள்வான். அங்ஙனம் கூர்ந்த மதியுடையவர் இறைவனையடைந்து அவ்வித இன்பத்தை நன்கு அனுபவிப்பவர்.

திருவடி ஞானம் பெறுதற்குக் கூரிய ஞானம் இருத்தல் வேண்டும். இறைவன் உலகம் உய்யத் திருநடம் புரிபவன். அதனால் அவன் திருவடிகளில் சிலம்பு உண்டு; அஃது ஒலிக்கும் தன்மையது; ஆகவே அதனைக் குரைகழல் என்றனர்.

குரு வழிபாடே சிறந்த வழிபாடு

இறைவனை வழிபட்டார் எண்ணிலாத் தேவர்
அவனை வழிபட்டங் காமாறொன் நிலலை
அவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டும்
குருவை வழிபடின் கூடலும் ஆமே.

சிவபெருமானை பல தேவர்கள் வழிபட்டனர்.
அப்பெருமானை மட்டும் வழிபட்டால் போதாது.
அப்பெருமானை வழிபட்டுப் பலன்பெற வேண்டு
மானால் குருவையும் வழிபடுதல் வேண்டும். அப்போது
தான் எல்லா நன்மைகளும் கைகூடும்.

இறைவனை வழிபட்டால் ஒரு பயனும் ஏற்படாது
என்றதன் கருத்து. இறைவனால் ஒன்றும் தர இயலாது
என்பதன்று. அவன் திருவருளைப் பெறுவதற்குக்
குருவின் திருவருளும் வேண்டும் என்பதாம். இதனை
வற்புறுத்தவே அவ்வாறு கூறப்பட்டது.

நவம்பர் - 1

உடம்பின் நிலை

இரதம் உதிரம் இறைச்சிதோல் மேதை
மருவிய அத்தி வழுப்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழாம் உபாதி
உருவம்அ லால்உடல் ஒன்றெனல் ஆமே,

சோற்றின் சத்து, இரத்தம், மாமிசம், தோல், கொழுப்பு, பொருந்திய எலும்பு, நிணம், மூளை, பரவிய இந்திரியம் ஆகிய இவற்றின் காரியத்தினால் அமைந்தது. உடம்பின் உருவம் இவற்றைத் தவிர்த்து வேறு என்று கூற முடியுமோ? முடியாது.

உடம்பு இரத்தம் எலும்பு முதலியவற்றால், அமைந்ததே அன்றி வேறு அன்று.

ஆணவ மலத்தால் அடைந்துள்ள நிலை

மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞானம்
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் தானு
மலக்கலப் பற்றால் மதிஒளி ஆமே.

ஆணவ மலம் ஆன்மாவோடு கலந்திருப்பதால் உடலின் ஆற்றல் ஒடுங்கி விடுகிறது. மெய்ஞ்ஞானமும் மறைந்துவிடுகிறது. இறைவனும் மறைந்து விடுகின்றனன். ஆகவே இந்த ஆணவமலக் கலப்பு நீங்கினால் அறிவு ஒளி உண்டாகும்.

ஆணவத்திற்கு உயிரை அடக்கியாளும் தன்மை உண்டு. அதனால் ஆன்மாவின் சத்தியும் அறிவும் மங்கிப் போகும். இறைவனது காட்சியைப் பெறுவதற்குத் தடை ஏற்படுகிறது. அவ் வாணவமலம் ஒழிந்தால் ஆன்மாவின் அறிவு ஒளியுடன் தெளிவுடன் விளங்கும். மலம் என்பது அழுக்கு; அவ்வழுக்கு ஆணவமல அழுக்கு; ஞானம் என்பது இறைவனை அறியும் பிரம்ம ஞானம்.

நன்மை தீமைகட்கு நாமே காரணர்

தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்பானும்
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்
தானே தான் செய்த வினைப்பயன் துய்ப்பானும்
தானே தனக்குத் தலைவனும் ஆமே.

நாம்தாம் பகைமைக்கும், நட்புக்கும் காரணர்; மறுமை
இன்பங்களையும்; இம்மைத் துன்பங்களையும்
அனுபவிப்பதற்குக் காரணர்; நாம்தாம். நாம் செய்த
நல்வினைப் பயன் தீவினைப் பயன் அனுபவிப்பதற்குக்
காரணர்; நம் தலைமை நிலைபெறுதற்கும் நாமே
காரணர்.

பிறரால் தாம் நன்மையும் தீமையும் ஏற்படுகின்றன
என்று கருதுதல் தவறு; நன்மை தீமைகட்கும் புண்ணிய
பாவங்கட்கும் நாம்தான் காரணர் ஆவோம்.

ஆன்மா மலத்தோடு பொருந்தும் நிலை

ஆணவம் ஆகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளயா கலருக்கே
ஆணவ மாயையும் கன்மம் மூன்றுமே
காணும் சகலர்க்குக் காட்டும் மலங்களே.

ஆணவ மலம் ஒன்றே உடையவர், விஞ்ஞான கலர். ஆணவ மலத்துடன் மாயா மலமும் உடையவர் பிரளயா கலர் எனப்படுவர். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களையும் உடையவர் சகலர் எனப்படுவார்.

மலங்கள் மூன்று. அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படும். இம்மூன்று மலங்களும், ஒருங்கே ஆன்மாவுடன் பொருந்தி இருத்தலும் உண்டும். அஃது ஆன்மாவின் தீவிர ஆன்ம உணர்ச்சியைப் பொருத்தது. ஆகவே, ஒரு மலம் இருமலம் மும்மலமும் உடைய ஆன்மாக்கள் இன்ன என்பதை இம்மந்திரத்தால் ஆசிரியர் உணர்த்தினார். ஆணவ மலம் ஒன்றேயுடைய விஞ்ஞான கலர்கட்கு இறைவன் அவர்கள் அறிவில் தன்மை மாத்திரையாய் நின்று திருவருளை உண்டாக்கி மலத்தைப் போக்கி இரட்சிப்பான்.

பிரளயாகலர்க்கு இறைவன் மான், மழு, நான்கு கைகள், திருநீல கண்டம், முக்கண்களுடன் அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி, முன்னிலை மாத்திரையாய் நின்று மலத்தைப் போக்கித் திருவருள் புரிவன்.

சகலர்கட்கு இறைவன் மானிட வடிவில் குருவாக வந்து தீட்சைகள் செய்து மலத்தைப் போக்கித்திருவருள் புரிவன்.

ஒன்றை உன்னும்போது ஒன்று மறையும்

மரத்தை மறைத்தது மாமத் யானை

மரத்தில் மறைந்தது மாமத் யானை

பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்

பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதமே.

பெரிய மதமுடைய யானை மரத்தை மறைத்தது. அந்த யானையே மரத்தில் ஒடுங்கியது; மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்கள், பரனை மறைத்தன. அப் பூதங்கள் அப்பரத்தில் தான் மறைந்தன.

நாம் மரத்தால் செய்யப்பட்ட யானையின் உருவைக் காண்கின்றோம். யானையைப் பற்றிய எண்ணத்தோடு அம்மர யானையை உற்று உற்று நோக்கும்போது, யானையின் வடிவமே பன்னிப் பன்னி வருமே அன்றி, அது மரத்தால் செய்யப்பட்டது என்ற எண்ணமே தோன்றாது. யானையின் உருவத்தை விடுத்து; அம்மரத்தின் உயர்வு தாழ்வு இவைகளைப் பற்றி எண்ணும்போது, யானையின் வடிவம் அடியோடு மறைந்து போகும். அது போலவே நாம் காண்கின்ற மண், நீர், தீ, காற்று; ஆகாயம் ஆகிய இந்த ஐந்து பூதங்களின் நினைவு எழுகின்றபோது, இவற்றிற்குக் காரணன் இறைவன் அல்லனோ என்ற நினைவு வருதல் இல்லை. அந்நினைவு பஞ்சபூத எண்ணத்தினால் பரமனை நினைக்கும் நிலையில் அமைவதில்லை. ஆகவே பஞ்ச பூதத்தில் பரம் மறைகிறது. அவ்வாறே பரத்தைப் பற்றிய நினைவு தடித்தபோது பஞ்ச பூதங்கள் மறைந்தொழிகின்றன. ஆகவே உண்மையைக் காணும் முயற்சியில் நாம் முந்துதல் வேண்டும்.

தினம் ஒரு திருமந்திரம்

நவம்பர் - 6

அகங்காரம் ஒழிய வழி

வெல்லும் அளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லும் அளவும் செலுத்துமின் சிந்தையை
அல்லும் பகலும் அருளுடன் தூங்கினால்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி ஆமே.

உங்களால் எதையும் சாதிக்கும் நிலையிலும் கோபத்தை விட்டு ஒழியுங்கள். எந்த அளவுக்கு மனத்தை நல்வழியில் செலுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மனத்தைச் செலுத்துங்கள். இரவும், பகலும் கருணையான நினைவுடன் யோக நிலையில் இருந்து வந்தால் ஆணவமாகிய கல்லும் விலகி இறைவடிவான பரவெளி தென்படும்.

கோபம் பிறரைக் கெடுப்பதோடு இன்றித் தன்னையும் கெடுத்தலின் அதனை விருதல் வேண்டும். மனம் பல வழியில் சிதறுண்டு போகும்; அதனை நல்வழியில் நிறுத்துதல் இன்றியமையாதது. அருள் என்றும் மாறா திருத்தல் வேண்டும் என்பார்; அல்லும் பகலும் அருளுடன் தூங்கினால் என்றனர். ஆணவம், தடிப்பும வன்மையும் பெற்றது ஆதலின், அதனைக் கல் எனக் குறிப்பிட்டனர்.

நவம்பர் - 7

தன்னை அறிவதே பேரறிவாகும்

முன்னைப் பிறவியில் செய்த முதுதவம்
பின்னைப் பிறவியில் பெற்றால் அறியலாம்
தன்னை அறிவ தறிவாம் அஃதன்றிப்
பின்னை அறிவது பேய் அறி வாகுமே.

நாம் முற்பிறவியில் செய்த பெருந்தவத்தின் பயனை
அடுத்த பிறவியைப் பெற்று அனுபவிக்கின்றதைக்
கொண்டு இன்ப துன்பங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.
அதோடு, நாம் யார் என்பதை உணர்வதுவே பேரறிவாகும்.
இதனை அறியாது அறியும் அறிவு, பேய் அறிவாகும்.

நாம் இப்பிறவியில் நன்மையையோ தீமையையோ
அனுபவிக்கின்றோம் என்றால், அவற்றிற்குக் காரணம்
முன் பிறவியில் செய்த புண்ணிய பாவமே ஆகும்.
அக்குறிப்பே இம்மந்திரத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.
பின்னை என்பது தன்னை அல்லாத பிறவற்றை ஆகும்.

நவம்பர் - 8

தன்னை அறிந்தவன் கேடு அடையான்

தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை அறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின்
தன்னையே அர்ச்சிக்கத் தான் இருந் தானே.

எவன் ஒருவன் தன்னை அறிகின்றானோ, அவனுக்கு அழிவு இல்லை. இவ்வாறு தன்னை அறியாத காரணத்தால்தான் அவன் அழிகின்றான். தன்னை அறியும் அறிவை அறிந்தபின் தன்னைப் பிறர் பூசிக்கும் பேறு பெற்றுத் திகழ்பவன் ஆவான்.

தன்னை அறிதலாவது, தான் யார்? தான் வந்த விதம் என்ன? என்று ஆராய்தல் இங்ஙனம் ஆராய ஆராயப் பிரம்மஞானம் உணர நேரிடும். பிரம்மஞானத்தை உணர்ந்தவன், பிரம்ம ஞானி, அவன் பிறரால் போற்றப் படுதல் உண்மை.

சீவன் அறிவு வடிவாகும்

அறிவு வடிவென் றறியாத என்னை
அறிவு வடிவென் றருள்செய்தான் நந்தி
அறிவு வடிவென் றருளால் அறிந்தே
அறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே.

நான் அறிவு வடிவாய் இருக்கிறேன் என்பதை உணராமல், பல நாள் இருந்தேன். அப்படி இருந்த என்னை, எனது குருநாதன், “நீ அறிவாய் இருக்கிறாய்” என்று அருள் உபதேசம் செய்தபின், நான் அருள் வடிவென்று அக் குருநாதன் அருளால் அறிந்தேன். அறிந்து அறிவாகவே விளங்குகின்றேன்.

சுடர் விளக்காயினும் தூண்டு கோல் வேண்டும். ஆகவே, நாம் எவ்வளவு உணர்ச்சியுடையவர்களாயினும், நம்மைத் தெளிவிக்க வேண்டியவர் ஒருவர் தேவை. அவரே குருநாதர். அக் குருவருளால் நம்மை நாம் உணரலாம் என்பதை விளக்குவது இம்மந்திரம்.

அறிவின் மாண்பு

அறிவுக் கழிவில்லை ஆக்கமும் இல்லை

அறிவிக் கறிவல்ல தாதாரம் இல்லை

அறிவே அறிவை அறிகின்ற தென்றிட்டு

அறைகின் றனமறை ஈறுகள் தாமே.

அறிவுக்கு அழிவு கிடையாது. அதற்குத் தோற்றமும் இல்லை. அறிவுக்கு அறிவுதான் ஆதாரம். அறிவே அறிவை அறியும் என்று வேத உபநிஷதங்கள் கூறுகின்றன.

அறிவு, பரம்பொருள், அதற்குத் தோற்றம் முடிவு இல்லை. அந்த அறிவுதான் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து செயல்படுத்துகின்றது. இதுவே வேத உபநிடதங்களின் முடிவு. மறை ஈறு என்பது ஆகமத்தையும் உணர்த்தும், ஆகமங்களின் முடிவும், 'அறிவாகிய பரம்பொருளே அனைத்தையும் செயல்படுத்துகின்றன என்பது' என்பர்.

அறிவுடையார் நெஞ்சம் ஆண்டவன் இருப்பிடம்

அறிவுடை யார்நெஞ் சகலஇடம் ஆவ
தறிவுடை யார்நெஞ் சருந்தவம் ஆவ
தறிவுடை யார்நெஞ்சொ டாதிப் பிரானும்
அறிவுடை யார்நெஞ்சத் தங்குநின் றானே.

அறிவுடையவர்களின் மனமே அகன்ற இடமுடைய
மனம். அருந்தவம் அமைந்த இடம். அவ்விடம்தான்
ஆதியாகிய பரமன் அமர்ந்திருக்கும் இடம்.

அறிவுதான் இறைவன். ஆகவே, அவ்விடம் தவத்
தானமாகவும், இறைவனுக்கு இருப்பிடமாகவும்
இருப்பது.

நவம்பர் - 12

சித்தாந்தமும் வேதாந்தமும் சிவனைக் காட்டும்

சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசிந் தித்த லால்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தம் செம்பொருள் ஆதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டும் சிவனையே.

சைவ சித்தாந்த சமயத்தில் புகுத்தன்மை நீங்கிப் பாரத்துவம் உணரும் வாய்ப்பு இருத்தலால், முத்தி இன்பத்தை அடைய நினைப்பவர்கள் சித்தாந்த நெறியைக் கடைப்பிடிப்பர். சித்தாந்தத்துடன் இணைந்த வேதாந்தமும் உண்மைப் பொருளை உணர்த்தலின் அந்தச் சித்தாந்த வேதாந்தம் இறைவனைக் காட்டும்.

முத்தி எய்த சித்தாந்த நெறி சிறந்தது. இதனால் வேதாந்த நெறி சிறப்பற்றது என்பதன்று, அதுவும் செம்பொருளைக் காட்ட வல்லது.

வேதமும் ஆகமும் வேறு அல்ல

வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல்
ஒதும் பொதுவும் சிறப்பும்என் றுள்ளவை
நாதன் உரை அவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதம்அஃ தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே.

வேதமும் ஆகமும் உண்மையை எடுத்துரைக்கும் நூல்கள் ஆகும். இவை இரண்டும் இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை. இவற்றுள் வேதம் பொது நூல் என்றும், ஆகமம் சிறப்பு நூல் என்றும் கருதப்படும். இவ்வாறே வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்னும் இரண்டு அந்தங்களும் இறைவனது மொழிகளே. சிலர் இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று வேறுபட்டவை என்று கூறுவர். இவற்றின் உண்மைக் கருத்தை அறிந்த பெரியோர்களுக்கு இவ்விரண்டும் பேதம் அற்றவை ஆகும்.

வேத ஆகமங்களும், வேதாந்த சித்தாந்தங்களும் இறைவனது மெய்ய்மொழிகளைக் கொண்டனவே. வேதம் எல்லாச் சமயத்தவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பொதுக் கருத்துக்களைக் கொண்டது. ஆனால் ஆகமம் அந்தந்தச் சமயத்தவர்கள் சிறப்பாக மேற்கொள்ள வேண்டிய விதிகளை எடுத்து மொழிவது. மந்திரம் ஒதுக என்று வேதம் கூறினால், சைவ, ஆகமம், பஞ்சாட்சர மந்திரம் ஒதுக என்றும், வைணவ ஆகமம், அஷ்டாட்சர மந்திரம் ஒதுக என்றும் கூறும். ஆகவே வேதம், ஆகமம் முறையே பொது சிறப்பு எனப்பட்டன. வேதாந்தம் ஜீவானமா பரமான்மா ஒன்று என்ற கருத்தில் நாமே பிரம்மம் என்று கூறும். ஆனால் சித்தாந்தம் பதிவேறு பாசம் வேறு என்று கூறும். ஆனால் சித்தாந்தம் பதிவேறு, பாசம் வேறு என்று கூறும். இரண்டும் இவ்வாறு கருத்தில் வேறுபட்டாலும் இரண்டும் முத்தி இன்பமே கூறுதலின் பெரியோர்க்கு அவை அபேதம் ஆயின.

கோயில் அமைப்பு

ஆய பதிதான் அருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பசுவம் அடல் ஏறென நிற்கும்
ஆய பலிபீடம் ஆகும்நற் பாசமாம்
ஆய அரன்நிலை ஆய்ந்துகொள் வார்க்கே.

அருளே திருமேனியாகக் கொண்ட சிவலிங்கம்தான் ஆதியாய பதியாகும். வீரமுடைய எருதாகச் சிவலிங்கத்தின் முன்னே அச் சிவலிங்கத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு படுத்திருப்பது அநாதியாகிய சீவான்மா ஆகும். அந்த ஏற்றிற்குப் பின்னால் அமைத்திருக்கும் பலிபீடம் பாசபந்தமாகும். இவைதாம் இறைவன் கோயில் அமைப்பு என்பதை ஆராய்ச்சி அறிவுடையவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

கோயிலுக்கு நாம் செல்கிறோம். மூலட்டானத்தில் சிவலிங்கம் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு எதிரே மாடு ஒன்று சிவலிங்கத்தை நோக்கிய வண்ணம் படுத்துக் கொண்டிருப்பதை அறிகிறோம். அதற்குப் பின் வட்டமான கல் வடிவத்தையும் பார்க்கின்றோம். இம் மூன்றும் இவ்வாறு அமைந்திருப்பதன் கருத்து பதி, பசு, பாச விளக்கத்தை உணர்த்துவதாகும். ஆகவே, கோயில் அமைப்பே முப்பொருள் உண்மையை அறிவிப்பதாகும். மேலும், சிவன் கோவில்களில் சிவலிங்கத்திற்கு முன்பு ஒரு நந்தியும், அந்த நந்திக்குப் பின் சிறிது தூரத்தில் ஒரு நந்தியும் இருப்பதையும் காண்கின்றோம். பின்னுள்ள நந்தியின் பின் பக்கத்தில் தான் பலிபீடம் அமைந்திருக்கும். இவ்வாறு அமைந்திருப்பதின் கருத்து, பசுவாகிய ஆன்மா பாசத் தோடு இருக்கின்ற வரையில் பாசம் இணைந்தே இருக்கும் என்பதும், அப்படிப் பாசம் நிறைந்திருந்தால், இறைவன் தூரத்தே தான் இருப்பான் என்பதும், பாசம் நீங்கினால் இறைவனை அணுகலாம் என்பதும் ஆகும்.

முத்திக்கும் பத்திக்கும் வழி

முத்திக்கு வித்து முதல்வன்தன் ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரம்தான் ஆதல்
சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே.

மோட்சத்தைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக இருப்பது இறைவன் திருவடி ஞானத்தை அறிதலாகும். பக்திக்குக் காரணமாக இருப்பது அவனைப் பணிந்து அவனது திருவடிகளைச் சரணடைதலாகும். சித்தியைப் பெறுதற்குக் காரணமாவது, சிவபரம்பொருளை விட்டு நீங்கா திருத்தல் ஆகும். சக்தி பெறுதற்குக் காரணமாய் இருப்பது ஐம்பொறிகளை அடக்கி ஆளுதல் ஆகும்.

ஞானம் ஈண்டுத் திருவடிகளை உணர்த்துகிறது. தனது + உபாசந்தமே என்றும் பிரிக்கவும்.

ஈசன் இருக்கும் இடம்

நாசி நுனியின் நான்கும விரலிடை
ஈசன் இருப்பிடம் யாரும் அறிகிலர்
பேசி இருக்கும் பெருமறை அம்மறை
கூசி இருக்கும் குணம்அது ஆமே.

மூக்கின் நுனியிலிருந்து வெளிப்படும் பன்னிரண்டு
அங்குல உயிர்ப்பினில் இறைவன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு
விளங்குவன். இந்த உண்மையினை யாரும் உணரவில்லை.
ஆனால் அவைகள் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவதற்கு
நாணம் கொள்கின்றன. அவற்றின் இயல்பு அவ்வாறு
இருக்கிறது.

நமது மூக்குத் துவாரத்தின் வழியே வரும் உயிர்ப்பு நமது
கை விரல்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகப் பன்னிரண்டு என்
எண்ணும் அளவுக்கு அடுக்கினால் எவ்வளவு நீளம்
இருக்குமோ, அவ்வளவு நீளம் வெளியே செல்லும். அப்படிச்
செல்லும் பிராண வாயுவின் கடைசியில் விளங்குபவன்
இறைவன். அவ்வாறு இருக்கிறான் என்பதை யாரும்
அறியவில்லையே என்று இரக்கப்படுகிறார் ஆசிரியர். யாரும்
அறியார் என்பது உல மக்களைக் குறிக்கும். யோகியர் இதனை
நன்கு அறிவர். இதன் கருத்துப் பிராணவாயுவை வீணை
கழிக்காது உள் அடக்கி இறைவனைக் காண்க என்பதாம்.

தீட்டு இல்லாதவர்கள்

ஆசும் இல்லை அருநிய மத்தருக்கு
ஆசும் இல்லை அரணை அர்ச் சிப்பவர்க்கு
ஆசும் இல்லையாம் அங்கி வளர்ப்பவர்க்கு
ஆசும் இல்லை அருமறை ஞானிக்கே.

அரிய மெய்ம்மையினை அறிந்தவர்கட்குத் தீண்டாமை
என்பது இல்லை; இறைவனை வழிபடுபவர் கட்கும்
தீண்டாமை இல்லை; யாகாதி காரியம் செய்பவர் கட்கும்
தீட்டு இல்லை; அரிய வேதங்களை உணர்ந்த ஞானி
கட்கும் தீட்டு கிடையாது.

தீட்டுத் தீட்டு என்று விலக்குதல் கூடாது என்பதை
விளக்கவே இந்த மந்திரம் எழுந்தது. மக்கட்கு நன்மை
செய்வதற்கே நியமித்தவர்களும் இறைவனைப் பூசிப்
பவர்களும், யாகாதி காரியங்களைச் செய்பவர்களும்,
ஞானிகளும் இருத்தலின், அவர்கள் தீண்டாமையினை
மேற்கொண்டால், மக்கள் எங்ஙனம் ஈடேற முடியும்?

ஞானிகளின் செயல்

தன்னை அறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பார்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவார்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவன் அரு ளாலே.

தன்னை உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் முன்
வினையாகிய சஞ்சித வினையினை விட்டொழிப்பா
ர்கள். இனி வரக்கடவதாகிய ஆகாமிய வினைகளை வர
ஒட்டாமல் நசுக்கி விடுவார்கள். இவ்வளவுக்கும் காரணம்,
இறைவனது திருவடிகளை வந்தித்து வாழ்த்தித் தம்
தலையில் சூட்டிக் கொண்டதுதான்.

தத்துவ ஞானிகள் இறைவனை இடையறாது பூசித்து,
அவனுடைய திருவடிகளைத் தம்சென்னியில் சூடியுள்ள
காரணத்தால், முற்பிறப்பில் செய்தவினைகளை
விலக்குவதோடு எடுத்த பிறவியில் வந்து சேரும் வினை
களையும் போக்குவர்.

அறிவை அறிவதுவே பொருள்

எல்லாம் அறியும் அறிவு தனைவிட்டு
எல்லாம் அறிந்தும் இலாபம்அங் கில்லை
எல்லாம் அறிந்த அறிவினை நான்என்னில்
எல்லாம் அறிந்த இறைஎனல் ஆகுமே.

எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற அறிவை வெளியில்
ஆராய விடுத்து, எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தும் பயன்
இல்லை. எல்லாவற்றையும் அறியும் அறிவு நான் தான்
என்ற உணர்ச்சி பெறுவோமானால் அந்த அறிவே இறை
அறிவாகும்.

அறிவால் எதனையும் அறியலாம்; அந்த அறிவு அஃது
என்பதை உணர்தல் நன்று; அந்த அறிவுதான் பிரம்ம
ஞானம் எனப்படும். அதையே ஈண்டு, "எல்லாம் அறிந்த
அறிவினை நான் என்னில்" என்றனர்.

ஈசன் இருப்பிடத்தை அறிய வழி

வாசியும் மூசியும் பேசி வகையினால்
 பேசி இருந்து பிதற்றிப் பயன் இல்லை
 ஆசையும் அன்பும் அறமின் அறுத்தபின்
 ஈசன் இருந்த இடம்எளி தாகுமே.

பிராணவாயு. சுமுமுனை என்றெல்லாம் வாயினால்
 பேசிப் பயனில்லை. இப் பேச்சின் மூலம் இறைவன்
 இருப்பிடத்தைக் காண முடியாது. ஆசை, அன்பு
 இவற்றை ஒழிக்க வேண்டும். அப்படி இவற்றை
 நீக்கினால் இறைவன் இருக்கும் இடத்தை எளிதாக
 உணரலாம்.

'பிராண வாயுவை அடக்கி ஒடுக்கப் பழகினால்
 இறைவனை அடையலாம்' என்று வேதாந்தம் பேசிக்
 கொண்டு உலகப் பற்றில் ஈடுபட்டு இருந்தால்,
 இறைவனை அடைய முடியாது. ஆகவே ஆசை, அன்பு
 இவற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்று இம்மந்திரம்
 கூறுகிறது. ஆசை என்பது உலக இன்பங்களில்
 கொள்ளும் பற்று; அன்பு என்பது மனைவி மக்களிடத்தில்
 காட்டும் பற்று.

ஆசையை ஒழித்தால் ஆனந்தம் உண்டாகும்

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசை பட்ட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆகுமே.

ஆசையை அடியோடு விட்டு ஒழியுங்கள். அவ்வாசை, இறைவனிடத்துக் கொண்ட ஆசையே ஆயினும் விட்டொழியுங்கள். ஆசை ஏற்பட ஏற்படத் துன்பங்கள் தாம் வந்து சேரும். ஆசையை ஒழித்தால் இன்பம் மேல் ஓங்கும்.

ஆசை இருந்தால் துன்பமும், ஆசை அழிந்தால் இன்பமும் ஏற்படும். எப்பொருளிடத்தும் ஆசையை விட்டொழிப்பதை வற்புறுத்தவே ஈசனோடாயினும் ஆசை வேண்டா என்றனர். ஈசனோடு ஏன் ஆசை கொள் கின்றோம்? நாம் ஒன்றைப் பெற அவனிடம் ஆசை கொள்கின்றோம். நமக்கு வேண்டியதை நாம் இறை வனிடம் கேட்க வேண்டியதில்லை. நமது உள்ளக் குறிப்பை அறிந்து அவனே கொடுப்பான். ஆகவே அவனிடம் ஆசை வைக்க வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. 'வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ' என்பது அனுபவ ஞானிகள் வாக்கு.

இறைவன் விளங்கும் நிலை

காலினில் ஊறும் கரும்பினில் கட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும்
பூவினுள் நாற்றமும் போல்உளன் எம்இறை
காவலன் எங்கும் கலந்துநின் றான் அன்றே.

காற்றில் உணர்ச்சியாகவும், கரும்பில் வெல்லக்
கட்டியாகவும், பாலில் நெய்யாகவும், பழத்துள்
சுவையாகவும், மலரில் மணமாகவும் இறைவன் உளன்,
இவ்வாறு ஆன்மாக்களை காக்கும் இறைவன் எல்லாப்
பொருள்களிடத்தும், எல்லா இடங்களிலும் கலந்து
விளங்குகின்றான்.

இறைவன் பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் கலந்து
மக்கட்கு இன்பம் தரும் இயல்பினனாய் உள்ளான்
என்பது கருத்து.

குருவை என்றும் உள்ளத்தில் கொண்டால் மும்மலம் நீங்கும்

கருடன் உருவம் கருதும் அளவில்
பருவிடம் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோல்
குருவின் உருவம் குறித்தஅப் பொழுதே
திரிமலம் தீர்ந்து சிவன் அவன் ஆமே.

கருடன் வடிவை எண்ணிய மாத்திரத்தில் தலைக் கேறிய
பெருவிடமானாலும் இறங்கும்; அச்சம் நீங்கி விடும்.
அதுபோல, ஆசாரியனது வடிவைத் தியானம் செய்தபோது
மும்மலங்களும் ஒழியும்; தானே பிரம்மமும் ஆகலாம்.

பாம்புக்கும் கருடனுக்கும் எப்போதும் பகை. பாம்பு கீழே
ஊர்ந்து செல்லும்போது, மேலே கருடன் பறந்து போகையில்,
அதன் நிழல் பாம்பின் மீது பட்ட அளவிலும் இறந்துவிடும்.
ஆகவே பாம்பால் கடியுண்டவர்களை மாந்திரீகன்
கருடபாவனை மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கருட
பாவனையுடன் பார்த்தால், கடியுண்டவர்களின் உடம்பில்
ஏறிய விடம் நீங்கி அச்சமும் ஒழியும். திரிமலங் களாவன,
ஆன்மாவைப் பற்றி இருக்கின்ற ஆணவம், கன்மம், மாயை
என்பன. இந்த விடங்கள் குருவாகிய கருடனைத் தியானம்
செய்த அளவிலும் நீங்கிப்போகும். இறைவன் மலம்
அற்றவன்; ஆன்மாவும் மலம் அற்றபோது இறைவனைப்
போன்றுதானே ஆகும்!

ஓங்காரத்தின் மாண்பு

ஓங்காரத் துள்ளே உதித்தஐம் முதங்கள்
 ஓங்காரத் துள்ளே உதித்த சராசரம்
 ஓங்கார தீதத் துயிர்மூன்றும் உற்றன
 ஓங்கார சீவ பரசிவ ரூபமே.

ஐந்து பருப்பொருள்களும் அவ் ஓங்காரத்திலிருந்துதான் வெளிவருகின்றன. அசையும் பொருள்களும் அவ்ஓங்காரத்திலிருந்துதான் வெளிவந்தன. அவ்ஓங்கார தீதத்தில் மூன்று உயிர்களும் பொருந்தி உள்ளன. அந்த ஓங்காரமே, சிவரூபம், பரசிவரூபமாகவும் விளங்குவது.

ஓங்காரம் என்பது ஓர் எழுத்து மந்திரம்; இது தூய தமிழ்ச் சொல்; ஓம் என்னும் மொழி ஈர் எழுத்துக்களால் ஆனது அன்று; ஓர் எழுத்து மொழியே ஆகும். ஓம் என்னும் சொல் ஓம்புதல் என்பதன் முதல்நிலைத் தொழிற் பெயர். இதன் பொருள் காத்தல் என்பது; ஓம் என்பது, காரம் என்னும் சாரியை பெற்றுள்ளது; ஆகாரம், ஊகாரம் என்பன போல் என்க. சரம் அசரம் என்பன சேர்ந்து சராசரம் என்று ஆயின. விஞ்ஞான கலர் உயிர் ஆவது ஆணவ மலம் மட்டும் இயைந்தது. பிரளயாகலர் என்னும் ஆன்மா ஆணவம், கன்மம் என்னும் இருமலங்களையுடையது. சகலர் என்பது ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை யுடையது; ரூபம் என்னும் சொல்லைச் சீவனோடும், பரசிவ என்னும் சொல்லோடும் இணைக்கவும்.

நமச்சிவாயக் கனி

ஒன்றுகண் டேன்இவ் உலகுக் கொருகனி
 நன்றுகண் டாய்அது நமச்சிவா யக்கனி
 மென்றுகண் டால்அது மெத்தென் றிருக்கும்
 தின்றுகண் டால்அது தித்திக்கும் தான்அன்றே.

இவ்வுலகுக் கெல்லாம் ஒப்பற்ற பழமாகிய ஒன்றைக்
 கண்டு கொண்டனன். அக்கனிதான் நமச்சிவாயக் கனி.
 அது மிக நல்ல கனி. அதனை மென்று சுவைத்தால், அது
 மெத்தென்று இருக்கும். அதனைத் தின்று பார்த்தால்
 அஃது இனிக்கும்.

கனியை மெல்லுதல் இயல்பு. ஆனால் இங்குக்
 குறிப்பிடப்பட்ட கனி நமச்சிவாய என்னும் மந்திரமாகிய
 கனி. இதனை மெல்லுதலாவது உணர்வில் தியானித்தல்.
 தின்று காணுதலாவது சதா எண்ணுதல்.

சிவசிவ என்னச் சிவகதி கிடைக்கும்

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்

சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்

சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்

சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

கொடிய பாவத்தையுடையவர்கள் சிவசிவ என்று கூறாமல் இருக்கின்றனரே! சிவசிவ என்று கூறினால், கொடிய பாவங்கள் ஒழியுமே. சிவசிவ என்று கூறி வந்தால் தேவர்களாக ஆகலாமே. சிவசிவ என்று கூறச் சிவகதியையும் அடையலாம்.

சிவ என்னும் மந்திரம் இவைனையும் இறைவியையும் குறிக்கும். சி, இறைவன், வ, இறைவி. ஆகவே இம் மகா மந்திரத்தை ஓத அம்மை அப்பனை நினைத்ததாகும். அவர்கள் அருளையும் பெறலாம்.

உலகுக்கு ஒரே தெய்வம்

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்கொரு தெய்வமும்

ஒன்றுகண் டீர்உல குக்குயிர் ஆவதும்

நன்றுகண் டீர்இனிநமச்சி வாய்ப்பழம்

தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே.

உலகுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற ஒரு தெய்வத்தைத் தேடிக் கண்டு கொள்ளுங்கள். அதுவே, உலகுக்கு உயிராய் இருப்பது என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அது மிக நல்ல பொருள் என்பதையும் கண்டு கொள்ளுங்கள். அப்பொருள்தான் நமச்சிவாயக் கனியாகிய இனிய பொருள். அதனை நன்கு தின்று கண்டபோது இனித்தது.

தெய்வம் பல இல்லை; ஒன்றே ஆகும். ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்பது உண்மைக் கருத்து. அவ் ஒரு தெய்வம் எல்லா உடலிலும் உயிருக்குயிராய் இருப்பது. அவ்வுயிர் நமச்சிவாய உயிர்; அஃது ஈண்டுக் கனியாக உருவகப்படுத்தப்பட்டது. நமச்சிவாய மந்திரம் இறைவன் வடிவாகவும் மக்கள் வடிவாகவும் இருப்பது. ஆகவே, அதனை உலகுக்குயிர் என்றனர். தின்று கண்டீர் என்றது நமச்சிவாய மந்திரத்தை சதா உச்சரித்துக் கொண்டிருங்கள் என்பது.

ஞானிகளின் மன உறுதி

நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்
சிவன்வரின் நான் உடன் போவது திண்ணம்
பவம்வரும் வல்வினை பண்டே அறுத்தேன்
தவம்வரும் சிந்தைக்குத் தான் எதிர் ஆளே.

இயமன் என்னை அழைத்துச் செல்லவரின் ஞான
வாளை அவன் மீது வீசுவன். சிவன்வரின் அவன் பின்
போவது உறுதி. பிறவிக்குக் காரணமான வினைகளை
முன்பே போக்கியுள்ளேன். ஆகையினால் தவம் கைவரப்
பெற்ற மனமுடையவர்கட்கு யார் எதிர்? எவரும் இல்.

ஞானவாள் என்பது ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகிய சிவாய
நம எனும் மந்திரம்.

உருவ வழிபாட்டின் உயர்வு

திருமேனி தானே திருவருள் ஆகும்
திருமேனி தானே திருஞானம் ஆகும்
திருமேனி தானே சிவநேயம் ஆகும்
திருமேனி தானே தெளிந்தார்க்குச் சித்தே.

இறைவனது திருவுருவம் அவனது திருவருள் ஆகும்;
திருமெய்ஞ்ஞானமும் ஆகும். சிவமாகிய அவனிடம்
அன்பை உண்டாக்குவதாகும். இந்த உண்மைகளைத்
தெரிந்தவர்களுக்குப் பல சித்துக்களும் உண்டாகும்.

சைவ சமயம் ஒன்றே இறைவனது நிலையை உருவம்,
அருவம், அருஉருவம் என்று கூறவல்லது. அவற்றுள்
உருவத் திருமேனியின் சிறப்பு இம்மந்திரத்தில் கூறப்
பட்டுள்ளது. இறைவனுக்கு உருவம் இல்லை
என்பார்க்கு அறிவு கொளுத்தும் முறையில் இம்மந்திரம்
அமைந்துள்ளது.

நடன தரிசனம் ஆனந்தம் உண்பாக்கும்

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனல்ஊறு மாபோல்
களிக்கும் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாம்
துளிக்கும் அருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும்
ஒளிக்குள் ஆனந்தத் தழுதூறும் உள்ளத்தே.

புளியைப் பார்த்தவர்க்கு வாயில் நீர் சுரக்கும்.
அதுபோல நடராசப் பெருமானது திருநடனத்தைக் கண்ட
அளவில் ஆனந்தம் தோன்றும். அருள் கண்ணீர்
துளிக்கும். மனம் உருகும். மனத்துள் அமுதம்
ஊற்றெடுக்கும்.

நடராசப் பெருமானது நடனம், அருள் நடனம், ஆனந்த
நடனம், அதைக் கண்டதும் மனம் உருகும்; ஆனந்தக்
கண்ணீர் பெருகும்.

நடராசர் வடிவம் நமசிவாய மந்திரமே

திருந்துநல் சீஎன் றுதரிய கையும்
 அருந்தவர் வாஎன் றணைத்த மலர்க்கையும்
 பொருந்தில் இமைப்பிலி யவ்என்ற பொற்கையும்
 திருந்தத்தீ ஆகும் திருநிலை மவ்வே.

திரிந்திய நல்ல சீ என்னும் எழுத்தைக் குறிப்பது உதரிய கையாகும். அரிய தவத்தரை வா என்று அழைப்பது அணைத்த மலர் போன்ற கை ஆகும். பொருந்தும் முறையில் இமையாத கண்ணுடைய இறைவனது அழகிய கை ய ஆகும். தீ ஏந்திய கை திரு ஆகும். நிலையாக ஊன்றிய திருவடி ம ஆகும்.

உதரிய கை என்றது உடுக்கை ஏந்திய கை. அது சிகர எழுத்தைக் குறிக்கும், மலர்க்கை ஈண்டு வா எழுத்தைக் குறிக்கும், இது நடராசரின் இடக்கையைக் குறிக்கும். அபய அஸ்தமாக விளங்குவது யகர எழுத்தாகும். திரு ஈண்டு ந என்னும் எழுத்தைக் குறித்து நிற்கிறது. நிலையாக முயலகனை ஊன்றி இருக்கும் பாதம் மகர எழுத்தைக் குறிக்கும். ஆக, நடராசர் வடிவம் நமசிவாய வடிவம் என்பதை உணர்க. சி என்பது சீ என நீட்டல் விகாரம் பெற்றது.

பஞ்சாட்சர வடிவமே கைத்தப்பிரான் வடிவம்

மருவும் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
 மருவிய அப்பும் அனலுடன் கையும்
 கருவின் மிதித்த கமலப் பாதமும்
 உருவில் சிவாய நமஎன ஒதே.

உடுக்கையுடன் பொருந்திய கையும், நிலை பெற்ற வீசுகரமும், நீர் பொருந்திய சிரசும், மழுவேந்திய கையும், ஆணவமாம் கருவாகிய முயலகனை மிதித்த தாமரைப் பாதமும், சிவாயநம என்னும் மந்திரமாக நடராசப் பெருமானின் வடிவில் பொருந்தியுள்ளன என்று கூறுக.

முன் சொன்ன குறிப்பே இம்மந்திரத்திலும் உளது. நடராசர் வடிவம் சிவாய நம என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திர வடிவம் என்பதை வற்புறுத்துவனவே, முன் மந்திரமும், இம்மந்திரமும். அதாவது, உடுக்கை ஏந்திய கை சியையும், வீசி நிற்கும் கை வாவையும், சடைமுடி யவையும், மழுவேந்திய கை, ந வையும், முயலகனை மிதித்துள்ள திருவடி ம வ்வையும் குறிக்கும் என்பதாம் நடராசர் திருவடியில் ஒரு பூதம் படுத்திருப்பதைக் காணலாம். அப்பூதமே முயலகன் என்பது, அஃது ஈண்டு ஆணவமலக் குறியாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நடராசரே ஐந்து தொழிற்கும் காரணர்

அரன்துடி தோற்றம் அமைத்தல் திதியாம்
அரன்அங்கி தன்னில் அறையில்சங் காரம்
அரன்உற் றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி
அரன்அடி என்றும் அனுக்கிர கம்மே.

சிவபெருமானது உடுக்கை படைத்தலையும், அமைத்த கை காத்தலையும், ஏந்தியுள்ள மழு அழித்தலையும், ஊன்றியுள்ள பாதம் மறைத்தலையும், தூக்கிய திருவடி அருளுதலையும் உணர்த்தும்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் இவ்வைந்தும் இவைன் உயிர்களின் பொருட்டுச் செய்யும் ஐந்து தொழில்கள் ஆகும். இவற்றைப் பஞ்ச கிருத்தியம் என்பர். ஐந்தொழிற்கும் கருத்தர் நடராசரே என்பது இம்மந்திரக் கருத்து.

அகக் கண்ணால் பார்ப்பதே ஆனந்தம்

முகத்தில் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்கள்

அகத்தில் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்

மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய

சுகத்தைச் சொல் என்றால் சொல்லுமா நெங்ஙனே.

முகத்தில் அமைந்த கண்களைக் கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்களே! அப்பார்வையால் யோகக் காட்சி தென்படாது. மனக் கண்ணால் பார்க்கிறபோது தான் யோகக் காட்சியின் இன்பம் தோன்றும். தாய் தன் கணவனோடு கலந்து இன்புற்ற இன்பத்தைப் பற்றிக் கன்னியாக உள்ள தன் மகட்குக் கூற முடியுமா? முடியாதன்றோ?

அக்கண் என்பது ஞானக்கண், கலியாணம் ஆகாமல் மனப்பருவம் உற்ற ஒரு பெண் தன் தாயை நோக்கி “அம்மா நேற்று இரவு நீயும் அப்பாவும் அறையில் என்ன செய்தீர்கள்” என்று கேட்க நேர்ந்தால், அப்பெண்ணிற்குத் தாய் தன் கணவனுடன் கூடி இன்புற்றதைத் சொன்னால் அக்கன்னி புரிந்து கொள்வாளோ? புரிந்து கொள்ளமாட்டாள். அக்கன்னிப் பெண் மணந்து தன் கணவனுடன் இன்புற்ற போது தான் தானாக அந்த இன்பத்தை அறிந்து கொள்ள முடியும். இக்கருத்தே அகத்தில் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம் எனப்பட்டது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம் எழலாம். அதாவது திருமூலர் மணம் முடித்து மனையாட்டியுடன் சேர்ந்து இன்புற்றிருக்க வேண்டும். அதனால்தான் “மகட்குத் தாய் தன் மணாளனோடு ஆடிய சுகத்தைச் சொல் என்றால் சொல்லுமா நெங்ஙனே” என்ற உவமையைக் கூறியுள்ளார் என்பது திருமூலர் யோகி; யோகக்காட்சியினால் அனைத்தும் அறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். ஆதலின், இவ்வுவமை கூறினார் என்க. அவர் நித்திய பிரம்மச்சாரி.

இறைவனை உள்ளத்தில் பதியவைத்தோர் தன்மை

மலம்இல்லை மாசுஇல்லை மானாபி மானம்
குலம்இல்லை கொள்ளும் குணங்களும் இல்லை
நலம்இல்லை நந்தியை ஞானத்தி னாலே
பலமன்னி அன்பினால் பதித்துவைப் பார்க்கே.

குருநாதனாம் நந்தியம் பெருமானை ஞான உணர்ச்சியினால் பலமாக நிலைத்திருக்க அன்பினால் உள்ளத்தில் பதிய வைத்திருப்பவர்க்கு மலவாதனை கிடையாது. எந்தவிதமான குற்றமும் ஏற்படாது. மானம், அபிமானம், குலம் முதலானவை இல்லை. நலமும் இல்லை.

இறைவனை உள்ளத்துள் கொள்ளும் ஞானி இறைவன் ஆகின்றான். இதனால் இறைவனுக்கு உள்ள குணங்கள் ஞானியிடம் பதிகின்றது. ஆகவே, மலம் மாசு முதலியன இல்லாமல் போகின்றன. மலம், ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன. மாசு, உடல் அழுக்கு, ஞானிக்கு சாதி வேறுபாடு இன்மையின் குலம் இல்லை எனப்பட்டது. சாத்வீக குணமே இருந்தபின் ராஜ தாமச குணங்களுக்கு வழி இல்லை. நிழல் ஒன்று இருந்தால் தான் வெயிலின் கொடுமை தெரியவரும். அதுபோலத் தீமை என்பது ஒன்று இருந்தால்தானே நன்மை என ஒன்று இருக்கும்; ஞானிக்கும் இரண்டும் இன்மையின் நலம் இல்லை என்றனர்.

இறைவன் திருவடி மாண்பு

விரும்பில் அவன் அடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தில் அவன் அடி புண்ணிய லோகம்
திருந்தில் அவன் அடி தீர்த்தமும் ஆகும்
வருந்தி அவன் அடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே.

பல தொல்லைகளில் உழன்று வருந்திப் பின்
உணர்ச்சி வரப்பெற்று இறைவனது திருவடிகளை
வாழ்த்த வல்லவர்கள், இறைவனது திருவடிகளை
விரும்பினால் அவ்விருப்பம் வீர சுவர்க்கத்தை
அடைவிக்கும். அவனது திருவடிகளில் உள்ளத்தைப்
பொருந்த வைத்தால் அப்பொருத்தம் புண்ணிய உலகில்
சேர்ப்பிக்கும். அவனது திருவடிகளில் மனம் பொருந்த
வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏனைய எண்ணங்களை
விடுத்துத் திருந்தினால் புண்ணிய தீர்த்தங்களில்
மூழ்கிய பலனை அளிக்கும்.

இம்மந்திரம் இறைவனது திருவடி மாண்பை
உணர்த்துகிறது.

தாய் வயிற்றில் கரு வளரும் முறை

நீங்கிட நீங்கிட நிமிர்ந்து வளர்ந்தோங்கும்
 ஒங்கிட ஒங்கிட உறுதியாம் வாயுவு
 வாங்கிட வாங்கிட வள்ளி தலைக்கொளும்
 பாங்கிடப் பாங்கிடப் பத்தாகும் திங்களே.

தாய்க் கருவில் உள்ள பிண்டம் உடல் உறுப்புக்கள் உண்டாக நிமிர்ந்து வளர்ந்து விருத்தியாகும். விருத்தி ஆக, ஆக, உறுதியான பிராண வாயுவும் விருத்தி அடையும், பின் வெம்மை தலைக்கு ஏறும். எல்லா உறுப்புக்களும் பக்குவம் அடையப் பத்து மாதம் ஆகும்.

இம்மந்திரம் தாய்க் கருவில் பிண்டம் வளரும் முறை கூறுகிறது. இந்த மந்திரத்தின் விளக்கத்தை யூகி முனிவர் வைத்திய சிந்தாமணி வாயிலாகத்தான் புரிந்து கொள்ள முடியும். அச் சிந்தாமணியில் இரண்டாம் மாதம் தலை, முதுகும்; மூன்றாம் மாதத்தில் அரை, விரல், கை, கால்களும்; நான்காம் மாதத்தில், பாதம், மூக்கும்; ஐந்தாம் மாதத்தில் காது, நாக்கு, கண்களும்; ஆறாவது மாதத்தில் நகங்களும்; ஏழாவது மாதத்தில் தாய் உண்ட சாரம் தலையின் மூலம் செல்லுதலும், பேச்சு உண்டாதலும்; ஒன்பதாவது மாதத்தில் அறிவு தோன்றி இறைவனை நினைந்து கும்பிட்டு அருள் தா என்று தியானித்துப் பத்தாவது மாதத்தில் குரு பார்வை ஏற்பட்டுக் கீழ் நோக்கிக் குழந்தை பூமியில் வந்து பிறக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் முதல் மாதம் என்னிலையில் இருக்கும் என்பது சொல்லப் படாததை அறியவும். அம்மாதத்தில் பிண்டமாக மட்டும் இருக்கும்போலும்.

மூவகை நாடகனை அறியும் விதம்

குறியாய் வலக்கரம் குவிந்த பெருவிரல்

மறியா அதன்கீழ் வைத்திடும் மூவிரல்

பிறிவாய் மேல்ஏறிப் பிலத்தது வாதம்ஆம்

அறிவாய் நடுவிரல் அமர்ந்தது பித்தமே.

வலக்கரத்தில் குவிந்த பெரு விரலைக் கீழே வைத்து, ஆள் காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல் மூன்றையும் வலக்கரத்தின் மணிக்கட்டின் மேல் வைத்துக் கவனிக்கும் போது, பலமாக மேலே செல்லும் நாடியை வாத நாடியாகவும், நடுவிரலில் செல்வதைப் பித்த நாடியாகவும் அறிந்து கொள்க.

வலக்கரம் என்பது ஆண்களது வலக்கரத்தை என்க. நாடி பார்க்கும்போது மணிக்கட்டில் விரல்களை வைத்துத் தான் பார்க்க வேண்டும். நாடியைப் பார்க்கும்போது சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் சூரியோதயத்தில் பார்க்க வேண்டும். ஆனி, ஆடி, ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் மத்தியானத்தில் பார்க்க வேண்டும். ஆவணி, புரட்டாசி, பங்குனி மாதங்களில் பாதி இரவில் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப் பார்த்து நமக்குள்ள வாத பித்த சிலேத்துமங்களை அறிந்து கொள்ளலாம். தலையில் எண்ணெய் இருக்கும் போதும், ஈரத்தோடு இருக்கும் போதும், நல்ல உணவு உண்ட போதும், பசியாய் இருக்கும் போதும், நடக்கும் போதும், சிற்றின்ப உணர்ச்சி உண்டான போதும் நாடி பரிசோதனை செய்தால் நாடியின் உண்மை நிலைமை அறிய முடியாது. பெண்களின் நாடியினைப் பார்க்க அவர்களின் இடக்கையைப் பிடித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாடி பார்ப்பதற்கு முன்பு விரலில் நெட்டை ஒடித்து விட்டுப் பார்க்க வேண்டும். மூன்று விரல்களில் பவுத்திர விரலால் அறியப்படுவதே சிலேத்தும நாடியாகும், அதாவது கப நாடி.

நாடியின் மூலம் நோய் இல்லாமை அறிதல்

வழங்கிய வாதம் மாத்திரை ஒன்றாகில்
தழங்கிய பித்தம் தன்னில் அரைவாசி
அழுங்கும் கபம்தான் அடங்கியே கால் ஓடல்
புழுங்கிய சீவர்க்குப் பிசுகொன்றும் இல்லையே.

ஒரு முறை கண் இமைக்கிற நேர அளவுக்கு வாதம் நடக்குமானால், கண் இமைப்பு நேரத்தில் பாதி அளவுக்குப் பித்த நாடி நடக்குமானால், கண் இமைக்கிற நேரத்தில் கால் பங்கு கப நாடி நடக்குமானால், உயிர்க்கு ஆபத்து இல்லை.

மூன்று விரல்களை மணிக்கட்டில் வைத்துப் பார்க்கும் போது, அந்த நாடிகளின் துடிப்பின் வேகம் இந்திந்த அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென இம்மந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. கபம் மிக்கபோது கிர் கிர் என்ற ஒசை வருதலின் அழுங்கும் என்றனர்.

நாடிகளின் நடை

இல்லையே வாதம் எழில்நடைக் கோழியாம்
 எல்லையே பித்தம் எழும்பும் தவளைபோல்
 ஒல்லையே ஐயம் ஊர்ந்திடும் பாம்புபோல்
 அல்லையேகண் டறிந்தவர் சித்தரே.

வாதத்தின் அழகிய நடையானதுமயில் நடை போலும், கோழி நடை போலும் இருக்கும். பித்தத்தின் நடை அட்டையின் நடை போலும், தவளை நடை போலும் இருக்கும். கபத்தின் நடை விரைவாக ஊர்ந்து செல்லும் பாம்பின் நடை போல இருக்கும். இந்த நுட்பத்தை விஷம் உண்டு இருண்ட கண்டத்தையுடைய நீலகண்ட மூர்த்தியை அறிந்தவர்களாம் சித்தர்களே உணர வல்லவர் ஆவர்.

அல் என்பதன் பொருள் இருள். ஈண்டு இருள் என்பது இருண்ட விஷத்தை உணர்த்தி நிற்கிறது. அல்லையே கண்டறிந்தவர் என்றதனால், அல் போலும் நிறமுடைய விஷத்தைக் கண்டத்தில் அடக்கிய இறைவனை உணர்த்துகிறது. இம் மந்திரம் நாடிகளின் நடைகளைக் கொண்டு உணரலாம் என்பதை விளக்குகிறது. நடை என்பது ஈண்டு நாடிகளின் துடிப்பு.

வாத நோயால் வரும் துன்பங்கள்

அறியஇம் மூன்றின தாண்மை சொன்னார் என் நந்தி
எரிஅவல் வாதம் எரிக்கும் குணம்கேளு
குறிஎனக் கைகால் குளைச்ச விலாச்சந்து
பறிஎன நொந்துடல் பச்சைப்புண் ஆகுமே.

எனது குருநாதனாம் நந்தியம் பெருமான் வாதபித்த
சிலேத்துமம் செய்யும் ஆண்மையினை எனக்கு எடுத்துச்
சொல்லியுள்ளார். அவற்றுள் வாதம் தனது கோபத்தால்
செய்யும் செயல்களைக் கேட்பாயாக. அஃது உடம்பில்
எரிச்சலை உண்டாக்கும். கை, கால், விலாச்சந்து, இடுப்புச்
சந்து முதலியவற்றில் அதிக வலியை உண்டு பண்ணும்.

உடம்பு முழுதும் நோய் உண்டாதலின் பச்சைப் புண்
ஆகுமே என்றனர்.

வாத நோய் சேட்டை

புண்ணாய் வலிக்கும் பொருமும் குடல்ஒடித்
தண்ணா மலம்அதனைத் தம்பிக்கும் போக்காது
ஒண்ணான ஆசனம் உறவே சுருக்கிடும்
பண்ணார் குளிர்சீதம் பகுத்திடும் வாதமே.

புண்ணின் வலிபோல உடம்பு முழுதும் வலி எடுக்கும்.
வயிற்று வலி, குடல் இரைச்சல் ஏற்படும். மலம் கட்டி
விடும். மலம் வரும் வழி சுருங்கிப் போகும். உடல்
குளிர்ந்து விடும்.

மலம் வருவதற்கு ஆசனம் ஒன்றே வழி ஆகவே
அதனை ஒண்ணான ஆசனம் என்றனர். ஒன்றான
என்பது மருவு வழக்குப்படி ஒண்ணான என்று ஆயது.

பித்த மிகுதியால் வரும் துன்பங்கள்

பகுத்திடும் பித்தம் பலபல சிந்தையாம்
வகுத்திடும் வாந்தியும் வாய்நீர் மிகஊறும்
மகுத்திடும் மேனியில் மாட்டிளரிப் பேறும்
மிகுத்துத் தவனிக்கும் மிகவிடம் கைக்குமே.

மூன்றில் ஒன்றாக வகுக்கப்பட்ட பித்தம் பலப்பல சிந்தனைகளை உண்டாக்கும். வாந்தி வெளிப்படும். வாயில் நீர் சுரக்கும். உடலில் எரிச்சல் ஏற்படும். நீர் வேட்கை மிகுதியாகும். விடம்போல் நா கசக்கும்.

பித்தம் மிகுதியும் ஏறப்பெற்றவர் வாய் விட்டுப் பேசுதலையும் நாம் காண்கிறோம். அதனால் தான் பலப்பல சிந்தையாம் என்றனர்.

கபத்தினால் வரும் நோய்கள்

விடங்கிய ஐயம் மேல்இரைப் புற்றிடும்
தடங்கி இருமிடும் தனிவிலா இரண்டும்நோய்
அடங்கில் கரம்காயும் அளவற்ற கோழைநீர்
இடங்கி உடல்வற்றி இரத்தமும் கக்குமே.

விடத்தைப் போன்ற கபமானது மேல்மூச்சை உண்டு பண்ணும். இருமலை உண்டு பண்ணும். இருவிலா எலம்புகளை நோகச் செய்யும். சுரத்தை உண்டாக்கும். வாயில் கோழை தோன்றச் செய்யும். இதனால் உடல் இளைக்கும்; இரத்தம் கக்க நேரிடும்.

கபத்தின் கொடுமையை விளக்க விடங்கிய கபம் என்றனர். கைப்பு வெறுக்கத் தக்கது ஆதலின் விடத்தை உவமை காட்டினர். ஐ என்பதே கபம். இதனை அம் என்னும் சாரியை சேர்த்து ஐயம் என்றனர். இரத்தமும் கக்கும் என்று உம்மை சேர்த்துக் கூறியதால் கபத்தின் கொடுமையினை நன்கு உணரலாம்.

சாகும் குறியை அறியும் விதம்

உரைத்தது நாசிக் குறுதிக் குறிகேள்
 விரைத்திடப் பிங்கலை விடாதோடின் மூன்றுநாள்
 இரைத்த சடம் ஆண்டில் எய்திடும் ஆகாசம்
 பரத்தில் இரண்டுநாள் பாயில்சர் ஆண்டெண்ணே.

நாசியின் வழியாக வரும் கலைகளின் அடையாளங்
 களைக் கேட்பீராக. வலப்பக்க நாசி வழியே வரும் பிங்கலைச்
 சுவாசம் இடைவிடாமல் மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து
 வலப்பக்கமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தால், ஓர் ஆண்டில்
 அச்சரீரத்துக்கு மரணம் ஏற்படும் என்று அறிக. அதே
 பிங்கலைச் சுவாசம் இரண்டு நாள் தொடர்ந்து ஓடினால்,
 இரண்டு வருடத்தில் மரணம் ஏற்படும் என்று அறிக.

சுவாசம் இடப்பக்க நாசியிலும் வலப்பக்க நாசியிலும்
 மாறிமாறி வந்து கொண்டிருக்கும். வலப்பக்க நாசியில் வரின்
 அது பிங்கலை எனப்படும். இடப்பக்க நாசி வழியே வரின்
 இடகலை எனப்படும். இவ்வாறு மாறி மாறி வராது,
 வலப்பக்கமாகத் தொடர்ந்து மூன்று நாட்களோ, இரண்டு
 நாட்களோவரின், முறையே ஓர் ஆண்டிலும் ஈர் ஆண்டிலும்
 அவ்வுடலுக்கு இறப்பு வரும். இந்த உண்மையை அறிவிப்பது
 இந்த மந்திரம்.

மரணக் குறியை அறியும் விதம்

எண்ணி ஒருநாள் இயங்கிழல் பிங்கலை
தண்ணி மூவாண்டில் தப்பாது மரணம்
ஒண்ணிய உபாயத்தில் ஒடிப் பத்துநாள்
மண்ணில் மதிஆறில் மரிப்பான் குறிஇதே.

பிங்கலை ஒரு நாள் முழுதும் இயங்குமானால் மூன்று
ஆண்டுகளில் மரணம் வரும் என்பது உறுதி. இடகலை
பிங்கலை ஆகிய இருகலைகளும், இரு நாசிகளின்
துவாரங்களில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பத்து நாட்கள் இடை
விடாது நடந்தால், ஆறு மாதத்தில் இறப்பு ஏற்படும்.
இவையே இறப்புக்குரிய குறிகளை அறியும் விதமாம்.

ஒரே பக்கம் சுவாசம் ஒடுதலும், இரண்டு பக்கமும் ஒரே
சமயம் ஒடுதலும் உண்டு என்பது இம்மந்திரத்தின் மூலம்
அறிகிறோம்.

சுவாசம் வாய்வழியே வாரின் மரணக் குறிபாம்

குறிகேளு மூக்கன்றிக் குலவிவாய் வழி ஓடில்
மறிகேளும் மூன்றாம் நாள் மரித்திடுவன் தப்பாது
தெரிகேளும் மும்மலமும் திரண்டுமிகக் குறைந்துவரில்
பரிவாகும் பட்சத்தில் பார் உயிர்தான் தப்பாதே.

இன்னமும் சாகும் குறி இன்னதெனக் கேட்பாயாக.
சுவாசம் மூக்கு வழியே ஓடாது வாய்வழியே ஓடினால்,
மூன்றாம் நாளில் தவறாது இறப்பன். மலம், மூத்திரம்,
விந்து குறைந்துவரின், துன்பம்தான், பதினைந்து
நாட்களில் உயிர் போதல் தவறாது.

நாசிவழியே சுவாசம் வருதல் முறை. இம்முறை மாறி
வாய் வழி வருதல் தவறு. மீண்டும் கேட்க என்பார்
மறிகேளும் என்றனர். இத்துடன் இன்றி இன்னமும்
தெரிந்து கேட்க என்பார் தெரிகேளும் என்றனர்.

உதடு, பல், நா

முதலின கருப்பு ஏறில் மரணம்

கொண்டும் தோடக்குறி சொன்னார் என்நந்தி
தண்டும் உதடும் தனிப்பல்லும் நாக்கொன்றாம்
மண்டும் தாது வளமாய்க் கருப்பேறில்
ஒண்டும் ஆறாம் நாள் உறுதியாய்ச் சாவனே.

எனது குருநாதனாம் நந்தியம் பெருமான் மரணக்குறி
பற்றி மேலும் கூறினார். அதாவது ஒன்றோடொன்றும்
சேரும் உதடும், பல்லும், நாக்கும் கருப்பு நிறமாக
மாறிவரின், தாதுக்கள் வளம் ஒடுங்கி, ஆறு நாட்களில்
நிச்சயமாய் இறந்து படுவான் என்பதாம்.

தாதுக்கள் என்பன, ஏழு தாதுக்களாகும். அவை,
அன்னரசம், இரத்தம், தசை, கொழுப்பு, எலும்பு, மூளை
சுக்கிலம் என்பாரும் உளர். பல் போனால் சொல் போகும்.
ஆதலின் அதன் பெருமை தோன்றத் தனிப் பல் என்றனர்.

சாகாக் குறி

சீவக் கலையால் சிறந்திடும் நாடிதான்
ஆவக் கரம்வைத் தழுத்திடில் மேல்ஏறும்
தாஓத்து மேல்நோக்கினல் சாகான் ஒருநாளும்
பாஓத்துக் கீழ்நோக்கில் பதையாமல் சாவானே.

சீவக்கலையால் பெருமை பெற்றிடும் வாத பித்த,
சிலேத்தும் நாடிகளின் மேல் கை வைத்து அவற்றின்
துடிப்பை அறிகின்றபோது, வாத நாடி மேல் நோக்கி
நடக்குமானால், இறப்பினை அணுகான். ஆனால்
அவ்வாத நாடி பாகுபோல் கரைந்து கீழ் நோக்கி நடந்தால்
துன்பம் இன்றி இறப்பன்.

நாடி அறிதலில் நன்கு கைதோந்து பழகிய
பழக்கத்தைக் கொண்டுதான் வாதநாடி மேல் நோக்கி
நடக்கிறது என்பதையும் பாகுபோலக் கரைந்து கீழ்
நோக்கி நடக்கிறது என்பதையும் உணர முடியும்.
நாடிக்குச் சீவக்கலை சிறப்புத் தருதலின் சீவக் கலையால்
சிறந்திடும் என்றனர். அ என்ற சுட்டு ஆ என நீண்டது.

நாடிகளை அறிந்து நடத்தல்

பித்தம் அடங்கினால் பேசாதே போய்விடு
எத்திய ஐயம் எழும்பிடில் கிட்டாதே
பொத்திய வாதம் பொருமின் மருந்து செய்
எத்திஇம் மூன்றின் இயல்பை அறிந்திடே.

பித்தம் அடங்கி விட்டால் வைத்தியம் ஒன்றும்
செய்யாதே போய்விடு. வாதம், பித்தம் குறைந்து கபம்
மேலிட்டால் நோயாளியை அணுகாதே. குறைந்த வாதம்
மீண்டும் எழும்பினால் மருந்து கொடு. இவ்வாறு வந்த
வாத பித்த சிலேத்தும் நாடிகளை அறிந்து நட.

போய்விடு என்பதன் கருத்து மருந்து கொடுத்தும்
பயன் இல்லை என்பதை அறிவித்தலாகும். ஐ என்பதே
சொல். அதுவே கபம். ஈண்டு அஃது அம் என்னும் சாரியை
கொடுத்துப் பேசப்பட்டது. கிட்டாதே என்றதன் நோக்கம்,
கபம் கட்டி மேல்மூச்சு விடுவதைப் பார்க்கச் சகிக்க
முடியாது ஆதலின் என்க.

உமிழ்நீர் மூலம் அறியும் குறி

உண்மைகேள் இன்னம் உமிழ்ந்திட நோய் உள்ளோன்
தன்மையாய்த் தூரம்போய்த் தாக்கிடிச் சாவில்லை
கண்மையாய் வாயில் கழன்றிடிச் கிட்டிடும்
வண்மையாய்ப் பார்க்க வகுத்தனர் நந்தியே.

இன்னமும் சாகும் குறி சாகாக் குறிகளைக் கேள். நோய்
வாய்ப்பட்டவன் எச்சிலை உமிழும்போது, அஃது ஒரே
நிலையில் சிறிதும் சிதறாமல் தூரத்தில் சென்று
விழுமானால், அவனுக்கு விரைவில் சாவு ஏற்படாது.
அந்நோயாளி எச்சிலை உமிழும் போது அது தூரம்
விழாமல் வாயின் வழியே ஒழுகினால் விரைவில்
அவனுக்கு மரணம் உண்டாகும். இவ்வாறு எனது
குருநாதாரம் நந்தி கூறினர். இதனை அறிந்து கொள்.

திருமூலர் தாம் சொல்வதிலும் குருநாதர் கூறினார்
என்று அறிவித்தல், மக்கள் நன்கு உணர்வர் என்ற
கருத்தில் 'நந்தி வகுத்தனர்' என்றனர்.

மந்தம் வருவதற்குக் காரணம்

காணுமே மந்தம் கவளிக்கும் அன்னத்தால்

காணுமே மந்தம் கடுமா மிசம்மீறில்

காணுமே மந்தம் கலந்தமாப் பண்டத்தால்

காணுமே மந்தம் கருமேதிப் பாலுக்கே.

நாம் உண்ணும் சோறு மிகுதிப் பட்டாலும், மிதமிஞ்சிய மாமிச உணவாலும், மாவினால் செய்த பண்டங்களை உண்டலாலும், எருமைப் பாலைப் பருகுவதாலும் மந்தம் உண்டாகும்.

இங்குச் சோறு, மாமிசம், மாப்பண்டம், எருமைப்பால் முதலியவற்றை உண்ணக் கூடாது, பருகக் கூடாது என்பது கருத்தன்று. அளவுக்கு மீறி இவற்றைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதே ஆகும். திருமூலர் மாமிசம் உண்ணுதலையும் உடன் வைத்துக் கூறியிருப்பது கொண்டு புலால் உண்ணலை இவர் ஆதரிக்கிறார் என்று எண்ணுதல் கூடாது. ஈண்டு அஜீரணம் உண்டாதற்குரிய காரணங்களைக் கூற வந்தனர். ஆதலின், அந்த அஜீரணத்துக்குரிய புலால் உண்ணலையும் ஈண்டுக் கூறினார் என்க.

மேகநோய் வரக் காரணம்

மேகம் பிறந்தவிதம் சொன்னார் என்நந்தி
ஆகும் இளந்தைப் பருவம் அதில் மோகித்து
போகம் தினம்செய்யின் புகல்மந்தத் தேசுபுல்
வாகப் பசியால் வழங்கும்சை யோகமே.

இளமைப் பருவத்தில் மாதர் மீது காதல் மிகுந்து,
தினம் தினம் புணர்ச்சி செய்து வந்தாலும், உணவு சீரணம்
ஆகாமல் மந்தமாக இருக்கும்போது புணர்ந்தாலும்,
மிகுந்த பசியாக இருக்கும்போது கூடினாலும், மேக ரோகம்
ஏற்படும் என்று நந்தியம் பெருமான் கூறியுள்ளனர்.

மேக நோய் வராமல் தடை செய்ய வேண்டுமானால்,
அதிகமாக மாதர்போகத்தில் ஈடுபடாமல் இருக்க
வேண்டும். பசியுள்ளபோது, வயிறு மந்தமாக இருக்கும்
போது, சம்போகம் செய்யக்கூடாது.

சன்னி வரக் காரணம்

பதமாம் சுகசன்னி பாயும்விதம் கேளு
நிதமாக மூழ்கி நிறையவே சாப்பிட்டுக்
குதமாக மந்தத்தில் கூடிடல் வாயுவால்
அதமாம் அநுபோகம் அணைந்திடல் சன்னியே.

பக்குவமாகச் சுகசன்னி உண்டாகும் விதத்தைக் கேள்.
தினம் தினம் குளத்தில் குளித்து, நிறைய உண்டு,
சீரணம் ஆகாத நிலையில் மாதரைப் புணர்ந்தாலும்
உடம்பில் வாய்வு மிகுந்திருந்தாலும் சுகசன்னி
உண்டாகும்.

குளித்துவிட்டு, உண்டு, உடனேமாதர் போகம் செய்யக்
கூடாது. சீரணம் ஆகாதபோது மாதர் போகம் கூடாது.
உடம்பில் வாய்வு நிறைந்திருக்கும் போதும் போகம்
கூடாது. போகம் செய்தால் சன்னி. ரோகம் வந்தே தீரும்.

மூலநோய் வரக் காரணம்

காயத்தில் மூலம் கண்டவிதம் கேளு
பாயொத்த தீபனம் பரிந்தே அடக்கினும்
மாயை மயக்க மலத்தை அடக்கினும்
ஓயற்ற குண்டலிக் குள்புகும் வாயுவே.

உடம்பில் மூல நோய் வரும் விதத்தைச் சொல்லு
கின்றேன் கேள்; பாய்ச்சலை போன்ற அதிதீவிரமான
பசியை அடக்குவதாலும், மாதர் மயக்கில் ஈடுபட்டு
மலசலம் இவற்றை அடக்குவதாலும், அயர்ந்திருக்கின்ற
குண்டலிச் சக்தியுள் வாயு புகுவதாலும், மூலநோய்
உண்டாகும்.

பசி எடுத்தபோது உண்டும், மலசலத்தை அடக்காமல்
வெளிஏறச் செய்தும் வந்தால் மூலநோய் வராது.
குண்டலிச் சக்தியில் வாயு புகாமல் பார்த்துக் கொள்ள
வேண்டும். இன்றேல் மூல நோய் வரும். குண்டலியாவது
மூலதாரம், பாம்பின் வடிவாய் உள்ள ஒரு சக்தி. இச்சக்தி
மலவாய், ஆண்குறி ஆகிய இவ்விரண்டின் இடையே
இருப்பது.

மூலநோயால் வரும் கேடுகள்

மூலம் எழுந்திடில் முன்னே பசிபோகும்
மூலம் எழுந்திடில் முளைவிந்து நாசம் ஆம்
மூலம் எழுந்திடில் முழங்கும் இரைச்சல்தான்
மூலம் எழுந்திடில் முகியாக் கழிச்சலே.

மூலநோய் வந்துற்றால் முதலில் பசி எடுத்தல் மறையும். இந்திரிய விருத்தி ஆகாமல் கெடும். வயிற்றில் இரைச்சல் உண்டாகும். பேதியும் ஆகும்.

மூலநோய், மலத்தை பற்றியது. மலசலப்போக்கு இருந்தால்தான் உடல் நோய் நொடி இன்றி இருக்கும். அம்மலம் இயற்கையாகக் கழிய வேண்டியது. இன்றி, மிகு கழிச்சல் ஏற்படின் துன்பந்தான். மூலநோய் உஷ்ணத்தால் இந்திரியம் நீர்த்து விடுகிறது. பசியும் குறைகிறது.

மலடு ஆவதற்குக் காரணம்

வரையான கர்ப்பத்தில் மலட்டு புழுவிருந்து
 விரையாம் சுக்கிலத்தை விரைந்து உண்டிடும்
 கரையா மலடியாம் காண் அதைப் போக்கிடில்
 துரையான் பிள்ளை சுகமாய்ச் செனிக்குமே.

சொல்லப்படும் மாதர்களின் கர்ப்பத்தில் மலட்டுப் புழு
 இருந்து கொண்டு, விதையாகிய இந்திரியத்தை உண்டு
 விடும். அதனால் மாதர் மலடாகின்றனர். அப்புழுவை
 மருந்து கொண்டு அகற்றி விட்டால், துரை போன்ற
 பிள்ளை சுகமாகப் பிறக்கும்.

கரு தரித்தற்குச் சுக்கிலம் விதை ஆதலின் அதனை
 விரை என்றனர். மலட்டுப் புழு நீங்கும் அளவுக்கு
 மலடியாக்கவே இருத்தலின் கரையா மலடி என்றனர். துரை
 என்பது நல்ல தமிழ்ச்சொல்.

கர்ப்ப சன்னி வரக் காரணம்

பாருமே பெண்தான் பச்சடம் பாம்காலம்
தாரும் அனுபோகம் தனிக்காடி உண்ணுதல்
ஆருக்கும் மாப்பண்டம் ஆகாது மாங்கனி
கோருமே கொண்டிடில் கொண்டிடும் சன்னியே.

மாதர் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்துச் சின்னாட்கள்
வரை பச்சை உடம்பாக இருக்கும் நிலையில்,
கணவனுடன் புணர்ச்சி செய்தல் கூடாது. கூடினால்
சன்னி நோய் வந்து சேரும். புளிப்பான நீர் குடித்தல்,
மாவினால் ஆன பண்டங்களை உண்ணுதல், மாம்பழம்
புசித்தல் ஆகிய இவற்றை மேற்கொண்டாலும், கர்ப்ப
சன்னி உண்டாகும்.

பச்சடம்பு என்றது சீதளம் பொருந்தி இருக்கும் உடம்பு.
அதாவது குழந்தை பெற்ற காரணத்தால் வலுக்குன்றிச்
சோர்வுற்றிருத்தல். மாப்பண்டம் அஜீரணத்தை
உண்டாக்கி நோயை உண்டு பண்ணும். ஆதலின் கரு
உயிர்த்தவருக்கே அன்றி எல்லார்க்கும் தீங்கு விளைத்
தலின் ஆர்க்கும் என்றனர்.

மேகநோகம் தீர வழி

பார்த்திடும் மேகம் பகர் இரு பத்தொன்றும்
போற்றிடும் அப்பிரகம் பொலிவான சிந்தாரும்
சேர்த்திடும் சீந்தில் செவ்வாம் சருக்கரை
மாற்றிடு வெண்ணெயில் மாமேகம் போகுமே.

மேகநோய் இருபத்தொன்று; அந்நோய் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் அபிரேகமாம் செந்தூரத்தில் சீந்தில் சருக்கரையும், நல்ல அன்று கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயையும் சேர்த்து உண்டு வந்தால், நீங்கிப் போகும்.

அபிரேகம் விரைவில் செந்தூரமாவது கடினம். அப்படி அது செந்தூரத் தூளாகி விட்டால் அதனால் மேக நோய் நீங்கல் உறுதி. ஆகவே, அதனைப் போற்றிடும் அபிரகம் என்றனர். அதனால் ஆன செந்தூரத்தைப் பொலிவான சிந்தாரும் என்றனர். அபிரேகம் நன்கு பொடியாகியுள்ளது என்பதை அறிய, அப் பொடியில் சிறிது எடுத்து உள்ளங்கையில் தடவிச் சூரிய வெளிச்சத்தில் காட்ட வேண்டும். அதுபோது அப் பொடியில் அபிரேக ஒளி இன்றெனில் அது நல்ல அபிரேக பஸ்பம் எனக்கொண்டு உண்ண வேண்டும். இன்றேல் உண்ணக்கூடாது. தீமையை விலக்கி நன்மையைத் தருதலின் மாற்றிடும் வெண்ணெய் என்றனர்.

டிசம்பர் - 30

குன்மம், குஷ்டம், கிராணி, மூலம் தீர வழி

போகுமே குன்மம் புகட்டத் திராவகம்

போகுமே குட்டம் புகச் செய்கெந்தி

போகுமே கிராணி புகட்டநற் பூநாகம்

போகுமே மூலம் புகழ்சங்கைச் செம்புக்கே.

குன்மநோய் மகா திராவகத்தாலும், குஷ்ட நோய் கந்தக பஸ்பத்தாலும், கிராணி நோய் பூநாகப் பஸ்பத்தாலும், மூல நோய் தாம்பர பஸ்பத்தாலும் நீங்கும்.

குன்மம் என்பது வயிற்றுக்குள் கட்டியாகித் துன்புறுத்தும் நோய். கிராணி என்பது ஓயாத மலக்கழிச்சல். எதுவும் அளவோடு இருக்க வேண்டுதலின் சங்கை என்றனர்.

எல்லா நோய்களும் நீங்க மருந்து

பொடியா நோய்போகப் புகன்றிட்டார் என்றந்தி

மடிவான குதம் மகத்தான தங்கம்

பிடிவான கெநதி பேரான சத்து

குடியாய்ச்சிந் தூரித்துக் கூட்டியே தின்றிடே.

நீங்காத நோய்களும் நீங்க எனது குருநாதனாம் நந்தி
சொல்லியுள்ளார். அதாவது நன்கு சுத்தம் செய்யப்பட்ட
ரசம், பெருமை மிக்க தங்கம், பெருமை மிக்க அதன் சத்து
ஆகிய இந்த நான்கையும் செந்தூரம் செய்து சாப்பிட்டால்
எல்லா நோய்களும் நீங்கும் என்பதாம்.

பல மருந்துகளைச் சாப்பிட்டும் நீங்காத நோய்களும்
உண்டு. ஆதலின் பொடியாத நோய் என்றனர். இந்தக்
கூட்டு பஸ்பம் ஒழுங்கான முறையில் இருக்க வேண்டும்.
அதுபோதுதான் நோய் நீங்கும். இவற்றை எல்லாம்
உட்கொண்டே போற்றிடும் அபிரேகம், பொலிவான
சிந்தூரம் என்றனர்.

வாழ்த்து

வாழ்கவே வாழ்கஎன் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலம்அறுத் தான்பதம்
வாழ்கவே வாழ்கமெய்க்கு ஞானத் தவன்தாள்
வாழ்கவே வாழ்க மலம்இலான் பாதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
அகரம்	284	அம்பள்ள	246
அங்கி செய்	125	அம்புயம்	239
அருக்கள	300	அரன் துடி	345
அருச்சனம்	222	அரிபிர	114
அப்ய	50	அருள்கண்	280
அடிமுடி	35	அவனை	11
அடியார்	23	அவிழ்க்கின்ற	28
அணங்கற்	216	அவ்வியம்	60
அணிமா	214	அழுக்கினை	89
அண்டம்	223	அளகநன்	232
அண்ணல்	26	அறம்அறி	93
அந்தணர்	72	அறம்கேட்	102
அந்தமில்	286-289	அறியஇம்	353
அப்பகை	161	அறிவார்	169
அப்பணி	112	அறிவுக்	322
அப்பனை	19	அறிவுடை	323
அண்டம்	78	அறிவுவடி	321
அமுதாறம்	86	அன்பும்	97
		அன்புடனே	241

ஆசை அறு	333	இயம்பு	171
ஆகுசம்	329	இரதம்	313
ஆணவம்	316	இருமலும்	94
ஆண்டான்	167	இருக்கும்	212
ஆண்மிகில்	131	இலைநல	67
ஆதனம்	295	இல்லையே	352
ஆதியை	173	இறைவனை	312
ஆதிவிதம்	244	இன்புற	141
ஆத்தமனை	65	ஈவது	149
ஆமாறறி	150	ஈசன் அடி	165
ஆமாறு	303	ஈட்டிய தேன்	55
ஆயபதி	326	உடம்பார்	219
ஆர்த்தெழு	52	உடம்பினை	220
ஆர்க்கும்	87	உடலாய்	123
ஆரியன்	183	உடையான்	170
ஆவையும்	82	உணர்வொன்	301
ஆற்றரும்	155	உண்மை கேள்	363
இக்காயம்	309	உயிர்க்கு	251
இடக்கை	228	உரம் அடி	297
இட்டார்	140	உருவம்	139

உணர்வு	337	ஏறத்தாழ	485
உள் உண்மை	108	ஏற்றி இறக்கி	188
உள்ளத்	126	ஏனோர்	143
உள்ளம்	281	ஐந்துகரத்	9
உள்ளத்தின்	152	ஐவர்க்கு	182
உற்றுநின்	99	ஒக்க	231
ஊரெலாம்	49	ஒடுங்கி	270
எங்கே இருக்	187	ஒண்ட	71
எட்டி பழு	91	ஒத்த இவ்	211
எட்டுத்	129	ஒருவரை முடிக்க	115
எண்ணி ஒரு	358	ஒருவனுமே	120
எண்ணிலா	287	ஒரணை	177
எண்ணாமி	192	ஒருவனும்	135
எய்தி	242	ஒதம்	218
எல்லாம்	331	ஒலக்கம்	168
எலும்பும்	117	ஒழிந்தன	92
எளிதுனல்	261	ஒழுக்க	179
என்பால்	134	ஒளித்துவை	127
என்பே விற	98	ஒன்றுகண்	337
ஏழான	208	ஒன்றுகண்டீர்	339
ஏற எதிர்க்	133	ஒன்றே	308

ஓர் எழுத்து	163	காரியம்	204
ஓங்கார	336	காலினில்	334
கங்காளன்	275	கால் கொண்	84
கடைவாசல்	191	கிழக்கெழுந்	57
கட்டுவித்து	154	குசவன்	130
கண்ணுத	15	குயிற்ரு	142
கண்டென்	100	குருவே	265
கண்டிருக்கு	66	குருட்டினை	276
கண்டிருந்	147	குழுவியும்	137
கருடன்உரு	335	குறியாம்	356
கலக்கும்	296	குறிகேளு	359
கல்லா	77	கொண்டநல்	138
கல்லாத	10	கொண்டும்	360
கழற்றிக்	221	கொலையே	62
கற்சூழி	70	கொல்லிடு	61
கற்பன	249	கொல்லான்	172
காக்கை	54	கொள்ளினும்	277
காணுமே	364	கொன்றி	64
காணும்	233	கோலவரம்	187
காயம்	16	கோலவறட்	148

சக்கரம்	116	செந்தாமரை	121
சக்தி சிவன்	144	செம்பு பொன்	234
சத்தன்	110	செம்பொன்	200
சத்தியம்	76	செய்தான்	158
சந்திப்பது	47	சேருறு	201
சமாதி செய்	196	சோந்திருந்	31
சன்மார்க்க	166	செல்லும்	307
சங்குணம்	278	செல்வம்	96
சாங்கம்	240	சொல்லும்	237
சாத்திரம்	273	ஞானத்தின்	256
சார்ந்தவர்	311	ஞானத்தலைவி	33
சித்தம்	210	ஞானம்	81
சித்தாந்	324	தத்தம்	85
சிவமான	266	தலைப்பட்ட	195
சிவ சிவ	338	தவம் செய்	175
சிவனொடு	10	தழைக்கின்ற	59
சீவன்	299	தன்னை அறிய	320
சீவக்கலை	361	தன்மனை	291
சுழற்றிக்	305	தன்னை அறி	90
சூடுவன்	24	தன்னை அறிந்	330
சூரிய	42	தாவர	153

தானே அனா	209	தெளிதரு	290
தானே தனக்	315	தெரிசிக்க	257
தானே படை	215	தெளிவற்றி	258
தானொரு	124	தெளிவு	46
தானே இரு	14	தெளிவறு	159
தானே திசை	122	தெக்கணம்	260
திரிகின்ற முப்	113	தையல் நல்	245
திருவடியே சிவம்	45	நடுவெநின்	106
திருவடி ஞானம்	267	நடுவெநின்றான்	107
திருத்தி	66	நடுவெநில்	111
திருமேனி	341	நந்தி அருள்	29
திலம் அத்தனை	146	நந்தி இணை	30
திருந்துநல்	343	நமன்வரின்	340
திறந்தரு	304	நம்முதல்	238
திமினும்	12	நய்னம்	193
தூரசில்	178	நல்வழி	202
தூங்கவல்	203	நவம்மிகு	290
தூங்கிக்	44	நவிற்பு	247
தூய்மை	174	நள்குறை	293
தூய்வினா	279	நாசிநுனி	328
தெக்கணம்	227	நாடவல்	224

நாடும் நகரமும்	252	பரவல்	95
நாடும் பிணரி	207	பரிசுறி	205
நாடோறும்	78	பரிசுன	305
நாட்டுக்கு	51	பரியங்கி	229
நாட்பம்	193	பள்ளம்	272
நில்லா	103	பற்றி	198
நில்லாது	102	பற்றது	101
நின்று தொழு	260	பாசத்தை	304
நீங்கிட	349	பாடவல்	36
நூலும்	75	பாதம் முழு	180
நூறு மிளகு	231	பாய்கின்ற	135
பகுத்திடும்	355	பாருமே	370
பங்கயம்	176	பாய்ந்த பின்	132
பஞ்சலோ	292	பார்த்திடும்	243
படமாடக்	283	பார்த்திடும்	371
பண்டம் பெய்	48	பித்தம்	362
பதமாம்	366	பிரமணம்	201
பதிபக	41	பிராண	187
பத்தினி	164	பிரான்	274
பத்திரம்	181	பிறப்பை	262
பரந்துல	285	பிறப்பிலி	17

பிறப்பறி	271	பொன்னால்	13
பின்னை நின்	32	போகமும்	162
புகை இல்லை	248	போகின்ற	310
புடை	68	போகுமே	372
புண்ணாய்	354	போதுகந்	197
புண்ணியம்	282	போற்றி	21
புண்ணியமாயும்	288	மண்ணொன்று	128
புலனம்	119	மண்மலை	151
புள்ளினும்	184	மதிதனில்	206
புளிகண்டவர்க்கும்	342	மந்திரம்	268
புறப்பட்டு	189	மந்திரம் ஆவது	264
பூசித்தல்	259	மந்திர தந்	302
பூவினில்	253	மயங்கும்	109
பெருநெறி	73	மரணம் சிறை	217
பெறுதற்கு	306	மரத்தை	317
பேணில்	255	மருவும் துடி	344
பொக்கொண்ட	157	மலக்கலம்	314
பொடியா	373	மலம் இல்லை	347
பொய்க்குழி	69	மனையுள்	22
பொல்லாய்	63	மாதா	136
பொற்பாதம்	236	மாரியும்	27

முகத்தில்	346	வாரத்தில்	226
முத்திக்கு	327	வாழ்கவே	374
முனிந்த	160	வாழ்த்தவல்லார்	20
முன்வ	156	வாழ்வும்	56
முன்னைப்	319	வாறேசிவாய	235
மேவிய	298	வானவர்	40
மேகம்	365	விஞ்ஞானர்	147 68 145
மூடம் கெடாதோர்	80	விடங்கிய	356
மூலம் எழுந்தி	368	வித்தகம்	39
மூலன் உரை	37	விரித்த	294
மூலத் துவாரத்தை	190	விரும்பிநின்	254
மூலன் உரை		விரும்பில்	348
செய்த முய்து	38	விரும்பு	58
மோனம்கை	269	வீங்கும்	213
யாவர்க்கு	88	வெல்லும்	318
யான் பெற்ற	34	வெளிவெண்	225
வருந்தி	169	வேடநெறி	79
வரையான	369	வேடம்	250
வழங்கிய	351	வேதத்தை	25
வளத்திடை	53	வேதமோ	325
வளியினை	186	வேதாந்தம்	74
வாசியும்	332		

தினம் ஒரு திருமந்திரம்

உரையுடன்



பாலுர் கண்ணப்பர்